

©Kim Milrell, 2010

Framställd på www.vulkan.se
Ansvarig utgivare: Kim Milrell

Han väntade vid
Jerusalems portar

Kim Milrell

Femte blogg-boken är här *spridda applåder och uppmuntrande rop*!

2009 var ett okej år. Tänk dig ett diagram: det går upp, upp, upp och så en liten raksträcka. Därefter ner, ner, ner. Och ner.

Bilder och annat finns att beskåda på kimmilrell.se.

Njut nu!

Kim Milrell, Stockholm 1 januari 2010 (det nya året känns lite perverst att skriva).

Dagens mail

1 januari

Det hela började med ett mail...

I promise I won't sleep with anyone else for twelve months from our first date if we are together...

: -)

After that you will have to move here and keep an eye on me.

: -)

I wish I could spend the evening and night with you.

Kissing, feeling and touching you.

Talking and smoking together.

Spending time.

Having a walk hand in hand.

/superduperhunk, 37, Tel Aviv

Svar: Smoking?

Människor utvecklas

1 januari

Jag hade en väldigt jobbig typ i min högstadielklass. En sån där ondskefull person som naturligtvis var väldigt rasistisk (och gärna delade med sig av sina vanföreställningar). Nu hamnade jag av en slump på hans Facebooksida och noterade att han var medlem i klubbar som "jag lovar att inte tita när någon säger nåt rasistiskt".
En fin start på 09!

Vad är problemet?

2 januari

Nu ska vi tala om det där communityt som är det enda stället man kan träffa någon på. Man träffar inte kärleken på ICA (man vill inte riskera att bli misshandlad till döds) och inte via vänner (man känner redan alla deras vänner och bekanta) och sannerligen inte på krogen (de är så upptagna med att inte verka tillgängliga).

På det där communityt står det klart och tydligt på min profil: “du är singel”.

Då kan man ju hoppas på att de är det, så det är inte det första jag frågar. Sedan framgår det efter flera dagar eller till och med veckor att de redan har en partner men är sugna på lite vuxenmys vid sidan om. Först var det Prag och nu var det en annan och listan är faktiskt väldigt lång. Kan gifta män väänligen sluta flirta med mig? Snälla.

Ensamstående med hund

2 januari

Det jobbiga med att vara ensamstående med hund är inte de där grå, regniga kvällarna då man måste gå ut.

Nej, det jobbiga med att vara ensamstående med hund är de där dagarna då man ligger däckad och sjuk i soffan. Hunden är jätteglad och jättepigg och vill leka och stoja och man försöker leka lite dragkamp med ena armen men inser snart att man faktiskt inte riktigt klarar det.

Hunden blir lite sur och går och lägger sig och man känner sig dålig och dum men tacksam över att hunden kommer glömma det hela till nästa dag, då man förhoppningsvis mår betydligt bättre.

Kort inlägg i debatten

2 januari

Ja, krig är väldigt tragiskt.

Ja, att oskyldiga människor dör är tragiskt.

Oöverkomligt tragiskt.

Men när Mellanösterns enda demokratis grannars (som uttalat vill utplåna landet från kartan – tänk om ett av våra grannländer hade en president som sa att han ville radera oss alla) barnprogram ser ut som klippet nedan undrar jag ju lite varför all denna flaggbränning äger rum. Jag undrar också om läget någonsin kommer att förändras.

Det talas dessutom väldigt lite i svensk media om att Israel förespråkar både fred och en tvåstatslösning.

Utan att ge mig in i debatten alltför mycket tycker jag också att det är ganska intressant att människor som i allmänhet verkar väldigt islamfientliga just i detta fall svänger över till andra sidan. Så att säga. Vad jag inte förstod – varför israelerna brer ut sig – fick jag snabbt svar på under mitt besök i landet. Det har så klart med de väldigt religiösa (och oresonliga) att göra (som vanligt). De vill se ett “Stor-Israel”.

Jag har en SMS-romans

3 januari

Ja, det stämmer.

Jag vaknar till meddelanden som: “Det här är galet. Jag har aldrig träffat dig men ändå var du den förste jag tänkte på när jag slog upp ögonen för fem minuter sedan”.

Mannen har humor. “Jag ska gå på ett långt möte nu men jag kommer tänka på dig”. En kvart senare: “Tänker”.

Kanske är ett SMS-förhållande något att satsa på? Man lär ju slippa en massa vardagsdramatik. Det kan i och för sig bli många missförstånd (speciellt om man inte talar samma språk – vilket naturligtvis är fallet, ni känner ju mig).

Man kan göra allt på distans. Man äter middag “tillsammans” och berättar hur gott det smakar. Man somnar och vaknar “tillsammans”.

SMS-sex någon?

Ja, den här SMS-romansen kanske kan få blomma ut till ett regelrätt SMS-förhållande!

SMS-romansen fortsätter

3 januari, 2009

Ja, det gör den sannerligen och spännande är det.

Vi hade vårt första gräl idag också. Han ville ringa mig men jag sa att det inte gick för sig då jag satt på jobbet. Han blev lite kort i tonen men ett par timmar senare bad han om ursäkt. Sånt gillar vi.

Han tycker att jag är "beautiful". Jag kan bara säga detsamma. Plus het, stilig, hunkig.

Jag sitter ensam i soffan och laddar inför sjunde arbetsdagen och tyvärr piper inte telefonen så ofta ikväll då Superduperhunken (jag vet inte vad jag ska kalla honom här) umgås med sina två barn. Men nej, med tanke på gårdagens inlägg, han är inte gift. Han är frånskild.

SMS-romansen utvecklas

3 januari

Jahaja.

Ikväll övergick SMS-romansen i en telefonromans.

Ja, han ringde. Ja, han hade jättefin röst. Ja, han skrattade åt saker jag sa. Ja, han fick det att pirra både här och där. Och nej, jag hörde inte krigsdramat i bakgrunden.

Och åh! Efteråt sa han att han tyckte det var så härligt att jag lät "så manlig". Jajamensan. Jag låter manlig. Jag är manlig. På ett bra, reko sätt så klart.

Flunsa och karlar

5 januari

Raringar.

Nu mår jag lite bättre. Inte bra – men bättre. Enligt min privata prognos kommer jag vara återställd på onsdag eller absolut senast på torsdag.

Jag minns inte när jag senast var så här illa därän! Jag är sällan sjuk men när jag väl är det är jag det med råge – och då är det bara att vänta ut eländet och låta kroppen återhämta sig i fred.

Jag har mest legat i soffan med två enorma vattenglas till höger och en miljard snytpapper till vänster om mig. Jag har tittat på CNN oavbrutet från morgon till kväll och så har jag så klart MSN:at med SMS-romansen.

Nu har han hittat hit så nu måste jag kalla honom något som han inte kommer kunna lista ut att har med honom att göra. Från och med nu heter han Y.

Y talar så klart inte svenska men det finns ju program som översätter lite halvbra.

Att han googlat på mig är så klart smickrande. Det kan jag inte säga att de senaste romanserna har gjort...

Italienaren ringer från landet han lämnade, där han går på en massa katolska festligheter, och trots att vännerna säger att jag borde “skita i” honom så vill jag ju inte lägga alla äggen i samma korg. Det har jag gjort tidigare och det har alltid slutat med att jag stått ensam kvar med tom knarrande korg. Så jag svarar och är trevlig och artig och säger att vi får ses när han är tillbaka.

Raringen Dansken är i Danmark och SMS:ar att han är trött på detta “crappiga land” och att han inte tidigare insåg hur “crappiga” landsmännen är. Jag förstår inte riktigt vad han menar så han får förklara sig utförligt när han är tillbaka i Stockholm. Vi ska *hänga* då. Ungdomliga som vi är (läs: han är och jag försöker vara).

Njut dagarna som går ty det är dagarna som går som är livet.

Dagens mail

7 januari

Tja....söker kåta maskulina träffar .Är bs maskulin 190 91 19,,hårig, vanlig jeanskille. Sambo me tjej,ytterst diskret,,intresserad?

/Man, 32, Stockholm

Svar: Är du läskunnig?

Lite balans i media, tack

8 januari

Jag fortsätter skriva om detta trots att ni gamla goda blogggläsare hellre vill läsa om ekivoka detaljer ur mitt privatliv. Jag känner att det är min plikt. Inte minst med tanke på att människor som Lennart Eriksson får sparken då de försöker balansera medias extremt (och pinsamt) ensidiga rapportering.

Tänk om länderna i Mellanöstern kunde koncentrera sig på att bygga upp fräsiga, trevliga demokratier (tänk Israel) istället för att lägga ner all sin energi på hat och att förstöra för andra.

Observera sista meningen i den här artikeln, som ett exempel.

Tänk om media kunde berätta lite mer om de “norska hjälteläkarna” i Gaza. Mads Gilbert är exempelvis inte bara läkare – han har sedan 70-talet varit aktiv i den palestinska solidaritetsrörelsen. Partiet han företräder är ett revolutionärt kommunistiskt parti och herr Gilbert är känd för att ha yttrat dessa ord angående 9/11: Hvis USAs regering har en legitim rett til å bombe og drepe sivile i Irak, har også de undertrykte en moralsk rett til å angripe USA med de våpen de måtte skape. Døde sivile er det samme enten det er amerikanere, palestinere eller irakere”. På en direkt fråga om han stöttade terrorattackerna mot USA, svarade Gilbert: “Terror er et dårlig våpen, men svaret er ja, innenfor den konteksten jeg har nevnt”. Källa.

Varför nämner inte våra kära tidningar detta?

Tänk om media slutade vinkla varenda liten artikel på ett sätt som sympatiserar med palestinierna. “Hur ska man orka leva så här?” skriker denna artikel, med underrubriken “bloggare om striderna i Gaza”. Vem tänker på att orden kommer från en israelisk bloggare? “Jag står ensam i källaren och lyssnar på sirenen och väntar på smällen. Hur ska man orka leva så här?” (17-årig israelisk bloggare). Varför länkar Aftonbladet i artikeln till alla bloggar utom den israeliska?

Kudos för att de ändå citerar Mr D Frihetsblogg: “Det står klart att det är en utstuderad taktik att lura den israeliska militären att skjuta mot civila mål. Sedan utnyttjar man skamlöst dödsopfern i sin propaganda”.

Vad gjorde palestinierna när Israel drog sig ur Gaza 2005? Byggde upp ett trivsamt samhälle? Nej, de röstade fram en terrororganisation till att leda dem och vad gör terrororganisationer med stålarna de håvar in?

Bränner de dem på vapen eller på en blomstrande framtid?

Israelerna vill ha fred och de stöttar palestinierna – så länge de slipper attacker.

På Newsmill skriver Carina Hägg (s): *Våra barn och barnbarn kommer att läsa i historieböckerna om julinvasionen 2008, och då kommer vi att skämmas. Vi kommer inte att kunna svara på deras kritiska frågor: “varför gjorde ni inget?”.*

Jag undrar varför ingen gjorde något, eller ens reagerade, under alla år då allt Israel ville ha var fred men allt de fick var fortsatta attacker.

Varför kan folk inte förstå att så länge sådana som Hamas har någon som helst makt i Mellanöstern kommer freden lysa med sin frånvaro eftersom de de facto inte **vill** ha fred. De vill utplåna staten Israel och varenda jude i denna värld.

Look who’s talking

8 januari

Kommer ni ihåg Prag? Han som jag blev lite förälskad (!) i i höstas. Det går inte så bra för honom.

Här är hans status på det där communityt ikväll: SWEDES ARE JUST COWARDS! Han skyltar varken med bild, ålder, hemort eller ens kön (längre).

Stackare. Vad lär vi oss av detta? Såra Kimman på ett ytterst ohederligt sätt och det går åt helvete för dig ty det finns inga bättre män än just Kimman. Acceptera. Det är kört. Eller som vi säger på engelska: it is driven. SO driven.

Dagens mail

8 januari

Biljetten är bokad.

Jag kommer till Stockholm.

Liten värld

9 januari

Y ringde nyss och han berättade att han idag var på Shenkin Street (som jag skrev om här) i Tel Aviv (ja, det är därifrån han kommer, det har jag visst inte berättat...) för att köpa en present åt mig (HURRA!).

Tösen i butiken hade en "lustig brytning" och han frågade om hennes ursprung. "Jag är från Finland", fnissade hon. "Presenten är till en kis i Sverige", svarade Y och de fnittrade tillsammans och konstaterade att världen är mycket liten.

"Den blir ännu mindre", sa jag vasst till Y, "när jag berättar att jag har finska gener".

Vi skrattade gott och sedan sa han "kiss honey" och gick till sängs.

Måtte inga raketer träffa ditt hus, tänkte jag tyst.

Gårdagskvällen i detalj

11 januari

Detta inlägg kom till så att Y lite skämtsamt sa: "imorgon måste du skicka en detaljerad rapport om allt som hände under kvällen". Lite kul, tyckte jag.

22:12 Lämnar hemmet något försenad.

22:22 Slår mig ner på tuben.

22:30 Kliver av.

22:31 Gör storstilad entré. "Äntligen en puma", tisslar krogbesökarna.

22:33 Finner Dansken i baren. En kram, en puss på höger kind och ett brett leende.

22:35 Köper en öl.

22:36 Ställer en ekivok fråga som Dansken glatt svarar på.

22:45 Y ringer.

23:00 Dansken och jag språkar om ditt och datt.

23:01 En ny öl.

23:02 Dansken går ut och röker. Jag samtalar lite med Åsiktstorped.

23:10 Mannen bredvid flirtar (iranier eller indier kanske (?), ca 37, lite kort, enorma muskler). Jag var intresserad för tio år sedan, men nu – nej.

23:15 Han är verkligen intresserad och försöker höra vad vi samtalar om.

23:25 En tredje öl (jag sa "nej tack" men Dansken hörde fel).

23:30 Dansken säger att jag är stilig i min festliga tröja.

23:35 Konversation om något djupt. Dansken säger: "Oh, you're not only beautiful and foxy as hell, you are smart too. You are such an inspiration!"

23:45 Jag ser ett ex. Han är inte het längre. Han ser väldigt tom ut.

00:00 Vi tar våra jackor och går. Krogbesökarna suckar och ser besvikna ut över att vi lämnar dem i sticket. Det blev inget åka av med oss minsann. "Cheerio!" ropar jag.

00:02 En snabb kram och Dansken åker norrut och jag söderut.
00:07 Överväger att hoppa av och handla mat på Arabia men orkar inte.
00:12 Ringer Y. Han sover.
00:15 Kommer hem. Kollar mail. Ser Stjärnorna på slottet på nätet.
Somnar sittande. Vaknar. Borstar tänderna. Går till sängs.

Ännu ett tecken på att det går utför

12 januari

Jag ser, som sagt, på morgon-tv på jobbet. Utan rediga nyheter på morgonkvisten känner jag mig handikappad. Som jag skrivit förr ser jag på SVT då TV4 känns oseriöst och tillgjort gullegulligt. I morse slog jag dock över till fyran och vad fick jag se om inte nåt värdelöst rockband som skrek och skrånade som vore de plågade djur. Fy fan säger jag. Vem vill kicka igång dagen till sån här sörja? Inte undra på att människor går sönder av stress.

Musik är en stor del av mitt liv men när jag vill ta del av nyheter och debatt vill jag inte höra musik. Jag är en gubbe, en surgubbe, men så är det. Var sak på sin plats.

Nej, nu kryper det i kroppen och jag känner mig stressad och orolig.

Tack för det, TV4.

Posten är ett skämt

12 januari

Nu måste jag bara säga att Posten gör ett värdelöst jobb. Åtminstone i mina kvarter.

Jag har skrivit tidigare att jag ofta (alltså: ofta) får mina grannars post. En gång fick jag en för mig okänd grannes post två dagar i rad. Jag var hemma de gångerna och stoppade postbruden när hon var på väg ner för trappan och dag 2 skämdes hon lite.

Jag visste att det skulle komma en dag då en fet räkning kommit på villovägar, vilket skulle komma att resultera i en betalningspåminnelse.

Den dagen var idag.

För några år sedan kom, enligt min erfarenhet, räkningarna med väldigt bestämda mellanrum. Numera kommer de mer efter behov (alltså om summan på räkningen är väldigt liten kommer den en månad senare osv). Alltså har man (jag) inte samma stenkoll längre.

Idag fann jag en fet elräkning på min hallmatta och eftersom jag är ordningen själv gick jag upp i falsett då jag såg orden "betalningspåminnelse".

Jag fick inte denna räkning i december. Verkligen inte. Jag har ett helsäkert postsystem så det råder inga tvivel om att räkningen kommit bort med värdelösa posten. Kanske ligger den hos en bortrest granne. Kanske har någon velat jävlas och helt sonika slängt den i soporna, vem vet.

Nu är det ju tur i oturen att jag, tack vare att jag jobbade hela julhelgen och dessutom lade ner exakt noll (zero) kronor på julcrap, är en rich bitch. Men hade jag inte varit det hade rösten varit kvar i falsettläge i detta nu.

(Ah, till saken hör att jag senast idag fick min hunkige halvgrekgrannes post.)

Sträng

13 januari

Idag är jag sträng.

Som en hård men kanske inte alldeles rättvis magister. Ja, kalla mig gärna magister Kim medan ni bockar och niger.

Jag går med pekpinnen i näven och piper ni smäller det till över fingrarna.

Tisdag är en dag av ordning och disciplin.

Jag blir på detta humör när jag försovit mig. Jag känner mig dålig och måste, ibland med våld, återinföra ordning och reda.

Ritta vad?

13 januari

Jag var nyss ute och köpte thaimat.

Tidigare har de haft endast ett vegetariskt alternativ, så det har räckt med att säga “en vegetarisk, tack”.

Idag krånglade de dock till det hela genom att fråga: “wok eller ritta?”

Jag frågade fyra gånger vad han sa men jag förstod ändå inte så jag beställde en wok.

Nu till dagens stora fråga: vad var det han sa som lät som “ritta”?

Svar om män

14 januari

Idag frågade min kollega om jag “har svårt för svenska män”.

Fy, tänkte jag, tänk om det är den bilden människor får av mig.

Därför tänkte jag nu förklara mig.

Nej, jag har inte svårt för svenska män. Jag älskar alla män. Jag älskar män helt enkelt och jag förstår inte hur man inte kan göra det. De är ju så roliga.

Däremot är det ju så att skandinaviska män (liksom jag själv) ofta är lite mjäkiga (som jag). Lite stela och rädda (som jag) och om två sådana möts så blir det inte mycket gjort. Nu är det i och för sig så att i ett förhållande kan jag, tro det eller ej, vara ganska bestämd och envis men jag känner mig inte helt bekväm i den rollen. Alltså behöver jag en man som är lite rapp i käften, en sån som kastar mig i soffan och trycker sina läppar mot mina. En man som vågar ta för sig av livets goda, helt enkelt.

Därför är mina romanser nästan alltid utomnordiska.

Min erfarenhet säger mig dessutom att ju längre bort jag kommer geografiskt – desto härligare blir det.

Det är ju också så att en gyllenbrun hy, svart kort hår samt bruna djupa ögon är en svårslagen kombination.

(Ja, jag generaliserar naturligtvis.)

Uppdatering: Kollegan berättade lite senare att han nu dejtar en

“dominant, arg feminist” så han vet precis vad jag menar.

Fortfarande sträng

15 januari

Här följer dagens konversation mellan mig och bild- och infofri 28-årig göteborgare.

Göteborgare:

Hej på dig! hur står det till? hoppas allt väl med dig :)

Jag:

Jodå.. Men en somnar ju i soffan hela tiden.

Göteborgare:

Ojoj låter roligt :) det behövs också men men..inte hela tiden Hehehe eller hur ? annars jag är på väg till Stklm den 9nde february...och det var kul om vi träffas :)

Jag:

Nu får du ju ha en lite mer informativ profil innan du kommer med sådana förslag. Annars får du smaka på käppen.

Göteborgare:

Ja jag är en sexig aktiv och passiv 167-70-18 kille från brazil:) och din mått?

Jag:

Du ska ha fina bilder på din sida.

Annars ställer du dig i skamvrån.

Göteborgare:

Hehehe du är roligt men men...jag har ingen bild på nätet tyvärr bara från min mobile:) och om du snäll kan jag få ditt nummer?

Sedan orkade jag inte mer.

3279 km är väl ingen match?

15 januari

Dagens första SMS börjar med “my darling” och jag kan inte hjälpa att det känns i hela kroppen – jag satt ju och väntade och längtade och

försökte jobba men det blev mest pannkaka av alltihop. Det pirrar till i tårna och sakta sprider känslan sig uppåt och jag ler och tänker: herre min skapare. Here we go again.

Kontraster är bra

16 januari

I morse såg jag en grabb på tuben. Han bar ett skitigt blåställ och, till min enorma glädje, en lila mössa. Jag kunde inte sluta glo eftersom jag är älskar rejäla kontraster.

Efter ett tag kände jag att han iakttog mig och när jag klev av tåget och speglade mig i dörrarna insåg jag att även jag bar en lila detalj: luvan på min toklila luvtröja tittade fram.

Så fint att man kan ha något gemensamt med någon som känns så olik en själv.

En gång hade jag en pojkvän med fin soffa

17 januari

Jag var inte tillsammans med honom enbart på grund av soffan, men nog spelade den in.

Jag sa: Åh, en sån soffa vill jag ha.

Han svarade: Nån gång när jag skaffar en ny ska du få den gamla.

Äntligen, sex år senare, ringde han och sa: Jag har en ny soffa så om du vill kan vi köra hem min gamla till dig på lördag.

Sagt och gjort.

Det började dramatiskt eftersom jag kollat fel i busstidtabellen så jag stod ute och frös halva morgonen. Till slut mötte jag upp mitt ex och vi åkte till stället han hyrt skåpbil på – trodde vi. I själva verket var det fel mack men efter mycket snabb och drama hittade vi rätt.

Nu var det ju inte bara att lasta in soffan i bilen och köra, utan förråd skulle varsamt tömmas och hundratals (kändes det som) bokhyllor

skulle bäras och köras till en adress i Rågsved.

Därefter åkte vi hem till mig. Vi spontanstädade mitt källarförråd, där jag fann en hel del skräp som kördes till miljöstugan.

Många timmar senare står nu äntligen den suveräna soffan i mitt hem.

Jag är utmattad men mätt och nyskrubbad. Det ska bli gott att slappa en stund.

Man kan inte tro att det är måndag

19 januari

Det bästa med min arbetsplats är så klart kollegorna – en hop frispråkiga själar inklämda på ett trångt kontor.

Denna konversation utspelade sig klockan kvart i sju denna morgon.

- Är den nya TV:n igång nu?
- Nej, det finns ingen sån där dosa.
- Men du har ju en dosa i trosan!
- Ja, jag kan zappa med mina fittmuskler.

Ännu ett tecken på att det går utför

19 januari

Jag satt i soffan och läste på nån site. Jag kisade ett tag, fastän jag bar glasögon, men efter ett tag gav jag upp och förstörde texten! Inte ett steg, utan två! Det kändes gott att sitta och läsa de enorma bokstäverna som täckte skärmen.

Skyddad: Men ja ja, det blir väl ett hett inlägg då

20 januari

Nej, nu har jag bara skrivit en massa ointressant skräp de senaste dagarna så nu måste jag drämna till med något rejält och avslöjande.

Sex funkas ju alltid (se bara på vilka inlägg som är populärast, i

kolumnen till höger).

Förra året slog jag mitt personliga sexrekord! Jag hade sex med fler än under något tidigare år, och när jag berättar att jag var intim med mellan **en** och **tre** personer förstår ni ju hur fruktansvärt lättfotad jag är. Dessutom dejtade jag samtliga. På riktigt.

Är det porr och snusk ni vill ha så är det porr och snusk ni ska få. Det räcker med frukostsnack nu va.

Är det något mer ni undrar så shoot. Jag svarar på allt.

Dagens fråga

20 januari

Jag skickade en låt till Y.

Ett par dagar senare sa han: Åh, jag gillar den häringa låten!

Jag frågade: Vilken då?

Han svarade: Jag kan inte se vad den heter just nu men hon sjunger "Minshalle Sorbina".

Vilken låt är det?

Gud vad jag skrattade när jag kom på vilken han menade. (Shirley Clamp: Min kärlek.)

Fortfarande arg och dominant

21 januari

Man, 31, Stockholm:

hey man, nice guy here, looking for a dominant dude.

Jag:

Hey bitch.

It's just temporary, I'm afraid.

Man, 31, Stockholm:

Hi Sir. What do you mean?

Jag:

I mean that probably I'll be my good old weak, submissive self by tomorrow.

Varför får man aldrig vara ifred?

23 januari

Du har just klarat av arbetsdag fem av sju och du är trött som en mupp. Du slår dig ner på tuben och vill bara sitta där i lugn och ro, med lite avskärmande musik i öronen. Då kliver en grabb, ca 27, på. Naturligtvis sätter han sig bredvid dig. Naturligtvis sitter han och dricker öl. Självklart gapar han i mobiltelefonen, och naturligtvis kliver hans polare, "55-åringen", på några stationer senare. Han sätter sig så klart mitt emot dig med en ölburk i näven.

Du känner dig otrygg och bara väntar på att de ska börja prata med dig – säga nåt otrevligt eller kanske knuffas en smula. Du höjer volymen i lurarna dina för att slippa höra och du blundar för att slippa se åbakena. Men nej, den här gången tänker du inte vänta på att något jobbigt händer så du kliver av tunnelbanan och går hem. Medan du halkar fram längs trottoaren svär du åt Stockholms stad som istället för att sanda spenderar dina skattepengar på att sätta upp fräsiga M-skyltar (som jag, tack vare att jag är uppväxt på landet, vet betyder "Mötesplats") – de behövs ju verkligen i storstan.

Du undrar lite om du måste göra som den där tyska damen och bosätta dig i en koja i skogen.

Uppdatering: Jag glömde skriva att (ca) 27-åringen satt och RAPADE högt och glatt också. Fy bubblan!

Politisk fredagkväll

24 januari

Igår kväll aktiverade Sebba och jag oss genom att delta vid en manifestation till stöd för Israel.

De senaste händelserna i Gaza har visat oss att terrorn även finns i Sverige. Judiska församlingar runt om i Sverige utsätts för attentat och hot med ingen som helst motreaktion. Ilska över ett krig kan aldrig motivera stöd för terroristorganisationen Hamas eller legitimera den ökade antisemitismen.

Det är dags att stå upp för Israels rätt att existera och leva i fred samt mot den antisemitism som vi ser runt om i Sverige.

Talade gjorde:

Gunnar Hökmark – Europaparlamentariker (m)

Niklas Wykman – Ordförande Moderata Ungdomsförbundet

Frida Johansson Metso – Ordförande Liberala Ungdomsförbundet

Birgitta Ohlsson – Riksdagsledamot (fp)

Marcus Jonsson – KDU

Rola Brentlin – Internationell sekreterare MUF, Initiativtagare

Anders Engström – Svensk Israel Information

Birgitta Ohlsson var bäst som vanligt. Denna kvinna säger ju alltid bra saker. Vi älskar'na.

Sebbe och jag gick hem när det var dags för kristdemokraten att tala – någon måtta får det faktiskt vara.

Dagens mail

25 januari

hello boy

wow man, you are so handsome!

your eyes are fantastic

I saw your picture here in this site and clicked, than I saw you

wow, congratulations

dont you want to talk a bit? I have pics from myself if you want to see see you

thanks

/Gosse, 19, Brasilien

Svar: Well thank you, mister.

You are a bit too young for me though. And a bit too far away..

Han fortsatte:

well, the distance is not a problem

I would easily go until where you are just to see you a bit

but well, thhe age difference is something that is important

I am a mature guy, not a child

but it is more about “chemistry”, you dont like younger guys probably

not around my age, but no worries

if you want at least a friend

you can talk to me

thanks for answering me

you are a nice man

Pryd men kul italienare

26 januari

Här har jag äntligen en ledig dag och jag tänkte börja den med att berätta lite om gårdagen.

Jag hade preliminärbokat ett restaurangbesök med Italienaren men när jag kom hem från jobbet var jag sliten och trött och på dåligt humör och till råga på allt fick jag inte tag i någon hundvakt så jag avbokade. En timme senare var jag märkligt nog väldigt på G och dessutom hade jag plötsligt hela två stycken tillgängliga hundvakter. Alltså drog jag tillbaka min avbokning och snart befann sig Sebba hos Dansken på Östermalm medan jag mötte Italienaren på Söder. Han hade tänkt ut en för mig okänd restaurang men när vi kom dit insåg jag att de hade noll (0) vegetariska alternativ. Till och med salladen var köttig. Efter lite trippande fram och tillbaka längs Stockholms oerhört dimmiga, folktomma Gotham City-liknande gator föreslog jag att vi skulle gå till min favoritindier. Sagt och gjort. Det blev ljuvligt god mat (menyn på detta fräsiga ställe innehåller hela två sidor fullmatade med den ena fantastiskt goda vegetariska rätten efter den andra), trivsamt prat och

heta blickar.

Därefter gick vi till favoritkrogen för en öl respektive cola (gissa vem som blev tipsy på den lilla biran till maten...). Vi var båda rätt trötta och dessutom stod mitt exexex och hans skråniga gäng två meter från oss och eftersom han är en mupp som gärna stirrar i smyg men vägrar säga hej så avslutade vi kvällen där och då. Eller ja, det blev ju lite hångleri hånglera vid tunnelbanan också.

Låt mig berätta lite kort om denne italienare. Han påminner lite om mitt exexex Miljonären (endast de goda egenskaperna). Han har bott i landet i mindre än ett år och han är både rar, snygg och smart. Nio år äldre än undertecknad. Stiligt klädd är han också, och han har *good manners*, vilket är ovanligt i denna värld. Och mycket uppskattat.

Italienaren är väldigt pryd verbalt, vilket naturligtvis lockar fram mina mest vulgära uttryck. Underbart!

Det enda negativa (hittills) är att han inte är så bra med hundar. "Jag är mer en kattmänniska", säger han, men jag ser att han försöker umgås med Sebba, och det är ju fint.

Palepengar

26 januari

Japp. De svenska tidningarna frossar i hur fantastiskt jobbigt det är att leva i Gaza just nu, och det är det utan tvekan. Det ska samlas in cash till höger och vänster och vi ska alla känna oss engagerade och goda, men varför skriver de inte att bara det svenska biståndet uppgår till hela 700 miljoner kronor per år? Vad gör palestinierna med dessa pengar (och nu snackar vi **bara 700 svenska** miljoner? Tänk då alla andra pengar som trillar in från världens alla hörn.)

Hamas som har kontroll – spenderar de pengarna på att bygga upp ett väl fungerande samhälle eller spenderar de på att göra livet surt för andra?

Just saying. Så sluta jiddra.

Det låter faktiskt rätt knäppt

27 januari

Italienaren berättade en kul sak.

Han var nyss en sväng i Italien och jag frågade vad han berättade om sitt nya hemland för sin mor.

“Det första jag berättade var hur konstigt det är när människor säger “hjaaa” medan de andas in. Jag trodde länge att de flesta här har väldigt svår astma”.

Jag funderade länge och väl innan jag förstod vad han menade.

Nu vet jag. Hjaaa. Hahaha. Så där som viktiga Veronica säger medan hon nickar åt något du berättar. Något skvallrigt.

Hjaaa.

Näradödenupplevelser

29 januari

Igår eftermiddag var det dags att återigen nosa på himlens rosa port. Lätt grinig och trött på livet var jag på väg hem då det plötsligt kom en bil från ingenstans. Hade jag inte hunnit backa hade dramat resulterat i en dödsolycka.

Naturligtvis var meningen med det hela att jag skulle vakna upp och sluta gnälla och njuta av livet (trots att det till 80% är crap).

Embrace life!

Förra gången var det den där rassen som nästan fick mig att se ljuset. Gången dessförinnan var när jag blev misshandlad och släpad in i skogen och allra första gången jag fruktade att mitt sista andetag var nära var när jag i min barndom var nära att bli överkörd av tåget. Mycket traumatiskt och jag berättade det aldrig för någon.

Jag har klarat mig, vilket betyder att Skaparen och Moder Jord i fin symbios har en plan för mig och mitt liv. Nu måste jag bara lista ut vad

den planen går ut på.

Trots tre timmars sömn i natt tänker jag göra något bra av denna dag.

Tre timmar är trots allt fler än två.

Man klarar sig alltid i livet, och gör man det inte dör man och då bryr man sig inte – därför finns det ju egentligen ingenting att frukta.

Njut dagen. Varje dag är en sällsam gåva.

Dagens mail

30 januari

Dagens mail kommer faktiskt inte från någon ekivok man, utan från min högsta chef!

Kim du är så skön!!!

/Kvinnlig chef, 40+, Stockholm

Tänk så glad man blir när man känner sig en smula uppskattad!

Freaky Friday del 7

30 januari

Äntligen fredag! Äntligen tillåtelse att flippa ut en smula.

Jag börjar dagen med att bläddra lite i ytterligare en herrtidning.

Mmm... Inte nog med att det är jättemysigt med bilder på

sönderblonderade pinnskala unga snärtor med enorma rattar och busiga

navelpiercings – deras intervjuer är ännu härligare! “Det brukar inte vara några problem om man vill ligga, om man säger så, haha”, säger

Moore omslagstös Malin, 24. “Jag är världens bästa flickvän eftersom

jag skämmer bort min pojkvän. Jag lagar mat, tvättar, städar och

pyslar”. Myyys!

Så det var sant. SÅ DET VAR SANT!

30 januari

Madonna kommer till Sverige i sommar.

OMG.

Och till Finland. Och till Norge. Och till Danmark.

Jag är alldeles yr. Jag har bara sett bruden en gång tidigare – på MTV Awards i Globen 2000.

Det här med klubbiv

1 februari

Utelivet i denna stad är patetiskt. Du måste böna och be för att få ta del av det ack så glittriga nattlivet. Klubbarna är inte till för dig utan du är till för klubbarna.

Efter att du alldeles för länge stått i kö i minusgrader kommer du fram till vakten som är som herren vid himlens port. Han har ditt öde i sin hand och han vet om det och han njuter av det. Han (ibland hon) bestämmer om du får vända hem eller om du får komma in och därmed kanske möta ditt livs kärlek eller kanske ett trevligt, tillfälligt vuxenmys. Vakten hittar alltid något att gnälla om. Är du verkligen gammal nog att gå på klubb? Är du inte lite väl rund under fötterna? Att uppleva detta tillsammans med min vän Dansken är underhållande. Han har sensuella ögon, vilket gör att han ser konstant full och/eller kåt ut. Ja, Skara-Bert skulle nog säga att Dansken har "kåta ögon". På grund av dem, och på grund av att han har ett ungdomligt utseende och en lång, gämlig kropp, måste Dansken alltid visa leg när han går på krogen (han närmar sig för övrigt 30). Problemet är att de där norska brudarna stal hans väska och för tillfället har han inget pass att visa upp. "Har du något papper som styrker din identitet?" frågade Vakten som vore vi i tullen i ett terrordrabbat land. Dansken öppnade sin väska och håvade upp ett gäng papper men de dög inte så Vakten bad att få se hans visakort. Han var fortfarande inte nöjd så Dansken grävde fram ett personligt brev från danska ambassaden. Hahaha. Därefter var han välkommen att kliva in i himlen.

Nåja. I denna himmel kostar allt enorma summor pengar och personalen är trist och otrevlig. Sur, rent av.

Nej, jag kan inte ta del av detta längre. Det är så väldigt deprimerande. Jag minns med värme hur trivsamt det är att gå ut utomlands. Trevliga dörrvakter i London. “Good evening, Sir”, säger de och håller upp dörren. Jag minns mysiga danska krogar som man kan kliva in på lite som man vill. Jag tänker på vakter i Tel Aviv, som kollar igenom väskan i jakt på bomber. Alltid med en vänlig ton i rösten och “ha en kul kväll” när kontrollen är genomförd.

Åh, det är så patetiskt och skämmigt. När jag blir stor ska jag öppna en välkomnande nattklubb.

Upp och ned

2 februari

Jag besökte Italienaren igår.

“Du är väldigt deprimerande idag”, sa han.

“Ja, jag säger ju det”, svarade jag, “tänk då hur **jag** känner mig då jag måste leva med mig själv varje dag.”

Vi kom fram till att jag kände mig gammal och ful men lade snart ned analyserandet och åt söndagspizza och såg Hitchcockfilmer istället.

När jag kom hem talade jag med Y på webcammen. Han sa: “Du ser så ljuvlig ut idag!”

“Du måste skoja med mig”, svarade jag.

“Nej. Du skiner!”

“Det är nog bara för att jag har rakat mig.”

“Det tror jag inte. Du är fin. Jag älskar ditt glansiga hår.”

16 dagar kvar.

J som i ch?

2 februari

Y frågade mig idag om J uttalas på samma sätt som hebreiskans

motsvarighet till ch.

“Nej”, svarade jag viktigt, “J uttalas som i Jason, fast utan det lilla d:t i bötjan”.

“Hmm”, muttrade han. “I *Minshalle Sorbina* hör jag ju ett tydligt ch-ljud i ’stjärna’. Varför är det så?”

“Det beror på kombinationen ’stj’ svarade jag om möjligt ännu viktigare. Konsonantkombinationerna ch, sch, sh, sj, skj och stj uttalas med sj-ljud. Det gör även sk framför mjuk vokal (e, i, y, ä och ö).” Jag vet inte om han blev så mycket klokare av detta men det är ju kul att han frågar.

Amsakra Aligamo

3 februari

Y har varit i farten igen.

Idag tolkar han två nya Shirley Clamp-låtar.

Vi börjar med den lätta:

Chunde him lem aha aha aha.

Och här är den svårare:

Oh oh oh amsakra aligamo.

För er som ej vet är Y en hebreisktalande man som innan han lärde känna mig blev kär i mig inte kunde en stavelse svenska. Hans nya favoritartist är Shirley Clamp. Favoritlåten är *Minshalle Sorbina* och tvåan och trean på hans lista ser du ovan.

Freunde bleiben, wenn niemand sonst bleibt

4 februari, 2009

Igår fick Sebbe och jag besök av Tysken och Tyska Eva. Vi hade inte setts på ett tag på grund av bilolycksdrama, så vi hade mycket att ta

igen.

Jag fick även hjälp med att översätta ett jobb till tyska – mina kunskaper i detta språk är ju inte vad de en gång var. Nej, faktiskt har jag aldrig någonsin haft nytta av allt jag under enorm press lärde mig av den extremt stränge läraren Harry, så det var ju onödigt att engagera sig så starkt.

Sebbe och Tyska Eva hoppade runt så mycket de orkade och de tuggade på varsitt ben och gruppåt ur matskålen. De är fina vänner. Den yngre damen muckar emellanåt lite med den två år äldre herren men den senare glor bara och ruskar lite lätt på huvudet.

Hundar är underhållande och fina vänner.

134 dagar senare

4 februari

För 134 dagar sedan betraktades min vackra rakapparat som något väldigt farligt och jag fick lämna den ifrån mig.

Strax före jul ringde en dam från resebyrån jag bokat min resa via och meddelade att de nu hade min plattång på byrån och att jag kunde gå och hämta den. “Det var ingen plattång”, sa jag med min manligaste röst, “det var en rakapparat”. “Jaha, det var visst båda”, svarade hon. Jag struntade i att gå och hämta min kära apparat då jag var mycket upptagen och dessutom hade jag köpt en ny.

Igår fick jag ett mail: “Din rakapparat + plattång finns hos oss. Vänligen hämta dem asap”.

Jag insåg häromdagen att min nya apparat inte är lika bra som den gamla så idag promenerade jag således bort till Östermalm.

Två unga kisar mötte mig och den ene av dem hämtade en påse och plockade fram min Rakel och en plattång.

“Plattången är uppenbarligen inte min”, sa jag och log charmerande.

Därefter tackade jag för hjälpen och promenerade tillbaka till kontoret.

Äntligen har Rakel kommit hem!

Dagens mail (obs! sant)

6 februari

Tjena snygging..

du har ett vackert ansikte som om gudarna själva hade skapat det,
Du Har ögon, sköna som de vackraste diamanter
Ditt leende får Mona lisa att verka Ful
/Gosse, 22, Stockholm

Svar: Men kära nån! Tack du rare.

YaYuGu Shu Bra

6 februari

Sötnosen Y har varit framme igen.

Den här gången tolkar han inte Shirley, utan en annan svensk sångerska.

Denna är lättare än den förra, som inte ens Tixe klarade av.

YaYuGu Shu Bra.

Vilken är låten?

(Linda Bengtzing: Jag ljuger så bra)

Dagens snabba fråga

7 februari

Karlar alltså.

Om de säger: "jag älskar dig inte men jag tycker om dig", varför blir de då förvånade/upprörda över att man slutar uppvakta dem? Och så försöker de få en att få dåligt samvete och att framstå som *den fula fisken*.

Jag blir så irriterad. Vad tror de? Att man ska ränna runt och dyrka dem fastän de egentligen inte vill ha en?

Bu!

Nej, det handlar inte om Y. Han har ju sagt Ä-ordet fler än en gång. Fast L som i Love dårå. Eller A som i Ahava.

Biljett

9 februari

Idag vill jag hylla min underbara syster som har skaffat sig schlagerhår. Jag vet inte riktigt vad det är – färgen eller luggen eller längden – men något skriker schlaaager!

Idag har hon dessutom fixat en biljett åt mig till Madonnakonserten i Helsingfors. Det ska bli oerhört trevligt att se M tillsammans med söstra mi. Det var ändå hon som fick stå ut med att jag klädde ut henne till Madonna en gång i tiden. Hon stod i små slinkiga dockkläder och jag gav henne den ena vulgära sminkningen efter den andra. Stackarn fick sitta i timmar medan jag våfflade hennes långa, vackra hår.

Hurra! **Madonna i Helsingfors i augusti!** :-D

Smeknamn i seriös debatt

10 februari

Jag ogillar starkt när TV-personer (nästan endast på “mypsypiga” TV4) kallar sina kollegor vid smeknamn.

Denna morgon, i ett mycket intressant, tungt och seriöst ämne, har hoppetossan Kristin Kaspersen vid minst två tillfällen kallat Rolf Porseryd *Roffe*.

Dessutom i tredje person, under samtal med gäster som förmodligen inte är *Roffe* med Rolf. Eller herr Porseryd som jag skulle säga.

Oseriöst.

Dagens konversation

10 februari

Det är härligt att vara lite småelak mellan varven.

Jag: Fy vilken ful karl på ettan.

Vän: Ja, riktigt gräslig. Och pratar fult gör han också. Nu drar han över tiden för nyheterna.

Jag: Ger man de fula, fulröstade, lite utrymme vill de gärna ha mer och mer och mer.

Vän: Det är därför fula, fulröstade inte ska ha något utrymme. Inte i tv i alla fall.

Jag: Nej. De kan få skriva tidningsartiklar. Dock utan byline.

Vän: Exakt.

Okej då

11 februari

För övrigt är jag nu alldeles kär i Y.

Det går inte att förneka.

Ett helt vanligt förhållande

12 februari

Jag kommer till jobbet och strax därpå loggar Y in på MSN. Jag öppnar kameran och han säger "hey honey, jag ville bara se dig innan jag går till jobbet". Han säger att jag ser trött ut men att jag är snygg i håret.

En halvtimme senare är han på sin arbetsplats och vi småpratar hela dagen om vad vi gör och hur vi mår, om musik, om politik, om vad vi ska äta till lunch och allt annat man kan samtala om.

På kvällen har vi en ny kameradate. Han kanske jobbar lite medan jag ser på nyheterna (han tycker att jag är nyhetsnarkoman). Ibland tittar vi bara på varandra. Då och då pratar han lite med Sebbe (som kommer

känna igen Y:s röst nästa vecka). Det händer att vi äter middag “tillsammans” och igår sjöng Y Shirley Clamps “Ärliga blå” för mig (det lät så där men “svenskan” var oerhört charmerande). Några gånger har vi surat på varandra (lätt med missförstånd) men eftersom Y, liksom jag, är en känslomänniska som kan tala om **allt** går vi aldrig till sängs sura.

Ja, det går ju att ha en finfin och “normal” relation med någon man aldrig har träffat.

Till alla skeptiker säger jag: ska vi leva i nuet eller ska vi leva i en framtid som kanske aldrig kommer?

Sex dagar kvar.

Dagens elakhet

12 februari

Städdamen kom så jag och kollegan gick ut i köket för att inte vara i vägen.

Hon: Det måste vara hemskt jobbigt att ha ett jobb där folk blir irriterade när man kommer.

Jag: Ja, du borde ju veta hur det känns.

Eko mparanda

16 februari

Y:s svåraste hittills.

Vilken svensk mellolåt tolkar han denna gång?

Eko mparanda – soya pare lu lu lu

Yomeke – Panda

la la la

Uppdatering:

Rätt svar: Nina & Kim ”En gång för alla” (grattis till Håkan).

Här ligger jag och semestrar

16 februari

Den här veckan går bloggen på sparklåg. Y lämnar Mellanösterns sol bakom sig och landar i snön på onsdag och innan dess har jag mycket att göra så jag har egentligen inte tid att ligga här och slappa. Det ska städas, tvättas och donas.

Njut veckan och håll tummarna för att ett och annat ekivokt inlägg dyker upp...

Lite ovanligt semesterväder är det...

På väg...

18 februari

...Till Arlanda. Grrr.

Uppdatering: nu sitter jag på restaurangen mittemot Ankommande. 20 minuter kvar. För första gången är jag nervös. Dricker en (dyr) Tuborg. Grrr.

På väg hem

18 februari

Han kysste mig. Sedan sa han shalom. Åååh!

Idag Söder

19 februari

Hej. Idag gör vi Södermalm. Y fyndar på Sneakers & Stuff. Han har noga prickat i sin Stockholmsguide vart han vill gå. Oj. Nu tittade han upp och sa nåt rart. Mhmm. Han är fin. Mums.

Choklad

19 februari

Hälsningar från Chokladfabriken. Åh, så mumsigt med varm choklad med marshmallows och så lite hångel mellan klunkarna.

Fint museum

20 februari

Hälsningar från Judiska museet. Rekommenderas. Nu ska Y fynda svensk musik.

Fikeri

20 februari

Hälsningar från Ritorno på Odengatan. Y hade kryssat för detta ställe i guideboken, pga de ljuva semlorna. Och ja, de slank ner i ett nafs.

Jag låg bredvid honom och hörde hans hjärta slå (och mage väsnas*)

20 februari

Efter en väldigt lång dag fylld av shopping och besök på museer och kyrkor och kaféer ligger just nu Y och sover bakom mig i soffan. Han är vacker som en sommarkväll i juli och jag är *upp över öronen*. Jag bryr mig inte om vad som kommer eller inte kommer utan jag, som jag lovat mig själv så många gånger, lever i nuet. Och i just detta nu mår jag förträffligt. Y är nog allt jag önskat. Vi kan prata och skratta och vara tysta och äta och mysa och vuxenbrottas och bara vara och det är så underbart. Han sa igår att han är lättad över att vi kan skratta så mycket tillsammans – allt kan ju vara så annorlunda när man väl träffas IRL. Vi har samma enkelspåriga, småperversa humor och ofta säger en blick så mycket.

Och så är det romantiskt. Ni vet när man sitter och huttrar på

tunnelbanan och plötsligt känner en arm runt en. Det är så underbart. Det är ju det "lilla" (som inte alls är särskilt litet) som gör livet värt att uthärda.

Jag känner att jag lever.

*Efter en ljuvlig middag på min favoritrestaurang.

Husmanskost

21 februari

Hälsningar från Pelikan. Y får äntligen sina köttbullar.

Söndag med stort S

22 februari

Jag vill inte att morgondagen ska komma.

Velvet var bäst i gårdagens deltävling.

Njut dagen.

Låt mig landa

23 februari

För en och en halv timme sedan stod jag i snön utanför mitt hem och sa hej då till min pojkvän (!) som hoppade in i en taxi och åkte till Arlanda. Själv tog jag mig till jobbet och här sitter jag nu som om inget hade hänt.

Jag kommer vara så förfärligt ledsen ikväll men som en väninna så uppmuntrande sa igår: tänk inte på att han åker, tänk på nästa gång ni ses istället.

Jag försöker.

Det var fem mycket fina dagar. Bättre än jag kunnat föreställa mig.

Efter en miljard besvikelser har jag ju inte haft några höga förhoppningar på sistone så jag... njöt.

Låt mig nu landa lite så berättar jag mer.

Tack för alla rara kommentarer de senaste dagarna. Jag har läst dem alla men har inte riktigt hunnit svara...

Och just när jag ska publicera detta ringer Y från Arlanda och säger det jag helst av allt vill höra: Jag saknar dig redan. Kom snart.

Starlet my ass

23 februari

Okej, nu har jag landat lite.

Min vän och kollega PG sa idag att min blogg numera liknar tidningen Starlet (finns den fortfarande?) men jag bryr mig inte då faktum är att PG är en relativt nydumpad bitter hagga. Jag skriver detta med kärlek ;-).

I eftermiddags satt jag i ett hemskt viktigt möte och min mobil vibrerade i byxfickan och jag kunde inte låta bli att läsa meddelandet jag fick. Det var Y som skrev att han var i Frankfurt och bytte plan och saknade mig "terribly". Hur romantiskt var inte det ordvalet (Mitt livs novell?)? Jag sken som en sol fastän jag satt i ett möte där människor (faktiskt) fick sparken.

Det gjorde jag däremot inte när jag kom hem till min tomma, tysta lägenhet.

Jag vet att jag låter som en fullständigt idiotisk romantiker nu men det skiter jag fullständigt i (och hör sen, PG!). Jag blir lätt förtjust men jättejättesällan kär, men nu blev jag det. Redan i början av januari, om jag ska vara ärlig.

Visst är det knäppt att jag, som den kärlekstörstande man jag alltid varit, upplever detta ljuva med någon som inte bor i Stockholm. Eller Stockholms län. Eller Sverige. Eller Norden. Eller ens Europa. Men det skiter jag också i.

Jag och Y gick omkring och sjöng väldigt mycket. Med tveksamma sångröster, ska tilläggas. De första dagarna på diverse Shirley Clamp-låtar och de sista på Velvets mellodänga The Queen. Och så skrattade vi väldigt, väldigt ofta, djupt och hjärtligt.

Det fina med allt detta var också att vi kände varann väldigt väl. Vi hade trots allt "umgåtts" via webcam varenda dag i nästan två månader.

Jag kände mig således väldigt avslappnad och bekväm. Några pinsamma tystnader existerade överhuvudtaget inte.

Och nu smsade han just och meddelade att han landat i Tel Aviv (vilket jag visste eftersom jag så klart kollade på nätet att flygresan var dramafri). Och han tänker på mig all the time och lyssnar på svenska songs that we both love och jag bara älskar honom så hårt och någon fnittrar men det skiter jag också i.

MKIV. Mer kärlek i världen. Jag älskar Y och Y älskar mig och 3279 kilometer får bli ett senare problem.

Jag får Sveriges ekonomi att åter blomstra

24 februari

Kungaparet ska ju “göra PR för Sverige” men jag kan meddela att jag, som det vandrande FN jag är, har noterat att oroväckande få av mina utländska kontakter vet om att vi överhuvudtaget har en kung (och de är så klart alltid smarta och bildade eftersom de umgås med mig).

Jag gör förmodligen ett mycket bättre jobb på att marknadsföra det “svenska”, än någon tradig kung eller drottning.

Detta hann jag med att kränga på blott fem dagar:

Jag introducerade **den storslagna svenska schlagern** för Y. Nu bönar och ber han om att jag ska sända honom fler fina mellodängor.

Chips! Svenska lantchips är godast i världen! Min bror köper alltid chips och lösgodis det första han gör när han besöker Sverige. Även Y älskade dem. Så pass att han hade tagit med sig ett par påsar om inte resväskan redan varit överfull.

Dalahästen! Jajamensan. Även den krängde jag så det stod härliga till.

Mjukost på tub! Något helt nytt för Y. Han är nu ett stort fan.

Y sa: kanske kan jag äta lite McDonalds innan vi åker hem? Jag svarade: varför inte testa något mycket svenskt istället, och köpte

honom en **tunnbrödsrulle**. Han åt den med god aptit och tyckte den var god “men vad tokigt att blanda potatis och bröd”.

Tack vare min väninna Gucci, som skickade med tre paket **KEX-choklad** (svenskt?), köpte Y många, många förpackningar de kommande dagarna.

Svensk sprit! Ja, det såg jag till att Y fann på Systembolaget (“what a crazy store!”).

TRE KRONOR! Tack vare frågan “varför är det tre kronor på så många t-shirts i souvenirbutiken?” fick jag chansen att promota både det svenska **hockeylaget** och **kungahuset** (fatta!).

Och ja! Nu vet Y att vi har en Kronprinsessa vid namn Victoria som kanske förlovar sig eller nåt idag. “It must be much more fun to be Madeleine”. Jag håller med.

Semla! Y fick en semla och han älskade den. Han sitter just i detta nu och drömmer om nästa gång han får sätta tänderna i en.

Sill och potatis och köttbullar på svennerrestaurangen Pelikan (“detta är min favoritrestaurang until further notice”).

Svenska produkter som används vid älskog. Japp! Mycket bättre än de han var van vid.

Vasamuseet fick honom att intressera sig för **svensk historia**.

Hur håller vi värmen? Den frågan besvarade gladeligen (och fruktansvärt uttömmande och för mig uttråkande) min vän Hundvakten. Nu vet Y allt om hur vårt **värme- och vattensystem** är uppbyggt. För mig gick det så klart in genom ena örat och ut genom det andra.

Svensk film! Ja, **Fucking Åmål** såg vi och han älskade den. Nu kommer svensk filmindustri att få sig ett rejält uppsving.

Dessutom har jag marknadsfört bokstäverna **Å, Ä och Ö**. Han klarade redan efter tre dagar att skilja på A, Å och Ä. Han var mycket stolt. Stort tack till våra norska och danska vänner vars Æ var till stor hjälp när det gällde att få rätsida på Ä.

Se där. Ingen dålig lista! Y kommer naturligtvis sprida detta bland sina vänner och bekanta som kommer handla svenska varor både online och när de turistar i landet (resebranchen har mig att tacka för detta) och vips är finanskrisen ett minne blott. Jag förtjänar apanage!

PBT

25 februari

Jag glömde en sak i mitt tidigare inlägg. Jag marknadsför som sagt med enorm framgång svensk musik och alla, alla, alla faller för... Linda Bengtzing. Sedan tidigare är Dansken hennes största fan tack vare mig, och nu är Y upp över öronen kär i Bengan. Så... payback time. C'mon schlager bitches. Hosta upp cash, tack.

Ett kort, rakt inlägg

28 februari

Fy fan vad jag saknar honom.

Dansken kommer snart över och vi ska se mello hos en väninna. Och jag bara saknar och saknar och vad jag än gör, från morgon till kväll, så finns han där. Han lämnade ett par skor i mitt badrum. "Jag kommer inte behöva dessa varma skor på ett bra tag och resväskan är överfull så jag lämnar dem här". Varje gång jag går in i badrummet ser jag dem. De står där. Orörda. Den som senast rörde dem var han. Detta foto knäpptes för exakt en vecka sedan. Jag var så lycklig även om jag visste vad som komma skulle. Jag är lycklig nu också. Men även

väldigt nedstämd.

58 dagar

1 mars

Gissa var jag är om 58 dagar!

Otålig

2 mars

Jag kan inte tänka klart just nu.

Försöker distrahera mig själv genom att arbeta hårt, städa och dona, fixa boken och omslaget, lyssna en massa på mellolåtarna samt en massa andra saker men det funkar inte så jättebra.

Jag tänker bara på en sak.

Tänkte att det hela blir lättare om jag har ett **datum** och nu har jag det. Semesteransökan är beviljad, hundvakten är förvarnad och biljetten är betald.

Nu kan jag inte göra så mycket mer.

Vet ni förresten hur många dagar jag och Y “kände” varandra innan han bokade sin flygbiljett till Stockholm?

4!

Hahaha.

“Jag måste vara oemotståndlig”, sa jag när vi konstaterade detta igår.

“Ja, det är du”, svarade han.

Vi umgicks dock i stort sett dygnet runt under de där fyra dyggen.

Tacka Moder Jord för SMS, MSN, webbkameror och telefoner. Vi umgås lika mycket nu också. Förutom på helgerna då han är med sina barn.

Och vet ni hur mycket han sken upp när jag igår kväll berättade den goda nyheten? Som en sol! Med raka, vita tänder.

Åh, detta liv.

Ursäkta mitt tjat. Men som sagt... jag kan inte tänka på annat just nu.

57 dagar kvar.

Um tiurum

3 mars

Vänner!

Y har gjort det igen!
Vilken svensk mellolåt sjunger han denna gång?

Um tiurum tiurum.

Hahaha. (Lena Philipsson "Det gör ont")

Genombrott

3 mars

Hur går det med mina språkstudier, kanske ni undrar.
Jodå. Det går långsamt framåt. Det är så mycket att hålla reda på.
Det är kul att få ett överraskande genombrott då och då.
Häromdagen lyssnade jag på min favoritlåt och plötsligt förstod jag en hel textrad och jag började småskratta för mig själv där jag strosade i snön med lurarna i öronen.
Kol ha'zman ohevet otcha sjunger Dana och det var ju en kul slump att jag kände till samtliga ord i denna mening.
kol=alltid
ha betyder bestämd form av ett substantiv
zman=tid
ohevet=älskar (feminin form)
otcha=dig
Så vad blir det? Jo: jag älskar dig hela tiden.

Språket är a och o

4 mars

Hur går det med Y:s språkstudier, kanske ni undrar.

Jodå. Det går bra, "I wanna know your language", som han säger.

Igår kväll frågade jag (på engelska): Är du hemma nu eller är du gud förbjuden kvar på jobbet och vad gör du?

Han svarade (på svenska): Hem. Mat. :)

Färga språket

5 mars

Ord som borde användas oftare:

Strosa

Trut

Tryne

Underbyxa

Blus

Tös

Kis

Parant

Graciös

Ljuv

Arm (som i torftig)

Fräsig

Piffig

Solid

Vek

Älsklig

Fler förslag?

För övrigt tycker jag att vi borde använda fler adjektiv i vårt arma

Allt blir så mycket roligare om man slänger in ett extra adjektiv här och där.

Mietat Fuel of Juice

5 mars

Följetongen fortsätter; vilken svensk mellolåt sjunger Y på idag?

Mietat Fuel of Juice.

(Shirley Clamp ”Med hjärtat fullt av ljus”)

Vi är seriösa

5 mars

Nu kommer ett sånt där öppenjärtigt inlägg. Bittra och/eller cyniska bör kanske scrolla förbi...

Jag är lite ur fas.

Allt handlar om Y så klart. Det känns så... bra. Som handen i handsken. Ni vet hur det är ibland när man träffar nån och det känns "okej" men inte "100" (då nöjer sig många och sedan går det som det går – åt helvete, bittra som de blir).

Nu känns det 100. *Så* bra. Helt rätt. Det funkar på **alla** plan.

Tyvärr så är jag ju rätt skadad, efter alla lögnaktiga miffos jag mött, och vill gärna tro det värsta med jämna mellanrum. Jag är trots allt ganska svartsjuk av mig (oftast på ett hälsosamt sätt).

Men då är han framme och säger det jag mest av allt vill höra.

Exempel: Igår sa han att han borde lämna kvar datorn på jobbet eftersom han hade laddat ur batteriet och nu höll på att ladda upp det från grunden. Innan han hann fortsätta tänkte jag: Åh nej, han har nån vidrig knullträff ikväll.

Sedan fortsatte han: Men det finns inte en chans att jag lämnar den för jag kan inte tänka mig att inte se dig (via datorn) ikväll.

Jag skämdes lite inombords.

Eller när jag sa, när han frågade lite om vad mina kamrater sagt om situationen, att “mina vänner är överraskande stödjande”. Då svarade denne ljuvliga man: De ser väl att du mår bra och att vi båda är engagerade och kära (låter bättre på engelska: committed and in love). Fatta.

Eller när han idag sa: Jag kan inte förstå att jag inte ens velat se åt nån annan på två månader... I mina tankar finns bara du, du, du. I natt vaknade jag mitt i en dröm där du figurerade och jag kunde nästan känna din fysiska närvaro. Lite konstigt. Det måste bero på att jag är Kimsjuk.

Så hur ska det gå då? Vem vet. Efter så många år som singel känns det hursomhelst trevligt att ha nån att längta efter. Ljuvligt också att ha nån som väntar på mig när jag kommer hem (om än via länk).

Pengarna rullar in

6 mars

Låt mig återknyta till mitt tidigare inlägg om att jag sätter fart på Sveriges ekonomi. Nu börjar vi se resultat! Y, som tyckte knäckebröd var något väldigt otrevligt, meddelade idag att han börjat tycka om det. Och nu sprider det sig som ringar på vattnet bland hans vänner och bekanta. Wasa har mig att tacka för att de slipper sänka löner (och slopa bonusprogram).

Se. Jag är en PR-maskin. Många bäckar små...

Låt oss vara ifred

7 mars

Det var länge sedan jag skrev något negativt, men nu är det dags igen.

Ni kanske har följt insändarna i Metro, om hundar på tuben. Tänk att folk verkligen inte kan förstå att de ska hålla tassarna borta från andras hundar.

I morse hände det igen. Sebbe och jag satt i godan ro och jag gladde mig åt att han, som tidigare hade svårt att sitta stilla på tuben, nu satt lugnt och fint framför mig på golvet.

Då såg jag i ögonvrån hur en karl klev på och satte sig i sätet på andra sidan gången, och ögonblickligen började han locka på Sebbe – som tyckte det var spännande så klart. Åh, jag blev så irriterad. Jag sa markerande med min högsta, manligaste stämma: “Sebbe, kom hit!” Han gjorde som han blev tillsagd och satt kvar hos mig tills det var dags att kliva av. Karl såg snopen ut och jag njöt.

För några veckor sedan upplevde vi nåt betydligt värre. Tunnelbanan var full av folk och jag och hunden min stod upp vid dörrarna. Då klev en barnfamilj på och de två glinen cirkulerade omkring oss och deras far var så uppenbart en fader utan någon som helst pli på sina ungar.

Efter ett tag såg jag en ledig sittplats så vi slog oss ner – nöjda över att slippa barnfamiljen. Vad hände då? Jo, ungarna följde efter oss och hoppade och studsade framför och omkring oss och försökte locka på Sebbe (som var trött och inte alls sugen på lek) och vad gjorde fadern? Jo, han följde också efter. De stod i ring runt oss och jag kände mig som ett museeföremål och jag kokade av ilska (men var inte sugen på att ryta till). Istället vände jag demonstrativt på Sebbe så att han såg mig och ingenting annat. Därefter höjde jag volymen rejält i mina lurar samt drog ner gubbkepsen över ögonen.

Nej, det kroppsspråket gick inte hem hos den mjäkige mannen. Som tur var var det dags för oss att kliva av.

Hyckleri och ett skämt till poliskår

8 mars

Ang. Davis Cup-dramat:

Poliserna sitter och skakar av skräck i sina bilar och låter idioterna ostört attackera dem med tegelstenar och slå sönder polisbilarna.

Vad är det för skämt? Varför inte kliva ur bilen och *put those bitches out of their misery*? Varför accepterar den svenska polisen detta? Det är ju skämmigt. Och de ska försvara medborgarna? Jag skulle inte tro det. Polisen är kanske alldeles för upptagen med att haffa snorungar som säger "nöff nöff" till dem.

Allt kommer gå åt helvete om vi inte kommer ifrån den mjäkighet som genomsyrar detta land.

Det var lite komiskt, för övrigt, när jag satt inloggad på MSN igår kväll. Y såg på de israeliska tv-nyheterna och plötsligt hojtade han att det visades ett inslag från Malmö. Därefter rasslade det till ordentligt då mina kamrater i Tel Aviv frågade mig (i kör) vad det var som stod på och vilka det var som ställde till med detta drama.

Jo, ni förstår, svarade jag, det handlar om människor utan verkliga problem. Så fort de får minsta lilla chans att få utlopp för sina aggressioner så tar de den. Tänk den där snubben som fick nobben av en jänta på högstadiet och därefter hatar och förödmjukar varenda kvinna han möter.

Er poliskår är ju... inkompetent, sa de också. Jo, tack. Jag vet, svarade jag.

Hyckleriet är så enormt och så patetiskt att jag svettas av ilska. Sport (och Eurovision) ska inte blandas ihop med politik, säger vi när vi skickar iväg våra idrottare till det ack så fantastiska Kina (och snart en mellovinnare till det ljuvliga Ryssland), men så fort det handlar om Israel (som fortfarande bara vill ha fred och gärna hjälper till att bygga upp en palestinsk stat om de bara får **lugn och ro**) så är det politik på hög nivå.

Får du ta mycket skit för att du är Israelvän?, frågade min vän IB. Inte rakt upp och ned, svarade jag, även om vissa otrevliga bloggkommentarer inkommer då och då (men de är alltid så hetsiga att jag enligt lag måste radera dem*) och jag bryr mig faktiskt inte om vilket. På samma sätt som jag inte är rädd för att bli nedslagen när jag går hand i hand med min älskade. Vissa saker måste man helt enkelt ta

risker för. Annars går allt åt helvete.

Eftersom det är “fredag” för mig och jag nu kommer att vara ledig ett par dagar passar det bra med ett vintips.

Barkan Classic Shiraz 2007 (nr 96978) 85 kr på Systembolaget.

Väldigt smarrigt!

Land: Israel

Distrikt: Dan

Alkoholhalt: 13,0 %

Färg: Blåröd färg.

Doft: Fruktig, örtig doft inslag av gräs, svarta vinbär, plommon, peppar och vanilj.

Smak: Fruktigt vin med inslag av örter, plommon, peppar, vanilj och mörk choklad.

Rekommenderas.

Musik är livet så här kommer några tips på bra hebrepop:

HaDag Nachash, samlingen Avoda Ivrit 60 (med bland annat Danas ljuvliga cover av *Bamakom Hachi Namooch Be'e Tel Aviv*, Harel Skaat, Shiri Maimon, Amir Fay Guttman samt underbara Teapacks.

Slutligen kan jag rekommendera alla ensamstående heterokvinnor och bögar att snärja en israelisk/judisk man. De är bäst – både hårda och mjuka på samma gång, på ett sånt där underbart sätt. Ena sekunden slår de näven i bordet för att därefter uttrycka sina känslor med tårar i ögonen (nej, jag generaliserar så klart inte).

* Om jag förstått det hela rätt.

Naket (psykiskt och fysiskt)

11 mars

Jag har haft enorm ångest de senaste dagarna. Orsakerna har varit många och en och en hade jag nog kunnat hantera dem, men i flock

(ännu ett ord som borde användas oftare) blev det hela övermäktigt. Kortfattat: ett drama ledde till ett annat och på toppen av detta isberg vet jag att en person vill komma in i mitt liv och jag vet inte om jag vill släppa in honom då jag inte vill bli besviken (igen) (inget romantiskt så klart). Som extra krydda var jag ledig och jag hatar lediga vardagar eftersom de får mig att känna mig ensam, fastän jag verkligen inte är det.

Och så saknar jag Y nåt så fruktansvärt, och vi har också våra duster – oftast beroende på språkdramat. Även om alla inblandade talar bra engelska så uppstår missförstånd då man tolkar ord lite, lite olika. Ett språk som inte är ens förstaspråk (dags att avveckla “modersmål” då det ofta är helt missvisande) har trots allt inte alla de där självklara nyanserna.

Tack och lov har jag en verbal man. Tack och lov har jag vänner som orkar lyssna på det tonårsaktiga ältande jag inte publicerar här.

(Min humor tar ingen ifrån mig.)

Ett inlägg om hår som blev nåt helt annat

12 mars

Jag måste göra något åt situationen!

Jag satt i godan ro och arbetade då min chef plötsligt klev in (på kaffejakt, väldigt mycket handlar om kaffe nuförti'n) och jag sträckte mig diskret efter gubbkepsen men insåg att det skulle se galet ut om jag mitt i konversationen kastade på mig den.

Jag sparar ut, vill jag ha ett plakat som säger. Jag vill ha synthfrilla! Lång, vacker lugg som fladdrar elegant i sensommarvinden. Uppklippt i nacken.

Tänk den dagen! Jag och Y och Sebbe på picknick i Vitabergsparken. Vi äter sallad och kex och ost och dricker rödvin. Vi ligger i skuggan och lyssnar på staden. Sebbe ligger och tuggar på sina karameller samtidigt som han spanar in parkens hyndor. Jag ligger med huvudet i Y:s knä och han pillrar mig i håret. När jag reser mig upp och kysser honom får den varma augustivindpusten min fina lugg att dansa sin

elegantaste vals i vinden. Y kastar sig över mig och hånglar ner mig i gräset. Sebbe rusar upp då han tror att det är lek på gång. Sedan går vi hem.

Ja, så får det bli. Men först ska jag dit.

47 dagar kvar.

Efter gårdagens storm skiner nu solen

12 mars

När jag kom tillbaks från lunchen satt detta meddelande från chefen på min dator.

”Du är fantastisk! Kram, NN”

Och jag fick tidigare idag en puss på kinden av en heteroman. Och ett “tack”.

Och idag sa Y att jag är “så vacker ur varje vinkel”.

Det går bra för mig just nu.

Ingen inspiration utan kollega

13 mars

Freaky Friday är ett minne blott. Min perversa kollega är på grund av finansdramat inte med mig längre då hon fick packa ihop sina prylar och gå. Själv sitter jag kvar eftersom jag är fantastisk. Hon är också fantastisk så klart, men kanske inte lika fantastisk som jag.

Det var nog allt jag hade att komma med just nu. Jag sitter här och tänker. Har mycket att göra. Mellofinal imorgon. Finkläderna ska strykas och dvd-spelaren ska laddas.

Han har gjort det igen, den kära Y.

Vilken melodänga sjunger han idag?

Long Fortum Sidurum
Long Fortum Matrikant

(Mathias Holmgren ”Långt bortom tid och rum”)

Glädjespridaren i mig

16 mars

Jag strosade i godan ro med Sebbe längs Enskedevägen och ungefär vid Sankt Eriks katolska skola noterade jag att den unga, stilfulla kvinnan tio meter framför oss tappade sin sjal. Hon vände sig om och jag utgick från att hon märkte att hon tappade den och vände sig om för att plocka upp den. Jag i min tur vände mig om för att plocka upp efter Sebbe (vilket i sin tur kändes lika patetiskt som alltid eftersom det som vanligt låg minst tolv krossade glasflaskor på marken).

När vi började gå igen såg jag att sjalen låg kvar på marken och den vackra kvinnan var på väg in på en gård. Jag plockade upp den svartvita finsjalen, som doftade väldigt starkt av dyr parfym, och sprang efter kvinnan. När jag svängde in på gården hörde jag en dörr slå igen och jag noterade att det handlade om en sån där villa med flera lägenheter och jag visste således inte vilken dörr jag skulle börja banka på (och orkade inte stå där och jidra om nån sjal om jag ringde på fel dörr) så jag band fast den på staketet.

Nu tänker jag på hur förvånad den vackra kvinnan måste bli, nästa gång hon går hemifrån. Först har hon gråtit efter sin borttappade finsjal (som kanske är en värdefull kärleksgåva) och så finner hon den fastbunden i staketet. Hon måste undra hur den hamnade där. Kanske blir hon lite skrämmd också. Men mest glad. Hon gör nog något snällt för någon annan människa innan veckan är över. Som i sin tur gör nåt fint för en tredje. Och så sprider det sig, ända tills turen kommer till någon fuling som bara tänker på sig själv.

Tankar om iPhone

17 mars

Jag har haft min iPhone i drygt fyra månader så nu tänkte jag ge den lite ris och ros.

Bra med iPhone:

- Den är snygg och ligger bra i handen.
- Lätt och smidigt att surfa.
- Alla underbara applikationer som kan köpas/laddas ner gratis från iTunes. Mina favoriter är: BlogWriter (det går att blogga med glans med hjälp av detta program), Facebook (väldigt bra), Res i STHLM, WordPower (Hebrew) (språkstudier), Labyrint (spelet), Palringo (för MSN), iTranslate samt Heb Trans (översättningsprogram).
- Kartor är en underbar applikation som jag har för mig följde med iPhone. GPS-systemet fungerar fint och hjälper mig då och då att hitta fram till adresser på Östermalm (där jag inte hör hemma).
- Både bra och dålig SMS-funktion. Är lite tveksam. Alla meddelanden sparas som en konversation och kräver förmodligen mycket utrymme. Jag tycker om att spara vissa fina SMS men att spara långa konversationer känns lite över the top.
- Ljudet i iPhone's iPod tycker jag är bättre än i en vanlig iPod (även med samma hörlurar).
- Smidig redigering av kontakter.

Dåligt med iPhone:

- Att hörlurarna är lika crappiga som de som medföljer en vanlig iPod.
- Att det inte finns någon MMS-funktion. Nu kan man förvisso äntligen skicka MMS, men inte ta emot. Och det är ju det som är kul (vänner som skickar bilder på vad de ska ha på sig när de går på het date osv.)
- Kameran är utan blytt.
- Det går ej att filma.
- Kalendern känns en smula opålitlig och krånglig.
- Det är väldigt fullt typsnitt i Anteckningar.
- Applikationerna hänger sig ganska ofta (smidigast då är att uppdatera

allihop, men finns inga tillgängliga uppdateringar raderar jag ett gratisprogram och installerar det på nytt – då fungerar plötsligt samtliga som de ska).

- Galet att, fastän jag lyssnar på musik i lurarna då någon ringer, ringsignalen hörs inte bara i lurarna utan även utanför, ur själva iPhonen. Detta kan nog bero på att jag bytt ut de värdelösa hörlurarna som hängde med.

- Det går inte att välja en låt som ringsignal utan den måste man konvertera i iTunes (vilket tydligen inte fungerar i Sverige).

- Batteritiden är under all kritik.

Sammanfattningsvis: Jag är fortfarande kär i min iPhone Moshe (iPoden Blackie tjänstgör för övrigt numera som musikspelare i köket) och det känns tryggt att det hela tiden kommer uppdateringar och nya program – förhoppningsvis blir minuslistan kontinuerligt kortare.

Vad tycker ni som har en egen iPhone?

“Grisen började skrika när den vaknade till i skållkaret”

17 mars

Människor går runt i detta land och tror att allt är under kontroll och att vi är så civiliserade och inte minst gnäller folk över vad djur råkar ut för i andra delar av världen. Vakna, säger jag, och inse att det är samma crap överallt.

Poängen är att 1) människor som arbetar på slakterier kan inte ha så pass mycket hjärta att de bryr sig om hur djuren de har ihjäl mår. Det går bara inte. 2) det kommer alltid ske sådana “missar” som nu uppdragats hos (mamma, gullepulle-mamma) Scan.

Lägg av med köttätandet. Eller slakta din middag själv – och gör det så djuret lider så lite som möjligt. De små grisbarnen skriker och gråter efter sina mödrar. Det är drama på hög nivå! Inse!

Mitt hjärta blöder.

Det finns bara 24 timmar per dygn – acceptera

17 mars

Jag ser på Dokument inifrån (på älskade webb-tv) om människor som har svårt att få ihop “livspusslet” och först tänker jag (som den empatiske man jag är) “men åh, stackare, du hinner ju inte med”, men när jag börjar tänka på det hela blir jag bara irriterad.

1. Du kan inte jobba 20 timmar per dygn + umgås 8 timmar med dina barn. Det funkar helt enkelt inte och då måste du välja.

(Viktig parentes: att samhället är så skitigt som det är idag beror så klart på att människor jobbar för mycket och tar hand om sina glin på tok för lite=de blir huliganer).

2. Förmodligen ställs det för höga krav på människor, och de borde jobba mindre och ägna mer tid åt privatlivet, men, hur många jobbar inte för att de vill tjäna feta pengar? Lösning: dela ditt jobb med någon så kan du både ha ett “viktigt” jobb plus ha familj, men då får du även sänka din lön med hälften (och det vill du förmodligen inte då allt i detta samhälle handlar om cash).

För drygt tre år sen brände jag ut mig (inte så mycket på grund av jobbet som på grund av livet i allmänhet.. men ändå – jag *klarar* helt enkelt inte av stress) och jag har ett mycket oviktigt jobb (okej, tre just nu) men jag har klara regler eftersom jag går under om jag inte får slappa i ensamhet hemma hela kvällarna. Arbete åtta timmar per dag och därefter är jag l-e-d-i-g. Vissa kvällar jobbar jag dock en timme hemifrån (men det får jag extra betalt för). Jag fattar inte varför någon ens försöker orka mer, då mitt heltidsjobb och mina frilansuppdrag tar så pass mycket tid, och därtill har jag (bara) en hund och ett privatliv att ha hand om. Mer än så kan man knappast begära av en människa.

Så vill du ha ett jobb som ger dig miljarder – då kan du kanske inte skaffa familj och barn och hund och trädgård. Acceptera det.

Lyssna och lär.

Skyddad: Underbara jävla karl

18 mars

Dags för dagens kärleksfulla inlägg (och dagens åttonde inlägg för övrigt – inte illa) och jag struntar i att jag upprepar mig, ty efter tre års neggobloggande får jag leva ut mina glada lustar.

Jag är så jävla kär helt enkelt.

Fatta att Y är på sjukhus just nu på grund av att hans dotter opereras (inget farligt, snarare förebyggande) och ändå tar han sig tid att ringa mig hela vägen från Tel Aviv för att säga “jag saknar dig” och “jag har dåligt samvete över att jag inte kan vara mer med dig (online), men... jag har ju barn, som du vet”.

Jag blir så lycklig att mina tårar snart sprutar. Igen.

Han är liksom perfa (för att låta ungdomlig).

Det är för övrigt underbart att ha en man som inte kan läsa allt jag skriver... även om han börjar bli väldigt bra på svenska...

Förresten så har jag märkt att min besöksstatistik går upp rätt rejält när jag bloggar om positiva ting*. Det känns friskt och bra.

*Den når sin topp när jag bloggar om Israel och Melodifestivalen.

Underbara jävla hund

18 mars

Finns det någon underbarare känsla än när ditt husdjur kryper upp bredvid dig och lägger tasserna i din hand?

Jag tror inte det.

Jag har så mycket kärlek i mitt liv just nu.

Idag blir det ett långt inlägg...

19 mars

...Som kommer att uppdateras med jämna mellanrum.

Klockan är 07:16 och jag älskar första koppen kaffe framför morgonnyheterna på jobbet.

07:21 Åh! När jag gick till jobbet gick det en sensuellt välklädd ung kvinna framför mig. Hennes höga (men slitna och hon trampade snett) klackar ljud då hon klapprade sig fram längs gatan och jag noterade hur de morgonbrunstiga karlarna vände sig om och kollade in henne. Det måste vara härligt att vara kvinna då man får så mycket uppmärksamhet.

07:26 Jag ljuger (eller tänker positivt) lite om min vikt på *Dagens fråga* på Qx.

07:29 Tycker att frågorna i gårdagens chat med Malena Ernman var tråkiga. Jag loggade faktiskt in och frågade följande: "Kan du inte ha lite fluffigt och fint hår i Moskva? Det skulle passa numret och låten mycket bättre". Moderatoren valde istället att ta med frågor som "hur gör du för att se så ung ut?" + frågor från människor som skriver "kramiz".

07:56 Ett päron och kaffekopp nummer 2!

08:12 Läser några fina bloggar.

08:22 Fastnade framför nån shoppingkanal men zappade efter ett tag vidare till God Channel.

08:25 Vilken vidrig manipulerande karl! De samlar in pengar och gubben i rutan säger saker som "Gud blir glad när du går till telefonen" och "en ängel kommer att komma till ditt rum". "Gå nu till telefonen! Nu! Nu! Nu! Jag följer med och kollar att du verkligen går och ringer".

08:27 Får ett SMS som lyder "Boker tov, sunshine" och hela min kropp och själ blir varm.

08:40 R ringer och frågar hur det går med inbjudningarna till hans fest. Eftersom jag känner roligare människor än han (då han ju är rätt torr) bjuder vi in mina vänner för att krydda till det annars så stela festsällskapet.

08:52 Äter stekta ägg + mozzarella till frukost.

09:15 Jag såg på Al Jazeera men jag förstod bara tre ord: "Hamas",

“Israel” samt “Jihad”. Jag zappade således vidare och hamnade i nån dansk dokumentär på DR1.

09:21 Inte ensam på kontoret längre. Chefsperson kliver in och säger: “Du är så stilig i skjortan” (krage tittar fram under tröjan) och jag ler åt det faktum att det inte är en skjorta utan en gammal piketröja (med en enorm rödvinsfläck på bröstet) från hotell- och restaurangskolan (vad gjorde jag där?) 1992.

10:25 Min underbara, underbara pojkvän dyker upp på MSN och jag ser honom via kameran och jag känner *det* i själen och... mår så bra. Han går och lägger sig efter en sömnlös natt med dottern på sjukhuset. Jag fortsätter jobba.

10:46 Älskar Ribbings svar angående ohyfs.

10:58 Ser dokumentären “Kvinna till 99%” på TV4 Fakta. Underbart att kunna se på TV och jobba samtidigt.

12:00 Tar lunch.

12:10 Åker rulltrappa ned till Sveavägen och handlar lunch. Ingen matlåda idag. Quornlasagne + fejkfetaost.

12:32 Samtalar med en nyvaken Y. Jag blir glader.

13:38 Jobbar hårt. Kollegan är hatisk mot vissa människor.

13:57 Är fruktansvärt uttråkad. Tittar på kattklipp på youtube.

14:03 Bye bye tristess. Jag har ju ett möte att gå på.

14:20 Chefen snackar oralsex på mötet. Jag äter en chokladmuffins.

14:32 Antecknar mina viktiga uppgifter ang. morgondagens arbete, jobbar klart och går därefter hem.

15:10 Ser en tiopoängare med öppen gyf på tunnelbanan.

15:23 Fräser för mig själv på grund av en okopplad hund vars ägare inte syns till. Till slut ser jag henne långt, långt bort och efter ett tag rusar hunden dit.

15:55 Hittar Caroline af Ugglas nya album på hallgolvet.

16:26 Har denna status på Facebook:

Kim Milrell har 88 vänner, en pojkvän, en hund, tre jobb, en bostad, glad familj. Livet är gott.

16:59 Lyssnar på af Ugglas. Sebbe sover under bordet.

17:26 Kommer på att jag måste ha rödvin hemma imorgon då jag får besök (mer om det senare) så nu går jag till Systemet och handlar.

18:22 Har hunnit handla vin, ringa morgondagens besökare + gå ut en snabbis med Sebbe som nu vill gräva i min ficka. Men där finns inget. Skickade ett SMS till Y när jag var ute. I svaret skrev han fel men jag förstod vad han menade. Hade jag inte fattat det hade jag gjort slut.

19:01 Raringen R ringer. Hahaha. Han har tagit till sig mitt budskap: ring mig inte mellan 18 och 19 för då sover jag middag (dock ej idag).

19:34 Dagens citat kommer från Kvällsöppet (älska webb-tv!): “Jag tror inte att folk skiljer sig för lätt. Jag tror att folk gifter sig för lätt”. Helt min åsikt.

20:53 Caroline af Ugglas säger en väldig massa bra saker ang. antidepressiva: “Det kan vara bra med piller men resan tillbaka när man slutar.. är lika lång”. “Man fick ryck, panikångest, minnesluckor...” Japp. Så är det.

21:23 Länken ovan funkar nog ej, pga TV4.se:s värdelösa system, men kolla in Caroline hos Malou i *Efter 10*. För övrigt ska jag nån dag skriva om mina tankar om antidepressiva.

22:22 Skickar ett godnatt-SMS till Y. Sista meningen i hans SMS lyder: “I love you, svenska poykva:n” (han skriver så klart a: istället för ä) och jag går nu och lägger mig glad i hjärtat.

39 och 0 dagar kvar

20 mars

Jag och Y firar var tionde dag. Idag är en sån dag eftersom fyran blev en trea.

Jag firar också att min älskade syster lämnar mannen och de två barnen hemma och reser till storstaden för att leva rövare hela helgen. Vi har alltid roligt tillsammans – både djupt prat (sådant vi annars håller inom oss), festligheter och hårstuga. Jag är min systers idol och hon är min. Jag är stolt över oss båda. Jag är stolt över att vi båda alltid gjort lite som vi velat. Trampat nya stigar.

Livet ska levas och det ska levas nu. Morgondagen är en myt.

Jag vill också hylla den hemlige vän som ringde tidigt i morse. “Jo, jag har tänkt på en sak i några dagar – vad är det som har tyngt dig den senaste tiden?” Han känner mig så väl och vet omedelbarts om det finns fläckar på tapeten. “Tack för din omtanke”, svarade jag, “men det är alldeles för tidigt för att tänka på såna djupa saker”.

Vänner är kalas.

Hon är här

20 mars

Sebbe och jag mötte upp syrran och nu sitter vi i köket och dricker vin. Alla tre.

På väg

20 mars

Till bögar. Syrran har tjatat i flera timmar.

Turistigt

22 mars

Idag gjorde vi Gamla Stan och jag fick en massa idéer på presenter att ta med mig till Y. Om 37 små dagar.

Vi valsade runt på byn och på vägen hem köpte vi med oss Thai Take Away från ett nyöppnat ställe i närheten av hemmet. Lär bli stammis då det var enormt gott. Ingen mindre än Irma Schultz var där med sin vackre karl.

Nu ser vi Transamerica och myser i soffan. Perfekt söndag.

Skofetisch

24 mars

Här sitter syrran med mig på jobbet. Hon väntar ivrigt på att jag ska följa henne till flygbussen.

“Jag kommer få ont i fötterna”, säger hon rappt, “men det är det värt. Yta är allt!”

Du sa det, syster. Vassa, skyhöga klackar mot asfalten är mumma.

Dagens SMS

24 mars

“Godmorgon Als clean!”

Åh, hans “svenska” är så söööt!

Nu är det bara vi

24 mars

Följde syrran till flygbussen på lunchen min. Som god storebror bar jag hennes tunga väska, fixade biljett och gav henne noggranna instruktioner om vilken terminal hon skulle till. Fastän tösen uppfostrar

två barn (och en karl?) så upphör ju inte storebrorsfasonerna. Nu ska jag jobba färdigt, gå hem och städa och därefter måste jag hitta nåt raffigt att ha på mig på kvällens kameradate med Y.

(Nu sms:ar syrran och säger att hon sitter vid rätt gate, så nu kan jag andas ut.)

Förresten: min syrra är väldigt humoristisk av sig och när vi är tillsammans är vårt snack så perverst att mor skulle skämmas. Inte för att det har med saken att göra, men systemns roligaste replik kläckte hon fram på Skanstulls tunnelbaneperrong i lördags: "Man ser inte på dig att du är bög. Du är liksom så... manlig." Hahaha.

Oj, vi blev förevigade när vi klubbade i fredags. Hittade just en bild på Paradise Sthlm:s hemsida. Kul hade vi.

Teknikdrama = ingen het date

25 mars

Fatta.

Jag kom hem igår. Städade och gonade och väntade på att Y skulle komma hem. När han väl anlände fungerade inte min webbkamera. Därefter fungerade inte MSN överhuvudtaget. Jag var så förbannad så ni anar inte (och Y, som tycker att jag är så oerhört *balanserad*, fick via telefon äntligen höra mig riktigt pissed off). Okej, det har gått lite rykten om hur jag fullkomligen EXPLODERAR när jag får internetpanik (nätet går ner) – och lite så var det igår kväll. Jag satt uppe till 01 och avinstallerade, installerade om, googlade och läste och testade än det ena än det andra. Ingenting fungerade. Kunde inte ens sova.

Så idag, efter två timmars slit, inkl. en systemåterställning som inte gav något resultat, ordnade det sig.

Nu kan dagen äntligen börja! Jag hatar tekniska problem!

Tekniskt tips: Kommer ni ej in på MSN och får felkoden 80040154 så finns en massa tips här. Jag testade allt, och det som slutligen fungerade för mig var det som någon vid namn Phil skrev.

Kräm

25 mars

Dagens lunch tillbringade jag på apoteket. Det är så härligt att storhandla där då allt känns nyttigt, reko och bra.

En massa krämer och salvor blev det. Både nyttiga och *sköna*. Jag upptäckte till min förfäran när jag kom till jobbet att jag tagit ur alla mina läppcerat, lypsylor och trutkrämer ur väskan (jag har oftast tre aktiva stift åt gången) så därav brådskan till apoteket.

Därefter blev det ett väldigt nyttigt mål mat (min syster inspirerade) och en promenad genom city, som bjöd på bland annat ögonkontakt med en vardagsklädd Pekka Heino.

Lycka! Vår!

25 mars

Ute på långis. Solen värmer. Våren kommer nu och för första gången sedan ca 1847 kan jag säga att jag är lyckligast i hela Stockholm.

Våren ger mig så djupa tankar

26 mars

Idag ska vi tala språk.

Det är något som irriterar mig och igår började jag återigen att tänka på det då jag kastade mig över de engelska versionerna av Shirley Clamps *Min kärlek* och *Att älska dig*, då de släpptes på hennes nya *För den som älskar... En samling*. Jag älskar alltid att höra samma låt på olika språk

även om det oftast blir platt, känslolöst och mest tomt pladder. I Melodifestivalens regler borde det finnas en aggressiv lag som säger att vinnarlåten ska framföras på samma språk i ESC som i MF. Att den kan översättas (till trist engelska) är ett hån mot allt och alla.

Hade Shirley vunnit med *Att älska dig* hade ju låten fått heta *Miracle* (vilket i sammanhanget låter som America – vilket inte är okej) (a miracle sjunger hon alltså). Den svenska versionen har en fantastisk vacker text – ja, texten gör låten – medan den engelska är riktigt klyschig och tråkig. Ett hån hade det varit att höra den i ESC.

Min kärlek funkar bättre. Här och där mer eller mindre rak översättning som faktiskt passar fint ihop med melodin och ja... jag gillar den. Däremot är stora delar av (de viktiga) körpartierna bortplockade. Det märks mest i slutet där kören ju i originalet vrålar “min-kärlek-min-kärlek”. I den engelska versionen är det helt tyst. Titeln *My Love Light* funkar dock inte. Det låter som om Shirley gastar “my love life”. Not good.

Måste även nämna Lena Philipssons superba *Det gör ont. It Hurts* fick den heta i Istanbul, och det är ju en rak översättning, men hur låter det egentligen? Hur ligger “it hurts” i munnen jämfört med “det gör ont”? Inte bra va? Not good at all.

Carolans *Evighet* fungerade bra som *Invincible*, men det beror säkert på att den engelska versionen ju faktiskt var originalet. “Invincible” känns skönare i käften än hackiga “evighet”.

För övrigt kan jag avslöja att varje gång jag skickat både svenska och engelska versioner till Y så har han snart raderat de engelska. “Det är mer känsla i de svenska”, säger han vist, “även om jag – ännu inte – förstår så mycket av dem”.

Ett sånt där inlägg som jag kanske raderar imorgon när jag inte är tröttglad

26 mars

3 månader senare – det här med kärleken.

Vad är det som gör det?

Vad är det som gör att allt, ALLT, blir så mycket trevligare när någon kallar en alsclean (älskling) och man vet att personen ifråga menar det? 3279 kilometer är liksom ingen match. Hade min man bott i Göteborg så hade jag förmodligen inte träffat honom särskilt mycket oftare än jag gör nu.

Och så säger jag: “jag har aldrig mött en man som är så stilig och rar och rolig som du”. Och han tittar på mig med *den* blicken och säger “jag älskar dig” (och till och med på *engelska* så låter det trovärdigt) och tiden stannar återigen och jag säger: “det är därför 3279 kilometer inte betyder någonting”.

Åh, jag är så glad över att jag inte nöjde mig med något halvdant, utan att jag väntade på det riktigt rätta – även om omständigheterna är som de är.

En fucking torsdagskväll i mars blir liksom... okej. Det är inte illa!

Jaja, jag tjarar – men jag är ju kär. Acceptera.

Våld och porr

27 mars

Efter den ljuva frukosten kopplar jag av med Moore. Jag vill ju veta mer om hur jag blir en *bad boy*, om motorer, om kampsport, om “genvägarna till musklerna” och inte minst vill jag läsa de fina intervjuerna med pattbrudarna. De säger så bra saker.

Tråk

27 mars

Hur uttråkad är jag, kanske du undrar?

Så uttråkad att jag inte bara har läst Moore och ointressanta kändisbloggar. Jag har dessutom googlat på några ex (man hittar en massa tokigheter) och sökt på mina grannar på Facebook.

Ja, jag jobbar också. Så klart. Men det går på rutin.

Att sitta ensam på ett kontor är helt klart inte bra för psyket. Inte ens Y kan jag samtala med, ty han är ute på byn. De bytte förresten till sommartid redan i natt, så nu ligger de hela två timmar före oss. De är så härligt tossiga de där judarna. De gör lite som de vill. Det är la gott.

Jag har så tråkigt att jag har räknat ut att klockan på jobbet går nio sekunder efter. Ordning.

Scout och skvaller

27 mars

Tristessen fick mig att tänka på att när jag var barn ville jag gå med i scouterna.

Det berodde enbart på att jag ville ha en sån där tjusig vit scarf (eller vad de nu kallas).

Tack och lov kom jag på att jag kunde låna mina bröders. Jag skulle inte ha passat i scouterna.

Nu vet hela kontoret att jag har funnit en man. Jag fick en massa frågor (män skvallrar minst lika mycket som kvinnor). Svarade så gott jag kunde medan jag smekte den imaginära scarfen.

K klev in och frågade vad jag har för relation till Israel.

Jag med blossande kinder: Min man bor där.

K: Aha. Jag såg din tygkasse häromdan. (Superfin gåva från Y!)

L sken upp: Har jag träffat honom?

Jag: Nej.

L: Är det något nytt?

Jag: Tre månader.

L: Varje gång jag frågar har du en ny man. Eller ingen man.

Jag: Jag har inte haft nån på flera år.

K: Flera år!?

L: Då märker man ju att jag inte frågar dig om detta så ofta. Jag ska försöka bli bättre.

Jag: Det behövs inte.

Fluga

28 mars

Gå på fest i fluga och mustasch – superkul.

Någon älskar en

29 mars

(Fylleinlägg)

Okej, jag är lite irriterad i afton, på grund av något som jag inte kan skriva här (även jag har mina gränser), men jag säger att meningen med livet är att ha goda vänner (I love you) och en man som skriver:

Godnat min svenska a:lskling poykvan.

Fatta. I love him. Jag har för första gången i mitt liv både underbara vänner och en underbar pojkvän.

Något mer begär jag ej.

Ja, han skriver a: då han ej har ä.

För övrigt är det här med sommartid nåt helt galet. Tiden är vad den är.

29 mars

Så... Igår var jag på Hundvaktens inflyttningsfest. Mycket fräsigt. Han bor i en bostad som ser ut med min, men med ett extra rum (avis) och

snyggt golv (avis). Det finns mycket som är härligt med att vara vegetarian, men en extra anledning är att när man är bortbjuden blir det alltid en stor mängd mat över, vilket leder till att när man går hem får man en stor låda mat med sig. Inte illa alls.

Hursomhelst. Jag gick hem tidigt på grund av tre anledningar: någon var hundrädd (stor stark karl – rädd för mini-Sebbe), jag skulle upp tidigt för att arbeta samt att det blev sommartid. När jag kom hem tänkte jag: “hmm... vissa klockor ställer ju om sig automatiskt, hur ska jag göra?” Ställde således om mina tre väckarklockor och hoppades på det bästa. Mycket riktigt. När jag vaknade var en klocka 6, en 7 och en 8. Hahaha. Förvirrad var jag. Blev naturligtvis en timme sen till jobbet fastän jag kollade tiden på digiboxen (som inte hade hoppat fram en timme). Whatever, tänkte jag. Whatever.

Språktankar

29 mars

Y tycker att det svenska språket är “vackert men mystiskt”.

Ja, det är nog svårt att förstå varför ä ibland uttalas som e och tvärtom*. Jag förstår det ju inte riktigt själv. När han skriver till mig så blandar han gärna in de svenska ord han har lärt sig. Då skriver han stolt med versaler.

Mitt nya hebreiska favoritord är kamuvan (självklart).
Ett annat är diskotekim (diskotek i plural).
Ett tredje är ketzev (rytm).

Språk är kul. Språk är bäst.

*Exempel: ägg. Vi uttalar det på samma sätt som på engelska, men envisas med att stava det med ett konstigt ä.

Man kan inte bara sluta blogga

29 mars

Ibland hamnar jag på nån blogg av misstag*.

Kanske fastnar jag för något och så läser jag bakifrån och framåt. Människan bloggar intensivt och varje dag och så helt plötsligt, en dag i januari, så tog det slut.

Vad hände?

Hände något?

Drama?

Så nej, man kan inte bara lägga ner pennan. Slutar man blogga så får man ta sig i kragen och författa ett avskedsbrev.

*Häromkvällen bildgooglade jag på Gullmarsplan och hamnade hos en dam i medelåldern och jag läste och läste om hennes liv, som är helt olikt mitt, och jag hade mycket roligt.

Tips till föräldrar med ickeheterosexuella barn

29 mars

När ditt barn säger: "Jag har träffat någon".

Säg inte: "Jaha. Och hur går det på jobbet?"

Säg istället: "Åh, så roligt. Vem är han/hon? Berätta!"

Svårare än så är det inte att få en människa att känna sig som en människa bland människor.

Capish?

29 dagar och vågad vän

30 mars

God måndag, som här är lördag!

Så ljuvligt att få sova ut (återigen i gästsängen – den ska dock plockas undan idag eftersom det är väldigt trångt här hemma, och dessutom snubblade jag på den nyss och slog mig riktigt ordentligt)!
Idag är det dags att fira igen, då tiotalet ändrades. Eller prefixet, som vi säger. 29 dagar är... inga dagar alls. Precis som snön är väntan snart ett minne blott.

Eftersom jag var på vågat fredagshumör igår så utmanade jag en vän att våga logga in på det där communityt med statutexten nedan. Han gjorde det! Hahaha. Och hamnade dessutom i minilistan över senast inloggade. Hahaha. Det roligaste jag varit med om på länge.

(Vännens status: Nyknollad vill ha mer.)

Så kom måndagsångesten som ett brev på posten

30 mars

Nej, det är som sagt inte så kul som det verkar att vara ledig på vardagar. Tack och lov händer det sällan i mitt liv, ty ångesten kommer alltid förr eller senare. Ensamhetens klor greppar icke så omsorgsfullt min manliga lekamen men jag försöker hålla mig upptagen med annat. Jag har maratondiskat och ja, jobbat lite och nu är det extra mumsig måndagslunch/middag på gång.

Därefter ska jag ta en extra lång runda med Sebbe i skogen, gå ut med sopsorteringen, dammsuga och dona.

Och snön – den är snart ett minne blott. Det var kul medan det varade men nu vittrar jag ta mig tusan vår på allvar.

Blöt binge

1 april

Inatt sov jag i gästsängen igen. Sebbe sov vid mina fötter. Plötsligt skrek han till och satte sig upp. Upptäckte då en blöt fläck. Undrar vad

han drömde för mardrömmar som fick honom att kissa på sig. Vilken tur att vi sov i gästsängen, tänkte jag och gick och lade mig i den ordinarie.

Igår morse vaknade jag av att klockan ringde. Jag fick panik. Hittade ej den klocka (av tre) som ringde. Insåg att jag var ledig, fällde ihop mina fladdrande fjollarmar, fann klockan, stängde av den och somnade om. Njut onsdagen.

Flingen fortsätter

1 april

Den där bruden på Ica, ni vet... Hon talade med mig idag. Ja, vi har ju småspråkat tidigare, men idag var det på en helt annan nivå.

Hon berättade att hon var trött. Att hon kände att hon inte hade vaknat ännu, fastän hon klivit upp kvart i sju i morse.

Jag ville säga att jag klev upp ännu tidigare, men fnittrade bara. Fick inte ur mig nåt intelligent alls. Jag darrade lite så hon trodde nog att jag var väldigt nervös. Det berodde dock på blodsockerdrama.

Nu, efter lunch, känns det bättre. Jag borde kanske gå tillbaka och åma mig lite.

Bästa sättet att vakna

2 april

Hela kvällen väntade jag på ett SMS. Ville så gärna få det innan jag gick och lade mig men kastade in handduken vid 23. Telefonen lade jag bredvid mig i bingen (hoppet lämnar en ju som bekant inte i första taget). Var uppe och drack vatten vid 03. Kastade ett öga på displayen men såg inget. Imorse när jag stängde av den tjutande telefonen såg jag att det låg där i inkorgen. Oläst. Inkommet 23:30.

Full rulle

2 april

Finanskrisen lyser med sin frånvaro så jag kan nog kosta på mig att gå tillbaka till mitt extra starka lyxkaffe.

Tre feta jobb och full rulle. Kanske även hushållsnära tjänster inom en snar framtid? Nja. Mitt hem är för stökigt just nu. Vågar inte släppa in någon. Nu går jag ut i solen ett tag. Ha en bra eftermiddag.

Det kan inte vara lätt att vara ihop med mig

2 april

Jag ser ju väldigt mycket på dokumentärer och debattprogram – jag är trots allt en överraskande bra bit över 30 (även om jag fortfarande visar leg på systemet) och *real life* intresserar mig mer än påhittade historier (vad är poängen egentligen? Man kan ju hitta på vad som helst).

Jag har tänkt en del på, i mitt ivriga debatttittande, hur fantastiskt roligt det vore om någon mitt i alltsammans sa: “Nej, men du har ju rätt. Så har jag aldrig sett på saken. Jag ändrar mig. Jag byter åsikt.” Visst vore det härligt!

Det är vackert när människor har mod att ändra sig.

Nu vill jag ändra mig lite. Ja, jag har gnällt om och skällt på mina ex och visst, de har gjort en hel del dumheter – men helt oskyldig är jag så klart inte. I admit. Jag kräver **så** mycket uppmärksamhet och bekräftelse, exempelvis. Det kan inte vara lätt att leverera.

Jag inser det med Y. Jag inser hur jag k-r-ä-v-e-r att få höra att jag är snygg, smart, sexig, bra, rolig... ja, allt det där.

En bidragande orsak är säkert att det handlar om ett långdistansförhållande, men ändå.

Tack och lov är han en verbal man som kan både lyssna och prata.

Repris: attack

2 april

Hann bara runt husknuten innan det hände igen. Okopplad penisförlängare vid namn Uffe attackerar Sebbe och jag kämpar förtvivlat med att sära på dessa bestämda herrar.

Jag förstår inte varför människor med hundar stora som björnar envisas med att ha dem okopplade. Min hund ska inte behöva sätta livet till bara för att nån gubbe har komplex för sin lilla lem.

Själv behöver jag varken stor hund eller stor bil (eller ens körkort). Gud är god mot de goda.

Varifrån fick jag all energi?

3 april

Aha. Det är så klart vårsolen som ligger bakom.

Sov dåligt då jag drömde flera mardrömmar om att jag var jagad av onda män i nån skog (jag tog en lian ner till marken från nåt berg) och att jag klev in en hiss och just när dörrarna skulle slås igen hoppade två fulingar in och började nita mig (varpå jag vaknade och kände mig extremt liten och mörkrädd).

Ändå kände jag mig pigg och kry när jag väl tog mig upp och till jobbet, och här har det varit full rulle i två timmar. Mycket ambitiös har jag varit så nu kan jag nästan kick back and relax.

Fredag. Ledig helg. Vår. 25 dagar kvar.

Livet ler.

Fixeringen vid “ursprung”

3 april

Jag kommer (tack vare ett av mina arbeten) i kontakt med många... låt

oss säga "kontaktannonser". Jag har hakat upp mig lite på fixeringen vid det som var. "Jag är en kvinna som ursprungligen kommer från Västra Götaland och nu bor i Småland."

Men... vem bryr sig? Okej, om en kom från Australien och nu bodde i Norge (som om det skulle hända). Men.. nej, jag förstår det inte. Skulle en annan människa inte kontakta denna kvinna om hon inte var från Västra Götaland? Eller är det Småland som inte är riktigt "okej"? Ja, jag undrar.

Folk talar på tok för mycket om det som **var**.

Det som var är passé och har ingen betydelse.

Det enda väsentliga är det som är i just detta nu.

Och som jag alltid säger; morgondagen är en myt.

Detta var fredagens djupa tanke. Kanske kommer det fler... Fredagar är ju som bekant värdelösa bloggdagar. Ingen skriver och ingen läser. Hittills bara 82 läsare. **Ibland tror jag att jag inte behövs längre.** (Det går över på måndag.)

Jag imponerar

3 april

Okej, jag har inte studerat på universitet eller liknande. Det betyder så klart inte att jag är blåst. Jag har bara inte haft nån lust. Jag har än idag ingen lust att utsätta mig för sådant som när det begav sig fick mig att vilja hoppa från balkongen.

Men. Är jag intresserad av något är jag en mycket god student.

I afton imponerade jag på min man.

Han hade städat sitt hem och jag sa vist: ja, ni ska ju fira *pesach* snart och då måste ni städa ordentligt eftersom ni inte får ha *chametz* hemma.

I know, darling. Sedan ska ni äta *charoset* och *matza* medan ni minns de där människorna som vandrade ut ur Egypten, och ja, brödet måste vara ojäst eftersom de där människorna så hastigt fick fly från slaveriet, att de inte hann jäsa brödet ordentligt.

Han var imponerad. Det är jag också. Jag kan nämligen inte, som jag skrev en gång för länge sedan, minnas att vi någonsin lärde oss någonting om judendomen i skolan.

Ja, judendomen tilltalar mig. Acceptera.

Dagens mail

4 april

Vilken..... skägg du har, handsome. Så kåååååååå.....

/Man, 55, Helsingfors

Svar: –

Vårig kväll

4 april

Blommorna tittar fram.

Människor cyklar förbi med nyköpta engångsgrillar. Sebba blir trött i värmen. Jag ler brett mot det nyförälskade arabiska paret som lockar på min hund, fastän jag ogillar sådant lockeri.

Ja nu är det vår.

Ovanlig lördag

4 april

Jag hade tänkt vara lite rapp och redig idag, men så blev det inte.

Först och främst blev jag ju väckt på tok för tidigt. Det resulterade i att jag var tvungen att ta en tupplur senare, vilket i sin tur ledde till att jag missade min tvättid.

Därefter mådde jag dåligt men förstod inte varför förrän jag insåg att jag inte hade ätit någonting de senaste 27 timmarna. Det har hänt några gånger på sistone att jag inte kommit ihåg att äta. Märkligt. Kommer nog med åldern.

Gick och handlade och drabbades av ett sånt där hemskt jobbigt blodsockerfall. Kom hem, slängde in maten i ugnen (det gällde att laga något som bara kan kastas på en plåt och in i ugnen) och lade mig utslagen på köksgolvet. Sebbe intill mig. Åt. Lade mig i soffan och halvsov ett tag.

Nu är det snart dags för en kvällstur med nämnde herre. Ska först lyssna lite mer på Y som sjunger med i ABBA-låtar på webbcammen.

Städsöndag del 2

5 april

Åh, så härligt det är att kunna söndagsslappa i ett nystädat hem. Söndagsångesten har inte besökt mig så kanske borde jag göra söndagar till stående städdagar.

Även Sebbe är nöjd där han ligger i fönstret och spanar. Och Y är så rar. "Jag saknar dig så mycket idag. Jag vill bitcha med dig och sedan krama dig."

Ja, det vill jag också.

När jag dammsög under sängen fann jag, allra längst in, något han hade med sig när han besökte mig. Något som heter som våra initialer.

Hahaha. Ja, nu räcker det med det vågade språket.

Kör en låt och går ut med Sebbe.

Skyddad: Den barnsligt goa hämnden

6 april

När ens allra första kärlek kliver in på ens profil på det där communityt och inte bara ser att man har gått vidare (för många herrans år sedan) utan att den nya partnern dessutom är en fräsching. Ja, lite grann en lyckad version av vad den första kärleken ville bli.

Extra härligt blir det om man råkar veta att den första kärlekens nuvarande sambo är en sämre kopia av en själv. Rätt blåst dessutom.

Otroligt barnsligt. Men skönt.

Och här kommer svaren

6 april

Ni ställde frågorna. Nu svarar jag.

Brittis undrar: Ja, jag undrar när du blev av med svendomen?

Här går vi ut hårt! Jag var sjutton.

Lars undrar: Madonna eller Kylie?

Tidiga Madonna, sena Kylie.

Lis-Britt undrar: Vad var skillnaden mellan att ligga med en kvinna slash en man?

Kvinnor är mjuka, män är hårda.

Jerry undrar: Jag är nyfiken på din uppväxt. Vad som format dig. Men det kanske jag kan få förmånen att få prata med dig om live någongång? Men om inte, så är det min fråga... vad har gjort dig till den du är idag? Förebilder i uppväxten? Vad har gjort att du är den Kim du är idag helt enkelt? Tror du själv alltså?

Väldigt stor fråga. Jag satt mest på mitt rum och lyssnade på pop och läste popmagasin. Det har säkerligen format mig rätt rejält. Madonna var "förebilden". En stark människa som gjorde som hon ville. Det får räcka som svar på denna enorma fråga. :)

Hille undrar: ok.. fråga... Var du någon gång kär i mig? ;)

Hmm... Inte kär men förtjust. De första "kärlekarna" var många och utspridda. Den där Claes. Den där E i vår klass. Den där J som jag mötte varje sommar.

Tanja Paperinukke undrar: Önskar du nån gång att du vore lesbisk?

Jag har haft lesbiska känslor men jag har nog alltid velat vara den bög jag faktiskt är.

Mikko Ström undrar: När s** du *** senast?

Det var väl ett par månader sedan. Love it.

Mona Blomma undrar: vikken är den bästa svenska schlagern genom tiderna?

Se svar längre ner.

Lolita Lurvbuske undrar: Föredrar du rakat eller orakat?

Jag inte bara föredrar rakat – jag kräver rakat.

Louise-Margaretha Hauptzenkollen-Schütz undrar: När ska du starta ett regelrätt nätmagasin?

Hade jag tid och pengar så skulle det ske redan nästa vecka.

Lill-Noëlle undrar: Tror du på spöken?

Ja, det gör jag. Jag tror i och för sig på det mesta. Har tyvärr aldrig stött på ett spöke (vad jag vet) men hoppas på att få göra det nångång.

Nina Näsvis undrar: Känner du dig finsk eller svensk?

Jag känner mig nog... skandinavisk.

Vanja Vehnäjauho undrar: Tycker du att det är jobbigt att vara glutenintolerant?

Det jobbiga är att man som glutenintolerant måste ändra på invanda vanor. Det är inte roligt. Men det går.

Rut Laqroix undrar: are you are trademark fag?

I used to be. But then I got myself a proper personality.

Fariba Mehmet undrar: Ogillar du oss muslimer?

Absolut inte. Jag är ingen vän av islam, nej. Jag är heller ingen vän av katolicismen. Eller en massa andra företeelser. Det betyder inte att jag ogillar de människor som inte tycker som jag. Arabiska män är ju dessutom väldigt heta.

kollega undrar: stämmer det att du en gång i tiden var en "girltoy"?

Det stämmer bra det. Damerna älskade mig.

Myra undrar: Ska vi dejta då jag kommer mig i Stockholm, och var fan läser jag svaren på alla frågorna??

Vi är ju båda upptagna, så hur skulle det se ut? :) Men vi kan ju höras om saken via mail. (Svaren läser du ju HÄR.)

Daniel undrar: Favorit 5 top schlager?

Helt omöjlig fråga att besvara. Fem spontana favoriter:

Stopp stopp stanna – Karin Risberg (1986)

Eldorado – Sound of Music (1986)

Kärleken lever – Ann-Louise Hansson (1982)

Värför är kärleken röd? – Kikki (1983)

Tjuvarnas natt – Thomas Lewing (1984)

Avklädd och ful

6 april

Går här i skogsgläntan och minns plötsligt varför jag föredrar höst och vinter: jag känner mig så fruktansvärt ful när kläderna blir tunnare och färre. Åh, min krokiga fula kropp! Jag vill gömma mig. Min ryggrad är så konstig att jag inget kan göra! Aaargh! Hoppas det snart blir vinter igen.

Liten (bög-) värld

7 april

De flesta fjollor gnäller över att bögvärlden är så vansinnigt liten – så vilka är egentligen oddsen att man i tvättstugan upptäcker att tvätterskan bredvid är ett gammalt (dåligt) fulligg?

Just det.

Och jag har knappt några sådana på mitt samvete.

Men nu, just nu, står han bara där.

(Dessutom tog han bilen till tvättstugan – tre hus bort – usch.)

Lång, lång, superlång näsa

7 april

Ni vet hur karlar är – långsamma. Och de kan inte bestämma sig. Eller ta för sig. De bara flyter.

Innan jag träffade Y hade jag två mycket fina män på gång. Ingen av dem tog någonsin steget – de bara väntade (på någonting). Nu har de upptäckt att det är k-ö-r-t och de hör av sig och gnäller.

“U-u-hu-huu, jag ser att du har träffat någon. Jaha. Ha det bra då.”

Jag svarar vasst och lagom syrligt: “Ja, så går det när man bara går och dräller!”

Livet är för kort för att bara gå runt och fantisera.

TA FÖR ER.

För i helvete. Alltid har de varit likadana – hala – och så kommer de och gnäller.

(Ja, jag är jävligt nöjd just nu. Faktum är att jag nog aldrig har varit mer tillfreds.)

Ju

8 april

Ju är ett roligt litet ord.

Jag vet att jag använder det på tok för ofta. Men jag jobbar på det. Tro mig.

Hur förklarar man egentligen hur *ju* används?

Wictionary säger:

Used to indicate an expectation of common understanding, or that what is said is an obvious fact.

Bussen går ju klockan tre.

The bus leaves at three o' clock. (with an expectation that the second party in the conversation is aware of the fact)

It could also be used in a sentence to replace the first "the".

"Ju större, desto bättre"

"The larger, the better"

Jag gillar *ju*, men ska försöka att inte missbruka det.

Repeat after me

8 april

Men gud vad det är svårt.

Jag sitter hemma och studerar (hebreiska, för nytillkomna läsare) med hjälp av en av mina fräsiga böcker med tillhörande CD. Först ska jag lära mig att uttala denna mening: “jag har någon att presentera för dig” och den låter så här: **Yesh li mishehu lehakirir lach**

Säg den meningen snabbt, tre gånger på raken.

När jag väl lärt mig uttalet kommer det allra svåraste: att skriva meningen på hebreiska.

Det är tyvärr inte lättare att säga rader som “do me good, mister. Do me now! I’m in heat!”

Men jag ska klara’t! Jag ska!

Dagens mail (är detta rimligt?)

8 april

BYTLÅN?

*Du arrangerer noen som råfuckar minn rövhora *****32 ikväll
uplagd redo om Du vill? Jag fuckar seden deg eler dinn kk?
Svend 30 178 90 biffig bs AKTIV 24×17cm.*

DU? NI??

/Man, 31, Stockholm

Svar: Är du bäng?

(Han svarade: “Litt bäng mest horny og lekfull” och skickade med en bild på sin fula jättelem.)

Chag Sameach

8 april

Jag satt här på kontoret, smuttade på mitt halvsvala kaffe och tänkte lite på livet. Då ringde mobilen.

“Chag Sameach!”

Det pirrade till både här och där.

“Jag ville bara önska glad Pesach! Detta är ju som du vet en mycket viktig judisk högtid så jag tänkte inför kvällens festliga middag gå och köpa såna där Macaroons som vi åt på Chokladfabriken.”

“Åh, men är de verkligen...” började jag.

“Ja!” avbröt Y. “De är *kosher* då de inte innehåller *chametz*.”

Hahaha, skrattade jag.

“Jag visste att du skulle fråga.” Hahaha, skrattade Y och avslutade sedan med: “*Puss, svenska pojka:n... Jag jobbar hårt på min nya identitet som nysvensk... Lite som du, new Jew.*”

Hahaha. Han är fin och rolig, den mannen.

Ska vi campa?

9 april

- Hur kan du resa till Israel om nitton dagar? frågar Alabama de la Cruz medan hon pillrar sig i det kruspermanentade, småsönderblekta håret. Hon sitter framför datorn med en drink på bordet framför sig och en cigarett i mungipan. Tänderna är gula och läpparna inte så omsorgsfullt målade i en rödorange nyans. De rödlackade flagnande naglarna dansar en klumpig vals över tangentbordet då hon bokar sommarens semesterresa till Italien.

- Hur kan du resa till Italien, Alabama de la Cruz? frågar jag och rättar till hennes hängiga blus. Hur kan du resa till ett land där maffian härjar, där rasismen frodas och zigenarna (man behöver inte säga “romer”, enligt en vis gammal zigenarkvinna som jag såg på TV häromdagen) diskrimineras? Hur kan du resa till ett land där premiärministern, som ju för övrigt kallade Obama “solbränd“, tycker att de jordbävningsdrabbade människorna som nu bor i läger “kan se det som en helg på en camping“?

Alabama de la Cruz slutar knappa på tangenterna.

- Men karlarna är så stiliga! Vädret är varmt, maten är god och musiken – den är underbar! För att inte tala om det vackra språket.

- Jag hör dig, kvinna, svarar jag. I Israel är karlarna ännu stiligare, vädret ännu varmare, maten ännu godare och musiken – den regerar. För att inte tala om det vackra språket.

Alabama de la Cruz tänker en stund. Sedan säger hon med vass, lite knarrig röst:

- Men för dig som homofil – är det inte lite farligt och konservativt?
- Inte alls, svarar jag snabbt. Tvärtom oerhört liberalt och härligt. Där finns ju heller ingen gaggig gammal påve som hasplar ur sig den ena hemskheten efter den andra.

- Ja... muttrar Alabama de la Cruz. Jag vet inte vad jag ska säga.

- Nej, jag vet det, svarar jag. Och fimpa för livet!

Dagens SMS

10 april

“Love. Think. Miss. Puss.”

Svar: “Älskar. Tänker. Längtar. Neshikot.”

Fy fasiken vad vi är fina mot varandra.

Fy tusan vad ett sånt enkelt, spontant SMS gör livet så mycket vackrare.

Jag är inte sotis

13 april

Min man har rest bort med sin ex-fru och de två döttrarna.

De tillbringar några dagar på en kibbutz och jag ligger här på golvet på kontoret och är inte det minsta svartsjuk.

Dagen D

14 april

Äntligen är jag inte den ende som arbetar. Det är så oerhört tradigt att

ila runt i sin egen vardag när de flesta andra går runt och solar. En känner sig utanför!

Hursomhelst. Nu är det tisdag och en ny, härlig vardag är här. Tänk att vi kan vända allt just idag – denna dag kan bli den vändpunkt vi så hårt önskar. Det är upp till oss själva.

Gårdagens misslyckande är ett minne blott och vi kan börja på nytt kapitel. Om vi vill. Om vi orkar.

“Ja, vi vill. Ja, vi orkar”, sjunger vi i kör medan vi hytter med nävarna. Kanske känner du dig lite rultig och oattraktiv – idag kan du ta tag i det. Kanske vill du sluta röka/snusa – detta är dagen du lägger av med detta sattyg.

Kanske har du en schism med någon – just idag kan du lyfta luren och slå det magiska numret och tala ut och bli sams.

Kanske är du kleptoman – från och med idag håller du nävarna i styr.

Kanske dricker du för mycket sprit – från och med idag låter du flaskan stå.

Kanske är du sexmissbrukare – hädanefter håller du dig borta från både hugettitties.com och den där suspekta biografen runt hörnet.

Kanske vill men vågar du inte söka ett nytt jobb – just do it.

Kanske har du spanat på någon babe online – dagen är kommen!

Kontakta människan!

En människa förblir vis så länge hon söker visheten; när hon tror sig ha funnit den blir hon en narr. (Talmud)

Cykelgrabben försökte bokstavligt talat snärja mig

15 april

Igår kväll när jag och Sebbe var ute i skogsgläntan mötte vi en grabb på cykel + hans hund. Hunden såg farlig ut och strax innan vi möttes stannade grabben och såg till att jycken inte sprang fram till Sebbe. Vi trippade vidare. Efter ett tag vände sig Sebbe om och jag undrade vad som stod på och kastade ett öga över axeln. Jodå, grabben med jycken hade vänt om och kom nu i full fart mot oss. Grabben cyklade på

vänster sida och den kopplade jycken sprang en bra bit till höger. Jag tänkte att detta skulle kunna gå illa men eftersom de två var så pass långt bort antog jag att de skulle hinna ändra lite på ordningen så att jag och Sebbe skulle slippa att fångas i kopplet som vore vi fiskar i nät.

Rätt vad det var kände jag ett koppel mot baksidan av mina låar och i samma veva hoppade den läskiga hunden fram till Sebbe och de bråkade och skällde. Cykelgrabben stannade och tittade på mig med intensiv blick. Jag försökte skilja på hundarna och hade musik i öronen + var lite skärrad så jag tänkte inte på att han kanske sa något. När hundarna var isär tittade jag upp på kisen som log så där förföriskt som endast brunögda män med vackert, brunt, självlockigt hår kan göra. Läpparna var fylliga och friska och jag kunde ana de vita, raka tänderna. "Försöker du ta livet av mig, människa?" tänkte jag säga men fick inte riktigt fram ett ljud. Fortfarande tänkte jag inte på att ta ut lurarna ur öronen och grabben satt på sin cykel och... liksom väntade. Nåväl. Efter ett tag cyklade han vidare. Sebbe och jag strosade småchockade vidare. Något senare såg jag grabben igen. Han hade vänt om och kom nu i full fart mot oss. Innan han hann ända fram vände han dock om och cyklade sin kos.

Jag kände igen grabben. Förmodligen från det där communityt. Han var mycket fin och han drömde säkerligen om att lyfta upp mig på sin cykel och trampa iväg mot solnedgången. Kanske ville han dyrka mig och låta mig flytta in i hans stora, ståtliga villa. Kanske ville han låta mig bli hemmaman och förevigt fri från tidiga morgnar.

Men nej – jag är upptagen. Det blir inget cyklande här inte.

Efter

17 april

Ett par hus från mitt hem. Den ena har fortfarande påskprydnader i vardagsrumsfönstret. Den andra har fortfarande en pyntad gran på balkongen.

Båda känns lite efter.

En skamfläck för kvarteret. Bostadsrättspriserna faller som Lill Lindfors

kjol i Eurovision 1985. Eller som Dana då hon gav bucklan åt Charlottes låtskrivare 1999.

Ironi

16 april

Igår kväll ringde en vän, Oscar af Klinkengränd kan vi kalla honom.

Vad gör du? väste Oscar af Klingengränd i luren medan han rullade det självlockiga håret runt pekfingret.

Jag pratar med Y, svarade jag.

Vad snackar ni om då? fortsatte Oscar af Klinkengränd.

Om att jag var svartsjuk.

Men jag läste i din blogg att du inte var sotis. Oscar af Klinkengränd lät förvånad och slutade leka med lockarna för att fullt kunna koncentrera sig på vårt samtal.

Det var ju ironiskt, svarade jag irriterat.

Jaha, sa Oscar af Klinkengränd med en suck medan han återupptog hårrullandet. Sånt förstår ju jag mig inte på.

Ni förstår att jag ibland är ironisk i mina inlägg va?

Klart som tusan att jag är sotis när Y är bortrest med sin ex-fru. Jag berättade detta för honom igår. "Skulle inte du vara svartsjuk om jag reste bort med ett ex och knappt hörde av mig?"

Klart han skulle.

Skedad?

16 april

En väldigt lustig sak inträffade.

Jag tog en middagslur på tio minuter i soffan och jag drömde om Y. Jag drömde att han låg bakom mig och skedade mig med båda armarna. Det var underbart. När jag var på väg tillbaka till verkligheten kände jag fortfarande hur han höll om mig och lite senare, när jag faktiskt

vaknade, tänkte jag “kära nån, han l i g g e r faktiskt bakom mig”. Jag öppnade till slut ögonen och var tvungen att titta. Nej, det fanns ingen Y i min soffa, men jag kände “honom” fortfarande i flera minuter i vaket tillstånd. Underbart var det. Fatta vad jag saknar honom. Att bli skedad är det enklaste men bästa som finns i hela världen. Det är då jag känner: “om jag dör nu så är det helt okej” (minns mitt tidigare (lösenordsskyddade) inlägg).

Dagens SMS

17 april

*Jag måste gå på ett möte.
En av de anställda är häktad. För mord!
/Någon*

Lagerhaus

17 april

Åh, vad jag älskar Lagerhaus. Tittar runt på deras hemsida och jag blir ju glad i själen av deras fina färgglada prylar. När Y var här köpte han ett nytt duschdraperi i nämnda butik så nu kan han säga saker som “glad anka”, “elak anka” osv. Mycket rart. Ja, allt är rart idag. Jag är på bra humör men sitter ensam instängd på kontoret så jag vet inte riktigt hur jag ska kunna leva ut mina lustar. Utanför ser jag vackra människor strosa i solen på Regeringsgatan. Jag vill följa med dem. Och ingen bloggar och ingen läser, eftersom det är fredag. Skärp er.

Dagens vågade konversation

17 april

What the hell, det är ju ändå fredag.

Han: You have a funny smile. What does it mean?

Jag: It's sexual. I'm having sexual thoughts.

Han: Oh, it's your sex smile.

Jag: Mhmm.

Älskade Y

18 april

Okej, resten av helgen kommer jag döpa alla mina inlägg till älskade någonting. Det känns gott att vara lite positiv.

Jag blev lite sur på Y idag. Eller sur och sur... Lite lätt irriterad. Han märkte det direkt och sa: "ge mig inte den minen, snälla! Förlåt. Förlåt!" När jag ett par timmar senare var på väg hem från jobbet hände en lustig sak (igen). Jag lyssnade inte på musik i iPhonen eftersom batteriet var på väg att ladda ur, så jag hade den på ljudlös i väskan och när jag klev av tuben och skulle ta fram den för att slå på ljudet igen noterade jag till min enorma glädje att Y:s ansikte fanns över hela skärmen. Han ringde. Helt klart för att se att jag inte var "sur". Vilket jag inte var. Eftersom han ju hade bett om förlåtelse (som före detta kristen tror jag ju på förlåtelse och försoning).

I alla fall. Det var inte det inlägget skulle handla om, utan om att han är så fucking fin och omtänksam. De små gesterna, som bevisar att han tänker på mig, gör så mycket. Idag frågade han om jag hade sett "den senaste Kate Winslet-filmen (vi älskar'na)" och det hade jag inte. "Då går jag och ser en annan film ikväll, så kanske vi kan se den tillsammans".

Okej babe.

Sedan frågade han, ur tomma intet, "vill du gifta dig?" Jag svarade ja.

“Med en ceremoni och allt?” fortsatte han. “Jag vet inte”, sa jag. “Jag bryr mig inte så mycket om just det.”

Häromdan satt han och bläddrade i en bok och när jag frågade vad det var för en bok svarade han: “Romantic places in Tel Aviv. Jag planerar vart* jag ska ta dig.”

Därefter gick han in på min blogg för att se mina muffinsbilder (vi snackade muffins) och när han såg min bild längst upp i loggan sa han “kan du skicka mig den bilden, du är så jäkla het. När du är så där het kommer jag inte kunna kontrollera mig, bara så du vet”. “Jag vet”, svarade jag, “och det är okej.”

*Alltså inte “var”, utan “vart”.

Älskade Sebbe

18 april

Sebbe är en raring som älskar att sova på mina kläder. Eftersom jag är både lat och omtänksam brukar jag kasta mina byxor på golvet och snart är Sebbe där och sover. Han är älskad.

Älskade Dansken

18 april

Det blev en härlig promenad med Sebbe och Dansken. Jag skrattade nästan oavbrutet i 50 minuter. Ja, Dansken lockar alltid fram mina roligaste sidor. Idag låtsades vi att han arbetar som exotisk dansare men att han nu är trött på yrket. Jag gav honom tips på nya jobb att söka men vi visste båda hur det skulle sluta. “Hej, jag heter Dansken och jag söker jobbet som kock. Nej, jag kan egentligen inte laga mat men jag älskar att äta.” Eller “Hej, jag söker jobbet som hundvakt. Åh, så fin han är. Låt honom inte komma för nära bara, då jag är väldigt allergisk.”

Dansken berättade att han vaknade tidigt imorse och han låg kvar ett tag och undrade om han skulle försöka somna om eller kliva upp och läsa en god bok. “So... I decided to get up and start the day”, sa han, varpå jag replikerade: “Was that before or after you removed the buttplug and the gag ball?” Han: “Oh, I actually kept them in all morning. They really maximize the pleasure of reading”.

Vi har kul ihop.

Älskade människor

18 april

Jag tycker ju att människor generellt sett är as, men då och då dyker det upp riktiga finingar. Eftersom jag nu (efter en kräkrisig morgon) är på soligt humör vill jag hylla två människor som gjorde min dag för ett tag sen. Först den där damen som, när jag och Sebbe strosade hemåt, stoppade mig på gatan och varnade för “allt krossat glas som ligger där borta”. Tack, så vänligt! Jag visste det redan, så klart, men tackade ödmjukt och artigt. Samma dag tänkte jag på hur mycket jag gillar den där libanesiska kvinnan som driver den lilla kvartersaffären (en sån vi så slarvigt ofta kallar *turkbutik*). Hon småpratar om roliga saker. Inte sånt där blaha som väder eller vind, utan kul saker. “Åh, har du skaffat mustasch”, sa hon en gång, “så stilig!” Ja, jag gillar henne och hennes hunkige karl och deras blyga, rara dotter som jag för övrigt tror är lite kåt på mig.

Note to self

18 april, 2009, 16:10

Gud vad jag är knäpp mellan varven. Helt manisk. Jag får såna idiotiska tankar i huvudet att jag glömmer rim och reson. Sinnessjukt. Jag måste lära mig att slappna av och jag måste fatta att alla människor inte ljuger och bedrar. Och även om de skulle göra det så är det ju bara att resa sig upp, borsta av sig och trippa vidare.

Ett föräldramöte blir i mitt huvud ett gangband och en urladdad telefon blir en avstängd telefon pga besök på nåt knulleri.

Aaargh! Jobbiga tankar försvinn!

Nu ska jag ta en lunchpromenad med Sebbe och Dansken. Ja, Y sitter och ler och pular (med ett L) på min skärm.

Älskade Kikki

19 april

Dansken berättade att Kikki Danielsson håller på att skriva en självbiografi (hon är hans största idol, efter Linda Bengtzing). Vi tänkte att vi hoppas att boken kommer med en cd-skiva med *sound effects*. Vi kom fram till att det i såna fall skulle finnas bl.a. följande ljud:

*The Schlager Bell (hörs precis innan refrängen i *Idag och imorgon*).

Detta ljud bör spelas upp vid extra viktiga stycken i boken.

*Ljudet av ett glas som fylls upp. Denna *sound effect* hörs när Kikki berättar om de svåra åren.

*Smaskljud ska höras när Kikki tar upp alla absurda matrelaterade löpsedlar och artiklar. Det vore väl nåt?!

Timmarna går

20 april

Min man for till den årliga militärtjänstgöringen. Han stod i köket och drog på sig sina gröna kläder. Kängorna snörade han omsorgsfullt på sig innan han klev fram till mig, där jag stod och snyftade, och sa: "See you later, honung". Han kysste min fuktiga kind och såg in i mina rödgråtna ögon. "I'm going now, älskling. Don't be sad. I'll be back in no time".

Jag följde honom ut på farstutrappan. "Bara gå", väste jag, "jag hatar avsked". Han gick. Jag stod kvar och såg efter honom. Solen brände bort mina tårar medan jag iakttog mannen bli mindre och mindre för att till slut försvinna helt i horisonten.

Jag gick in i det vita, lilla stenhuset, slog på en schysst platta och plockade fram en flaska mustigt vin. Därefter tog jag tag i det enorma diskberget. Jag dansade och sjöng, diskade och drack. Som jag diskade! Jag slog mig ned på verandan, lite lätt rund under fötterna. Musiken ljöd och jag njöt av svalkan som jag fann där i skuggan.

Timmarna gick. Natten föll över staden och en mild vind dansade runt mig. Jag satt kvar. Timme ut och timme in satt jag och stirrade mot horisonten som lystes upp av den intensiva månen.

Plötsligt såg jag honom komma mot mig. Han vinkade och log. Han sprang. Jag sprang. "Jag sa ju att jag inte skulle bli borta länge", skrattade han. "Det var de längsta timmarna i mitt liv", grät jag.

Y är (fredsölskande) soldat idag så jag känner mig lite ensam.

D R A M A !

20 april

Hmm... Dagen började inte som jag hade tänkt mig. Först hängde sig datorn (big time) och jag kämpade förtvivlat med att få igång den, men varje gång den skulle in på Windows så lade den av – det gick inte ens att starta den i felsäkert läge. Jag skrek och var förtvivlad. Jag såg alla bilder och all musik som jag inte hunnit backupa (jag är faktiskt ganska bra på att göra det) och jag kände paniken komma krypande. Till slut (fyra timmar senare) blev jag alldeles yr och bestämde mig för att stänga av datorn ett tag. Sebba och jag kilade bort till libanesen för att snabbhandla. Då funkade plötsligt inte mitt VISA-kort. Aaargh. Inte mitt kreditkort heller. Som tur var känner libanesen mig rätt väl så jag fick mina pryglar på krita (kändes väldigt New York).

När jag kom hem slog jag på datorn och gick ut i köket för att fixa kaffe. Då hörde jag uppstartningsmelodin (?) och jag rusade ut i vardagsrummet och noterade till min enorma, orgasmiska glädje att datorn var vid liv. Jag föll ner på knä och tackade moder jord. Jag ska inte svära på hela veckan.

Nu måste jag tokbackuppa allt jag har i min dator.

Uppdatering: Dramat återkom! Aaargh! Laptopen vägrar starta. Tack och lov har jag en gammal stationär dator också. Den är dock ytterst opålitlig och startar lite som den vill. Just nu fungerar den dock. Den här dagen har varit ett skämt.

Amen

20 april

Vilken pissdag.

Laptopen, som strulade första gången igår kväll, lade av en tredje gång idag och sedan dess vägrar den andas. Till slut gav jag upp och dammsög hysteriskt istället. Jag var så upprörd att jag var yr och nästan hyperventilerade. All min musik! Alla mina bilder! Alla mina arbeten! Jag backuppar rätt flitigt men hade inte gjort det på ett tag.

Och så saknar jag Y mer än någonsin. Jag tror att det är lite som när man (nu kommer en fin liknelse) är riktigt kissnödig. Man är på väg hem och kan knappt gå, men lyckas hålla sig, och när man väl kommer hem så vet man att man nästan är framme och då går det helt enkelt inte att hålla sig längre. Man undrar hur man lyckades ta sig ända hem. Lite så är det nog. Psykologiskt. Jag har klarat mig hyfsat bra i två månader men nu är det bara en vecka kvar och det börjar psyket fatta. Gud, vad jag vill känna på honom, lukta på honom och känna hans andetag. Skit i laptopar och annat crap. Skit i finanskrisen och dammtussarna i hörnen. Love is all. **Mänsklig värme och närhet!**

Vad är Israel?

21 april

Jag såg på Kobra, om kulturens Tel Aviv, och författaren och filmregissören Etgar Keret slog huvudet på spiken. Han sa ungefär vad jag sa i min sammanfattning efter min första resa. "När folk frågar mig vad Israel är svarar jag: **tänk dig ett land som är så konservativt att trafiken står still under shabbat. Tänk dig även ett land som är så**

liberalt att det skickar en transsexuell sångerska att representera dem i ESC. Där har du ditt svar.”

Exakt så. Åh, jag längtar.

Och så lite kärlek

22 april

I och med att alla mina datorer är upptagna kan jag inte vara inloggad på MSN (det är så jobbigt via iPhonen) och då ringer Y: “jag vill bara säga att jag älskar dig”. Åh! Tänk om alla hade en kärlekspartner. Tänk så fin världen skulle vara. Plus att jag har så fina vänner. Och Sebbe är glad. Inte illa alls. I love life. Alla ångestfyllda år känns så underbart avlägsna.

Dagens mail

23 april

Åh, jag ÄLSKAR att följa din blogg och längtan till Tel Aviv och Y. det borde finnas mer kärlek i världen.

/Man, 43, Stockholm

Om ni undrar vad jag köpt för kärleksgåvor...

26 april

...Så kan jag berätta att det är två Stockholmsväskor, en bricka med t-banekartan, Alcazar-cd, musmatta med dalahästar + Melodifestivalen på dvd.

Om ni undrar vad jag gör denna söndag...

26 april

...Så kan jag avslöja att jag packar! Landar om exakt 48 timmar.

Om ni undrar vad jag gör halvnaken...

26 april

...Så kan jag berätta att jag syr fast en ny knapp i min eleganta flygkavaj.

1 dag kvar

27 april

Som ni kanske förstår har jag ett gäng fjärilar i magen – en hel fjärilsfarm!

Väskan är i stort sett färdigpackad. Passet är framplockat och kontrollerat och pengarna är växlade. Sebbe har fått manikyr och pedikyr och tovarna är bortklippta.

Jag försöker jobba lite nu men det går sisådär. Datorhelvetet orkar jag inte ens tänka på. Den funkar i en timme och därefter lägger den av. Jag tar tag i det problemet nästa vecka, ty nu har jag annat att tänka på. ÅH! Äntligen!

Bekväma

27 april

Eftersom jag ogillar att handla kläder går det undan när jag väl gör det. Jag kollar på nätet. Tänker. Kollar igen. Gör upp en plan. Sedan drar jag. Snabbt och smärtfritt ska det gå. Idag utnyttjade jag lunchen till shopping.

- Det blev nya promenadskor – att de är bekväma är väldigt viktigt i min situation.

- Ett par rätt heta jeans – eftersom min kropp är gubbig är de alltid överlånga. Det finns tyvärr inga alternativ.

- Tre t-shirts – en grå, en gråblå och en snorgrön. Samtliga v-ringade. Jag älskar v-ringat.

- Elegant svart Nike-väska. Rymlig men ändå inte för stor.

- Köttbullar åt Sebbe. Det är dags för avmaskning så jag trycker in tablettorna i köttbullar. Annars blir det svårt att få honom att svälja dem.

Ja, nu skuttar jag runt halvnaken här på kontoret. Och testar och speglar mig, drar in magen och spänner mig.

Avskedsmiddag hos internationellt bögar

27 april

Världens godaste veglasagne. Min ligger i lä. Lä!

Jag behövde inte strippa denna gång

28 april

Hälsningar från Arlanda. Jag passerade just border control och är glad och lycklig och spänd och förväntansfull.

Inte lika grov kontroll denna gång (lite besviken).

En rolig sak jag noterat är att de som reser till Israel är oftast semestrande judar, firereligiösa svenskar eller konstnärliga homofiler.

Gott.

Skriver och meddelar mig när jag är hemma hos min POJKVÄN om några timmar.

Framme!

28 april

Nu sitter jag i min karls kok (forsok hitta dubbla prickar pa ett hebreiskt tangentbord) och har tagit en dusch och fatt presenter. Allt gick bra och jag var ute i pa tok for god tid da det inte fanns nagra sakerhetskontroller (utover de vanliga).

Nar jag klev av planet tog en man mig at sidan och sa: Herrn, kan jag fa se ditt pass?

Jag: Javisst.

Han: Av vilken anledning kommer du till Israel?

Jag: Jag ska halsa pa min pojkvan.

Han: Aha, sa du har varit har forut (sag forra stampeln i passet). Ha det sa trevligt.

Vid passkontrollen fragade kvinnan samma fragor, men lade till ett par mer personliga. Om mig och Y. Jag visade henne Y:s adress varpa hon stamplade passet och jag var antligen inslappt i landet det ljuva.

Jag kom ut i det fria och dar stod hundra manniskor och vantade. Sokte Y:s blick men sag honom inte. Da hordes ett "kuku". Det var han.

Underbar aterforening.

Nu vantar jag pa mat och darefter far vi se vad som sker. Det ar Israels sjalvstandighetsdag sa flaggor vajar overallt och folk ar lediga, glada och partysugna.

Hurra, I am back!

Harlig dag

29 april

Vilken harlig kvall det blev igar. Vi drack drinkar pa balkongen, till tonerna av Alcazar och Shirley. Darefter gick vi till en mycket trevlig klubb, dar vi traffade min kamrat IB.

Idag borjade vi med att ga till Tel Aviv Museum Of Art. Trevligt.

Cyklade till stranden, dar vi lag i tva timmar. Cyklade hem. Slappade och sag Melodifestivalenfinalen. Vilade. Nyss var vi och at en ljuvlig middag pa en trivsamt restaurang. Snart borjar somnklockan ringa.

Lang dag

30 april

Det har varit en lang dag, och annu ar den inte over.

I morse akte vi till Jaffa, dar vi strosade runt i de tokgamla granderna + gick pa en enorm marknad. Handlade en massa harliga judiska pryglar + gavor till hundvakterna mina.

Darefter hem och medan Y akte for att ta hand om sina barn traffade jag min van Ron. Mycket trevlig kis. Efter en stund pa en uteservering + en lang promenad gick jag till min favorit-CD-butik och handlade lite

hebrepop.

Y plockade upp mig och vi akte och at ljuvlig falafel + shoppade lite klader. Nu ska vi snart ga pa bio.

Ser fram emot att fa dela med mig av alla mina foton.

Tatuerad

1 maj

Satt er ner sa ska ni fa hora.

I formiddags var Y och jag, liksom valdigt manga andra – eftersom det var fredag och helgdag, ute och strosade langs Tel Avivs livliga gator. Solen varmde pa ordentligt och vi gled in hos Jovino for att se om de hade nagon ledig liten lucka. De lovade ringa inom ett par timmar sa Y och jag shoppade lite + gick pa marknad. Mobilen ringde och joda, de hade en tid at mig. Nu. Ingen tid att jiddra eller dividera sa vi rusade till Jovino och en kvart senare hade jag antligen min efterlangtade tatuering pa vanster underarm (pa insidan). Det ar nagot hebreiskt sa klart, men vad det ar far ni se inom kort... 250 Shekels, men “200 – only for you”, sa inte mer an 400 kr gick det pa. Och han var bra. Och stallet var bra. Och den mogna damen i kassan var superb.

Vi slog oss ner och at en harlig, nyttig middag pa en uteservering.

Drack en ol for att fira tatueringen ocksa. Observanta lasare minns kanske att jag skrev om den redan forra aret.

Darefter hem. Dusch. Vuxenmys. Vila. Cykeltur till stadshuset for glass (vanilj/ingefara). Nu har vi just kommit hem och jag trivs som fisken i viken. Eller snaren. Eller havet. Ja, ni forstar.

Y ar en jakla puma. Pa saval in- som utsida.

Romantik

1 maj

Romantisk kväll på gäng. Har ätit tapas och nu ska vi ta en drink. Sitter mitt i centrala Tel Aviv. Kvällen är ljum och läpparna är mjuka och jag vill aldrig åka härifrån.

Livet ar... en drom

2 maj

Efter den harliga tapasmiddagen igar kvall gick vi hem och sag ett avsnitt av Sex and the City. Drack en whisky pa balkongen. Solen hade sedan lange gatt ner och stadens sus och dus ekade mellan fasaderna. Vackert vackert. Som en drom.

Vi promenerade till en homobar i narheten, for att dricka valdigt stark gin & tonic. Min arm invirad i plastfolie pga tatueringen – valdigt fashion da det i gatlyktornas sken sag ut som att jag bar varldens fetaste silverarmband. Traffade min van Ron som var en solstrale som vanligt. Hangde pa uteserveringen och filosoferade lite. Kom fram till att det inte alls ar sa galet att vi ar tillsammans trots avstandet. Jag menar, ar ut och ar in gar man runt och letar efter nagon. Nya motesplatser oppnas men det ar alltid samma manniskor overallt. Nar man val moter nagon spelar omstandigheterna inte sa stor roll.

Ah, och sa motte vi Y:s ex. Som tydligen fragade vem jag var. “Min svenska pojkvan”, svarade Y. Det kandes gott... Och bekraftande. Nu sitter jag i herrunderbyxor och kanner vinden over min kropp. Fonstren ar oppna och faglarna vasnas. Y ar hos sina barn och jag vantar pa att en van ska vakna sa att vi kan ta en promenad.

Jag kanner mig lite... tagen av Y (psykiskt nu, okej). Han ar sa bra mot mig och jag ar inte van vid att karlar ar bra och omtanksamma. Det har funnits sa manga as i mitt liv. Allt kanns bra och naturligt och bara att ta en cykeltur ar KUL. Forresten sa cyklade vi till ett stalle jag besokte sista kvallen jag var har forra gangen. Det kandes sa absurt. Hade nagon sagt att jag nasta gang (bara ett halvar senare dessutom) skulle besoka platsen pa cykel och med karlek hade jag skrattat valdigt hogt. Nu vet vi att allt vi onskar i livet kan finnas bakom hornet. Vi maste bara vaga.

Jag kanner mig valdigt fri och levande just nu. Darfor lyssnar vi nu pa en lat som ar valdigt NU (Y har for ovrigt just lart sig skillnaden mellan “nu” och “ny”). Sarit Hadad “Hofshia” (fri).

De sma sakerna i livet

2 maj

Som ni vet uppskattar jag det "lilla" i livet eftersom det, när det val galler, är det som räknas.

Kom just på en sån där kul sak. I går när vi var ute och åt tapas skulle vi efter den väldigt sliskiga middagen tvätta handerna och det var en sån där kran där man måste halla in en knapp för att vattnet ska rinna. Da sa Y: Okey, wash your hands and I'll keep pressing the button.

Jag svarade: This is love.

Han skrattade och kysste mig. Jag tvättade nävarna så det stod harliga till.

Yerushalayim

3 maj

Boker tov (god morgon).

Nu ska vi ta bilen till Jerusalem.

JERUSALEM.

Fatta.

Det är sant man kan göra på en söndag.

Hälsningar från Jerusalem

3 maj

Fy tusan. Det coolaste jag varit med om, tror jag. Gamla Jerusalem är... något man inte riktigt kan beskriva.

Vilken atmosfär. Så långt hemifrån man kan komma. Och vi åt den godaste maten någonsin, på en liten blygsam sylta. Alla borde resa till Jerusalem. Men det är i Tel Aviv vi vill bo.

Idag har jag vandrat längs Via Dolorosa. Jag har rört klagomuren. Jag har besökt det enorma förintelsemuseet (vilket alla borde göra) och jag har blivit kramad av min man i en park som doftade av rosor, utanför

Knesset.

Underbart. Så pass att jag blev tårögd och sa: förlåt men jag är så känslig på söndagar.

Nu slumrar Y i soffan, framför nåt humorprogram. Jag sitter på balkongen och dricker det godaste vinet jag någonsin smakat (Dalton). Shalom.

Privat: Söndag i Tel Aviv

3 maj

Detta inlägg publicerade jag ej på bloggen. Jag skrev det i en blå bok medan jag satt i Y:s soffa. Jag skrev utav bara helvete och efteråt kommenterade han mitt kvicka skrivande. Jag svarade: "ibland måste jag bara få ur mig saker".

Har varit här sedan i tisdags. På många sätt väldigt bra. Känner mig dock en aning osäker på vad han känner för mig. Det går upp och det går ner.

Just nu känner jag mig lite nedstämd; snart är jag inte här längre. Vem vet vad som kommer att hända – eller inte hända. Tänk att det ska vara så förbannat svårt. Det här är på så många vis exakt vad jag vill – och alltid har velat – ha. En sambo. Någon jag går hem från festen tillsammans med. Någon som är min nummer ett.

Börjar få svårt för det här med att leva i nuet. Jag vill stadga mig – på riktigt och fullt ut. Kommer jag att få göra det? Med honom? Vad känner han? Vad känner jag? Vill ha svar. Vill ha svart på vitt.

Saknar Sebbe.

Fredagen här var förmodligen den bästa dagen; otroligt romantisk. Kul. Kärlek. Hand i hand genom natten.

Nu vet jag inte.

Känner mig lite i vägen.

Oviss.

Jag vet inte. Jag vill veta. Älska mig. Låt mig vara nummer ett. 1!

Hälsningar från schlagerklubb

4 maj

Okej, min man ska jobba imorgon, så han gick till sängs. Själv träffade jag vänner på klubben Evita – där det är eurovisionkväll. Underbart. Varm uteservering och en massa svenska mellolåtar. Charlotte, Måns, Afro-dite, Alcazar... Gott. Love life.

Världspremiär

4 maj

Jag i judisk kippa. (Bild på kimmilrell.se)
Besökte en synagoga för första gången i mitt liv, och då är kippan ett måste. Sexy.

Jag sitter på balkongen...

4 maj

...Och jag är så lycklig. Jag vill inte åka hem imorgon. Ja, jag saknar Sebbe jättemycket – men han kan väl komma hit. :-)
Jag är så kär i Y. Inatt när jag kom hem och kröp ner bredvid honom... Det är liksom livet. Det bästa.
Y var lite orolig i de arabiska delarna av Jerusalem igår. De är, trots att de är israeler, tydligen inte alltid helt vänligt inställda mot judarna. Oh, this drama. Y var väldigt nöjd över att strosa runt med sin Stockholmväska med min reseguide i högsta hugg. Ivrigt rabblande alla svenska fraser han kan.
Han är allt jag vill ha. Jag älskar honom. Och nu ska jag shoppa.

Vill inte

5 maj

Vill inte åka hem idag. Saknar Sebbe så klart. Saknar Y också. Han jobbar och kommer och hämtar mig om ett par timmar. Sedan flygplatsen. Vill inte.

Vill inte. V i l l i n t e ! VILL INTE!

Jag sitter på flygplatsen

5 maj

Och jag vill inte åka. Frustrerad. Glad men ledsen. Lycklig men sorgsen.

Drama i tullen: Vad har du gjort i Israel?

Jag har hälsat på min pojkvän.

Är han här nu?

Nej, han var tvungen att åka tillbaks till jobbet.

Ok. Ta med honom till gaten nästa gång så går det snabbare.

Okej.

Aaaargh

5 maj

Hälsningar från fucking Arlanda.

Några snabba bilder och rader

6 maj

Jag är hemma nu och jag mår sådär. Sebbe blev jätteglad och nu sover han sött. Saknar dock Y så mycket att min kropp inte riktigt fungerar. Kan inte tänka rationellt. Här kommer i alla fall några foton och en videosnutt.

Detta är bildtexter; bilderna finns såklart på kimmilrell.se

Y:s fina bil. Med flaggor och allt när han hämtade mig. :)

Enorma festligheter då Tel Aviv firar 100.

Ett par och en klagomur.

Marknad.

Assnyggt foto.

Helgdag och helt tomt.

Min förbannat snygga pojkvän.

När vi åt världens godaste falafel.

När vi gick på bio (The Reading – mycket bra).

Imorgon ska jag berätta om min tatuering.

Video från Jerusalem.

Om en låt ska sammanfatta denna resa så är det denna. Ritas Hayinu Gdolim (vi var stora/bra). Så fruktansvärt fin. Fruktansvärt. Så underbart med artister som kan förmedla en känsla. Även om man inte förstår ett ord... så förstår man allt.

Sorry, jag är inte riktigt här ännu

6 maj

Ni vet när man kan känna doften av en människa.. så är det.

Och folk fattar inte vad kärlek är.

Va fan.

Hur jävla svårt kan det vara?

Låg i sängen och sa: “vem försöker jag lura?” och klev upp

7 maj

Klockan är halv fyra och jag ska snart upp och till jobbet. Är upprörd och kan ej sova. Tack för det. Jag skulle vilja skriva väldigt grova saker nu, men jag orkar inte. I quit liksom. Jag ber bara varenda människa på detta klot, som är på väg att sätta en unge till världen, att tänka efter före. Ungen blir förmodligen inte exakt som du vill. Förmodligen blir han/hon bättre än du själv, men du kommer aldrig att förstå det. Så tänk efter en extra gång.

I måndags klev jag in i en väldigt cool t-shirtbutik i Tel Aviv. Bruden i kassan sa: “Har du inte varit här förut? Jag känner igen dig.”

“Nej”, svarade jag. “Jag har varit i stan förut men aldrig i denna butik.” “Kanske såg jag dig någonstans”, sa hon.

Sedan kom vi på nåt sätt in på att min man bor där och hon berättade att hennes bror just gift sig med en svenska. “Så vi hade just 30 svenska besökare, på bröllopet. Jag hade också en svensk pojkvän en gång.. men...” Jag såg på henne att hon var djupt sårad.

“Jag förstår att det är svårt”, sa hon. “Men finns det kärlek så.. vad kan man göra?”

Jag nickade instämmande och köpte en (assnygg) grön t-shirt som jag inte alls hade tänkt köpa.

Tatueringen

ALAD står det, vilket står för Ana Lamdeni Datcha. Vilket betyder “vänligen lär mig din tro”. Kommer från kabbalah och ska skydda mig från det onda ögat. Jag trodde bara inte att det onda ögat skulle finnas så nära mig.

Crazy

7 maj

Vi besökte förintelsemuseet Yad Vashem. Oerhört känslösamt och svårt att ta till sig. Var där i flera timmar och hann ändå inte se allt. Även romernas + homofilernas situation togs upp. Helt galet.

Jag fick en ny bror (igen)

7 maj

Jag blev kontaktad av min bror, som jag varken sett eller talat med på ganska exakt 20 år. Väldigt lägligt. Han verkar vara en reko och bra man. Med mycket humor.

Och han frågade: Vad heter din pojkvän?

Japp, det gjorde han.

Och han frågade var han bor.

Och lite mer därtill.

Han är ju en modern man som bor i det fantastiska landet Sverige. Då frågar man sånt. Man bryr sig. Och nej, jag frågade inte om hans fru förrän han frågade mig om min (hehe). Det är min nya melodi.

“Jag vet att du är heterosexuell men jag vill faktiskt inte få det upptryckt i mitt ansikte hela tiden. Sköt du dina affärer diskret och håll mig utanför.”

Japp. Så får det bli.

Kanske gillar han mig faktiskt som jag är. Det vore ju fint.

Nu till det riktigt roliga.

Bilden på mig och Y, som jag har på min MSN... Han frågade (hahaha) vem av dem som är jag (hahaha).

Som synes: vi har inte setts på 20 år.

Fortfarande inte riktigt “här”

7 maj

Jag vet ju att ni älskar mina semesterbilder.

Här innanför grundades den fantastiska staten Israel. Ja, jag älskar Israel. Som jag sagt till mina TLV-vänner och min man så känner jag mig hemma där. Av någon konstig anledning. Och nej, det är inte farligare där än nån annanstans. Den kritiserade “muren” (som mest bara är ett stängsel) har ju minskat självmordsattackerna med typ 95

procent. Så det är tryggt och bra.

Jag känner mig väldigt populär bland israelerna, det spelar säkert också in. They love me. Jag är ju både smart och kul att hänga med.

På den fantastiska tavlan står det:

ACCORDINGLY WE, MEMBERS OF THE PEOPLE'S COUNCIL, REPRESENTATIVES OF THE JEWISH COMMUNITY OF ERETZ-ISRAEL AND OF THE ZIONIST MOVEMENT, ARE HERE ASSEMBLED ON THE DAY OF THE TERMINATION OF THE BRITISH MANDATE OVER ERETZ-ISRAEL AND, BY VIRTUE OF OUR NATURAL AND HISTORIC RIGHT AND ON THE STRENGTH OF THE RESOLUTION OF THE UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY, HEREBY DECLARE THE ESTABLISHMENT OF A JEWISH STATE IN ERETZ-ISRAEL, TO BE KNOWN AS THE STATE OF ISRAEL.

Rakryggad

7 maj

Och strax efter att jag publicerade det förra inlägget så gick jag till min lokala lilla butik, som drivs av ett mycket trevligt libanesiskt par.

Damen stod utanför och hon sken upp när hon såg mig. "Var har du varit?", frågade hon. "Jag har varit på semester", svarade jag. "Var då?" Jag kände mina läppar röra vid "London" men jag är på tok för gammal för att ljuga om saker och ting. "I Israel", svarade jag således. Ja, hon såg lite upprörd ut och hon frågade: "varför då?" "För att min man bor där", svarade jag utan att blinka. Mycket stolt över mig själv. "Ahaa, då förstår jag", avslutade hon.

Jag handlade och gick.

Fortfarande mycket stolt över mig själv efter denna extremlånga dag.

Jag har åsikter och jag står för dem. Det värsta jag vet är människor som inte vågar ha några åsikter överhuvudtaget.

Och ni vet vad jag önskade

7 maj

Ja, jag rörde vid klagomuren och jag bad om någonting.

När vi var i Yafo, förresten, så fanns där en sån där löjlig bro där man kan vidröra sitt stjärntecken och önska något.

Jag frågade Y: "Nå, har du önskat något?"

"Nej", svarade han, "jag tror inte på sånt."

"Det kanske du borde", svarade jag. "Det jag önskade förra gången jag var här är nu rena rama sanningen."

På tuben

8 maj

Två tonårstöser knackade mig på benet och frågade: Vet du hur mycket korv kostar?

Nej, svarade jag och kände mig oallmänbildad. Lade därför snabbt till:

Jag är ju vegetarian!

De fnittrade lite, sådär som tonårstöser gör.

Shoppingen

8 maj

Jag har äntligen börjat packa upp. Shoppade mer än vanligt: 4 t-shirts (+ en som jag fick av Y. Fick även en kofta som han hade i Stockholm.

Han sa då, när jag provade den: "den passar dig bra. Du får den när du hälsar på mig." Och det hade han inte glömt.) Vidare: 14 ljuvliga

cd-skivor, en chanukkia + en låda ljus, två halsband, två iPhoneskydd, glasunderlägg, ett fett Chailjus, assnygga diskvampar, en väggprydnad + nyckelringar så klart. :) Och en antibakteriell kräm för tatueringen.

Japp

9 maj

Det blev en ny dator – en halvbilleg Dell (byter märke varje gång datorn lägger av).

Nu en miljard saker att installera.

Jobbigt. Men kul också. Som att inleda en ny relation.

Jag är “här” nu

10 maj, 2009

Till och med klottret var fint och meningsfullt i Tel Aviv (“Speak Love”) (bild på kimmilrell.se).

Jag är “här” nu i alla fall, och i afton (när min helg äntligen börjar) ska jag publicera en massa, massa bilder från min resa. Det hjälper mig i denna enorma saknad. Tack för er förståelse för mitt tjat.

Dag 1

10 maj

Okej. Here goes. Nu tar vi det grundligt och från början.

Innan maten på planet (nedan) beställde jag in vin, drink och chirre (chips). Lovely.

Sedan såg jag dessa vyer. Och bilden nedan – låter konstigt och stämmer förmodligen inte, men jag kände att jag kom ihåg den där udden från förra gången. Därför tog jag kort. Nästa gång ska jag jämföra...

Efter 4½ timme landade jag på snygga Ben Gurion Airport. En massa frågor om varför jag besökte landet och det kändes härligt att säga att

jag var där för att träffa min karl.

Y mötte mig på flygplatsen. Han var fin och det var så ljuvligt att ses igen. Det hade gått 64 dagar sedan senast men det kändes som om tiden stått still (men ändå inte).

Y åkte och hängde lite med sina barn – det var ju helgdag, och helgdagar är väldigt viktiga för judarna. Jag tog en tupplur och när Y kom tillbaka blev vi så här glada.

Därefter gick vi och klubbade och träffade min vän IB. När vi kom fram till stället hörde jag Y säga “Kim Milrell” i entrén. Han, den lilla spjuvern, hade föranmält oss. :)
Sedan hem för att sova.

Dag 2

10 maj

Dag två började vi med att strosa lite i stan. Besökte Tel Aviv Museum Of Art. Det var väldigt folktomt på grund av självständighetsdagen.

Och så tog vi en cykeltur. Genom stan och ner till stranden.

Det blev mulet.

På kvällen tog vi en promenad och åt en ljuvlig middag på en mysig restaurang. Jag åt världens godaste latkes (från wikipedia: Latkes (jiddisch: אַל טעקט) är en judisk maträtt, en slags plättar gjorda på potatis och lök. Maträtten tillagas traditionellt vid den judiska högtiden Chanukka).

Dag 3

10 maj

Dag 3 åkte vi till Yafo, även känt som Jaffa, som är en urgammal stad

som sitter ihop med Tel Aviv.

Y var mycket stolt över sin STHLM-väska.

Jag var turistig och ville posera framför samma No parking-skylt som förra gången.

Jag ville även bli fotad framför samma båt som förra gången.

Y framför Yafos Big Ben.

Shoppade på den enorma marknaden.

Jag sa till Y: låtsas posera så att jag kan fota soldaten...

På eftermiddagen träffade jag min vän Ron – mannen med det enorma leendet.

På kvällen åt vi världens godaste falafel.
En väldigt bra dag.

Vi gick på bio och såg *The Reading* – rekommenderas.

Dag 4

11 maj

Dag fyra började vi med en shoppingtur. Fick tid för tatuering på Jovino på Shenkin Street och medan vi väntade besökte vi Nachalat Binyamin Market.

Sedan var det äntligen dags...

Sedan lite shopping och hem för att lyssna på, och sjunga med till, min nya musik.

Därefter cykeltur.

På kvällen besökte vi Founders Square (ovan) och Independence Hall (nedan). Lite magiskt.

Avslutningsvis upplevde jag mitt livs mest romantiska afton – inte så där påtvingat, utan bara... vackert.

Vi åt tapas och delade en flaska Kava.

Dag 5

11 maj

Dag 5 var lördag, dvs “judisk söndag”, och en mellandag.

Vi cyklade ner till Tel Avivs äldsta kvarter Neve-Tzedek. Väldigt mysigt. Y berättade en massa historier om allt vi såg. Han var mycket påläst och hade dessutom skrivit ut en massa sidor från nätet veckan innan jag kom, så att han verkligen skulle veta allt.

Vi slog oss ner på en uteservering och drack gin & tonic. Y åt en tallrik damiga kakor. Hahaha. Jag hade mycket kul åt det. Goda var de inte heller.

Väldigt kul att cykla i Tel Aviv förresten. Man cyklar mycket fritt och överallt. Frihetskänsla.

Vi tänkte ta oss in i den stora, ståtliga synagogan men den var stängd. Cyklade hem och handlade mitt nya favoritvin Dalton – väldigt “rund” smak. Skrattade åt det faktum att jag beskrev ett vin som “runt”, men det smakar verkligen runt.

Sedan såg vi nog mest på tv hela kvällen.

Dag 6

11 maj

Dag 6 åkte vi äntligen till Jerusalem. Otroligt spännande! Nu slår jag

rekord i antal bilder i ett inlägg. Enjoy.

Vi började med förintelsemuseet Yad Vashem. Oerhört rörande. Därefter åt vi väldans god mat på en liten sylta.

Åkte genom en väldigt ortodox stadsdel.

Sedan till gamla Jerusalem. Magiskt.

Klagomuren. Min bästa bild någonsin.

Jerusalem var mycket mer arabiskt än jag trott. En väldigt mäktig upplevelse.

Vi avslutade med ett besök vid Knesset (det israeliska parlamentet). Vi stod i en park som doftade av rosor och jag var nedstämd på grund att det var söndag (jag blir ju det oavsett vad jag gör eller var jag är) och på grund av att jag snart skulle åka hem igen. Det var ett sånt där ögonblick som... man vet att man är med om något fint, som man kommer att minnas för alltid. Därför tog jag inga bilder där. Jag bär minnena och känslan inom mig.

När vi kom hem var Y trött så han gick och lade sig. Jag gick till klubben Evita och träffade min vän ES – han som ska gifta sig med sin amerikanske pojkvän, som ska flytta till Israel. Mycket härlig kväll med en massa svenska slaggers. Plus den finska Bye Bye Baby med CatCat. :)

Fullpackad uteservering.

Medan man urinerar på denna nattklubb kan man se på modevisningar...

Och så ett arty självporträtt.

Dag 7

11 maj

Dag 7 var en sorgens dag. Jag kände mig väldigt emotionell och nedstämd.

Y jobbade så jag gick och shoppade (och kände mig härligt hemmafruaktig). När jag klev in i favorit-cd-butiken kunde jag inte stå emot. Jag handlade och handlade alla de där 14 hebreopopskivorna som jag fått av vänner (i mp3-format) eller laddat ned illegalt (vad ska man göra om man inte KAN köpa dem?).

Därefter slog jag mig ner på en uteservering och åt och njöt och tänkte (bild 1 och 2).

Promenerade hemåt så småningom, men stannade till vid ytterligare en uteservering och tänkte/kände/älskade (bild 3). Jag tänkte på hur det skulle vara om jag bodde i Tel Aviv, med Y, och kom hem efter en runda på stan en helt vanlig måndag och mötte honom i köket. En så ljuv tanke. Ja, jag skulle definitivt kunna tänka mig att flytta dit. Berättade det för Y förresten. Vi är inte riktigt "där" ännu, men på grund av avståndet är det ju alltid bra att vara verbal och rättfram.

På kvällen gick vi ut och åt på en nudelrestaurang (bild 4) och Y var så vacker och jag älskade honom så. Jag åt kyckling (!!!) då jag ville ha något kryddigt och när man äter ute är de vegetariska alternativen oftast ganska lama. Jag var oerhört nedstämd och ville gråta hela tiden (inte på grund av kycklingen den här gången).

Medan jag väntade på att Y skulle komma hem på kvällen satt jag på balkongen och lyssnade på mina nya skivor.

Dag 8

12 maj

Dag 8 åkte jag hem.

Innan dess satt jag mest på balkongen och glodde. Och packade. Y jobbade. Vi satte oss på en uteservering ett tag, sedan bar det av till flygplatsen.

Bu.

Det var det.

Nu kan jag koncentrera mig på ESC-inlägget som kommer snart.

Et s'il fallait le faire

12 maj

Jag tänkte igår att jag inte kunde bestämma mig för vad jag tycker om årets franska ESC-låt. En etta eller en femma. Idag vet jag att det är en femma. Förstår inte franska, men jag tror att det är så här jag känner just nu.

Det är helt otroligt. Jag funkas liksom inte. Jag äter som en fågel. Igår en liten, liten låda bulgur och sallad. I två omgångar. Tvingade i mig. Och nej, jag har inte riktigt packat upp ännu – och jag har nu varit hemma i en vecka. Jag började tappert men... slutade tvärt. Har öppnad post på bordet. Orkar inte sträcka mig. Telefonen ringer och jag orkar inte riktigt prata. Är bara. Jag saknar Y. Undrar emellanåt om det är värt detta längtande. Det verkar som att det kommer gå exakt lika många dagar tills vi ses igen, som mellan de förra besöken, dvs 64. Det är 64 ensamma nätter. Kanske borde jag skippa det hela och ta det näst bästa, säger en röst i mitt huvud. Men nej, jag har aldrig nöjt mig med det näst bästa. Så jag tänker inte börja nu. Jag längtar vidare. Och försöker ta mig igenom dag 64. Och 63. Och 62. Åh, jag är redan nere på 57 ju.

Känslösam ESC-dag

12 maj

Aaargh.

När jag träffade Y v i s t e jag att det skulle bli extremt jobbigt och jag sa att jag skulle leva för "nuet" och inte tänka på framtiden. Men det är svårt nu. Foolish me. Men nu ska jag försöka att inte tänka mer på detta idag. Sebba och jag ska på ESC-fest hos ett par flickor.

Känner mig oerhört svag. Men är glad över att jag har fantastiska vänner i mitt liv. Såna som kan (och vill) prata om tunga saker.

För övrigt röstar jag på Island i afton – bästa låten – och på Israel – hela spektaklet är ju politiskt – men jag röstar inte på de där primitiva länderna där homosexuella misshandlas av myndighetspersoner (om inte fysiskt så psykiskt) (orkar inte länka – då får jag en massa galna läsare – men läs kvällstidningarna, eller här).

För övrigt borde alla bojkotta hela ESC då det hålls i Ryssland. Våldigt primi och icke alls humant.

Det fina med Sverige

14 maj

Du handlar cider, chips och dipp hos libanesen och hon säger: “Ska du kolla på Eurovision eller?”

Kultur!

Här var det tomt och tyst

15 maj

Det har varit en oerhört tärande vecka och ännu är den inte över.

Känner mig svag och en aning förvirrad. Vill ta helg och gå hem och dra något gammalt över mig.

Men så har vi ju ESC som kräver uppmärksamhet. Tack och lov.

Det är ingen bra dag det här. Hoppas den slutar bra i alla fall. På något sätt.

Under tiden fortsätter jag stirra på min tomma skärm och min telefon som är tyst som en prideparad i Moskva.

Jag överreagerar...

15 maj

...men ändå inte.

Hur som helst. Det var en vidrig dag det här. Den blev dock bättre strax innan jag skulle lämna kontoret.

Som ni förstått är jag en vän av ordning och reda och att leva i limbo är det absolut värsta jag vet. Finns det dåliga nyheter så leverera dem så att jag vet hur landet ligger.

Det bästa med att vara jag är att jag har många fina vänner som orkar lyssna på mitt pladder. I förrgår var det A och Gucci. Idag var det H och min tjustige isravän Ron. En bonus är att samtliga kommer från, så att säga, helt olika utgångslägen, så jag får input från en hel drös olika synvinklar. Tack för det och puss på er.

Nu ska jag försöka ta mig samman och njuta av en ledig ESC-helg. Ska börja med att diska mitt enorma berg och småplocka lite. Därefter ett glas rosé på balkongen och kanske går jag ut en sväng med en vän i afton.

Saknar Y. Ja, det gör jag. Han finns där så fort jag slår upp ögonen (och även i mina drömmar nästan varje natt). Han finns där när jag åker till jobbet (och lyssnar på albanska låten (nedan) och får tårar i ögonen klockan halv sju på morgonen). Han finns där när jag jobbar och tar lunch, kommer hem och slöar i soffan. Han finns där hela tiden. På gott och ont. Det är gott men oerhört plågsamt. 2 kilo har jag gått ner sedan jag kom hem. Har ju inte kunnat äta. Hoppas det vänder nu. Fick i mig en hel grönsallad idag. Viktminskningen får dock så klart gärna fortsätta på samma linje.

Fredag kväll

15 maj

Hej.

Nattar Sebbe.

Y befinner sig just nu på en restaurang som jag åt middag på tillsammans med Ron för inte särskilt många dagar sedan. Y hämtade mig med bil den dagen och jag var mycket glader och lycklig. Blä. Han ringde nu när han var på väg dit och han avslutade med "puss" (på svenska) och jag lät sur och tvär men sken så klart upp lite. Blä igen för att livet ska vara så förbannat jobbigt.

Ska träffa kamrat A på favoritkrogen. Jag har knappt varit ute sedan jag träffade Y i slutet av december. Helt crazy. Mitt liv har stått still. Jag klev in i en dimma och jag vill inte komma ut ur den. Även om jag motvilligt är på väg.

Lyssnar på årets ESC-låtar om och om igen. Ovanligt många bra dängor. Återkommer med min slutgiltiga lista imorgon (det blir svårt att få ihop den).

Oj, nu måste jag sätta fart. Hej då. Nej, jag har fortfarande inte packat upp – men idag har jag diskat.

Nästan kul att diska

16 maj

Vilken disksvamp är snyggast – den svenska eller den israeliska?
Mhmm.

Gäller allt från män till disksvampar alltså.

(De israeliska är väldigt glittriga och festliga.)

Sugig söndag

17 maj

Söndagsängesten klampade in så det ekade.

Och Sebbe bara sover och sover, han är trött eftersom han ju var på fest igår, och Y bara jobbar och jobbar.

Vad gör jag då? Läser dagens tidningar, ser gårdagens final, tänker och åltar och försöker slänga ut söndagsångesten.

Redo för måndag?

18 maj

Jobbig natt. Drömde mardröm efter mardröm och vaknade mellan dem och hade svårt att somna om så klart.

Först var jag jagad av SS-män (!), hoppade av ett tåg och sprang längs rälsen med alpliknande vyer omkring mig. Gömde mig i en skog och vaknade.

Därefter var Y i Sverige och vi skulle ta bussen hem men han försvann och jag greps av panik. Och vaknade.

Det säger så mycket... Jag känner mig både jagad och så går jag i väntans tider.

När klockan ringde flämtade jag: nej, en kvart till. Hämtade Sebbe och sov sked i 15 minuter. Det gör dagen. Så ljuvligt att ha näsan mot hans huvud och armen om honom med hans långa nos och tassar på min hand.

Helgen var bra med barbesök i fredags och trevlig fest i lördags och dessutom en välbehövlig sovmorgon. Veckan avslutade jag med en kamerasession med Y. Han var vacker som ett korallrev och jag såg för första gången sedan jag kom hem den *där* blicken. The Sparkle. Som jag inte kan motstå. Som får min själ att vända sig upp och ned men som samtidigt är så fruktansvärt frustrerande då jag inte kan röra honom fysiskt.

Dramatisk vän

18 maj

Apropå drömmar och apropå Sebbe.

En vän ringde igår – från ett galet nummet jag inte kände igen. Vännens

mobil är för tillfället ur funktion och han berättade att han rusat runt på stan och hysteriskt letat efter en telefonautomat (hahaha). Dramat var som följer.

Han hade drömt att han hade varit hundvakt men kanske råkat glömma Sebbe utanför porten, så när han vaknade rusade han runt i lägenheten och letade efter hunden. Ja, han hade till och med börjat gråta! Han sprang ut på gatan men ingen Sebbe syntes till.

Det var då han insåg att han var tvungen att ringa mig och fråga hur det låg till egentligen.

Hahaha.

Stackare.

Insikt

18 maj

Idag har jag tänkt mycket djupa och stora tankar.

Igen.

Jag gör ju det då och då, eftersom jag är för smart för mitt eget bästa. Bland annat har jag tänkt på det här med att jag varit så rädd för allt (livet) i så många år. Alltid har jag oroat mig för något – ja, tänk så mycket tid jag slösat, som jag hade kunnat leva upp istället.

Jag går runt och oroar mig för att än det ena, än det andra hemska ska hända. Olyckor och sjukdomar och allt det där. Så idag slog två väldigt gamla herrar sig ner mitt emot mig på tunnelbanan och en jobbig känsla rann över hela mitt arma väsen. Så där gammal vill jag inte bli.

Verkligen inte. Skröplig och svag. Beroende av andra människor. Nej. Jag säger nej. Alltså finns det ju egentligen ingenting att oro sig för och det är en mycket skön känsla.

Jag lever hellre snabbt och gott än långt och ängsligt.

Fick mig en känga av Y för länge sedan då han plötsligt tänkte en cigg. “Men fimpa för livet”, fråste jag. Y blev upprörd och berättade att han lever här och nu (och röker ca en cigg per vecka och det tänker han verkligen inte sluta med) och så drog han historien om sin mor som var

en riktig renlevnadsmänniska som varken rökte eller drack, som åt nyttigt och motionerade. Och ändå fick hon cancer i mycket unga år och vips var hennes liv slut.

Nu menar jag ju inte att man ska börja röka bara för att känna att man lever. Jag menar att man borde oroa sig mindre och njuta mer av vad man nu än njuter av i livet.

Konstiga ljud

18 maj

Jag och Sebbe tog en tupplur för att orka med kvällens tvättid.

I godan ro somnade vi med Pet Shop Boys hela diskografi på shuffle i bakgrunden.

Plötsligt vaknade vi båda två. Sebbe undrade vad det var som lät och jag undrade vad det plötsligt var för konstig signal på mobilen, som jag ställt på väckning.

Insåg snart att det var det tossiga introt till Pet Shop Boys *You Know Where You Went Wrong* som hade väckt oss.

Sebbe somnade om men jag låg och vred mig ett tag. Då hördes plötsligt låten *I Want A Dog*, med hundskall insamlade, och det dröjde inte länge förrän även Sebbe var klarvaken och hade satt sig vid fönstret för att se vad det var för hund som väsnades.

Kanske borde vi lyssna på klassiskt när vi vilar från och med nu.

Vad är det om?

19 maj

Jag undrar lite varför saker och ting aldrig fungerar.

Enkla små värdelösa vardagssaker. Som att säga upp abonnemang eller liknande – alltid blir det något missförstånd eller fel någonstans.

Eller som när jag bytte efternamn och skrev mail efter mail till diverse ställen och bad dem ändra men fortfarande kom deras utskick i mitt

förra namn.

Eller som nu då jag i ett halvårs tid fått SMS från Byggnads i Piteå (ni hör ju orimligheten i det hela). De bjuder in till möten och jag har mailat ett par gånger och bett dem stryka mitt nummer ur deras register. Till slut, för ett par veckor sedan, fick jag svar och jag skulle nu bli lämnad i fred.

I morse klockan 07:02 mottog jag ändå ett SMS om att jag var “välkommen på möte med kaffe och smörgås”.

Hade jag varit ledig och legat och sovit hade jag blivit rasande.

Hur svårt kan det vara?

Varför fungerar aldrig såna här skitsaker?

Helt obetydliga små struntsaker som gör vardagen ännu tristare. Lägg av.

Man måste ju kunna skratta tillsammans

19 maj

Jag kom att tänka på Italienaren (remember?) som jag dejtade i höstas. Han var ju en fin och bra man men det som störde mig mest var att han inte förstod min humor. Hans egen var nog rätt torr och akademisk. Den var i varje fall inte det minsta porrig.

En gång låg jag i soffan och lekte med (sluta tänka porrigt nu) mobilen. Italienaren satt framför sin dator och (don't go there) pysslade och då började jag knäppa kort på honom. Han blev en smula generad och bad mig sluta. “Vad ska du ha dem till?”, frågade han och jag sa att jag ju har startat en blogg som heter alltomitalienaren.com. “Jaha. Vad skriver du där då?” “Jag publicerar en massa bilder på dig. Både ekivoka och städade. Och så skriver jag om vad du gör om dagarna och vad du tycker om saker och ting. Jag har en massa läsare och alla som har träffat dig skriver om sina erfarenheter i klotterplanket.”

Italienaren fattade inte att jag drev med honom.

Det var nånstans där jag insåg att det var dags att tacka för kaffet och

åka hem.

Y och jag skrattade väldigt mycket tillsammans. Vi skrattade och sjöng och talade om djupa saker och ytliga saker. Vi grälade och hånglade och satt tysta och vi knullade. Vi åt och vi drack och vi dansade och skålade. Vi gick på museum och vi gick på kafé. Vi shoppade och gick på bio och vi gick ut och åt och vi umgicks i snö och i solsken. Vi gjorde allt. Det var gott.

Hello fucker

19 maj

Jag promenerade tillbaka till kontoret efter lunch och mötte en man som stirrade rätt friskt. Just när han passerade mig sa han med hög stämma: "hello fucker". Jag hoppade till och tänkte att nu åker jag på stryk (/blir sexuellt utnyttjad). Vände mig om och noterade till min enorma lättnad att han bar en snäcka i örat och höll en mobil i näven. Undrar vem han kallar "fucker". Sin bitch?

Pinsam anekdot

20 maj

Jag lovade att hålla det för mig själv, men nu är det hela nog preskriberat så...

När jag och Y cyklade till stranden i TLV låste vi fast cyklarna i varandra och lade oss därefter i solen och vilade, pratade + åt medhavda mackor (han äter hela tiden, till och med när han åker till jobbet tar han med sig något att knapra på).

Några timmar senare när vi skulle trampa hemåt hittade vi inte nyckeln till låset. Vi letade och letade. Kollade i byxfickor och strumpor, tömde väskan på marken och övervägde till slut att gå och leta i sanden på den enorma stranden. Vi såg nog båda framför oss hur vi skulle komma att få kånka (de i varandra fastlåsta) cyklarna hem, med svordomar och sura miner som extra krydda.

Då skrattade plötsligt Y till. Det var ett nytt slags skratt. Det lät så att säga lite kul/pinsamt/tacksamt. Han pekade på den ena cykeln. Jag tittade på låset, vred om nyckeln och så trampade vi hem.

Stryk tramsdagarna

21 maj

Inse hur fel det är med religiösa helgdagar.

Ca 4 personer i landet tror på allvar att Jesus flaxade mot himlen denna dag för några år sedan, och därför ska plötsligt hela befolkningen* sitta hemma och göra ingenting. Helt fel.

Och varför är det, i ett land med religionsfrihet, den kristna kalendern som (helt utan protester) gäller?

Nej, det är dags att stryka alla religiösa helgdagar ur almanackan. Gör vad du vill och tro på vad du än har lust med, men håll mig utanför.

*Förutom vi som har ett sekulariserat och modernt arbetsschema.

Fitta

21 maj

Vittujen kevät, kan man säga på finska. Fittornas vår betyder det och det är exakt vad jag vill säga just nu.

Har varit mycket frustrerad idag och inte blev det bättre av att sitta ensam på det dödysta kontoret.

Inga vänner fanns online heller, så klart, och Y gick hem tidigt eftersom han har "fredag".

Jag och Y ja. Vi hade ett långt, djupt samtal igår och vi vet båda två att vi står på ett ställe där något måste hända. Vi vet bara inte riktigt vad.

Det är det som är frustrerande.

Jag försöker koppla bort och koppla av och tidvis går det galant. Ett tag.

Humörsvängningar

22 maj

Nu ska ni få ta del av mina humörsvängningar.

Klockan ringde som vanligt på tok för tidigt och jag vaknade mitt i en mardröm (igen). Den här gången var det inte jag som var jagad på ett tåg utan det var en gris som jag gömde under ett säte som skulle spetsas till döds.

Tog mig upp och ut i alla fall och när jag kom till tuben och såg en mogen karl plankta sig in på tunnelbanan kände jag ett enormt förakt. Jag ville strimla honom (internt arbetsrelaterat uttryck). Gav honom onda ögat.

Kom till jobbet irriterad och trött på allt. Mötte en trevlig kollega och sa någonting som fick honom att skratta. Blev på något bättre humör. Sedan dök plötsligt Y upp på MSN. Trodde han skulle sova länge på sin lediga dag men det gjorde han visst inte. Pratade lite via kameran och plötsligt kändes hela världen underbar. Ja, det doftade rosor överallt och mänskligheten kändes inte lika rutten. Åh, han är så fin. Han gör min dag.

Nu ser jag fram emot en arbetsdag som går både snabbt och strålande och därefter träffar jag Tysken. Det var länge sedan, så spännande blir det.

Väntar

22 maj

Det blev en rätt bra dag på jobbet.

Sista timmen freakade jag en smula och skrev en massa tokgalna saker och skrattade högt för mig själv på ett sätt jag inte skrattat på på ett par veckor. Det gjorde mig gott.

Nu sitter jag hemma och väntar på Tysken. Sebbe vet att någon är på

väg över och gnäller och väntar icke så tålmodigt.

Jag vet att mina inlägg har varit rätt ointressanta den senaste tiden men jag har känt att en depression varit på ingång. Tack för er förståelse. Jag återkommer. Stark och fantastisk.

Fria världen

23 maj

Det är gott att leva i ett fritt och människovänligt land och det är härligt att leva i en stad och stadsdel där alla inte är intryckta i roller de inte trivs i.

Det tänkte jag på då jag under kvällspromenaden stötte ihop med både en transsexuell granne (mycket glamorös i enormt hår, hon vinkade kungligt innan hon klev in i den väntande taxin) och en bög (inte så glammig).

En känner sig ju som alla andra.

Nu tackar vi för idag och går ut och träffar vänner. Hur många och var detta ska ske är inte spikat ännu, men välkomna.

Detox

25 maj

Hur var helgen?

Jodå, den var okej.

I lördags blev det både finkrogen i Gamla Stan och fulkrogen på Söder. Väldigt varmt och trångt på båda ställena, men trevligt sällskap gjorde kvällen god.

Idag börjar detoxveckan. Bort med alkohol, snus, socker, halvfabrikat. Grönt te och nikotugg får inleda matchen.

Jag ska försöka damma av cykeln också. Snart.

Låt oss göra denna evighetsvecka bra.

Våga våga

25 maj

En gång kom jag på det där med att människor går runt och är olyckliga på grund av att de är så förbannat rädda för att vara lyckliga. Är de lyckliga så kan ju saker och ting bara gå spikrakt nedåt. Bäst då att inte chansa.

När det gäller kärleksrelationer blir mupparna skraja då de träffar en reko men kul, smart men rolig, stilig men inte perfekt potentiell partner. Hjälp, skriker de, denna människa kan ju faktiskt vara allt jag drömt om. Tänk om jag faktiskt får till det! Vad ska jag då klaga över? Tänk om jag blir sårad!

Detta blir extra tydligt då vi talar om att redan upptagna människor konstant har en hjord sugna efter sig. Det brukar heta att man "skiner" och "inte ser så desperat ut" men det är bara bullshit. Det handlar enbart om att flocken vill ha det de inte kan få – ty då riskerar de ingenting. Detta fenomen märks mycket tydligt på datingsiter. Testa och se! Ändra status till "har partner" och du kommer snabbt notera att du är mycket intressant.

Det är lättare att gå runt och vara lite missnöjd och bitter. Man riskerar inte så mycket.

Skippa tramset, säger jag. Bara kör!

Måndag i listform

26 maj

Okej, nu blir det lite Bridget Jones-aktigt.

Snus – 0

Glas vin – 0

Karameller – 0

Fruktar – 2
Koppar kaffe – 2
Koppar grönt te – 1
Citronmuffins – 4 jättesmå
Hushållsgöra – maratondiskade
Tråkgöra – fyllde i två feta frågeformulär
Dokumentärer – 2 (en om händelserna på Himmelska fridens torg och en om Nordkorea)
Skickade SMS – 3
Mottagna SMS – 4
Uppringda samtal – 0
Mottagna samtal – 2
Timmar med Y på MSN – 6

Det sket sig

26 maj

Här sitter jag, Sebba + vän på stans lyxigaste bögterrass och äter fantastiskt god och dyr haloumburgare. Naturligtvis slinker en öl ner. Men vad fan. Det är ju tisdag.

Plötsligt knackar (!) det på dörren

26 maj

Jag tror faktiskt att jag just blev lite, lite uppflirtad vid min egen ytterdörr. Alltså, ni skulle ha sett hans min!

- Häj, jag heter Marttin och jag kommer från *företag*. Bla bla bla.
- Ja, jag är redan kund hos er (tihihii).
- Så du har hela...
- Japp, jag har... h e l a p a k e t e t. Mhmm... Det har jag serru.
- Oh, så härligt! Bla bla blaa. Ja, då ska väl jag gå vidare då (flin).
- Ja, gör du så.

Hade jag varit singel hade jag så klart sagt: Nej men kom in vetja, och

berätta lite kort om dig själv över en köppa kaffe.

Åh, vad det är härligt att bo i en stad där allt kan hända.

Var femte gris har plågsamma skador

27 maj

Återigen är folk så korkade att de på allvar tror att “åh, i detta civiliserade land mår grisarna bra innan de slaktas”. Som jag skrivit tidigare: den ekvationen är omöjlig! Människor som har som yrke att döda djur KAN INTE vara fina, rara människor som älskar och respekterar levande varelser. Omöjligt.

Lösning: låt grisarna vara. Nu. De gråter och de skriker och de lider och de enda som hör dem är idioterna som plågar och tar livet av dem.

Den bandagerade mannen

27 maj

Igår när jag gick hem från den där lyxiga bögterrassen stod jag vid röd gubbe och fipplade med iPhonen. På andra sidan gatan stod två män. Den ene hade ett helt bandagerat ansikte – endast hans ögon och en liten del av munnen var synliga. Han stirrade intensivt och hade han inte sett ut som hämtad ur en skräckfilm hade jag antagit att han fann mig het. Nu blev jag lite rädd istället.

De två männen passerade mig och Sebba då jag fortfarande fipplade med iPhonen och just när vi började gå vände den bandagerade mannen om och kom fram till mig.

“Ursäkta mig”, sa han på amerikansk engelska. “Jag undrar om du vet om det finns någon kosherrestaurang här i närheten.”

“Hmm”, svarade jag. “Jag vet faktiskt inte om det finns nån i hela stan, men finns det nån borde den väl ligga på Östermalm där synagogor och Kosherian ligger.”

“Ahaa”, sa den bandagerade mannen. “Jag såg din hebreiska tröja och

tänkte att du kanske visste.”

“Haha”, skrattade jag. “Okej. Jag är ledsen, men lycka till.”

Droppen

27 maj

Jag klev upp extra tidigt i morse och tog en jättepromenad med Sebbe. Jag sorterade tankarna och jag visste att dagen var kommen. Frustrationen tog överhand och jag kände i hela min kropp att jag inte skulle klara av en enda dag till utan att bryta ihop. När jag kom hem igen packade jag min väska, suckade högt och satte mig för att vänta på den försenade tunnelbanan. Jag hade ingen musik i öronen och jag läste inte dagens tidningar. Jag tänkte och kände. Och jag visste att det var dags nu.

Fortsättning följer.

Droppen 2

27 maj

Tunnelbanan kom och jag ställde mig i trängseln och tog ett krampaktigt tag om en stolpe. Jag iakttog den rakade, solglasögonprydda mannen som jag så ofta ser på morgontuben. Undrade om han var lycklig. 12 minuter senare klev jag av och vandrade med tunga steg längs perrongen, tog rulltrappan upp och kom ut på den soliga gatan. Gick över det livsfarliga övergångsstället och tog till vänster. Strax därpå till höger. Slog in koden och klev in i porten. Vred om nyckeln och klev in på kontoret. Hälsade på S som berättade något kul varpå jag skrattade till och medan jag gick ut i köket tänkte jag att jag är allt en rätt bra skådis som kan få fram ett så pass naturligt skratt med tanke på tankarna som studsade runt i mitt för dagen välkammade huvud.

Fixade en kopp kaffe, hällde upp ett enormt glas vatten, smällde i mig en banan och slog på datorn. Vände mig om, sträckte mig efter

telefonen och ringde åtta snabba samtal. Sedan loggade jag in på MSN. Men loggade snabbt ut igen.

Fortsättning följer.

Droppen 3

27 maj

20 minuter senare loggade jag in på MSN igen.

Jag stirrade på hans namn. Jag visste att jag inte hade något val.

“Jag mår skit”, skrev jag.

Han undrade varför och jag förklarade att de senaste tre veckorna har jag varken ätit, sovit eller levt. Jag klarar det inte längre. Vi måste komma till någon slutsats. Eller avsluta det hela.

Han förstod mig.

Han förklarade att han på grund av barn och arbete förmodligen inte skulle kunna komma till Sverige på tre månader.

En månad.

Två månader.

Tre månader.

Jag sa: då skippar vi det hela. Jag kan inte gå runt och längta i tre månader. Det går inte. Eller jo, det går om jag vet att det ÄR tre månader. Men det vet jag ju inte.

Så då gjorde vi slut.

Så nu är jag singel.

Ensam.

Tillgänglig.

På marknaden.

Jag förklarade situationen för min chef och fick ledigt ett par dagar.

För att inte tänka för mycket gick jag ut och åt middag med en vän, men så fort jag kom hem brast det. Jag grät som ett barn och jag hyperventilerade vid min ytterdörr.

Det känns så tomt.

I fem månader hade jag honom "där". Dygnet runt. Nu blir det tomt och tyst.

Det är förjävligt.

Jag älskar honom som jag aldrig någonsin älskat någon, men jag kan inte gå runt och längta längre. Det. går. inte. längre.

Det sket sig igen

27 maj

Här sitter jag, Sebbe + vän på en lyxig bögueservering och äter dyr vegmat (utan namn). Återigen slinker en öl ner och inte nog med det – jag har en snus under läppen. Men det är okej. Följ min serie Droppen så förstår ni snart varför.

Samtal med Sebbe

28 maj

Vi har ganska djupa samtal, Sebbe och jag. Kanske på grund av att jag bor ensam med honom.

"Förlåt att husse är lite tragisk just nu", säger jag.

"Men det får man vara när man är 'nyseparerad'".

Han ler och förstår.

Och får godis.

Jag är tråkig idag, men tack och lov är Sebbe trött. Han har ju trots allt varit på krogen två kvällar i rad!

Fredag som känns som onsdag

29 maj

God fredag.

Hur mår jag då, kanske ni undrar.

Jo tack. Jag mår okej. Är tillbaka på jobbet och sitter och hinkar kaffe och lyssnar på dagsfärs musik.

Gårdagen tillbringade jag i soffan och det gjorde mig gott. Gårdagen var också den första dagen på fem månader som jag inte talade med Y, vilket kändes tomt. Som han sa en gång när en vän frågade om han och jag pratar varje dag: “Det är inte det att vi pratar varje dag – vi pratar **hela** dagarna”. Ja, så var det.

Nåväl. Livet går vidare. Och gör det inte det så dör man och då bryr man sig ju inte.

Det känns segt att jobba hela helgen, men jag antar att även det gör mig gott.

Bu, jag behöver något att se fram emot. Madonna i Helsingfors känns avlägset och just nu inte särskilt kittlande.

Min isravän Ron frågade igår om jag vill göra honom sällskap på hans skandinavienturné i sommar. Det kanske vore nåt.

Det sket sig idag igen

29 maj

Hur gick det med den alkohol- och snusfria veckan, kanske ni undrar.

Åt helvete. Här sitter Sebbe, jag och tre bögvänner och njuter av livet. Sånt händer när man har hjärtesorg.

Puss.

Festlig fredag

30 maj

Vilken vecka – och ännu är den inte över.

Sebbe och jag kom just hem – vi kom ju inte hem ordentligt igår. Efter en massa öl, vin och shots (!) hamnade vi i en taxi som tog oss till Östermalmskisen. Han ville inte bara ha sällskap utan han önskade dessutom ta hand om Sebbe medan jag jobbade idag.

Det blev hur som helst en mycket trevlig kväll igår. Maten var lika god och dyr som alltid men det tog tid att få den. Stället var överfullt av somriga mer eller mindre stiliga bögar + en massa trista folkpartikvinnor. Ni vet såna som klär sig i nån trist dräkt, har pärlor i öronen och tråkkonservativ frisyra. Sminket är alltid "naturligt" och tradigt. Bu. Boring.

Det är gott med kamrater som har lite personlighet.

Säg inte att helvetet börjar nu

31 maj

En kamrat var lite "orolig". Han påstod att jag inte "sörjer" och konstigt nog har jag inte riktigt gjort det. Jag har mer känt mig apatisk, men jag tror att det kanske slog till nu.

Stod i köket och plockade och städade då jag plötsligt hörde en av "våra" låtar ljuda i vardagsrummet där en spellista stod på shuffle.

Då började det göra ont.

Sedan såg jag ett par saker som påminde mig om honom och då började det svida ännu mer.

Kanske spelar det även in att vi idag talades vid, för första gången sedan den där dagen då det hela avslutades.

Hmm... Nu måste jag sörja lite. Hej så länge.

Jag lurade helvetet

31 maj

Nej, jag tänkte minsann inte sitta hemma och må dåligt. Sebba och jag gick ut för att äta middag istället.

Fuck you, ångest och längtan.

Sebbes hektiska vecka

1 juni

Veckan var händelserik – inte minst för Sebbe.

Han besökte flotta krogar fyra gånger, sov borta en natt, jobbade en och en halv dag, åkte en massa tunnelbana, picknickade i Humlegården... och mer därtill.

Inte undra på att han nu ligger och toksover. Klockan är kvart över 10 men Sebbe snarkar vidare i soffan (nedersta bilden).

Här är vi

1 juni

Äter sallad och läser magasin i Vitabergsparken. 25 grader och för mig är det lördag.

Maten! Mumsig sallad. Sebbe fick kokt skinka.

Hello Torget

2 juni

Ute på middag. Idag fick Sebbe stanna hemma. Det regnar ju trots allt. Han är fortfarande trött efter maratonveckan.

Skönheten?

2 juni

“Det känns inte som att skönhetsrådet är här idag”, säger vännen och jag nickar.

Lite ex och sånt

3 juni

Raringar. Onsdag är här och Kimmans helg är över. Välkommen du

ljuva tredagarsvecka – snart är det helg igen och jag längtar hårt. Det har varit en turbulent tid och jag har varit ur gängorna. Humöret har varit sådant att jag har blivit irriterad varje gång telefonen ringt eller jag tagit emot ett sms osv osv eftersom det inte har varit Y. Men det börjar gå över. Jag inser att han inte kommer att ringa och säga: nej, det här går inte. Jag kan inte leva utan dig, baby.

It's not gonna happen.

Det känns väldigt konstigt att tala med ett nyblivet ex. Där man tidigare sa: "puss" säger man nu... "bye". Hahaha. Det känns fel. Töntigt.

Jag har förresten aldrig blivit vän med mina ex, med ett litet undantag (+ Y).

De har ju ta mig tusan inte förtjänat det.

Så ja. Nu går vi framåt.

Bu

3 juni

Okej, den som tycker att jag var knäpp som blev ihop med Y kan ju logga in på valfri svensk datingsite. De flesta är runt 46* och skriver saker som "hej boyz".

Fy fan.

*Förmodligen har de dragit av sju, åtta år.

Vi är så vuxna

3 juni

Lite Y dårå.

Idag återöppnade (är det ett ord?) jag min profil på det där israeliska communityt*. Nej, jag har inte tänkt skaffa mig en ny pv och gå igenom allt igen – jag tycker bara om att prata med israeliterna. De får mig på gott humör. Naturligtvis noterade Y mitt tilltag och ja, det kändes jåkligt konstigt eftersom det var där vi träffades.

Vi pratade lite ditt och datt och – mogen och verbal som jag är – förklarade jag för honom hur mycket jag uppskattar att vi fortfarande kan talas vid som de reko män vi är. Han fick även en stående inbjudan och jag fick en tillbaka. Det känns jåkligt bra.

Vi älskar verbala, hederliga, vuxna män! Visst gör vi?

Ooh, jag vet att jag svamlar mycket nuförtiden. Det är där jag är just nu – i svamleriet.

*Man kan ha profilen “vilande” och det är ju gott för då slipper man registrera sig från början när (inte om) man vill tillbaka.

En gammal flamma dök upp

3 juni

För ett drygt år sedan skrev jag lite kort om min spanska flamma från 1994. Idag fann jag honom på Facebook. Hahaha. Älska Facebook. Man blir aldrig av med sitt förflutna (på gott och ont).

Jag skrev och frågade om han var han och det var han. Jag förklarade vem jag var och han svarade på oväntat kass engelska: “jag har tänkt mycket på dig under åren som gått”.

Vi snackar femton år. FEMTON!

Inte undra på att jag känner mig gammal och trött, men så himla gammal är jag ju inte – jag måste helt enkelt ha varit väldigt tidigt ute. Det är la gött.

Och ja, han är lika stilig som då. Lite äldre, lite rultigare – men vem är inte det.

They love me

3 juni

Så... Jag undrar lite vad det är som gör att de judiska karlarna gillar mig så mycket som de gör.

Nej, nu talar jag inte om min kära israsite, utan jag snackar om Qruiser (eller QX som jag föredrar att kalla't). Det finns ca 1600 judar i Finland och av dem är – enligt sägnen – 10% ickeheterosexuella. Det betyder 160 stycken, varav ungefär hälften (80) är män. Och en av dessa män skriver till mig på QX och han säger: “Ehkä sinussa on jokin jew-magneetti tai jotain.. hehe” (Du kanske har en judemagnet i dig, eller nåt.)

Kanske är det så.

And I love it.

Därför!

4 juni

Hur går det med min comeback på israsiten, kanske ni undrar.

Jodå. Det går super.

Medan de svenska karlarna skriver töntiga, bröliga brunstmeddelanden (och gärna är bildlösa) så presenterar sig de israeliska vid namn (mycket fascinerande faktiskt!) och de som inte har bild skickar med en, två eller tre i första meddelandet de sänder. Och de kan det här med att få en att känna sig bra och utvald (“you seem nice, it would be a pleasure to get to know you”).

Därför kräver jag en utomsöcknes.

Hur går det då med min nye vän?

Jodå. Det går galant.

Min nye vän ja... vad ska vi kalla honom? Hmm... Finska Juden helt enkelt. Han är mycket kul. Vi har samtalat nonstop hela dagen. Tänk: han är inte bara boende på den den finska landsbygden – han är dessutom både homosexuell och jude. Han har till och med peyot. Sexy.

Uppdatering: När de svenska karlarna hör att jag är vegetarian skriver

de: "du är en vägg alltså? he he he".

Fatta. Det går inte.

Uppdatering 2: När jag skrev att jag skulle gå och duscha kom detta:
"ska jag komma o hjälpa dig med tvålen, he he he".

Dagens konversation

5 juni

10.15 2009-06-05 skrev XX:

Shalom ..shaolm :) låter kul att höra :)

10.16 2009-06-05 skrev Kim:

Shalom shalom.

Vad görs?

10.21 2009-06-05 skrev XX:

bara lugnt :)och jag är en tålmod och har jag fina tänder som du gillar
man måste också ärligt rak, positive och omtänksamm ..... "jag lever i
sanning med mig själv":)

10.22 2009-06-05 skrev Kim:

Bra!

Och var är din bild då?

10.24 2009-06-05 skrev XX:

tyvärr jag har inte på qx bara från min mobile :) kan du vara så snäll och
kan jag få ditt nummer ? ärligt talat :)

10.25 2009-06-05 skrev Kim:

Nej nej.

Jag kräver bild på Qx.

Orkar inte annat.

10.27 2009-06-05 skrev XX:

ja jag respekt ditt förslag!!!! inga problem och kanske kan vi ses då i Stklm ? hoppas jag kommer till midsommar :)

(Kim tänker: don't bother.)

Jakten på den rätta EU-kandidaten

5 juni

Jag vet plötsligt inte vem jag ska rösta på eftersom den tilltänkta kandidaten floppade hårt på ett par av mina punkter.

Kandidaten ska vara:

- miljövänlig (på riktigt)
- djurvänlig
- homovänlig
- Israelvänlig
- ej främlingsfientlig
- ej superkapitalist

Det är svårt!

Medborgare

6 juni

Ligger i soffan och ser EU-debatter och nyhetsprogram och läser EU-kandidaternas bloggar. Inne på dag två nu. Jag är en mycket ansvarstagande medborgare och jag kräks på sådana som "inte är så insatta" och därmed inte går och röstar. Sådana människor är välkomna att lämna landet och bosätta sig i valfri diktatur.

Hur går det då?

Jo, jag hade kanske bestämt mig igår, men idag har en bubblare kommit in i bilden.

Spännande tider. Jag älskar alla typer av val och omröstningar.

Äntligen

6 juni

Under det stora dramat som ägde rum runt Eurovision (se arkivet), då homo- bi- och transpersoner fick spö runt om i Europa, bestämde jag mig för att den viktigaste frågan för mig är att se till så att även ickeheterosexuella får ett drägligt liv i Europa. När jag ser klippet ovan (borttaget) får jag äntligen höra vad jag så länge velat höra. Sista meningen. Det var spiken i kistan. Jag vill skicka Schyman till Bryssel.

Höjden av positivt tänkande

8 juni

I helgen blev jag av med mitt SL Access-kort. Det var rött och ganska fullt då jag inte hade valt färgen själv (tog över det efter en vän för ett tag sedan) och ganska nyligen påfyllt.

Igår köpte jag ett nytt – vackert lila.
Så det kanske var värt 690 kr.

Det positiva tänkandet är tillbaka.

Knockad men inte uträknad

8 juni

Jag kom fram till att jag inte behöver ha dåligt samvete över att jag inte är på topp just nu. *Jag går igenom någonting**. Jag får lov att vara lite tragikomisk. Det är okej.

Det var en bra insikt som kom till mig. Bara så där.

*Som ni vet så delar inte ens jag med mig av allt.

Hej från...

8 juni

...Kvällspromenaden i skogen. Jag, Sebbe och trösterskan Madonna. Ja, jag tvingar mig själv att sörja Y idag. Det ligger latent i min arma kropp och jag vill bara få UR mig det.

Det här med tragikomik

8 juni

Finingen Jerry, en man jag på många sätt ser upp till, säger i en kommentar att han vill lära sig att vara tragikomisk som jag. Inte bara tragisk, utan även komisk alltså.

När jag skrev inlägget var jag på vippen att skriva "tragisk", men jag ändrade mig i sista stund då jag insåg att jag inte alls var tragisk. Jag var tragikomisk.

Jag tror att jag slutade vara tragisk den dagen då jag insåg att jag är en man med väldigt mycket humor – något som tog många år att inse. Förmodligen på grund av att jag har ett mycket mörkt, djupt och tänkande sinne. Snart kom jag dock fram till ett av mina ledord i livet: det ena behöver inte nödvändigtvis utesluta det andra, och då insåg jag hur landet låg.

Det är lite så att vilket elände jag än går igenom, vilken botten jag än ligger på, så har jag alltid min humor kvar. Jag skrattar åt eländet. Jag skrattar åt mig själv. På något sätt ser jag mig själv alltid utifrån. Jag känner det tragiska inom mig och jag ser det komiska som genom någon annans ögon.

Just nu är det tragikomiska att jag av någon outgrundlig anledning fortfarande inte har sörjt Y. Det kommer liksom inte. Och jag är jävligt trött på det. Jag är trött på att varje gång jag ser mitt badkar så tänker

jag på den där (toksexiga) bilden på honom som jag knäppte när han dyngsyrr, efter att vi mitt i slaskens februaristockholm blivit nedskvätta av en bil, och jag blir ledsen och jag mumlar för mig själv: där satt han. Men jag gråter inte. Det kommer inte. Och jag är ändå en man som alltid har väldigt nära till tårarna.

Det tragikomiska är att jag sitter på jobbet och är inloggad på MSN och jag ser att Y är inloggad men att vi inte pratar mer än några rader då och då, och varje gång någon annan hör av sig till mig så blir jag förbannad. Vad tror jag? Att han ska höra av sig och säga "jag kan inte leva utan dig?" Jag vet ju att det inte kommer att ske. För bådas skull kommer det aldrig hända.

Det tragikomiska är att jag tänker: åh, ikväll ska jag sörja och få ur mig skiten och jag köper en flaska (israeliskt) vin och slår på gråtlåtar, dricker ett glas och väntar på att det ska komma... Men det kommer inte. Det sitter en plugg någonstans (inga snuskiga tankar nu, tack). Jag ställer undan flaskan, stänger av musiken och stirrar ut i ingenting och säger: "this is bullshit" (en mening jag använde vid vårt största gräl, och nu har den meningen etsat sig fast). Sedan börjar jag skratta istället.

Dagen därpå kommer jag till jobbet och allt börjar om igen och jag känner: idag kommer pluggen ge vika och all sorg ska forsa ut ur min kropp. Men det sker inte.

Min mest tragikomiska stund var när jag var rätt säker på att jag hade en tumör i hjärnan (2005) och att jag snart skulle dö. Smärtan var... obeskrivlig och samtidigt var jag toknykär i Polacken. Och förmodligen lyckligare än jag någonsin varit i hela mitt liv. När jag låg på britsen och rullades in till röntgen och när jag kände en lång sticka borra sig in i min ryggmärg för att ta ett prov var jag inte särskilt rädd. Jag tyckte mest att det var komiskt att jag, när jag äntligen fick vara lycklig, skulle dö. Och jag skrattade åt eländet. Inte på ett "åh, jag skrattar för att inte känna rädsla-sätt" utan på ett "men va fan-vis". "Jag har alltid gjort rätt för mig och detta är vad jag får tillbaka." Samtidigt satt den ljuve Polacken bredvid mig, klappade på mig och försökte skydda mig från lamporna i taket. Jag ville ju bara blunda och sova. I mörker. Det var

ytterligheter som möttes. Lycka och sorg.

Kanske blir man tragikomisk istället för tragisk när man a) ser sig själv utifrån, och b) har någon typ av trygghet. Lite som en... jag vill inte säga gudstro men jag kommer inte på något bättre. Man vet på något sätt att det som sker sker och allt har en mening och allt blir bra, och blir det inte det så dör man och då bryr man sig inte. Man skrattar döden och djävulen i ansiktet.

Nu trycker jag på “publicera” utan att läsa igenom för då börjar jag bara censurera mig själv. Shoot.

Uppdatering: Det hjälpte att skriva inlägget för nu är slussarna öppna. Det tragikomiska just nu är att Sebba sitter och stirrar på mig och undrar vad fan jag håller på med.

Uppdatering 2: Nu är det över. Jag bara vet det. Gud vad det forsade. Känner mig 10 kg lättare – och fri. Ja, just det. Det är ju därför jag bloggar – för att få ur mig saker. Hur kunde jag glömma det?

Överraskande nymasserad

9 juni

Jag vaknade på världens sämsta humör men så kom jag till jobbet och gjorde succé (gångar 3) och när jag trodde att min dag inte kunde bli bättre blev jag tillfrågad att skriva en grej. Vilket jag är helt rätt person för. Vänta bara så förstår ni.

En timme senare... Jag skulle just gå på lunch men då dundrade massören in och undrade var jag höll hus. Hade helt glömt att jag hade en timme inbokad just idag – en gåva från min chef för övrigt, eftersom jag är en succé (i arbetslivet, dock ej i privatlivet). Åh, vad det var skönt. Nu kan jag andas ordentligt igen.

Subban Serifovic

11 juni

Idag ska vi tala om Marija Serifovic – den manhaftiga damen som vann Eurovision 2007 med hjälp av balladen Molitva och en rätt lesbisk koreografi. Året därpå invigde hon ESC i Serbien med ett framträdande som spelade på könsroller och homobröllop och ända sedan vinsten har hon lallat runt på diverse pridefestivaler och ses som en liten gayikon i de primitiva östländerna. GayEcho rapporterar att Serifovic i ett tv-program kastade ur sig sorgligt korkade uttalanden. “Sex män emellan är onaturligt och onormalt”, kvittrade hon. “Sex kvinnor emellan är däremot naturligt och normalt eftersom de inte kan göra något onaturligt med varandra”.

Hahaha.

Jag antar att subban Serifovic, som sedan slutet av förra året lever i Sverige på grund av arbetet med ett nytt värdelöst album, snackar om analsex – vilket det ju är ett himla tjat om. För det första: om rövknulleri är “onaturligt och onormalt” är ju heterosexuella väldigt “onaturliga och onormala” – de har ju sysslat med detta i alla tider. Fatta så ofta det tas bakvägen i de heterofila relationerna runt om i världen. För det andra: homosexuell manlig kärlek och gemenskap är inte lika med analsex. Man kan ha sex på många olika sätt, förstår ni. För det tredje: när två vuxna – fullt naturliga – människor har sex med varandra (på vilket sätt de nu än väljer att leva ut sina lustar) – vad kan vara mer naturligt än det? Folk borde verkligen ta reda på vad “naturligt” betyder.

Den feiga Serifovic vägrar fortfarande svara på frågor om den egna sexualiteten men med tanke på att hon kläcker ur sig att hon skulle föredra en korthårig man framför en långhårig, då detta är “naturligt” indikerar på att hon är så blåst att hon inte förtjänar någon sexualitet överhuvudtaget.

Smickrande uppdrag

11 juni

Angående den där grejen jag blev tillfrågad att skriva så kan jag avslöja att det var en av herrarna bakom en mycket populär, prisbelönt site som undrade om jag ville skriva om Tel Aviv ur gayperspektiv.

Klart jag ville! Jag håller på.

Händelserik tunnelbaneresor med morgonkåt kvinna och magnetisk man

12 juni

Hörni.

När jag var på väg till jobbet satt jag i godan ro och läste dagens Metro. Jag kände att någon blängde på mig och tittade upp. En bit bort satt en ung kvinna och hon spände ögonen i mig. Jag fortsatte läsa men kunde inte skaka av mig känslan av att vara beskådad. Jadå, hon satt fortfarande och blängde. Det var handen på hjärtat en riktigt kåt blick. Jag kände hur denna unga pingla klädde av mig med blicken, hur hon fantiserade om att jag tryckte upp henne mot tunnelbanevagnens vägg och tog henne hårt. Ja, jag lovar. Det var en sån blick hon gav mig. Det tar mig 12 tunnelbaneminuter att ta mig från bostad till arbetsplats och under dessa 12 minuter satt denna kåta kvinna och glodde på mig och fantiserade om hur jag ser ut utan kläder. Lovar. Kanske slickade hon sig lite om läpparna också. Kanske lyfte hon på ena ögonbrynet och halvslöt ögonen på ett porrigt vis.

Strax innan jag skulle kliva av noterade jag att det satt en oerhört attraktiv ung man bredvid bruden, fast på andra sidan gången. Han såg ut som en dröm. Synd att jag inte såg honom tidigare, tänkte jag. När jag reste mig för att gå gjorde både den morgonkåta kvinnan och den snygge mannen detsamma. Alla tre stod vi och väntade på att dörrarna skulle öppnas och kanske hade kvinnan vid det här laget börjat

fantisera om en trea... Vem vet. Jag däremot kände en magnetisk dragning till mannen. Ni vet den där känslan som bara kommer över en när man står nära någon som man finner oerhört tilldragande. Mmm... Jag kände hans doft och jag hoppades att det skulle bli något fel på tåget så att det skulle bli stående. Kanske var han för mig vad jag var för kvinnan.
Vilken resa.

Förföljd och igenkänd

15 juni

I lördags var det bäst att passa på att gå ut och roa sig. Först jobbade jag och för ovanlighetens skull både lyckades och fick jag för Sebbe ta mig en tupplur på eftermiddagen: guldläge för utgång!

När jag kom till favoritkrogen var festen i full gång. Den överläckre bartendern som är både trevlig och extremt hunkig välkomnade mig med ett enormt brett smil och jag rodnade nog en smula. Trängde mig fram genom bögmassan och fann till slut en ledig liten plats i baren där jag byggde bo. DJ:n för kvällen var en karl jag inte har mycket till övers för. Jag vet inte varför, men han irriterar mig. Han spelade bra musik dock: mycket listpop, 80-tal och en massa Leila K. Åh, Leila! Kom tillbaka.

Till vänster noterade jag den där SVT-grabben som sitter i morgonsoffan på fredagar (tror jag). Han dansade och tjoade och tjimmade mycket vilt (han blev extra förtjust då det spelades Modern Talking*). Det var underhållande. Jag mötte en grabb som jag småkänt i flera år. Vi är rätt lika varandra (på insidan) och det är alltid trevligt när vi springer på varandra. Vi har dock aldrig umgåtts på riktigt, men kanske borde vi göra det.

En av bartendrarna kom fram till mig och frågade om det var jag som var jag. Ja, han kände igen mig från bloggen och vi växlade några vänliga ord. Trevligt trevligt.
Jag noterade att någon iakttog mig bakifrån och en drink senare kände

jag att någon tafsade på mig (våldigt 90-tal). Det visade sig vara en nervös stackare som inte riktigt visste hur man gjorde. Han tittade på mig och sa: kiss me!

Nej, svarade jag. Det har jag ingen lust med.

Jag bestämde mig för att gå vidare så jag tog min jacka och gick. När jag vandrade längs den mörka gatan hörde jag plötsligt steg bakom mig. De kom närmare och närmare och plötsligt var det någon som sprang efter mig. Fortsättning följer.

*Jag har aldrig gillat Modern Talking. Faktum är att jag blir fysiskt illamående när jag hör dem (helt sant). Det har förmodligen med falsettsången att göra.

Det var en måndag i juni

15 juni

Hälsningar från sängen. Jag låg här och funderade ett tag och jag insåg snabbt att sömnen inte var nära så jag hämtade datorn och låg och skrev lite.

Det var en omtumlande dag det här. Omtumlande på ett bra sätt, vill jag poängtera. Jag gjorde något som gör det lättare att börja på en ny blank sida. Bevittnade även en lägenhetsbrand när jag promenerade på Söder. På något sätt fick den (odramatiska) upplevelsen mig att ännu mer se saker ur ett annat perspektiv. Att vara tacksam och ödmjuk helt enkelt.

Jag och Y talade ofta om det här med att allt, **a l l t**, är tillfälligt. Det är ju faktiskt så, och det är en ganska deprimerande tanke om man inte lär sig att leva med den. Om man accepterar att det är så så blir det kanske lättare att ta tillvara det som kastas in i detta torktumlarliknande liv. Och njuta av det medan man kan och får.

Nu lade sig Sebba här intill. Han blänger på mig och han smaskar så där som han gör innan han ska sova, och oj, nu kom även den där sucken som alltid kommer innan han sluter ögonen och sover sött. Nu måste jag

alltså släcka och sluta knappa på tangenterna.
Jag vill snabba bara inflika att den här dagen hade kunnat sluta i katastrof – på många olika sätt – men den gjorde inte det. Så tack och godnatt.

Förföljd och igenkänd 2

16 juni

Här fortsätter berättelsen om den gångna lördagskvällen.

Så jag trippade iväg längs den mörka gatan och kände mig förföljd. Snart hörde jag någon ropa “hey!” och när jag vände mig om såg jag att den som förföljt mig var den tafatte tafsaren som på favoritkrogen sagt “kiss me”. Nu sa han: “I want to have sex”. “Well, not with me”, svarade jag, “because I’m going dancing”. Och det var precis vad jag gjorde.

Klev in på den halvtrevliga nattklubben och letade mig in till en av barerna där jag beställde en smarrig vodka redbull. Hängde där ett tag och växlade ett par ord med några bekanta, tog en svängom på dansgolvet och häckade ett kort tag i den andra baren. Sedan blev jag uttråkad. Strosade till den populära grillen och köpte mig en vegoburgare och vinkade in en taxi. En charmerande och lagom pratsam chaufför körde mig hem. Han var inte riktigt hemma i mina kvarter men sa att det såg mysigt och trivsamt ut. “Ja”, svarade jag, “som du ser så byggs det överallt eftersom trycket är så stort...”

Jag sprang in och mötte en pömsig Sebbe och vi gick ut en sväng (för att han inte skulle väcka mig alltför tidigt på söndagsmorgonen). Det hade regnat nonstop och vips vurpade jag i det hala gräset men tack och lov slog jag inte upp halva ansiktet som den där gången för många år sedan då jag efter en natt på byn sprang i mina plåtåskor...

Gästblogg

16 juni

Så där ja.

Nu kan ni läsa vad jag skriver hos fantastiska Fred i Mellanöstern (fredimellanostern.wordpress.com).

(Artikeln ej publicerad på Kim Milrell.se)

Gaymetropolen Tel Aviv – en kärleksförklaring

Publicerade 16 juni 2009

Idag har vi nöjet att presentera en gästbloggare, Kim Milrell. Nyligen hemkommen från Israel skriver han en kärleksförklaring till toleransens högborg, Tel Aviv.

Tel Aviv ligger som en nypolerad pärla i en del av världen där man inte hade förväntat sig att finna en så pass liberal stad. ”Den vita staden” förtjänar att bli vad Barcelona var i början av 2000-talet – en riktig gaymetropol.

Jag kände mig hemma i Tel Aviv så fort jag klev ur taxin i centrala stan första gången jag besökte Israel. Det är något med pulsen och atmosfären som tilltalar mig. Det är livat utan att vara påfrestande. Det är konstant någonting på gång och känslan som ligger i luften skvallrar om att vad som helst kan hända. De långa avenyerna sjuder av liv och likt de andra länderna kring Medelhavet levs livet inte bara i hemmet utan till stor del på gator och kaféer.

Det finns förvånansvärt få gaybarer och –klubbar men egentligen behövs de knappt – staden har en så pass queer själ. Vill man gå ut är Evita (31 Yavne Street) ett säkert kort. Extra livligt är det på söndagar då det är eurovisionkväll. I övrigt är det som i de flesta städer – klubbar kommer och går, så det är bäst att höra med lokalbefolkningen om vilka

ställen det är som gäller.

En gaybeach finns så klart och den ligger i närheten av Hilton Hotel.

Tel Aviv, Mellanösterns New York, är kanske den mest liberala stad jag någonsin besökt. Vid ett besök i den gamla staden Jaffa, som Tel Aviv vuxit ihop med, förundrades jag över att ingen lyfte på ögonbrynen då de nykära bögpären strosade hand i hand längs de tjustiga gamla gatorna.

Med pompa och ståt firas i juni varje år Tel Aviv Pride. De största israeliska artisterna uppträder och festerna avlöser varandra, varav den största äger rum på stranden. Överlag anordnas fester ofta på just stranden eller i anslutning till den (det finns ju gott om trevliga hotellbarer längs strandremsan).

Naturligtvis finns inte samtliga israeliska ickeheterosexuella i Tel Aviv, men nog är det hit många av dem flyttar. Det finns även gott om utländskt gayfolk som hamnat här, vilket gör stämningen ännu härligare. Även homosexuella personer från arabiska länder som söker en fristad finner sitt lugn i denna välkomnande del av Mellanöstern.

Det finns gott om ljuvliga restauranger i Tel Aviv men jag vill framförallt rekommendera Orna ve-Ella (33 Sheinkin Street). De är mest kända för sina underbara Latkes (potatisplättar). Den godaste falafeln finns på Hakosem (1 King Solomon Street).

Shoppingen går inte av för hackor. Längs Sheinkin Street står butikerna uppradade och här kan man finna det mesta, inte minst snygga kläder. Marknaden Carmel Market (Shuk Ha'Karmel) ligger i hjärtat av Tel Aviv, vid Magen David Square, och är väl värt ett besök. Här finns allt från kläder, krimskrams och elektronik till frukt och grönsaker.

Dizengoff Center är ett annat shoppingparadis. Jag måste framförallt rekommendera den trevliga, välsorterade cd-butiken 1 trappa ner.

Ett av mina finaste minnen från Tel Aviv är då jag en tidig kväll, strax före Rosh Hashana (det judiska nyåret, red. anm.), satt på en uteservering och iakttog stadens sus och dus. Från höger kom ett manligt gaypar promenerande hand i hand. Från vänster kom en ortodox jude rullande på rullskridskor. Lockarna fladdrade i vinden och han stannade tvärt och blåste i sin shofar (ett blåsinstrument tillverkat av vädurshorn, som används på Rosh Hashana, red. anm.). De passerade varandra, bögpåret och den ortodoxe, och jag tänkte att det är Tel Aviv för mig – en liberal stad där alla får plats och respekten för andra människor är ömsesidig.

Kim Milrell

Mer östcrap

17 juni

Parlamentet i det primitiva östlandet Litauen röstade igår igenom en lag som förbjuder “gay-propaganda” – främjandet av homosexualitet.

Det innebär väl mer eller mindre att homosnack är förbjudet, så länge det inte handlar om att trakassera och sjukdomsförklara alla ickeheterosexuella.

Jag undrar lite vad skämtet Litauen gör i EU. Varför kan de inte tillsammans med sina vanföreställningar stanna bakom ridån?

Varje morgon när jag slår upp ögonen säger jag: tack gode Gud för att jag inte är född i någon öststat.

Jag hör dig, svarar Gud. Det var inte jag som uppfann de där länderna. Det var djävulen.

Dagens mail

17 juni

hetero behöver...

se dig där du ligger i all din prakt i ryggläge!

/Man, 49, Nacka

Svar: Våldigt hetero med andra ord.

Midsommarcrap

17 juni

“Vad ska du göra på midsommar”, frågas det till höger och vänster. Låt mig en gång för alla svara att dagen kommer att vara som vilken annan dag som helst. Som vanligt. 1) Arbete 2) Lugn kväll i hemmet. Har jag någonsin upplevt en “kul” midsommar? Hmm... Ja, en gång. 1997 tror jag det var. Jag var på en rolig fest i en villa långt från stan. Tyvärr bodde där två katter och jag var dödligt allergisk så det hela slutade med att jag, när jag skulle sova, låg och huttrade med huvudet utanför altandörren (och resten av kroppen på vardagsrumsgolvet).

Åh, jag vet inte hur jag ska våga gå ut med Sebba på midsommarkvällen. Huligångängen kommer ju att samlas på hundängen. Drama drama. Flaskor krossas, misshandel, våldtäkter, bränder, dödsolyckor... Nej, jag är inget fan av midsommar.

Libanes och paniksemester

17 juni

Jag handlade hos den trevliga libanesen igår. Hon höll på att fylla på en hylla och när jag passerade fastnade min jacka i hennes bälte. Det heterosexuella samlaget låg i luften och lite eggande var det så klart.

Åh, livet är så spännande, är det inte?

Ok, nu fick jag just nåt annat kul att berätta. Jag lyckades få paniksemester en hel vecka nästa månad. Då ska jag bland annat åka och hälsa på brodern som jag inte har träffat på exakt 20 år. Fatta.

De sörjer

18 juni

Tänk så många det är som sitter så här just nu. Super, gråter och tänker på mig. Ledsna män och sorgsna kvinnor önskar att de fick fira midsommar med mig.

Oj, så många hjärtan jag har hunnit krossa.

Jag är ledsen men det funkade inte! Jag är ju rätt krävande och jag vill att det ska kännas helt rätt. Kom över mig nu. Kämpa. Det finns någon för alla!

Bra

19 juni

Är på date. Det går bra. Araben är inte ens muslim. Inte konstigt att han vågar vara bög. Kul att vi är på ett ställe med moskéer på väggarna.

Bra bra

19 juni

Kul och bra och kort kväll. Måste ju hem och sova. Araben stoppade mig vid ett skyltfönster och sa: titta nu. Du är jättesnygg.

Skildes åt på Götgatan och jag gav honom en fet kyss på läpparna.

Det är som sagt det som är bra med livet – man vet ALDRIG vad som händer.

Uppdatering: jag antar att jag var en bra date då jag när jag kom hem fick detta sms: jag vill inte, som jag sa, bara bita dig. Jag vill äta dig!

Danska äventyr i Milano

20 juni

Herre min skapare. Återigen betydde en timmes lunchpromenad med

Dansken en timme av oavbrutet skratt.

Idag berättade han om sin vecka i Milano. Han berättade om hur han tittade ut på gaygatan som låg helt öde. När han tog sitt första steg på den välldde folket fram. "Ciao" skrek de. "Mmm..." flåsade de. "Sucki sucki?" undrade de.

Han berättade om hur han vid en automat fått hjälp av en italiensk man runt 30. "Nå, vad ska du göra nu?" hade han frågat. "Jag ska nog gå och ta mig en öl nånstans", hade Dansken svarat. "Men du vill inte följa med mig..?"

"Och göra vad?"

"Suga lite." (Sugrörelser med handen framför munnen.)

"Nej, jag skulle inte tro det."

Dansken berättade om hur han på en bar fått sällskap av en oerhört stilig ung man. De hade samtalat i en halvtimme då den stilige 24-åringen hade frågat: "Hur mycket vill du betala?"

"Vad menar du?"

"Ja, hur mycket vill du be-ta-la?"

"Men jag har redan betalat för drinkarna."

"Ska vi ha sex får du betala. Hur mycket vill du ge?"

"Men jag betalar inte för sex."

"Okej, vi reder ut det här. Jag arbetar. Säg inte att du också gör det."

"Nej, det gör jag inte."

"Okej. Men om du inte vill betala så måste jag kila vidare. Måste ragga kunder."

Lite senare hade ynglingen kommit tillbaka. "Nej, det här verkar vara en väldigt lugn kväll så vad säger du om att följa med hem till mig? Du behöver inte betala. Vi knullas bara!"

"Men nej", hade Dansken bestämt svarat. "Jag kom inte till Milano för att ligga med horor."

(Kom ihåg att ungefär samma sak hände mig i Madrid.)

Dansken berättade också hur han blev kär i en strippstång! Han såg en

rultig italienare stå och åma sig runt en stång uppe på ett podium. Det såg lite spännande ut så han klev upp för att testa. “Jag stannade där hela kvällen. Jag dansade och ålade och jag till och med hängde upp och ner på pålen. När jag kom tillbaka efter att ha köpt en drink stod italienarna runt mig i en ring och skrek: “Scandinavia! Scandinavia!” Jag fortsatte porra loss.”

Dansken berättade även att han satt utanför en bar och rökte. En italiano slog sig ner bredvid honom och började ta på honom “överallt”. “Jag var full så jag lät honom hållas. Sedan hånglade vi lite. Han frågade om jag ville följa med honom och när jag frågade vart så svarade han “jag har lånat en kompis bil. Vi kan gå dit och ha lite härligt”. Nej, svarade jag, jag kom inte till Milano för att ha billigt sex i en lånad bil. Sedan gick jag.”

Vidare berättade Dansken att han var på nån bar och när han reste sig upp kom en gammal gubbe och började smeka på hans långa, smala ben. “Mmm”, flåsade han medan han hojtade till sina gubbpolare. Snart stod alla och beundrade de skandinaviska slanka spirorna medan de “lät konstigt och hmm:ade”.

Jag kan verkligen se samtliga scenarion framför mig. Ah, ett gott skratt var vad jag behövde just idag.

“Så vad har du haft för dig?” avslutade Dansken.

“Inte mycket”, svarade jag. “Kan du inte berätta lite till? Snälla.”

Nu borstar vi av oss och går vidare

23 juni

Okej, det tog exakt sju veckor, men nu har jag faktiskt packat upp och ställt undan resväskan.

En helt vanlig kväll i juni

24 juni

Vad händer i afton? Jo, jag har lagat en smarrig ärtsoppa av ärtorna som lades i blöt igår kväll. Hemligheten bakom denna fantastiska soppa är vegetarisk bacon. Och mycket och stark senap så småningom såklart.

Har även rullat falafels (som långsamt stektes på låg värme, orkar och vågar inte fritera här hemma) som jag åt med curryindränkt ris.

Sebbes klor har klippts.

Har sorterat post + lagt fram månadens räkningar inför morgondagen.

Har diskat och plockat och varit borta och småhandlat hos libanesen.

Har tagit emot ovanligt många SMS och svarat på lika många.

Har fixat hundvakt inför morgondagen.

Har även blivit uppvaktad av en sockersöt kroat, en porrig irakier, en halvjobbige grek och en 60-taggare.

Nu tar jag igen mig ett tag och snart åker dammsugaren fram.

En helt vanlig sommardag alltså.

Han står där varje dag

25 juni

Jag sitter som ett vrak på kontoret. Trött och svettig = ingen het kombi. Sedan går jag ut i köket och hämtar ännu en energidryck och då står han där ute och röker igen – kisen som arbetar i huset på andra sidan gatan. Mums. Vem är han? Vad drömmer han om? Vad går han igång på? Vad gör han när ingen ser? Bär han damunderkläder? Man vet aldrig.

Åh, denna hetta gör oss alla till kåta monster.

Jag är ganska säker på att det inte handlar om mannen vars gällivarehång jag förevigade för två år sedan.

MJ

26 juni

I SVT:s morgonsoffa sitter de och talar om sina favorit-MJ-låtar. Belysningen dämpas och de hör en liten skvätt av stycket medan de tittar på varandra, nickar lite i takt till musiken för att därefter säga smarta saker om det musikaliska geniet Michael Jackson.

Väldigt B.

Jag tänker mest på att måtte hans (?) barn nu bli adopterade av något trevligt par från Arizona.

Min syster var kär i MJ. Hon fick BAD-omslaget av mig och gick runt med det som vore det en docka. När hon skulle göra något privat var jag tvungen att täcka över omslaget – Michael fick inte se. Minns att jag hjälpte min syster att författa ett brev till MJ. “I understand you”, skrev hon. Hon var 5 år ung och hon kunde vartenda litet “tjoho” i samtliga MJ-låtar. Jag lovar. Bruden snackade inte engelska men hon kunde varenda liten textrad. På riktigt alltså.

RIP

Nu ältar vi inte detta tragiska livsöde någe mer. MJ borde ha fått leva som en läcker svart karl i någon liten amerikansk håla. Som vanligt skyller vi allt på grabbens överreligiösa psykopatföräldrar.

Slut.

Uppdatering: När MJ dör ringer TV4 upp Anna Book för att höra vad hon har för tankar. Why not, liksom. Det är därför SVT ringer upp mig i afton när England spöar Sverige i fotboll.

Personal shopper

26 juni

Som uppmärksamma läsare känner till så ogillar jag starkt att handla kläder. Bra då att min vän Modegurun har en mycket flott befattning på modeboutiquen runt hörnet. Jag klev helt sonika in och sa: "Hej hjärtat. På lördag ska jag gå ut och dricka cocktails och jag behöver en ny outfit. Något nytt. Något som inte är *jag*."

"Det fixar vi", sa Modegurun och släpade mig fram och tillbaka i boutiquen i 45 minuter.

"Först måste vi finna ett par byxor, som vi kan utgå ifrån", domderade han. "Vad säger du om dessa?"

"Wow. Helt galna! Inte alls jag."

"Och de är smala så de kommer att framhäva din vackra röv!"

"Dem tar vi."

"Så där ja", sa Modegurun. "Nu behöver du en ny överdel."

"Ja, du känner mig", sa jag vist, "så du vet ju att det inte bara kan vara en tråkig blus. Den måste b e t y d a någonting."

"Ja, jag vet. Den måste antingen vara en smula provokativ, konstig eller kanske ha ett vackert och/eller djärvt budskap."

"Exakt så."

Vi fann den perfekta t-shirten. Inte alls jag. Eller kanske jag för ett decennium sedan.

Skorna var värst. Vi kollade och testade och de som hade passat min nya outfit fanns så klart inte i min storlek. Jag har ju en jättes fötter. Till slut fann vi tack och lov ett par väldigt okimmiga skor. Jag är mycket nöjd. Speciellt med rabatten.

Tack fining för att du klär mig så vackert!

Lördagens flopp

28 juni

Förfesten var härlig. Rosévin och popdokumentärer.

Därefter till den halvperversa baren på Söder.

Det började bra. Humöret var på topp och det vimlade av hunkar. Kvällen fick dock ett abrupt slut! Stylistslynan hällde en SVART shot över mina byxor så jag kastade mig i en taxi och åkte hem för att byta om. Naturligtvis kände jag mig trött och på pissigt humör så jag stannade hemma. Taxichauffören förresten: Brudarna är så sköna nu på sommaren, är de inte?
Jag: Jag är bög så jag vet faktiskt inte.
Han: Aha. Ok.
Hatar hatar hatar när män ska börja med sånt där grabbsnack. Lägg av.

Förortsdrama

29 juni

Hälsningar från vår nya veterinär. Befinner oss i en förort där veterinären ej tar kort. Här finns heller inga bankomater. Tack och lov fann jag en trevlig iranier som motvilligt lät mig plocka ut cash ur hans butikskassa.

Nu tillbaka hos veterinären för att betala.
I denna förort finns det gott om godis.

Jag jobbar faktiskt här

30 juni

Kollegan med klippetikloppskorna (han har tack och lov dumpat den tradiga kostymen – förmodligen på grund av hettan) kliver in och säger hej. Jag svarar “tja grabben” och ler tydligen.

Kollegan pekar på mig med ett brett smil och jag frågar vad han insinuerar.

“Ett leende!”, svarar han. “Det är inte ofta man ser dig le.”

“Nej, jag är mycket seriös på jobbet”, replikerar jag vasst, “jag tar mitt arbete på allvar. Jobb är jobb, privatflams är privatflams.”

“Bra”, avrundar han, “det är helt rätt”.

Livets jävliga jävlighet

30 juni

Mitt ex, Y, dök upp på Facebook och han skickade en vänförfrågan.

Jag fick lite ont i magen, så klart, men svarade till slut ja.
Nästa gång jag loggade in såg jag denna lilla ruta i högerkolumnen.

(Y___ är singel)

Plocka ut, damma av, olja in, pumpa upp

1 juli

Igår kom min handyman över och hjälpte mig med att plocka ut, damma av, olja in och pumpa upp bågen. Det var lättare sagt än gjort, så klart. Vi promenerade till macken för att pumpa upp däcken men någonting med den däringa grejen som man pumpar in luften i, det ack så vackert silverfärgade munstycket, var trasigt (jag hade så klart ingen aaaning, men det hade Handyman). Det fanns ett nytt munstycke (?) att köpa på macken men ingen av oss hade tagit med pengabörsen. Handyman traskade tillbaka hem till mig medan jag och Sebbe låg och vilade i gräset. Folket glodde, pekade och fnittrade. "Det är ett fint ställe att ha picknick på va", tänkte de, "mitt i en rondell".

När Handyman väl kom tillbaka med sin oerhört välmatade börs ordnade allting upp sig. Så klart. Allt fixar sig när Handyman är i farten. "Jag passade på att rensa dina avlopp när jag var i hemmet ditt", sa han apropå ingenting. Jag tackade och gav honom det knivset jag hittat i diket vid rondellen där Sebbe och jag haft ofrivillig "picknick".

Förresten, när jag stod där vid bågarna, frågade ett trevligt par (han kanske iranier, hon kanske colombianska) om jag kunde hjälpa dem med bilen (någonting med däcken). Jag försökte se viktig ut och tog mig en titt. Sedan gav jag mig till känna: "hmm.. nej, jag vet verkligen inte. Jag har ju inte ens körkort. Men vänta, min Handyman kan säkert

hjälpa er, han är inne i butiken just nu.” (Ja, han fixade det.)

Så i morse var det säsongspremiär! Jag hoppade upp på bågen i en väl uttänkt cykeloutfit och trampade iväg. Mitt på Götgatan började det naturligtvis regna, men jag trampade vidare i aggressivt tempo. Anlände till jobbet härligt blöt/svettig och tackade Moder Jord för att vi har dusch på kontoret. Slängde av mig kläderna och duschade skönt, så skönt. Trippade runt i bara herrunderbyxorna då jag inte hade någon handduk (glad över att ha de första morgontimmarna för mig själv) och slängde ner en apelsin i den nya mixern. Kroppen sög åt sig varje liten vitamin medan jag såg morgonnyheterna och började arbeta.

Tusen nålar

2 juli

Här ligger jag på min nya spikmatta.

Vassare än jag var förberedd på, men jag gillar när det gör lite ont. I mean, I'm a fag.

Är säker på att mattan gör mig gott. Återkommer.

Känslostorm

6 juli

Igår upptäckte jag något som gjorde mig alldeles yr. Fysiskt. Jag fylldes av känslor som svartsjuka, avundsjuka, missunsamhet, sorg och ilska. Sedan gick jag och lade mig. Sov dåligt men tog mig ändå upp extra tidigt för att hinna med en extra lång morgonpromenad + därefter cykla till jobbet och hinna duscha innan morgonkaffet två koppar grönt te och knäckemackor.

Slog på datorn och så kom alla de där känslorna tillbaka. Fy för att jag alltid ska vara så nyfiken! Alltid lägger jag näsan i blöt.

Helgen var dock bra. Samma runda både i fredags och i lördags och den där fransosen var oerhört het och kul att prata med, men naturligtvis

väldigt ointresserad. Jag var väl bara en “kul kis”. Som vanligt. Jag är lite som “den där roliga, feta bruden”. Usch.

Underhållande

7 juli

Michael Jacksons minnesceremoni lär vara något av det mest underhållande jag någonsin sett.

Hela främre raden består av ett gäng solglasögonprydda, pipröstade människor. Samtliga med små minimala mininäsor. Crazy.

Och så kommer den gamla “flickvännen” Brooke Shields in och berättar om vad hon och MJ gjorde tillsammans. De “busade” och hade “galet kul tillsammans”.

De låg så klart inte.

Och – MJ konverterade väl till islam? Eller? Så varför var hela ceremonin så... kristen? Jag hade blivit asirriterad.

För övrigt: varför, oh, varför använde MJ inte sin egen säd när han skaffade barn? Varför? Han ville väl ha helvita barn, kan vi gissa.

Nu menar jag inget ont. Jag tror att MJ var en fin karl. Jag tror inte att han var pedofil. Jag tror att han var en mycket ensam liten bög som inte vågade komma ut då han fått en hiskelig, religiös uppfostran.

Han hade nog varit sååå mycket lyckligare om han hade fått leva med någon “Steve” i Arizona (eller nåt) och om han hade fått transa på den lokala puben ett par gånger i månaden.

MJ ville vara en vit heterosexuell dam. Let’s face it.

Punkt slut.

Regn

8 juli

Igår eftermiddag när Sebbe och jag just hade hunnit runt husknuten kom den överraskande superregnskuren. Vi rusade bort till vår lilla dunge – där vi oftast klarar oss mer eller mindre torra. Men nej, det regnade på tok för kraftigt. Vi sprang vidare till en skolbyggnad och ställde oss under ett litet tak tillsammans med två små bollsparkande gossar.

Plötsligt small det till riktigt ordentligt och vi blev alla lite (jag mycket) rädda. Där stod vi i 20 minuter och såg regnet aggressivt piska mot asfalten medan den våldsamma åskan mullrade ovanför våra skrämde små huvuden.

När regnet slutligen lättade något studsade den blöta, ledsna Sebbe och jag hem. Jag var verkligen helt dyngsur och kände mig som ett barn som varit ute och hoppat i vattenpölar. Lite spännande var det ju.

Jag kan läsa (nåja)

10 juli

Hur går det med hebreiskan, kanske ni undrar nu igen (som ni tjatar!).

Jodå. Jag har insett att det lättaste sättet att lära sig ett nytt språk är genom att lyssna på musik.

(Ja, musik funkar ju till allt! Till städning, träning, sorgbearbetning, sex, dans, matlagning, till att förena människor, till att lära sig ett nytt språk...)

Igår kväll satt jag och sorterade några av de där 14 albumen jag köpte i Tel Aviv. För att vara tvungen att lära mig titlarna så har jag lagt in dem i iTunes (skrivna) på hebreiska. Den sista låten på fantastiska Ilanits samlingsskiva hade jag inte betygsatt och jag kunde inte minnas att jag hört den, **men**, jag såg ju att den hette *israelit* (alltså israel, som i israelit). Hurra, jublade jag, jag kan läsa!

Och vilken fin låt det var!

Passar på att bjuda på **gårdagens konversation**.

Yngling, 26: Why do you want to learn Hebrew? It's very difficult for you, isn't it?

Jag: It is very difficult, but very beautiful and extremely sexy.

Yngling, 26: Sexy? Are you serious? I've never heard anyone say that about Hebrew. :)

Jag: It is. I like all the *yoms* and *yams* and *diskotekims* and *shelis* and

chaloms and all. Mmmm...

Yngling, 26: LOL :))) You're great :) So when are you planning to come again for a visit?

Jag: ASAP.

Det kom ett mail...

12 juli

...Från mitt älskade ex Y.

Jag har analyserat i fyra timmar ett dygn.

"How is the weekend Darl.

I miss you :-)"

Uppdatering: Varför skriver han aldrig ut hela "darling" och varför skriver han det alltid med versal i början?

Uppdatering 2: Okej, detta var ett svar på ett mail jag skickade igår. Tipsade om en artikel i Jerusalem Post som handlade om att Finland älskar Israel (vilket var mer än jag visste). Han kommenterade det och så avslutade han mailet med orden som syns ovan.

Uppdatering 3: Menar han "jag saknar dig online"?

Uppdatering 4: Men det funkar ju inte. Vi hördes inte igår, men i fredags samtalade vi väldigt länge på MSN.

Uppdatering 5: Och vad betyder smileyn? "Hihii" som i "jag ger mig" eller "haha" som i "jag luras lite" eller "hoho" som i "jag är busig"?

Uppdatering 6: Knapprade på mobilen. Var i färd att ringa men tänkte, snål som jag är, att ska jag betala 17 kr/minut så ska jag ringa min pojkvän. Inte mitt ex.

Uppdatering 7: Jag SMS:ade. Han svarade.

Uppdatering 8: Jag ringde. Han sa "Puss".

Uppdatering 9: Men det förändrar ju ingenting.

När det ändå handlar om kärlek (vet de ens vad det är?)

15 juli

Nu måste det ut.

Det kanske tråkigaste med att vara ickeheterosexuell är att folk – vuxna män och kvinnor som borde veta bättre – genast tror sig veta allt om mitt (eventuella) sexliv (då de i hemlighet kollar bögpörr på nätet och därmed *drar sina slutsatser* (hohohoo, i dubbel bemärkelse)). De vet så klart ingenting om det, men eftersom de är så förbannat sexfixerade så tror de att de gör det. Förmodligen har de dessutom så oerhört tradiga, inrutade sexualliv själva, att de utgår från att alla har det så.

Men nej.

När jag träffar "Lars-Ulrik" och han berättar om sin fruga "Britt-Inger" så börjar jag inte automatiskt tänka på deras sexliv. Jag tänker inte på hur "Lars-Ulriks" lilla lem våldsamt penetrerar "Britt-Ingers" åksjuka vagina. Jag tänker inte på hur han äter hennes mus eller hur hon smaskar på hans kotte. Jag tänker inte på hur hon spänner på den kvidande "Lars-Ulrik" med strap on-dildon. Jag tänker inte på hur hon tjuter som en plågad gris (jag har ju sett på film att damerna skriker JÄTTEHÖGT, så då måste det ju vara så). Jag tänker inte på hur allt handlar om att han ska LEVERERA över hennes horsminkade ansikte och plastiga, bångstyriga rattar (som sagt: jag har ju sett det på film). Nej, det gör jag inte, ty jag har ingenting med det att göra. Jag vill inte veta. Allt jag nyss skrev känns ganska motbjudande så jag låter "Lars-Ulrik" och "Britt-Inger" göra vad de vill.
Varsågod.

Nu – låt mig ha mitt (ickeexisterande) sexliv i fred.
Tack.

Semestertider

17 juli

Nu går jag på semester.

I nio hela dagar kommer jag att vara off duty. Och inte minst datorlös! Naturligtvis kommer jag bildblogga från min Sverigeturné (ja, jag ska ju på Svemester – ett ord jag själv hittat på och är i färd med att försöka lansera). Ni är ju väldigt nyfikna och älskar mina högkvalitativa vardagsbilder.

Likt karln på bilden i inlägget kommer jag att sitta med någon urtjusig puma framför en husvagn eller kanske på en stugveranda. Man vet aldrig. Det är det som gör livet värt att uthärda.

Sladdar här och kablar där

17 juli

Telefonen ringde då jag försökte ta mig en tupplur i soffan (två timmars sömn per natt räcker trots allt inte – jag är inne i *den* fasen just nu). “Jag tänkte komma över och dra om några sladdar”, kvittrade Handyman.

“Okej”, svarade jag. “Gör det”.

“Låt mig bara klä på mig först”, varnade jag.

“Nej, gör inte det”, svarade han flåsande. Du är så snygg och sexig – ja, du är smart också! Du får gärna ligga naken i soffan så jag får lite öngongodis medan jag slavar för dig. Jag kommer ta av mig min svettiga t-shirt och du kommer få njuta av att iaktta mina svällande, glansiga muskler. De kommer skina som små apelsiner i solskenet. Mina perfekta, slitna blå jeans kommer hasa ner och du kommer kunna ana min stenhårda stuss, för att inte tala om mitt enorma jättepaket. När jag arbetat färdigt kommer jag att kasta mig över dig och tillfredsställa dig på ett sätt du aldrig blivit tillfredsställd på tidigare. Såserna ska rinna och kropparna ska brinna. Åh, du hunkige Kimman – klä inte på dig!”

Han anlände och gjorde vad han skulle. Jag assisterade motvilligt men vänligt. Bra blev resultatet, tror jag.
“Tack för hjälpen”, sa jag när Handyman cyklade hem. “Tack för vad du nu än gjorde”.

Eftermiddagsdryck

18 juli

Om ni undrar vad jag gör så sitter jag på en balkong och dricker 17 år gammal likör.
(Tydligen inhandlad på Mallis 1992.)

Plötsligt händer det

19 juli

Vad hände igår kväll?
Jo, jag spontanåt middag på favoritrestaurangen.
Nu sitter jag här med knullrufs.
Måste packa inför Svemestern.

Västergötland

20 juli

Framme.
Det är helt tyst här.
Helt galet tyst.
Ute i natten.
Hör mina hjärtslag.
Hör Sebbe äta gräs.
Ivrigt smaskande.
Schhhhhh!

Här skulle det vara ett modereportage...

21 juli

...Men jag är för trött för att posera.

Köpte en del fantastiska plagg (och pryglar) i Ullared idag.

Love Ulla.

Sebbe fick en massa karameller – till en tredjedel av stockholmspriset.

Nu en drink i soffan.

Tänker en hel del på grabben som orsakade söndagens knullrufs.

På landet tar man bilen...

21 juli

...Till pizzerian 150 meter bort. Sedan gnäller man om att bensinpriserna höjs, ty “på landet måste man ha bil”.

Miljöpartisten i mig gråter men jag säger ingenting. Är ju på svemester.

Rytmen på landet

22 juli

Det är lite så att man SKA kliva upp så fort det ljusnar – även om man är på svemester. Sedan sitter medborgarna trötta hela dagen. Tar en tupplur. Orkar inte mycket. Själv går jag runt och testar hattar och peruker. Och passar barnen så klart.

De ser glada ut

23 juli

Vad gör man på landet en julikväll?

Syrran och kusinen dricker öl, och som ni ser i reflektionen så tittar de på porr.

Klassisk västgötsk morgon

23 juli

Gomöra.

Sitter på altanen och dricker morgonkaffet till tonerna av det klassiska västgötska regnet.

Guddottern sitter redan i mitt knä. Ja, jag tror ta mig tusan att jag för första gången någonsin är någons favoritmorbror. Men det är klart, jag både sjunger och läser och klär ut mig OCH lär viktiga saker! Som exempelvis varför grannen målar om huset: "Likt lacket på dina naglar flagnar så flagnar även färgen på husväggarna". Eller som när hon frågade varför blommorna vill ha tråkigt vatten: "Man kan säga att det finns små bitar mat i vattnet, som blommorna mumsar i sig".

Nu frågade hon vart solen tagit vägen så nu vet hon allt om hur molnen fungerar.

Svemestern är över

25 juli

Körde in i Stockholm medan radion spelade *Like A Prayer*. Sedan såg jag min Betlehemsstjärna Globen. Religiös upplevelse. Nu må jag gå ut med Sebbe och sedan sova några timmar.

Jag älskar mitt liv

25 juli

Jag är nyvaken och utvilad och jag hoppar runt iklädd endast herrunderbyxor. Bara en sån sak. Det är soligt och varmt och den libanesiska maten står på spisen och jag känner att jag älskar livet mitt. Jag älskar mitt hem och min stad. Jag älskar mina soliga, roliga, klipska kamrater. Jag älskar min hund som under svemestern enbart visade sina bästa sidor. Jag älskar hatar inte mitt jobb. Jag älskar den musik jag skuttar runt till och jag älskar böckerna jag läser och jag stormälskar alla snyftarfilmer jag ser. Jag älskar mitt internet som gör det möjligt för

mig att se hur många nyhetssändningar och dokumentärer som helst. Jag älskar mitt överstarka morgonkaffe. Jag älskar hatar inte min kropp. Jag älskar att jag är både vis och rolig och jag älskar att jag inte har så crappig självkänsla som förr. Jag älskar att jag vaknar och kollar mobilen och ser ett sms från favoritbögparet: “Kom och ät middag hos oss ikväll”. Jag älskar att två israeliska män som besöker staden vill träffa mig för cocktails. Jag älskar min familj också, och fastän några av oss bitvis är som natt och dag så känns det gott att veta att vi alltid finns där för varandra.

Barn som slänger ur sig påståenden

26 juli

Sätt er ner så ska ni få höra.

Jag var ute med Sebbe och vi mötte två tjejer (ca 8 år) som brukar hälsa på honom.

Plötsligt sa den ena: “Under oss bor två bögar”.

“Jaha”, svarade jag. “Är det konstigt?”

“Mmm”, mumlade hon.

“Men det är jag också”, sa jag rappt.

“VA?”, flämtade den ena.

“Nä-ä!”, skrek den andra.

“Jo”, svarade jag.

Sedan gick vi hem.

Och jag tänkte på hur gott det kommer att vara att möta flickorna med deras föräldrar, som sitter hemma och tutar i sina glin att under dem bor minsann två bögar – förmodligen utan att ens förklara för dem vad det betyder.

Kanske är det min plikt att skaffa barn. Världen skulle genast bli mycket bättre.

Don't call me baby

27 juli

Talk later Kimi.

Puss.

Han fortsätter att använda de där orden fastän jag har bett honom att sluta med det eftersom det inte gör saker och ting lättare. Sedan försöker jag vara *cool* så jag svarar likadant.

OK dear.

Neshikot.

Därefter dunkar jag huvudet mot skrivbordet några gånger, smäller ihop datorn och går hem.

Jag går igång på ett par schyssta nävar

29 juli

Jag satt här på jobbet och drack mitt morgonkaffe medan jag zappade lite. Då såg jag en härlig, ung man som skrapade Triss i TV4 och jag blev alldeles till mig i herrunderbyxorna. Åh, vilka fina händer han hade (har)! Händer är nog min starkaste fetisch. De ska vara "manligt" stora men "kvinnligt" mjuka och välvårdade.

Mitt ex-ex-ex-ex-ex Sebastian* hade (har?) de vackraste nävar jag någonsin skådat.

Jag vill ha dem över hela min kropp. Nu.

*Nej, Sebbe är inte döpt efter honom. Sebbe är döpt efter en Army of Lovers-låt.

Jag är inte bättre själv

30 juli

Jag har skrivit flera gånger om hur jag irriterar mig på exempelvis taxichaufförer som tar för givet att jag är en heterosexuell man (i och med att jag nu avslöjat att jag vill RUK:a med Ann-Louise Hansson så kanske vi måste börja kalla mig bisexuell? Eller nej. Det låter så tråkigt och lagom-lagom.) då de frågar mig om nattklubben jag besökt var full av “sköna brudar”.

Jag är dock inte bättre själv.

Det finns en dam som jag ofta träffar på diverse festliga tillställningar. Varje gång frågar jag hur det går med karlarna och jag har ALDRIG tänkt på att hon kanske är lesbisk. Häromdagen råkade jag se damen i fråga på det där gaycommunityt och hon kallar sig “queer”. Hon är alltså inte hetero, utan snarare... “öppen för det mesta”. Härligt, tycker jag.

Jag ska bättra mig. Jag ska försöka att inte ta förgivet att alla brudar jag träffar är sugna på karlar (även om jag har mycket svårt att förstå hur man **inte** kan vara det).

Nu ska jag, hör och häpna, gå på Pride.

Japp!

Den där saken som min vän levererade till kontoret mitt var en dagbiljett till Pride Park. Jag har varit på Stockholm Pride varje år sedan 1998, och innan dess var jag till och med med på de så kallade Frigörelseveckorna (ni hör ju hur gammal jag är) men i år blir det bara en kväll för min del – schlagerkvällen. Woohoo.

RUK=Råknoll utan känslor

Dagens mail

31 juli

jag ska pröva dén här sida vet inte m du kollar din mail du är den andra personen jag skriver till...

Anledning att jag är medlem här är att min fru ringde i sommar och strulade med en kille som är sambo sedan dess har hon eventuellt dejtat folk jag ska begära skilsmässa från henne hon trodde att jag strulade när jag jobbade i HQ i Roskilde en vecka hon går på spekulationer oc blev otrogen hör av dig Kram

Man, 38, Tumba

Hej , Jag heter M Du verkar vara verkligt intressant och spännande för mig är en som du det mest sexiga som finns När ska jag få chansen att inte bara drömma om en som du och inte bara läsa om andra som haft turen att stöta på någon som du . Jag har ingen bild här upplagd men skickar gärna en till dig Om du vill ... Hoppas du gillar en busig latino –

--

Besito

Man, 26, Sundbyberg

Hejsan mitt namn är T och jobbar som brandman i Moholm, vältränad kropp med en kraftig snopp :P skulle vilja prata mer med dig om att kunna träffas eller bara prata, kan jag få din email eller något liknande? du kan ju lägga till XXX@hotmail.com så kan vi prata vidare och kanske ha Cam-Sex om du har en Webbcamera? ha det så bra (L) Puss
T

Man, 37, Moholm

vill du träffa en ung 17 prig kille ?

då ska du träffa mig när jag kmr till sthlm ;)

ge mej din msn så skickar jag nakenbilder och visar mig naken i cam <3

Gosse, 17, Sverige

du va ju grymt het ;)
skulle gärna vilja leka lite med dig!
Själv e jag 24 ;)
puss o k...
Gosse, 24, Sverige

Du va det absolut vackraste jag skådat.. Blir helt såld när jag ser dina bilder.. Snälla hör av dig..
Kramar!
Gosse, 21, Göteborg

hur mur du.tack 4 sms
Man, 27, Norsborg

Du verkar vara någon i min smak.. Vill gärna veta mer om dig. Kolla in hos mig så kan vi höras på tel sen om du vill.. Är mkt sexuell och gillar det mesta. Vältränad och helrakad och gillar skönt snusk... Hör av dig!
Kram M
Man, 39, Sverige

Heeeeeeeeeeeeeeej igen,
Hur har din dag varit....?
Lust med lite dirty talk...om du är sugen vill säga...*retas*.....;-)...
Puss o smek mellan dina skinkor...;-)...//J
Man, 32, Sverige

Kan behöva komma till en bra salong för att klippa mig och färja håret, kan du nån bra? Tänkte efter lite också, för jag skulle gärna vilja knulla dig extremt mkt och hårt, och visa hur en riktigt ung man som jag går för!!
Gosse, 20, Stockholm

Hej ja vad vore livet utan SEX men här är det TORT som FNÖSKE.
Inte undra på att man blir KÅT när man ser dina bilder
Man, 56, Sverige

Du är så het så man vet inte vilket ben man ska stå på ;=) Skulle du vara intresserad av en date? ring gärna eller dra ett mess om jag inte svara 070XXXXXXX Hoppas du vill/vågar tror du kommer bli nöjd ;=)

Kram

Man, 38, Stockholm

H här från den stora staden östersund där isbjörnarna går på gatan och pingvinerna sjunger på torget och jo alla tar skotern på jobbet om renarna är för trötta, så är de nog i östersund eller kanske inte du verkar intresant

annars är jag en kille som bjuder på mig själv gillar äta gott på resaurang länge prata om dit och dat promenader med rätt sällskap mysiga hemma kvällar jobbar mycket impulsiv glad alltid ett leende rensam barnslig pratar för mycket ibl håller upp dörren för dig man vet ju aldrig vad som händer innanför*L* de va lite från mig
H är särbo 196cm 95kg mörkt hår 19/16cm

Man, 40, Östersund

jg heter s och bor i avesta .

jg undrar bara om du gillar Vara med någon som är mycket yngre.
om det e sant så säger till .

Gosse, 24, Avesta

godmorgon....sovit gott....hur har du det med kåtheten just nu....?
Precis vaknat....med ett härligt morgonstånd....;-)....mmm....

Man, 32, Stockholm

Sugen på stort i dag?

Man, 32, Stockholm

Får jag lov att sätta tänderna i dig och ge dig en kväll du sent kommer glömma?

Man, 28, Stockholm

Hejsan jag är en trevlig och ung man som vet hur man ska behandla

män i din ålder jag vill gärna träffa dig och göra nåt med dig du får gärna höra av dig till mig på mailen eller mobilen för jag vill så gärna ha en mail vän de skulle vara skönt att få ha en mail vän som du ja kan knulla dig och ta dig skönt och mjukt om du vill det åååå ring mig nu ja vill ta dig ååå ring 076XXXXXXX snälla Kramar åååå Kyssar från J hör av dig så fort som möjligt

Gosse, 25, Sverige

tja baby
annars det var länge sen fan
saknr dig ‘

Man, 29, Sverige

SVAR TILL SAMTLIGA:

Fy fan vad ni stavar illa, ungjävlar!

Missad parad

1 augusti

Satt på kontoret och hörde prideparaden på gatan runt hörnet. Hade planerat att delta men när jag gick från jobbet var det hela över. Träffade mina sexiga vänner istället: Norskan till vänster och Dansken till höger.

Vi talade en del om “det kvinnliga instrumentet” medan vi promenerade genom stan. Nu ska Sebbe och jag hem en sväng. Han måste nämligen duscha stjärten...

Fotogalna

1 augusti

Hej.

Jag är på en bögbar i Gamla stan och väntar på Dansken. Här finns ca 50 bögar, 5 lesbianer, 10 faghags och 20 heteroturistpar. De sistnämnda går runt och fotograferar allt och alla. Jag poserar och ler. Tänk så glada de är över att vara på bögbar i Sverige! Det ÄR kul!

NU!

2 augusti

Det är söndag och söndag står för eftertanke.

Idag tänker jag på att hur jag än äter nyttigt, bär cykelhjälm när jag cyklar bland Stockholms galna fotgängare (speciellt de som utan att blinka slänger ut barnvagnen mitt i cykelbanan), bär säkerhetsbälte de tre gånger per år som jag sitter i en bil, använder flytväst då jag en gång vart tionde år befinner mig ute till havs, använder kondom när jag får komma till en gång vart femte år, så kan det ändå komma en galning och ta livet av mig. Bara så där.

Ännu en anledning till att leva här och nu, och inte oro sig så förbannat över en framtid som kanske ändå inte kommer.

Så. Idag tänker vi på detta.

Jag arbetar några timmar till och därefter packar jag ihop och går på semester. Igen. Och jag tänker njuta av varenda stund eftersom det kan vara mitt livs sista semester.

(Detta inlägg har så klart sitt ursprung i det som hände i favoritstaden Tel Aviv igår kväll. Exakt samtidigt som jag hängde på favoritkrogen i den andra favoritstaden Stockholm. Tack och lov hann jag – innan någon kommenterade det – radera det blödiga inlägg jag skrev i natt. Ja, jag satt i telefon med mitt ex och kände mig allmänt dramatisk och sorgsen.

Det som hände var alltså att en maskerad galning klev fram till en lokal där homosexuella tonåringar träffas för att tala om livet och lyckan och avsaknaden av den och öppnade eld. Två avled och många skadades och än en gång påminns vi om att vi fortfarande är hatade och föraktade i denna galna värld. Extra absurd känsla med tanke på gårdagens prideparad i Stockholm.)

Kamma dig, grabbhalva!

4 augusti

Jag måste bara snabbt få ur mig detta. Det gnager.

För någon månad sedan stod jag på favoritkrogen och en karl trängde sig in mellan min vän och mig. "Jag ska ha en öl", skrek han åt bartendern. Jag blev asirriterad över hans burdusa vis. "OMG", sa min ungdomlige vän efteråt, "du blev verkligen arg!"

I lördags, på samma krog, klev en man fram och sa "jag ska ha två biljetter till *nån fest*".

Aaaargh. Jag står inte ut med "ska ha".

Man säger inte att man "ska ha" någonting. Man säger med vänlig ton: "Hej, jag skulle vilja ha..." eller "Tjenixen puma, skulle jag kunna be att få..."

Därefter säger man "TACK". Man säger **alltid** "tack". Och "hej"! Man börjar alltid med att hälsa. För i helvete.

Ordning och reda.

Hyfs och fason.

Och lite vänlighet.

Skulle jag ha ett sånt där jobb där man "träffar nya människor" (fy fan!) så skulle jag fräsa: "Nej, det ska du inte alls det! Be snällt, gubbjävel!"

Attans!

4 augusti

SVT hörde av sig och ville se mig i morgonsoffan på fredag.

Madonna var ämnet.

"Tyvärr är jag utomlands då".

Förlåt.

Det hade blivit en fin show!

Magisk kväll i Helsingfors

7 augusti

Låt mig bara helt kort berätta att Madonna rockade röven av Helsingfors.

Jag har ingen röst kvar efter att ha sjungit för full hals, och skakat arslet i två timmar.

Underbara

11 augusti

Underbara Sebbe!

När jag nyss klev ut ur duschen låg han i sin bärväska och väntade på mig. Så söt. Nosen utanför, svansen likaså.

Jag rekommenderar alla ensamstående att skaffa hund.

Jag, som har ett enormt behov av fysisk kontakt, är inte på långa vägar lika desperat efter närkontakt längre.

Det vände med Sebbe.

One night standen lyser med sin frånvaro (missförstå mig nu inte, tack).

Ja, jag kan ju inflika att jag aldrig någonsin haft ett ONS pga sexet, utan enbart pga närhetstörsten.

Skaffa hund. Det hjälper. Hundar är bäst. Glada, roliga och trogna.

Tänk att just JAG gjorde hans dag

12 augusti

Det är sällan jag känner att jag gör någon nytta på jobbet (även om jag såklart gör det). Ännu mer sällan känner jag att jag gör något av betydelse (även om allting såklart är väldigt relativt), men idag hände det.

Jag ringde upp en man som lämnat två meddelanden på svararen. Han var "desperat" sa han och jag hörde på hans röst att han menade allvar

så jag kastade mig på luren och jodå, jag hörde att han darrade som ett asplöv.

Mannen hade några frågor och jag besvarade dem kvickt. När han insåg att han inte hade någonting att oro sig för (ekonomiskt) så hörde jag hur han lugnade ner sig. Jag hörde hur hans andning blev normal och han tackade mig som jag aldrig blivit tackad tidigare. Jag sken som en sol, lade på luren och tog en liten powernap.

Jakten på den perfekta heteropolaren

13 augusti

Jag har länge önskat mig en så kallad manlig heteropolare och därför har jag påbörjat jakten på en sådan.

Visst har jag manliga heterovänner redan nu, men de är minst sagt "tveksamma fall". Kvinnor syns aldrig till och de snackar titt som tätt om hur eggade de blir av transor och shemales.

Jag hade för ett tag sedan en riktigt bra kandidat till posten som heteropolare men det visade sig att han, så snart han blev dumpad av frugan, blev tillsammans med en man. En fet flopp med andra ord. Vi är dock mycket goda bögvänner idag.

Jag vill ha en riktigt grabbig grabb – och då använder jag ordet grabb med de allra värsta associationerna som kan kopplas till det.

Jag vill inte ha nån sån där fin, mjuk man som faller för en kvinnas charm eller varma hjärta. Nej, han ska falla för en rakad mus och ett par stenhårda silipattar. Han ska kolla på sport och skråla och vråla och han ska vara mycket burdus i största allmänhet. Han ska inte veta någonting om schlager och om han ens vet vem Linda Bengtzing är så ska han fälla kommentarer som: "Hon var så jävla het när hon var på smällen".

Ni kan typen?

En sån vän vill jag ha.

Varför, undrar ni kanske.

Jag vill titta in i de där herrsalongerna som jag aldrig har besökt. Jag vill sitta på sunkiga krogar och dricka billig bira till samtal som handlar om allt annat än känslor, miljötänk, Madonna och sexiga män. Vi kan diskutera film, teknik, rakat VS orakat, sili VS naturliga... Och kanske

lite, lite sport (gymnastik och simning går bra).
Jag tänker att vi kan lära mycket av varandra! Det kanske kan kallas integration!
Så, komsi komsi du heterograbb som kräver en riktigt böig polare.

Han kallar mig Kimi. Med långt första i. Kiimi.

13 augusti

Hur går det med mig och Y, kanske ni undrar.

Är jag över honom?
Det kan jag väl inte riktigt påstå.
Det är svårt då han skriver saker som:

OK Dear
Ljuva Kimi
Have fun and take care. Puss.

AAARGH!
Men jag har valt att ha honom kvar i mitt liv, så jag får stå ut och...
vänta.

Ni vet hur det är. Man (inte jag) kräks på sorgliga kärlekslåtar tills man plötsligt befinner sig mitt i en av dem. Då hajar man att allt det som sägs i dem är rena rama sanningen och inga illa författade floskler.

(Klipp: Leona Lewis "Better In Time")

Tid är pengar – dina klackar tar oss inte ur krisen

14 augusti

Idag ska vi tala om det här med långsamma människor.

De stör mig som få.
Okej, jag är en sån som går väldigt snabbt, men någon måtta får det

faktiskt vara när man rör sig i en stad.

Igår, i en trång tunnelbanegång, gick en flock damer i snigelfart. Så pass att den enbente unge mannen på kryckor bredvid mig suckade (sant).

Ja, de rör sig oftast i flock och ja, det handlar oftast om kvinnor. Det är nämligen så att dessa damer envisas med att trippa runt i skor de inte kan (och rent fysiskt inte ens borde kunna) gå i.

Visst är det sexigt med sylvassa, skyhöga klackar – det är jag den förste att skriva under på – men låt oss komma överens om att de hör hemma i sängkammaren. Inte i en trång, smal tunnel i rusningstid.

Judarna och jag

15 augusti

Hej.

Nu åker jag hem efter en mycket trevlig kväll med Ofir. Jag vet inte varför, men jag och israeler (judar?) är en mycket lyckad kombination. Vi kan växla mellan humor och allvar, på ett unikt vis tror jag. Högt och lågt.

Puss och godnatt.

Söndagsblabla

16 augusti

Hej!

Den här helgen går till historien som en av de mer händelserika, och ännu är den inte över.

Dansken var en raring som umgicks med Sebbe medan jag cocktailade med Ofir på favoritkrogen. Mycket trevlig, stilig man för övrigt och vi hade mycket att prata om. Inte ett ord politik, eftersom vi ju är lite trötta på 't*. Däremot vegetarianism, kabbalah, musik, hans italienske man och inte minst judiska högtider, som jag älskar att lära mig om. En mycket aktiv elev är vad jag är.

Språkstudier blev det självklart också och mitt nya favoritord är balagan, vilket betyder oreda/kaos.

Dessvärre kunde inte Ofir förklara den extremt förvirrande bokstaven (alef). Ingen kan berätta hur denna fungerar och den känns mest som ett fruktansvärt oregelbundet verb. Eller nåt. Men jag ger mig inte.

*Lite som när Y hälsade på mig. Under mellanlandningen i Tyskland frågade passmannen: “Jaha, du är från Israel. Vad tycker du om det som sker i Gaza just nu?”

“Som du ser så är jag inte där. Vad tycker du förresten om vad de dina gjorde under andra världskriget?”

(Tystnad.)

Tröttsamma rasseskämt

17 augusti

Jag vill härmed informera er om att rasistiska skämt inte roar mig det minsta och känner man mig åtminstone lite, lite grann så vet man att det är ungefär lika passande att skicka rasistiska sms-skämt till mig som att sända hatbrev till.. Moder Teresa... Eller beundrabrev till George W Bush. Ja, ni hajar.

Nej, är det något jag hatar och föraktar så är det:

a) all slags rasism

b) människor som inte vågar stå för sina åsikter

Och, hävdar jag med pekfingret vaggande framför ditt röda ansikte, rasseskämt är inget annat än förtäckt, äkta smygrasism. Det känns mycket sorgligt och B att vuxna människor, för att få ur sig sina vanföreställningar, måste baka in dem i “skojfriska skämt”.

Nej tack, säger jag.

Uppfostra era ungar

18 augusti

Mobbning är på tapeten i och med skolstarten och som vanligt är det mycket blaha blaha i media.

Skolverket startar ett projekt “för att minska risken för grovt våld i

skolorna”.

Skolverket, myndigheter och organisationer kan starta hur många projekt som helst men det enda som hjälper är att folk slutar skjuta ur sig ungar till höger och vänster, ungar som de inte kan eller vill ta hand om och uppfostra till reko medborgare.

Skaffar man barn så är de prio ett. Alltid. Så ta ert jävla ansvar.

Punkt slut.

Assistent sökes

18 augusti

Vän: Jag läste att den däringa Blondinbella har 500 000 läsare per vecka. Hur många har du?

Jag: Jag har inte kollat på länge men jag ligger nog inte långt efter. Pffft.

Vän: Jag tycker att du ska ta och göra lite mer PR för dig själv. Du lägger ju ner så mycket tid på bloggeriet. Du borde skaffa dig sponsorer!

Jag: Men jag är ju rädd, eftersom jag ibland är så *fruktansvärt* kontroversiell, att jag då inte skulle våga skriva vad jag vill.

Vän: Äsch, du får ju se till att ha *rätt* sponsorer.

Jag: Kanske har du rätt, men jag kan ju inte ragga upp dem själv. Det måste min assistent göra, annars verkar jag väldigt B. Du kanske vill bli min assistent?

Vän: Absolut inte. Jag har inte den sociala kompetens som krävs, och jag är inte så bra på att slicka röv.

Jag: Vilken tur att du inte är min kille då.

Vän: -

Jag: Okej, jag får väl efterlysa en assistent dårå.

Så: jag behöver en assistent som kan promota mig och skaffa sponsorer till denna fantastiska blogg (som ju faktiskt kostar mig pengar just nu). Någon kontant ersättning blir det inte tal om – det är trots allt ett privilegium att bara få vara nära mig och min hund. Jag bjuder dig på cocktails ett par gånger per månad. Okej? Maila då.

kim[at]kimmilrell.se

Din första uppgift blir att gå igenom mailen, kanske finns där redan villiga, penningstinna sponsorer.

Jakten på den perfekta heteropolaren (uppföljning)

19 augusti

Hur går det med jakten på den där heterograbbpolaren, kanske ni undrar.

Jodå, det går bra. Kanske fanns han närmare än jag kunnat ana – på jobbet!

Vi har pratat en hel del de senaste dagarna (vår “kontakt” fick en blomstrande start på årets kontospicknick) och numera tar han omvägen förbi mitt rum när han anländer på morgonkvisten. Bara för att säga hej. Sånt gillar vi.

Igår bar han en t-shirt med en textrad på hebreiska och jag såg det såklart som ett tecken och en invit.

Jag vet i och för sig inte hur det ligger till med hans emotionella läggning (heterofolk envisas ju med att inte ‘komma ut’) och jag måste säga att hans något fjolliga röst + yviga gester oroar mig en smula. För att inte tala om bristen på kvinnosnack.

Men men. Vi får väl se.

Han är hur som helst en kul kis.

Min klocka tickar

19 augusti

Okej, jag har tänkt mycket på det här med barn.

Det verkar SÅ jobbigt.

När jag var yngre ‘tänkte’ jag, som om väldigt många andra saker (eftersom jag de facto aldrig ‘tänkt’ över det hela utan bara accepterat en påtvingad livsstil), att jag så klart skulle ha barn.

Sedan kom några (många) år då jag kände att jag aldrig skulle ha

tålamod, men nu, efter ett ha spenderat väldigt mycket tid med min systems barn under det här året, känner jag att oh jo, det vill jag visst det. Det ÄR något visst med den där känslan man får då man lär ett barn något, som när mitt finfina gudbarn Henna frågade mig något om varför träden var glada över att det regnade. “Vattnet innehåller små portioner trädmat som de behöver för att växa”, eller vad det nu var jag sa. Och hon lyssnade och tog till sig. Så fint. ♥

Sedan vet jag ju att jag skulle bli en väldigt bra och rolig och vis pappa. Jag vill dock inte göra't “ensam” (ja, ni hajar) utan jag vill gifta mig först. Och hur de där barnen kommer att komma till vet jag inte riktigt ännu, men vi kommer säkert fram till något finurligt.

Och btw så stör det mig så förbannat att vilken idiot som helst kan skaffa barn men jag som man får inte ens, efter långa utredningar, på egen hand adoptera. Rena rama idiotin.

Hur som helst. Om Moder Jord ger mig två barn så får de gärna heta Siv och Frank. :-)

Check that bitch out

20 augusti

Igår trodde jag nästan att heterograbbpolaren hade ‘gjort slut’ med mig. Han kom inte in på mitt rum en endaste gång och när jag gick in i hans och sa “tack för idag, slut för idag” (okej, så sa jag inte, men ni hajar) så tittade han inte ens upp, vilket de andra som var närvarande tack och lov gjorde – annars hade jag ju känt mig utfryst.

Idag började han dock dagen med en hälsning. Strax därpå kom han in och vi växlade några (tror jag) grabbiga ord. Det är nog bara en tidsfråga innan vi sitter och hinkar den där billiga bärsen medan vi snackar titties och rårakade möss. Förmodligen sitter jag lite bredbent. Kanske gungar jag lite på stolen också. När en stilig puma passerar slickar jag mig på överläppen och väser: “check that bitch out” (det låter roligare på engelska).

Sedan kan jag ju alltid dra till med: “såg du matchen igår?” och hoppas att han inte frågar vilken match jag snackar om. Förhoppningsvis svarar

han något i stil med: "Självklart! Fy fan alltså!" "Eller hur!" kan jag då replikera, "han, vad vad han nu heter, var ju helt jävla otrolig!"

Nä, nu ska jag strax gå på lunch. Böglunch. Hoppas sällskapet inte snackar känslor och såna där damiga saker.

Itas återkomst

20 augusti

Ja hej, det är jag.

Är ute på kvällspromme vid skogsgläntan och vill bara avslöja att Italienaren (ja jag vet att det ej ska skrivas med stor begynnelsebokstav men här handlar det ju alltid om "namn") har återvänt till Stockholm efter en massa månader i det där landet med den där patetiske ledaren. Och han vill ses. Så pass att han inte ens hann lämna flygplatsen innan han hörde av sig.

Hmm. What to do?

Itas återkomst (uppföljning)

20 augusti

Wooops.

Italienaren ringde nyss.

Jag hade HELT glömt bort att han hade förärats en helt egen ringsingal ("Kama Ahava" (=hur mycket kärlek) framförd av fantastiska Game Boys) i iPhonen så först undrade jag vad det var som lät.

- Ciao, sa han. Jag ville bara höra din röst.

- Tjenashalom, svarade jag. Tar du på dig själv?

Det är väldigt roligt att reta en pryd, katolsk universitetslärare. Han blir alltid lite stum när jag kör igång med mina porriga uttryck och min perversa humor, men han har blivit lite bättre med tiden. Ja, nu hade vi ju inte hörts sedan jag träffade Y... Kanske är han helt förändrad. Vem vet.. Imorgon vet jag (och därmed även ni) eftersom vi ska träffas i hans nya ljusa våning på Kungsholmen!

Önskeinlägget: Så gör jag för att få så skinande, mjukt, vackert hår

22 augusti

Jag bad er att ge mig en rubrik, så skulle jag skriva ett inlägg i ämnet. Här kommer det första inlägget i denna eminenta serie. Eftersom det är lördag och läsarantalet är som minst så börjar vi med det minst intressanta ämnet (förlåt, Britt-Marie, som önskade detta inlägg).

Så gör jag för att få så skinande, mjukt, vackert hår

Ja, mitt hår är det jag skulle säga att jag gillar bäst med mitt yttre. Jag har haft mycket kul med det och i många år frågade vänner, som jag inte träffade så jätteofta, "och hur ser du ut i håret?" när vi bokade ett möte på stan. "Så att jag vet vad jag ska titta efter".

Sedan slog identitetskrisen plötsligt till och jag var snaggad/rakad i tre-fyra år. Mina vänner, unga och äldre, som börjat tappa håret röt åt mig: "Ni som har hår ska vara väldigt tacksamma och sluta raka av er det!"

Jag förstod poängen och led lite med dem och lät håret växa ut.

Det är tjockt och vackert och det fladdrar elegant i vinden men tyvärr är det helt rakt. Jag är väldigt svag för självlockigt hår, speciellt på män. Därav min fantastiska nyinköpta locktång. Älskar den. Ett par lockar bakom öronen gör så mycket!

Så hur blir det så "skinande, mjukt och vackert"? Jag har det i generna. Håret tvättas varannan dag och jag använder halvcrappiga schampon. Då och då, oftare om jag har färgat hår*, använder jag inpackning. Jag undviker saltvatten och sol och överlag tror jag att det är bra att låta håret flotta till sig ordentligt med jämna mellanrum.

Det var mitt hår det.

*För första gången sedan 1989 har jag just nu min naturliga hårfärg. Inkl. ett grått strå ovanför vänster öra.

Kippa

22 augusti

Under dagens lunchpromenad såg jag, för första gången någonsin i Stockholm, en man med kippa!

Jag blev förtjust.

Sexy!

Önskeinlägget: Dödsångest

23 augusti

Jag och Sebbe strosade i morgonsolen (idag alltså) och då vi kommit fram till byggnaden där kontoret vårt huserar hörde vi ett jobbigt pipande. Lite som en lastbil som backar i megafart. Noterade att det låg en massa krossat glas på trottoaren, vilket ju inte är något ovanligt och som vi alla vet så stör detta mig enormt, och när jag tänkte lyfta upp Sebbe och bära honom en bit såg jag att fönstret till en butik hade krossats. Dörren stod öppen och det låg datordelar överallt, inklusive en fet hårddisk alldeles framför dörren. "Oh crap!" utbrast jag och bad Sebbe att pinna på lite – det kunde ju finnas någon tjuv kvar i butiken och jag hade då ingen lust att få en bössa mot tinningen.

Snabbt sprang vi in på kontoret, lite darriga, och funderade på om vi borde ringa någon poliskonstapel. Här är vi nu.

Pipandet har slutat så jag antar att det redan är någon på plats men jag sitter ändå och kastar ett öga ut mot gatan då och då, för att se om det springer några huliganer där ute, fullastade med tekniska prylar i famnen.

Mina darrningar påminde mig om den där gången då jag en söndagsförmiddag satt ensam på jobbet (då i andra lokaler i mindre flashig stadsdel) då två män bröt sig in och plötsligt stod i korridoren och blängde på mig där jag satt på mitt rum. Dödsångest! Jag blev fullkomligt paralyserad. Jag tittade upp men rörde inte en min. Jag sa ingenting. Den ene mannen sa någonting till den andre och därefter gick

de. Kvar satt jag och darrade. Låste dörren om mig. Satt och stirrade. En timme senare ringde jag min dåvarande pv och därefter slog jag en signal till min chef och sedan gick jag hem.

Dödsångest hade jag också den där gången då jag låg på Södersjukhuset och trodde att jag hade en tumör i hjärnan. Det har jag skrivit om flera gånger så jag ska inte tråka ut er med den historien en gång till.

När vi ändå snackar om dödsångest så bar jag runt på denna hemska ångest under stora delar av min barndom. Jag försökte sova och då såg jag framför mig hur världen skulle gå vidare, efter min död, som om ingenting hade hänt. Jag satte mig upp och hyperventilerade. Jag har dock kommit över denna allmänna dödsångest nu, då jag ju har funnit tryggheten och sanningen i vår vackra Moder Jord.

Önskeinlägget: Vad kvinnor inte vet om män

23 augusti

Berättelse från dagens tunnelbaneresor hemåt: **Vad kvinnor inte vet om män**

Jag sitter i en ovanligt tom tunnelbanevagn med Sebba i famnen. Han är trött men sover aldrig på tuben. Han är upptagen med att nosa efter folk i allmänhet och med att skydda oss båda från fara i synnerhet.

In kliver en ung man. Han är mycket vacker och trendigt klädd. Runt 26, skulle jag tro. Jag tänker att han ser bekant ut och kommer snart fram till att han är väldigt lik en yngling jag dejtade en gång. Eller snarare; om den där ynglingen hade varit 'snygg' så hade han sett ut så här. Nu gjorde han inte det. Men ändå lite. Ja, ni hajar nog. Plötsligt ringer hans mobiltelefon och han svarar med ganska hög röst. "Hallå", säger han rätt bestämt. Överlag andas hela hans väsen någonting bestämt. I efterhand tänker jag att han var så där som man lätt kan vara om man har tankarna på endast *en* sak. Då man är upptagen av *ett* problem. Det är grabbens vän som ringer. Jag tror att det är en kvinna, eller kanske en mycket metrosexuell man. De är ju rätt ofta så

där härligt avslappnat metrosexuella, de där ungtupparna.

Det visar sig väldigt snart att den unge mannen sitter där med ett nykrossat hjärta. Kvinnan han älskade så är inte längre hans. “Vi sågs igår kväll”, säger han till sin vän, “och jag kände bara att... det här är inte bra. Så vi kom fram till att det inte var värt att försöka längre”.

Jag kan inte låta bli att lyssna. Han talar för halvmånga söndagsuttråkade öron. Han låter både vek och bestämd på rösten. Han säger att han är sårad. Mest på grund av mailet hon skickat, som han läste på 7Eleven, där han nyss lånade en dator. (Har du ingen mailfunktion i mobiltelefonen, tänker jag såklart, och kastar ett öga för att försöka se vad det är för en lur han bär runt på.)

Kvinnan han älskat så högt hade i mailet förklarat för honom hur han “borde” ha varit. Hur han “borde” ha gjort. Hur han “borde” ha reagerat. Detta sårade honom djupt. Han hade på ett tidigt stadium i förhållandet stört sig på just detta – damen hade försökt göra om honom.

Jag vill slå armarna om denne unge man och väsa att det minsann inte finns någonting som går att ändra till bättre. Han verkar så... mjuk och fin. Men ändå bestämd. Och så oerhört hunkig, som extra grädde på det berömda moset.

“Hallå!” säger han plötsligt. “Haaallååå!” Samtalet bryts och dessvärre är det dags för ynglingen att kliva av tåget.

Kvar sitter jag och jag tänker på att vad kvinnor ofta inte vet om män är att vi är väldigt mjuka och fina. Vi gråter vi med. Vi blir sårade.

Dessvärre ska vi helst inte visa det.

Jo, kvinnor säger ofta att de gärna vill ha *Känslige Kalle*, men vi vet alla att de flesta i slutändan väljer *Burduse Berra*

Det måste, när allt kommer omkring, vara väldigt tungt att vara heterosexuell man.

Vad är väl 50 miljoner?

24 augusti

Som vanligt när det kommer till svensk “fri” press så skriver ingen om det.

Tack och lov så har vi då den så kallade bloggofären + inte minst utländska medier.

I dessa kristider räcker tydligen inte de 700 miljoner som vårt land årligen skänker till palestinierna. Nej, nu har det nämligen bestämts att ett Arafat-museum ska byggas på Västbanken, och rappt är den svenska staten framme och skjuter till ytterligare 50 miljoner kronor. Verkligen nödvändigt, tycker ni inte?

Sverige är den tredje största bidragsgivaren till palestinierna men 700 mille till mat, infrastruktur och annat nödvändigt vapen, bomber och granater räcker tydligen inte. Nej, 50 till får det bli. Arafat var nämligen en gosig gubbe. Verkligen. En smygbög med pedofila tendenser, som ville utplåna Israel och världens alla judar (hurra, fredspris!), död i AIDS på ett sjukhus i Paris under stort hemlighetsmakeri.

Hallå!

Yttrandefrihet!

Jag är fri. Det är över.

24 augusti

Hej solrosor.

Jag är på Söder och jag firar.

Jag firar att det som plågat mig sedan slutet av december inte plågar mig längre. Det är över. Jag är fri och lycklig och jag firar det här och nu i augustisolen.

Dessutom är jag så oerhört stolt över mig själv.

Jag är en ansvarstagande, omtänksam och smart ung man och jag firar även det.

Skål.

Önskeinlägget: När jag kände mig ETT med hela universum

24 augusti

Jag besökte Barcelona med mitt ex-ex-ex-ex, aka Miljonären, 2000 eller 2001. Vi satt i en taxi på väg till det extremt posha hotellet (som vi fått för en extremt billig penning tack vare grundliga efterforskningar på

nätet – vi hade en terrass lika stor som mitt vardagsrum). Klockan var runt 23 och den spanska värmen värmde våra tidigare så frusna själar. Detta var innan jag studerade spanska så mitt tal var inte mycket att hänga i granen men jag fick hur som helst på något sätt taxichauffören att slå på en radiokanal. *One Moment In Time* med Whitney Houston spelades och jag fylldes av just den där här-och-nu-känslan. Jag visste redan då att jag och Miljonären inte skulle vara ihop för evigt och jag visste att den spanska solen skulle ge vika och att vardagen återigen skulle bli grå och kall. Men jag njöt av det som var just där och då och jag kände mig verkligen som en del av universum och av livet.

Samma känsla fylldes jag av i maj i år då jag och exet Y besökte Jerusalem – en mycket emotionellt omskakande söndag på flera vis (vilka aldrig framkommit i denna blogg). Vi stod i en park utanför Knesset och doften av blommorna **slög** mot mig. Jag visste att mitt och Y:s förhållande skulle ta slut. Jag visste att this was it och jag försökte njuta av det som var. Självklart lipade jag. Y frågade vad som stod på och jag försökte förklara att allting vi upplevde just där och just då var alldeles för mycket. Hans armar om min kropp, dofterna, Knesset, vetskapen om att jag skulle åka därifrån två dagar senare – ja, det blev för mycket. Jag kände mig som ett med allt och jag kände mig extremt levande. Dock inte på ett bra sätt. Jag var väldigt nere och deprimerad medan vi körde tillbaks till Tel Aviv men jag antar att det inte måste vara enbart positivt att känna sig som en del av universum.

Punkt

25 augusti

Är hos Italienaren. Efter en lång, solig promenad tvärs över Kungsholmen ligger jag i en soffa i en bostad på fjärde våningen. Fönstret famför mig står öppet och stadens sus och dus blandas med den friska vinden som letar sig in i lägenheten och svalkar mitt sommarvarma ansikte.

Mobilen ringer och jag får veta att min rare morfar lämnat jordelivet. “*Min mormors namn*, jag kommer snart”, yrade han redan för ett par

dagar sedan, så jag är inte överraskad. Och 88 år blev han. Nu undrar jag om han kommer och säger hej då. De gör det, säger mina spirituella syskon, om man är öppen för det. Och det är jag. Så jag går hem nu. Och väntar.

Önskeinlägget: När nyttjar jag vitt vin och när nyttjar jag rött vin

26 augusti

Jag är mycket glad i vin – det har nog inte undgått någon. Det var en blåsig höstdag 1994, jag var 19 år ung, då jag först förstod det stora i ett glas mustigt rödvin. Efter den kvällen blev det ofta lite rödtjut till maten men snart kände jag att det var dags att utforska de vita vinerna. Till min stora sorg upptäckte jag snabbt att vitt vin inte var för mig.

1. Man får alltid, alltid dålig andedräkt av vitt vin. Gäller alla.
  2. Jag tycker mig alltid, oavsett prisklass och ursprungsland, kunna ana en smak av avgaser. Särskilt tyskt vitt vin smakar... miljöförstöring.
- *Rys*

Ändock! Det vita vinet har ett par fördelar. För det första blir man inte lika trött och dåsig, som av rött. Man får heller inte blå tänder, vilket ju är väldigt positivt om man befinner sig bland okända och gärna vill visa ett brett smil medan man minglar runt i hopp om att få till det.

Är man på en het date så uppstår såklart ett stort dilemma: taskig andedräkt eller blå tänder? Förhoppningsvis finns, oavsett val av vin, tandborste att tillgå.

Kortfattat: vitt vin är att föredra då man håller människorna omkring sig på armlängds avstånd. Då yta är allt. Rött vin funkar bäst vid mer intima tillfällen. Då det blåa på tänderna snabbt försvinner tack vare en hetings ivriga tungvirvlande.

Favoritvinet då? Daltons röda, och nej, att vinet är israeliskt har inget med saken att göra – det är helt enkelt det smarrigaste vin jag smakat.

Det bara försvinner i munnen. Rund, ljuvlig smak. Aaah. Finns dessvärre inte på systemet, men jag ska se om jag kan göra något åt saken.

Bonusanekdot: rosévin fungerar enbart under sommarmånaderna. En varm och slö eftermiddag på balkongen eller i parken sitter ett glas rosé riktigt fint men i allmänhet är det för saftaktigt för min smak.

Önskeinlägget: Kvällen då jag satt blyg i ett hörn men till slut vågade

26 augusti

Låt mig nu berätta om gårdagskvällens tunnelbaneresor. Som jag skrivit tidigare så hatar ogillar jag mycket starkt när främmande människor kommer och tafsar på Sebbe. Småbarn, som naturligtvis inte vet bättre, sträcker fram händerna och föräldrarna bryr sig inte om att säga åt dem att det där är opassande. Punkt slut. Det händer tack och lov inte särskilt ofta att vuxna människor gör detsamma, men det händer. Jag kommer inte med mina svininfluensanävar och geggjar runt i ditt ansikte, så vänligen håll dig på avstånd, vill jag säga. Men vågar inte.

Tills igår kväll.

Sebbe var väldigt trött efter en lång tur på Kungsholmen och dessutom har han inte besökt Italienaren (i nya fantastiska bostaden) tillräckligt många gånger för att känna sig rofylld och trygg nog att sova en stund. Nu hade han lagt sig på tunnelbanegolv, vid mina fötter, och han småsnusade sött.

In klev en man och en kvinna som man genast visste betydde dåliga nyheter. Fy fuck vad jag ogillar när "reko medborgare" börjar bete sig som utvecklingsstörda (kommer inte på något bättre ord och önskar att inte missuppfattas som icke-PK). Som mannen igår. Han flängde runt som en pingisboll i vagnen och hans kvinna (?) sa: "sätt dig ner nu, du studsar ju in i folk". "Jag har druckit för många öl", flämtade han fram

medan han slog sig ner i sätet på andra sidan gången från mig sett. Nu pekade han mot fönstret: "Ballooooo" svamlade han. "En luftballong", svarade kvinnan. "Nej", fortsatte gubben, "it's a ballooooo!"
Som ett jäkla mähä.

Naturligtvis skulle denna patetiska människa få syn på Sebbe, som till råga på allt hade kräkts på promenaden mot tuben och nu verkligen ville vara i fred på golvet vid mina trygga fötter. "Ttt!" började gubben locka på Sebbe. "Ttt! Ttt!"

Jag satt och fipplade på mobilen och undvek att titta på dessa trashiga människor.

"Du får fråga först", sa kvinnan till gubben, som vore han ett barn.

"Ttt! Får jag hälsa på hunden?" stammade han sedan fram.

Alkoholångorna välldes ur hans fula käft och utan att titta upp svarade jag:

"Nej, det får du inte. Inte just nu."

Subban, som var packad även hon (det var ju trots allt lönedag och hon kände sig rik där hon satt på väg till den inrökta tvåan i Farsta strand) svarade på ett sånt där irriterande kärringvis: "Nej! Klart man inte får. Inte just nu!"

Aaargh!

Jag sa inget mer. Tunnelbanevagnen var full av folk och alla störde sig på dessa två personer. Jag kände mig tuff nog som vågade säga NEJ. Utan vidare motivering.

Bonusanekdot: En unge gallskek under hela resan och den packade gubben sa ett par gånger: "Håll käft!"

Hahaha. Till ett litet barn.

Fy fan.

Nåväl.

När jag klev av tuben noterade jag att en uteliggare/människa i trasiga kläder, som aldrig duschar eller kammar sig och därmed stinker så där unket ni vet, fastnade med ryggsäcken i dörrarna och paniken var nära.

Döden likaså. Tåget var på väg att köra iväg då mannen till slut lyckades ta sig loss (med hjälp av en snygg karl).

Det var den resan det.

Önskeinlägget: Nej, inte en drink till på mina byxor

27 augusti

Förr om åren hade jag en evighetslång stubin, men för fyra år sedan förändrades allt. Jag vet ej om det berodde på att min kropp blev fucked up av de antidepressiva pillren jag tryckte i mig, eller om det var 'livskrisen' i allmänhet som låg bakom.

Hur som helst så klipptes stubinen av och det återstår nu endast en liten fladdrande fjupp. Jag exploderar lätt och människor som under årens lopp vant sig vid min mjäkighet och eviga diplomati hade i början lite svårt att förhålla sig till mitt nya sanna jag.

Så var det den där gången då jag och Dansken, efter att ha laddat för en helkväll under en hel veckas tid, besökte en småskum krog. Kvällen var ung och humöret på topp då Dansken plötsligt spillde en drink svart shot över mina ljusa byxor. Jag exploderade och blev fruktansvärt irriterad – dock inte på honom utan på livets allmänna jävlighet. "Inte en drink shot till på mina byxor", kved jag medan jag rafsade ihop mina saker och kastade mig ut på gatan, haffade en taxi och åkte hem.

Igår var det dags igen. **JAG SKREK ÅT DEN NYE HETEROGRABBPOLAREN!**

Hjälp.

Jag hade en väldigt dålig dag och den blev ännu sämre då det dåliga inte berodde på mig utan på någon som uppenbarligen inte gör ett särskilt bra jobb. Som jag nämnt tidigare så är jag en ordningens man och när det börjar dimpa ner betalningspåminnelser gällande arbetsrelaterade fakturor som jag lämnar in i **oerhört god tid** så blir jag så arg att jag ser stjärnor.

Så var det igår.

Fast värre.

Det handlade denna gång inte om påminnelser utan om meddelanden som löd: betalas inte fakturan NU så släcks ditt konto.

Jag gick i taket. Med all rätt såklart, men jag borde ha riktat min vrede mot rätt person.

Dessvärre befann sig den ansvariga inte på plats och när det ringde på dörren stod den stackars heterograbbpolaren där. "Bla bla blaa", fräste och skrek jag. "Använd ditt jävla nyckelhelvete!" För säkerhets skull avslutade jag med ett rungande "VA FAAAN!?"

Nåväl. Jag lugnade ner mig under timmarna som kom och gick och när jag var på väg hem tittade jag in hos heterograbbpolaren och sa med min mjukaste stämma: "Förlåt att jag skrek åt dig. Ha nu en fin eftermiddag så ses vi imorgon."

Som sagt så är en av mina bästa egenskaper att jag kan be om ursäkt och förlåtelse. Det är det inte många som törs i dagens pissiga samhälle. Ha en bra dag.

Puss puss.

Önskeinlägget: Nej tack, jag har en vit vecka

27 augusti

Jag är tillbaka på kontoret efter en oerhört trevlig lunch tillsammans med en vän jag inte umgått med på länge. När jag säger länge så talar jag om en så pass lång tid att hade vi busat till det (och om den ene av oss haft äggstockar) så hade en vacker liten bebis vid det här laget sett dagens ljus.

Denna viktiga och välkända före detta bloggare var på grund av sitt hektiska liv en smula sen, så dessvärre hann jag inte deltaga vid manifestationen för Iraks HBT-människor, som ägde rum på Sergels torg. Det var RFSL som låg bakom och på deras hemsida står att läsa:

I Irak pågår just nu en systematisk mordkampanj mot homosexuella män och andra personer som inte passar in i rådande normer för

könsuttryck och sexualitet. De rövas bort från sina hem, torteras och dödas. Liken återfinns svårt sargade på gator och skräphögar. Sjukhusen tar emot personer lämnade att självdö av smärtor. Det visar den rapport som Human Rights Watch tagit fram och som publicerades den 17 augusti.

Jag och den före detta bloggaren åt hur som helst fantastiskt god libanesisk mat och vi talade om livet, lyckan och kärleken. Vid bordet intill satt ett gäng kostymklädda karlar och de sippade på varsin lättöl. "Mums", tänkte jag. "Det skulle sitta fint med en kall öl, men nej tack, jag har en vit vecka."

Det var svårt att stå emot, kan jag avslöja, då öl + mastig och mustig libamat är en perfekt kombination.

Jag fick även en massa nya tips på apps till min kära iPhone Moshe, så nu laddar jag ner och uppdaterar för allt jag är värd.

HAHAHA!

28 augusti

Hej raringar.

Som ni ser så har jag råkat ut för stort, ENORMT, tekniskt haveri.

Just nu är alla mina inlägg, från 2006 och framåt, försvunna.

FATTA.

Tack och lov hann jag igår kväll MANUELLT kopiera samtliga inlägg från 2009. Resten finns ju i bokform.

Nu ska jag försöka fixa och trixa en smula.

Bloggkrasch, spyor och grannterror

30 augusti

God söndag.

Vilken ljuvlig helg jag har haft! Har tackat nej till alla miljarder inviter och inbjudningar och hela helgen har vi spenderat hemma – bara Sebbe

och jag. Mycket välgörande.

Har inte fått något nyttigt gjort överhuvudtaget. Däremot har jag gått igenom min externa hårddisk, i vilken jag fann en massa skoj. Har sett webb-tv och jag har lagat mumsiga sallader och så har jag sovit. Till grannens höjdhoppningar satt igång klockan 06 vill säga. När jag är ledig mitt i veckan ska jag terrorisera min ohyfsade granne med israelisk schlager. Jag lovar.

Jag har också försökt hitta ett nytt wordpresstema – dock utan resultat – och jag har lagt ut viktiga, gamla blogginlägg manuellt. Började importera 1761 + 550 inlägg från supergamla blogspotloggarna, men lade ner då jag insåg att det skulle uppstå en lucka från juli 07 till augusti 09. Inte okej. Så vi får väl se hur det blir.

En bra sak med min enorma bloggkrasch (positiva veckan är tillbaka) är att jag samtidigt lyckades uppdatera till wordpress version 2.8.4. Jag körde på en gammal version av rädsla för att sabba rubbet om jag uppdaterade, och förmodligen var det därför bloggen laddades så långsamt mot slutet.

Förresten så blir det inget mer köttstekeri för min del. Sebbe kräktes upp eländet i morse. Eller... Han kräktes inte upp det. Snarare hostade. Mycket märkligt.

Nu ska jag strax gå och handla lite libanesisk mat och sedan ska jag slå på en maskin tvätt.

Bränder, vandalisering och matematik

31 augusti

Det var då ett jävla gnäll på dessa ungdomar som sätter städer i både brand och skräck.

När jag var både arbetslös och bostadslös var jag inte ute och härjade. Nej, jag tog mig i paljettkragen och skaffade mig både ett pissigt, underbetalt jobb och en ful lägenhet i en riktigt sugig förort (och ja, detta var under den beryktade 90-talskrisen).

Så lägg ner gnället och kavla upp ärmarna.

Idag talas det även om att det storsatsas på matematik runt om i landet – ett ämne jag alltid var värdelös i under skolåren. Idag klarar jag med nöd och näppe av att addera, subtrahera och multiplicera och jag räknar fortfarande på fingrarna. Jag vet även hur jag räknar ut min lön minus skatt. That's it.

Jag klarade aldrig av skolämnen där, när man frågade varför någonting var som det var fick svaret: ”det bara är så, bry dig inte om det du”. Ändå fick jag en fyra i matte*. Hahaha. Läraren Sture var nämligen mycket förtjust i mig.

*På stenåldern var ju betygskalan 1-5.

Måndagsfluff

31 augusti

Idag talar vi hår på kontoret.

Chefen klev in och utbrast: ”Vad söt du är!” Hon pekade med sitt välmanikyrate, åttiotalsbrunbrända finger mot mitt måndagsfluff.

”Ska du ha långt hår nu?”, fortsatte hon.

”Jag vet inte vad jag ska ha”, svarade jag.

”Page kanske?”

”Hahaha”, skrattade jag rått. ”Nej! Det är så väldigt nittiotal!”

Sedan gick hon.

Den ljusblå tröjan

3 september

Den bästa tiden på dygnet är helt klart när jag hunnit hem från jobbet, gått en runda med Sebba i skogen och därefter kommit in igen.

S vilar en stund och jag kastar av mig byxorna och drar på mig trasan jag brukar bära i hemmet. (Är det högsommar skippar jag även den.) Tröjan ifråga är ljusblå och fläckig och har noll passform. Det hänger

trådar överallt och i armhålan finns ett stort hål. Men. Jag älskar den.

När jag skulle fota mig själv och tröjan knäppte jag 24 bilder och jag upptäckte snart att ju mer jag döljer mitt ansikte desto snyggare är jag. Det är ju också en rätt sorglig upptäckt så här mitt på torsdagseftermiddagen.

Önskeinlägget: Män är såna djur!!! (vilket funkar fint för mig, eftersom jag älskar att leka veterinär.)

4 september

Mycket lustigt att denna rubrik landade i inkorgen igår eftermiddag, bara en halvtimme efter att jag knäppt bilden nedan. Då hade jag ett inlägg med rubriken ”Män är som hundar” i huvudet. Haha.

Vad jag ville komma fram till var att män (och alltid när jag skriver om män i allmänhet så menar jag såklart de där andra männen och jag själv tillhör inte den skaran) är lite som hundar, eller djur i allmänhet: de vill ha vad de inte kan få.

Precis som Sebbe under gårdagens eftermiddagspromenad. Vi vandrade på en enorm äng i Stockholms vackra södra delar. Grönt smarrigt gräs så långt ögat kunde nå. Jag plockade med mig några långa grässtrån eftersom Sebbe tycker om att smaska i sig dem men nu regnade det så vi hastade hemåt. Naturligtvis ville Sebbe äta gräs NU. Dock inte vilket gräs som helst. Ängens friska matta dög inte och han hoppade därför ivrigt efter vad jag hade i handen. Han fick tag i ett strå och det slank ner. Jag böjde mig ner och gav honom ett. Han smakade lite på det men spottade kvickt ut det.

Som en man!

Som en man som inte vill ha vad han kan få, ty det är jakten som är det roliga.

Sådana är män och jag undrar lite varför det är så.

Men ja, jag skulle gärna leka veterinär doktor i helgen. Det var så länge sen sist.

Mitt välpolerade stetoskop plockas fram vid sjutiden, så vill du få dig en grundlig undersökning så är det bara att titta förbi.

Önskeinlägget: Min favvokroppsdel på en man

4 september

Ljuvliga män! Ja, ni vet.. Hur kan man **inte** vara attraherad av dem? Hur som. Smaken är som den omtalade jättebaken. Att nävarna är rejäla men välvårdade är ett måste och att benen är småbruna och lagom behårade är ett plus, men måste jag välja en favvokroppsdel så blir det helt klart *ta daa* magen. Mums för magen. Nej, magrutor är verkligen inget måste. Den perfekta magen är snarare lite småmjuk men ändå en smula hård. På något vis. Den är gyllenbrun så klart och den är täckt av lite jättemörkbrunt eller svart hår. Mmmm... Ingen fjantig ljusbrun behåring, som min egen, nej, den måste vara mycket mörk.

Man kan ha mycket kul med och på magen. Picknicka på den (testa och du älskar det!), sova på den, klappa på den, pussa på den, nosa på den, äta muffins från den. Eller glass... Lägga en **** på den (hallå, det är Freaky Friday!).

Ja, mycket kan man hitta på med en riktigt fin mage.

Ännu ett högklassigt inlägg på Kim Milrell.se. Varsågoda. Vad har ni själva för favvokroppsdelar?

Önskeinlägget: Ett litet om sex

4 september

Eftersom det är fredag fortsätter vi på den redan inslagna linjen: **Ett litet om sex.**

Sex är gott och trevligt.

Sex är ibland rent förfärligt.

Sex är livsnödvändigt och hett.

Sex saknar vett och etikett.
Sex för samman.
Sex är bäst med den nya flamman.
Sex för isär.
Sex är allra bäst när man är redigt kär.
Sex ger prestationsångest och darrig underläpp.
Sex orsakar på tok för ofta hjärnsläpp.
Sex är huvudbry.
Sex är riktigt bra när man inte känner sig helt kry.
Sex är det ultimata begäret.
Sex är ofta inte värt besväret.

Ett lagom stort paket (Uppdaterad)

4 september

Det kom ett vackert paket från Judiska ungdomsförbundet. Som ni förstår känns det helt naturligt att få paket från ett ungdomsförbund, i och med att jag ju ser ut som 19.

Vad innehåller paketet? Vad tror ni?

Uppdatering: Nej, det var varken en t-shirt eller en kippa. Det var den judiska kalendern. Ja, jag vill ju hålla koll på alla de oändligt många judiska högtiderna.

Snart är det Rosh Hashana, det judiska nyåret, och året blir 5770.

Sjuttiotalsporr

6 september

Jag drömde pornografiska drömmar. Nej, inte småerotiska, utan rent pornografiska. Sjuttiotalsporr med håriga kön.

Mycket tydligt och klart med repliker och allt. ”Yeah, suck that big cock”, väste karlarna där de stod i nån lada med framlassade lemmar. ”It ain’t that big, mister”, tänkte jag i drömmen.

Det var ju skönt att för en gångs skull inte drömma att jag var jagad av bovar och banditer.

Nej, jag tror inte att det var några kvinnor med.

Kom just hem... (Uppdaterad)

8 september

...och satte nyckeln i låset. I onödan. Hantverkarjävlnarna hade dragit utan att låsa efter sig.

Jag måste stämma någon. Det kliar i fingrarna!

Varför gör inte folk sitt jobb ordentligt? Det går åt helvete för vårt land pga alla dessa förslappade tölpar.

Uppdatering:

Nu har jag lugnat mig en smula.

Tänk om...

...jag hade varit bortrest i ett par, tre veckor. Det är klart att någon suspekt typ hade känt på handtaget och knallat in.

...jag hade kommit hem jättesent. Hade ju inte vågat gå och lägga mig.

...någon homofobnasse kilat in och sett mina vackra homorelaterade prylar + judiska prydnader och därmed lagt sig i min säng för att vänta hem mig och skära halsen av mig.

FATTA!

Önskeinlägget: Egentligen borde jag ge mig in i politiken

9 september

Partiprogram: OR – Ordning & Reda-partiet.

Skola. Här ska ordning och reda råda. Lärarna ska bli både fler och bättre. De ska vara en smula skräckinjagande. Från och med årskurs tre ska språkstudier prioriteras. Särskrivningar ska ses som en styggelse.

Stadsbilden. Ja, när vi är inne på ämnet. Skyltar med särskrivningar ska rivas ner. ”Sushi köket” ligger några gator från mitt hem och jag mår fysiskt illa varje gång jag går förbi. (Och nej, det beror ej på den råa fisken.) ”Hammarby grillen” och ”Godis pärlan” ligger också i närheten och jag bojkottar dessa ställen enbart på grund av särskrivningarna.

Invandring. Det går inte att lassa in människor som inte får något vettigt att göra. Detta skapar misär och spänningar i samhället. Självklart ska människor i nöd få komma till Sverige men de ska inte placeras i storstädernas förortshålor utan placeras ut på landsbygden. 1) De lär sig språket. 2) De kommer från kaos till harmoni. 3) De kan lättare knyta nya kontakter vilket på sikt leder till sysselsättning.

Religion. Ingen ska bli påpräckad någon annans vanföreställningar. Religionsfrihet ska råda men staten ska inte ha något med någon religion att göra. Religionen anpassas efter samhället. Samhället anpassas inte efter religionen.

Helgdagar. Religiösa (läs: kristna) helgdagar slopas. Antalet så kallade röda dagar läggs på var individs röda-dagar-konto och kan plockas ut när som helst under året. Detta måste dock planeras i början av året.

Trafik. Våra städer ska inte anpassas efter biltrafiken, nej, de ska anpassas efter människorna. Kollektivtrafiken ska på sikt finansieras genom reklamintäkter och skattepengar men innan den dagen är kommen ska varje trafikant betala för sig. Den som plankar ska dömas till en månads tråkgöra i kollektivtrafiken.

Straffarbete. Det må låta hårt men det är det inte. Om Karl stjälar Britt-Ingers handväska ska Karl inte bara be henne om ursäkt – han ska dessutom, i 30 dagar, agera hennes personliga väskbärare.

Kriminalvård. Inga permissioner. En modern version av skampålen ska införas: på en internet-site ska månadens dömda brottslingar hängas ut. Namn och bild och brott och straff ska framgå. Siten uppdateras den

sista dagen i varje månad.

Vandalism. Öga för öga-metoden råder. Klottrar du får du klottersanera under 30 dagar, har du sönder en parkbänk får du hamra ihop parkbänkar under 30 dagar. Och så vidare. Ingen pardon. Utan lön såklart.

Kultur. Mer musik och glädje på våra gator och torg.
Kungahuset privatiseras.

Bistånd. Allt bistånd bör granskas från grunden. 700 miljoner palekronor som går till huliganer som Hamas ska omedelbart dras in. Pensionssystemet. Ja, det är ett stort lotteri. Ett skämt. Gör om. Gör rätt.

Barn. Föräldrar som inte lyckas ta hand om sina ONGAR ska skickas iväg på kurs.
Ekonomi. Eftersom jag inte kan räkna hyr jag in någon.

Medmänsklighet. Självklart är alla människor lika mycket värda. Kvinnor och män har lika lön och lika rättigheter. Heterofila- och homofila relationer är naturligtvis lika mycket värda i lagens ögon.

Djurens rätt. Den som är ond mot djur döms till straffarbete i skånsk ladugård under 380 dagar.

Miljö. En välmående natur är a och o och varje medborgare drar sitt strå till stacken.

Partiets slogan: Här råder ordning och reda!

Han sa mitt namn

9 september

Om ni undrar hur det går med heterograbbpolaren så kan jag avslöja att han idag för första gången sa mitt namn.

Det kändes lite magiskt.
Jag ryser bara jag tänker på det.

Om bloggkraschen

9 september

Som ni förstår har bloggkraschen gjort mig deprimerad och jag har nu på alla tänkbara vis försökt komma på något sätt att hitta alla inlägg som försvann. Men nej. Jag måste alltså lägga in dem manuellt (har ju hela blogghistorien i worddokument).

Just nu importerar jag gamla blogspotbloggen så följer ni mig via RSS lär det rassla till ordentligt i korgen.

Därefter är det helt enkelt dags för mig att manuellt lägga in två års bloggeri, inlägg för inlägg.

Ja, ni vet ju att jag älskar min blogg. Att den är en stor del av MITT LIV och MIN PERSONLIGHET. Så har det varit ända sedan den där vinterdagen 2006 då den förste gossen klev fram till mig på ett dansgolv och frågade om det var jag som var jag.

Så är det.

Jag är inte längre Kim Milrell. Jag är kimmilrell.se.

Och jag älskar det.

Förresten så har jag för att undvika samma dilemma i fortsättningen öppnat en helt separat backupblogg. Jag tänker oerhört flitigt exportera mina inlägg till den hädanefter. Kanske en gång i månaden eller så.

En välbekant doft

11 september

Igår när jag stod vid ett övergångsställe passerade två ynglingar mig. Den ene av dem var mycket välparfumerad och jag överrumplades av doften som kändes mycket bekant och... behaglig men dramatisk.

Jag vet inte om jag drömde om honom i natt, men den förste jag tänkte på var Badbyxan. Ja, doften hade påmint mig om honom – den tillhörde honom.

Badbyxan dejtade jag ett kort tag under mina tre finska år. Han bodde i

en fräsigt etta på Stora Robertsgatan i Helsingfors och jag saknar ibland första halvan av 90-talet då livet kändes spännande och allt var möjligt och, inte minst, MTV fortfarande spelade musik.

Ja, jag kommer så väl ihåg hur vi förfestade till något musikprogram som gick på fredagskvällarna. MTV Dance eller något liknande. Den fantastiska VJ:n (åh, video jockey – bara en sån sak!) Simone Angel – som senare kom att göra den fantastiska biten *Let This Feeling* – presenterade dansvideor på löpande band (Felix, Cappella, Maxx...).

Det var en härlig tid!

Ah, jag kallade grabben Badbyxan eftersom han alltid, alltid tog på sig badbyxor när vi skulle sova. Varför vet jag inte. Jag frågade aldrig eftersom jag var ung och frisinnad och inte tyckte att någonting var *konstigt*.

När vi ändå snackar karlar kan vi konstatera att min älskling, sångaren och programledaren Amir Fay Guttman, igår gick och gifte sig med en man som uppenbarligen inte var jag.

Naturligtvis var Kadima-ledaren – den fantastiska – Tzipi Livni en av gästerna.

Förevigt ung

11 september

Ja ja, jag lider av en något tidig 40-årskris. Jag sitter här med mitt gråa hårstrå ovanför vänster öra, med rynkorna som inte längre går att dölja genom att inte le, med gubbfläsket som vägrar brinna fastän jag äter som en fågel och rör på mig så mycket jag hinner. Jag stönar ju ta mig tusan till och med så där som gubbar gör när de reser sig upp! Därför borde jag kanske bli glad över att personalen på systembolaget envisas med att fråga mig om min ålder, men det blir jag inte. Jag blir bara irriterad.

Inte nog med att jag, för att få köpa mig en flaska mumsigt rödtjut till

lördagens middag, måste ta omvägen till alkobutiken när jag är ute och snabbhandlar lunch – jag måste dessutom stå ut med att bli ifrågasatt. När jag väser: ”herregud, jag blir 35 i år!” iakttar de mig med misstänksamheten lysande ur ögonen. Jag är en ung (nåja) man som inte ljuger om saker och ting och jag vill inte bli ifrågasatt av *någon*. ”Jag gör bara mitt jobb”, skulle de såklart pipa om jag hade mod nog att slå näven i bordet. ”Och du gör det uppenbarligen inte särskilt bra”, skulle jag fräsa tillbaka. ”Se på mina rynkor. Se på mitt fläsk! Och tror du verkligen att en nittonåring kilar in och köper en DYR flaska KOSHERvin? Herregud!”

Jag vet inte vad ungdomarna dricker numera, men när jag var under 25 drack jag det billigaste tyska vita vinet jag kunde hitta.

Jag såg en tjej

12 september

Igår när jag satt lite uttråkad på jobbet blängde jag ut genom fönstret och drömde mig bort. Jag är rätt bra på det. Det passerar väldigt mycket folk på gatan utanför och många av dem är dessutom, av någon anledning, mer eller mindre hunkiga. Igår noterade jag en yngling som i mina ögon var mycket attraktiv. Jag följde honom med blicken. Han såg lite förvirrad ut och visste inte åt vilket håll han skulle gå. Plötsligt lade han ifrån sig ryggsäcken. Han placerade den på pakethållaren på en parkerad cykel och gick därifrån. ”Oj, att han litar på att väskan kommer ligga kvar”, tänkte jag och fortsatte blänga.

Grabben kom aldrig tillbaka och efter ett tag trillade polletten ner: han var en tjej! En bov! En bandit!

Jag blev mycket besviken på denne attraktive unge man. Han såg ju ut som en sådan som jag glatt hade bjudit in på en het kopp kaffe och en fluffig kakbit.

Han hade stulit någons ryggsäck, tömt den på värdefulla föremål och

jag blev vittne till hur han gjorde sig av med ”skräpet”.
Jag visste inte vad jag skulle ta mig till. Jag kunde inte lämna kontoret
just då och att ringa polisen skulle ha känts som lite för mycket.
Tack och lov kom cykelns ägarinna och tog hand om problemet.

Hoppas att tjuven åker fast och att ryggsäcken återigen hamnar hos rätt
person.

Åh, vad jag hatar tjuvar. Riktigt föraktar! Och nu såg jag en livs
levande. Snygg dessutom! FAN!

En god student

14 september

Vissa tycker att jag är besatt och andra tycker att jag är konstig, men
what's new? 34½ år av den vetskapen får mig att rycka på axlarna. Jag
är bara glad att jag har en hobby.
Medan andra unga, stiliga män i min ålder spenderar sina lediga dagar
med att knarka och göra berusade kvinnor på smällen, och inte minst
sprida klamydia, sitter jag hemma och lär mig om nästa judiska högtid.
Jag vill veta allt! Sådan är jag som person. Det är allt eller inget, och jag
kan erkänna att det ibland är jobbigt att vara sådan.
I helgen är det dags för det judiska nyåret och det ska firas!

Som jag skrev en gång: jag trodde i många år att jag inte gillade
traditioner. När jag blev vuxen insåg att det gör jag visst det – jag är
bara uppväxt med ‘fel’ traditioner.
Så det så.

Det jag främst gillar med judendomen är att den hänger med i tiden.
Och att den är mer än en religion – även oreligiösa kan vara redigt
judiska. Det gillar jag.

Ingen är död, alla mår bra

14 september

Det här har jag helt glömt att berätta.

Jag ringde en dag till en utländsk vän. ”Hey, it’s Sebbe’s dad.. bla bla” sa jag på hans telefonsvarare.

Några timmar senare ringde han, men jag hade en låg kväll så jag svarade inte.

Dagen därpå ringde han just när jag skulle gå från jobbet. ”Jag kan inte prata nu, kan vi höras lite senare?”, sa jag kvickt.

”Javisst”, svarade han, ”men berätta först vad som hänt Sebbe!”

”Vad menar du?”

”Han är död?”

”Hmm... Nej...”

Det visade sig att han missuppfattat mitt meddelande. Han hade trott att jag sagt ”Sebbe’s dead”.

Han hade gråtit i två timmar!

Han hade trott att jag inte svarat i telefon på grund att jag varit deprimerad.

Hemskt.

Jag kunde inte sluta skratta. Och jag kände mig hemsk.

Men lite roligt var det faktiskt. På ett makabert vis.

(Sebbe mår kalas. Han ligger just nu på golvet, på mina jeans som ska tvättas imorgon. Han är mätt och belåten och nyurinerad och klorna är nyklippta och fräscha. Han har det gott helt enkelt.)

I natt var jag en riktig grabbslyna

15 september

Jag drömde en massa i natt och eftersom ingen av drömmarna handlade om att jag var jagad så är jag glad och utsövd idag. Först och främst romantisk och erotisk dröm om Y. Hängel och flås och organ i en enda röra. Tyvärr väckte Sebbe mig just när de riktigt vågade bilderna började dyka upp.

Somnade om och drömde att jag rumlade runt i halmen med både kvinnor och män. Och där fanns en orgie. Och någon som tacksamt tog emot kärlekens såser i trynet sitt.

När jag klev upp iakttog jag min spegelbild. Jaha, man kan se nyknullad ut fastän man inte är det. Härligt.

Mina återkommande sexdrömmar indikerar att torkan snart måste vara över. Led hingsten till vattnet.

(Japp, här på KimMilrell.se hoppar vi friskt från ett ämne till ett annat, igår kväll religion och död, idag sex. That's why you love me.)

Varför gå över ån efter vatten, liksom?

15 september

Dagen känns porrig från början till slut, känner jag.

Tillåt mig nu berätta om bostaden i huset mittemot. Den har länge stått tom, men nu har där flyttat in en eller två heta blattegrabbar. Vänner? Bröder? Avlägsna kusiner? Älskare? Vem vet. Heta är de hur som helst.

Lägenheten ligger direkt mittemot min och de har placerat datorn vid fönstret. Där sitter de halvnakna och slinkiga. Än så länge ser jag dem bäst när jag går ut, men ju fler löv som faller från trädet som står i vägen desto mer ser jag rakt in i deras bostad. Desto mer ser jag av deras gyllenbruna kroppar. Deras rakade skallar.

Ah. Ännu en anledning att se fram emot vintern.

Dagens telefonsamtal

15 september

(Översatt från engelska)

Vän: Hej hej, hur är det?

Jag: Jo, det är ok.

Vän: Ville bara höra vad du ska göra i helgen!

Jag: Hmm... På lördag ska jag fira det judiska nyåret.

Vän: Oooh, och hur ska du göra det?

Jag: Det enda jag är säker på än så länge är att jag ska äta äpple och honung, utöver det vet jag inte ännu. Jag köpte honung redan igår.

Vän: Ja, det var ju bäst eftersom du har det där judiska

ålderdomshemmet två gator bort! Kanske tar honungen slut på din lokala butik!

Jag: Exakt! Man vet aldrig. Äpplena måste dock vara färska och fina. Så har du inget att göra i helgen kanske du vill komma över och fira Rosh hashana med mig?

Vän: Ja, det låter kul. Jag är ju inte judisk men...

Jag: ...Men liksom.. vem är det?!

Vän: (Hahaha) Exakt!

Jag: Det är ju trots allt alltid kul med nyårsfirande!

Vän: Absolut! Speciellt om det är det judiska!

Jag: Då hörs vi om saken senare i veckan. Puss babe.

Vän: Ok. Gos.

Gästblogg: Bettan tittar in

16 september

Bettan här. Bettan i Solna. Ni har nog hört om mig förut.

Jag har just vaknat upp till ännu en tradig dag i arbetslöshetens Sverige.

Ja, jag är arbetslös. Det där jiddret om att vara ”arbetssökande” eller ”mellan två jobb” är ju bara bull. Jag är arbetslös helt enkelt. Och

oerhört fattig. Jag bor med min katt Kussimurran i en rätt ofräsch tvårummare i ett högt, högt hus i Solna. Min högsta dröm i livet är inte att få tag i ett arbete, nej, jag skulle mycket hellre bli hemmafru. Om jag bara kunde finna en karl. Det är svårt. När Herren delade ut vackra kvinnokroppar, sensuella ansikten och en påse silikon så stod jag dessvärre inte längst fram i kön.

Jag är rätt ful.

Jag är 160 cm lång och väger lite för mycket. Mitt hår är halvlångt och grått (eller *cendréfärgat* som de som säger *mellan två jobb* brukar säga). Stripigt är det också. Har inte riktigt råd att handla fint schampo och balsam, eller såna där mirakelkurer som de retuscherade damerna i tv-reklamen förgäves försöker kränga.

Jag orkar inte ens gå in på min hy. *Problemhy* säger vissa. *Finnfejja* säger jag.

Det här med stil och yta har jag lite lagt åt sidan då jag inte har så mycket att komma med. Trivs bäst i bylsiga tröjor och tights.

Får väl satsa på att bli den där roliga tjejen istället.

Jag har aldrig haft någon pojkvän. Sex däremot har jag fått rätt många gånger. Män är så desperata att de inte har något emot att knulla även den fula flickan. Då duger jag, och det må låta tragiskt men jag njuter av det. Tackar för uppmärksamheten. Dessvärre vill dessa män aldrig hångla medan vi gökar. Och de går aldrig ner på mig. Men men, man kan väl inte få allt.

Markus är en kille jag träffar då och då. Det är alltid samma visa: ”kom över med ett sexpack så fixar jag hamburgare och pommes”, säger jag och han går oftast med på detta.

Vi äter i tystnad medan vi ser första halvan av någon actionrulle.

Persiennerna är neddragna för att dammråttorna inte ska synas så väl.

Efter ett tag låter jag axelbandet åka ner och då vet Markus att den gröna lampan lyser. Han kastar sig på mig, drar ner mina mysbyxor och så gökar vi.

Efteråt dricker vi lite bira och därefter åker han hem. Jag äter de pomes som blivit över.

Ja, detta var lite kort om mig. En helt vanlig tjej i landet Sverige.

Bettan i Solna

PS Eftersom jag älskar särskrivning och dessutom stavar som en åttaåring så har denna text bearbetats av någon annan. Tack för hjälpen.

Den känslomässiga baksmällan är evighetslång

16 september

När min före detta kärlek hör av sig blir jag yr.

På riktigt. Fysiskt yr.

Och så kan jag inte koncentrera mig på vad det nu var jag höll på med.

Noll fokusering.

Nu sitter jag här och snurrar håret mellan fingrarna och stirrar på

ingenting och jag vill skrika: "I miss you. I miss us!"

Men det gör jag inte.

Istället säger jag: "jag ska dra nu, men vi hörs snart".

Han svarar "okej chamud" (sötnos/raring).

När ska det sluta kännas så mycket? Så starkt?

Ut med det gamla. Och jättegamla.

16 september

Godkväll. Jag går igenom mina garderober och min klädkammare.

Hittar mycket fult och mycket litet och mycket slitet. Det mesta för

dåligt för att skänkas bort. En fullmatad IKEA-kasse har jag just slängt

men vissa kläder måste ju behållas även om de är från en tid då jag

vägde 55 kg. Minnen!

Ljuva minnen. Club kid-kläder.

Dåliga minnen (en idiot jag dejtade lämnade en massa fula prylar hos mig sista gången jag såg honom) och roliga minnen (vännen som lånade mitt hem och drog med sig ett one night stand som glömde en ful orange tröja).

Ja, en renande process.

Just nu ute på kvällsrunda med Sebbe.

Utlovar ett modereportage när jag har rensat färdigt. Här en liten teaser. Den svarta skjortan är en favorit och den behåller jag för alltid.

Den svarta slinkiga toppen har jag fått av Dannii Minogue. Supersnygg men på tok för kort.

Önskeinlägget: Min okända defekt

17 september

Naturligtvis var det svårt för mig att bestämma vilken av alla hundratals defekter jag skulle komma ut med. De psykiska lämnar vi därhän och istället attackerar vi en fysisk defekt.

Ni undrar med all säkerhet varför jag aldrig ler på bild (klart ni gör), för ler gör jag verkligen nästan aldrig. Kanske smilar jag. Men inte mer än så. Inte ens IRL.

Låt mig berätta att det beror på en ful, utstående kindtand. Ja, helt klart ett enormt komplex. Hatar tanddjäveln. När jag var barn fick jag tyvärr ingen tandställning (eftersom jag alltid är så lagom: lagom fula tänder, lagom lång, lagom ful, lagom smart, lagom kul, lagom allt) och nu ser vi (jag åtminstone) resultatet. Min syrra däremot, som hade något galnare gaddar än jag, fick äran att plågas av dessa välgörande metallkonstellationer och hennes käft är idag perfekt. Raka, vita tänder har hon. Och man och barn har hon också. Hon lever ett perfekt liv så jag skyller min misär på min djävla tandDJÄVEL. Aaaargh!

När jag besökte min förra tandläkare – den där oerhört attraktive kroatiska fotbollsspelaren – frågade jag om vi möjligen kunde göra något åt eländestanden. ”Nej”, sa han, ”det verkar onödigt. Tanden din

ger käften lite personlighet”.

Personlighet my ass.

Japp, naturligtvis är han min *före detta* tandläkare. Inte för att jag kickade honom utan förmodligen på grund av att han inte stod ut med att stirra på helvetestanden ens en gång per år (så hur kasst mår inte jag då!).

Rosh Hashana

18 september

Rosh Hashana (ordagrant *årets huvud*) är den judiska kalenderns nyår och markerar årsdagen av skapelsen. Helgen firas de två första dagarna i månaden Tishri. Rosh Hashana inleder de tio botdagarna, som ägnas åt att man tänker över sitt liv och ber om förlåtelse för fel man begått under det gångna året. De avslutas med Jom Kippur – försoningsdagen. Det är helt enkelt tid för försoning och eftertanke.

Enligt den judiska kalendern börjar dagen när solen går upp och den tar således slut när solen går ner. Alltså börjar det nya året – 5770 – i Stockholm klockan 18:39 i kväll.

Det blir en festmåltid med mycket söt mat (i hopp om ett sött nytt år). Mer om det imorgon!

Heder åt Moderaterna

18 september

Jag och min grekgranne har båda enorma ingen reklam tack-skyltar på dörren och greken, som är ung och rebellisk, brukar helt sonika slänga ut reklamen (som ändå dimper ner) i trappan. Reklambladen brukar ligga kvar tills städfirman (eller jag, eftersom jag är 30+) städar undan dem. Men idag hände något! Jag blev förbannad eftersom jag vaknade mitt i eftermiddagsluren av att Sebba skällde då någon slet i

brevinkastet. Således rusade jag mot ytterdörren och slängde ut reklamen, som kom från Moderaterna, och min grek hade just gjort likadant.

Eftersom vi bor på 1 tr och reklamutdelarmoderaten fortfarande befann sig i trappuppgången när detta skedde, visade det sig tio minuter senare, när Sebbe och jag skulle gå ut, att han plockat med sig våra utslängda reklamblad. Det var första gången nåt sånt hände, så heder åt Moderaterna som uppenbarligen vet hut. Men nej, jag kommer ändå aldrig rösta på dem.

(Nu gällde det såklart kyrkovalet, så jag var ändå inte en potentiell röst.)

Tid för eftertanke

20 september

Gårdagskvällen blev en mycket trevlig historia. Yrde runt i köket i timmar och bjöd så småningom på en Rosh Hashana-middag med tydlig touch av Kim: ris med russin, mandel och lök (ett måste), falafels som jag rullade och dränkte i vitlök, sallad med tahinidressing, hummus och pepparrotsröra, fylld aubergine, champinjoner stekta i en massa vitlök, stuvad spenat, fylld paprika och naturligtvis äpple som dippades i honung.

Därefter tid för eftertanke!

Doing Rosh Hashanah "right" isn't an easy task. It's often painful to be honest with yourself, acting like a detective, rooting out your less-than-honorable thoughts, words and deeds. With Rosh Hashanah, Judaism makes this process easier by providing a time of year devoted to this exploration. At Rosh Hashanah, all Jews undergo this self-exploration together so that no one person feels like they're on their own.

Rosh Hashanah is the time to pull out your calendar, review your year, and consider:

- **Were there times that you could have been nicer to someone?**
Självklart, men jag har ändå varit mycket trevlig mot de flesta.
- **Were there people that you hurt, intentionally or unintentionally?**
Ja, jag fräste åt de flesta i somras, men jag har bett om ursäkt och förklarat varför jag betedde mig som jag gjorde.
- **Are you fulfilling the dreams and goals that you set out for yourself?**
Inte direkt. Jag flyter mest med just nu och har varken något särskilt mål eller någon speciell mening med saker och ting.
- **Have you been honest with yourself and everyone around you?**
Ja, det har jag.
- **When you consider the year, what are the things that you are proud of, and what are the things that you are sorry about?**
Jag är glad och stolt över att jag öppnade dörren när kärleken knackade på, fastän jag visste att det ej skulle hålla och att det skulle ta evigheter att komma över det/honom.
- **What are the things you wish you had done that you didn't? And the things that you did do that you wish you hadn't?**
Jag har fått ganska mycket gjort. Jag har sagt ifrån, och det är jag mycket glad över. Jag är oerhört stolt över att jag tog de där småflickorna som sa att det bodde två bögar nedanför dem i örat. Jag önskar att jag hade varit lite mer sån. Lite mer powerful.
Något jag inte gjort som jag önskar att jag hade gjort? Ätit nyttigare, druckit mindre, motionerat mer, läst fler böcker. Det

är vad jag kommer på på rak arm.

Intervju! ”Elias” om att gå från fisksoppa till bratwurst

21 september

INTERVJU! ”Elias”, 33, tar bladet från munnen och berättar om hur det känns när livet tar en helt oväntad vändning.

Elias, som han vill bli kallad, (jag föreslog Ove) är en ung, smart och stilig man i sina kanske allra bästa år. Han lever i en huvudstad i ett nordiskt land han inte föddes i och förutom ett sprudlande privatliv är Elias en hårt arbetande man. Vi kan kort konstatera att vad han än tar sig för är succén ett faktum.

Eftersom Kim Milrell.se fortfarande inte går på plus hade vi inte råd att flyga in honom (vi är ju dessutom miljömedvetna), så frågorna tog vi via mail.

När du levde ditt stadgade heteroliv, kände du att du var HELT tillfreds eller saknade du något annat?

Jag var mycket tillfreds med det mesta utom sexlivet, som ofta var frånvarande i långa perioder. Jag fantiserade om både andra män och kvinnor, men aldrig om att leva tillsammans med en annan.

När du kallblodigt blev lämnad av kvinnan, vandrade tankarna iväg till andra män då? Tänkte du ”nu ska jag passa på att få lite stake”?

Tankarna hade vandrat iväg tidigare också, men nu var jag öppen för att prova igen. Jag var trots allt inte färsk i fruktdisken. Jag hade haft sexuella relationer (fritt översatt efter Bill Clinton) med män tidigare, innan jag stadgade mig med min senaste kvinna. Detta visste hon för övrigt om.

Hur, oh hur, kom du över ditt ex?

Hm. Hon finns alltid kvar i mitt hjärta, men jag kom över henne genom att (utan preferensordning):

- periodvis gräva ner mig, känna på hur det var att bli lämnad och gråta

nån timme för att sedan ta mig samman

- chatta med mina vänner på nätet (skrev av mig lite frustration)
- aktivera mig och fixa många stora och små saker (kom naturligt, eftersom jag var tvungen att flytta)
- gå långa promenader (gick i timmar) och träna
- jobba och fokusera på andras behov
- prata med mina vänner och mitt ex (ja, vi har ett gott förhållande fortfarande)
- se möjligheterna för att helt få styra mitt eget liv och kanske hitta en ny att dela livet med.

Hur upplevde du den spirande, hysteriska känslan av förälskelse när du först lärde känna din nuvarande sambo?

Bara att du frågar gör mig lycklig. Förälskelsen kom smygande via chat på nätet och blev alltomslutande. Jag vaknade och tänkte på honom först, i stället för mitt ex. Då visste jag att jag hade kommit vidare. Jag var uppe många nätter och pratade med honom på msn (han bodde trots allt ca 45 mil österut) och kärleken bara växte. Jag kände ett inre lugn, samtidigt som det sprudlade (oj, så lustigt det låter). Jag gick omkring och sjöng på mina promenader och jobbade hårt för att inte överösa honom med sms. När vi slutligen träffades var det ingen väg tillbaka. [Kim Milrell.se vet exakt vad du snackar om.]

Vilken är den största skillnaden mellan att leva med en man kontra en kvinna?

Jag kan ärligt sagt inte svara på detta. De jag har delat livet med (det är trots allt bara två kvinnor och en man) har varit så olika att det skiljer mera mellan individ än kön (om man inte räknar med det uppenbart fysiska). Min nye sambo är mycket mera lik mitt ex i personlighet och i sitt sätt att leva livet, än mitt ex var lik mitt ex. (Kan nog inte skrivas matematiskt.)

Om du måste stämpla dig själv, blir det då en BI-stämpel?

Helt klart.

Hur har dina vänner, som ej vetat om dina homofila tendenser, reagerat på din nya relation?

Alla har hittills tagit det med fattning och de flesta har önskat mig lycka till. Man har trots allt valt sina vänner själv. Tycker själv att jag har gjort en del bra val. ;o)

Ska du nu bli en sådan där ”aktivistbög” som i ur och skur står ute och vevar med regnbågsflaggan?

Haha. Nej. Kommer inte på fråga, men jag kommer fortsatt att debattera för bögnarnas rättigheter om någon yttrar nåt som kan uppfattas som negativt.

Hur har din familj reagerat? Och dina kollegor? Har du berättat om din nya livsstil?

Min äldsta syster: ”Jaha. Ja, det är inte så mycket som överraskar mig längre. Så länge som du har det bra...”

Min näst äldsta syster: ”Äntligen!” (Hon har alltid menat att jag varit bög.) Hennes man gratulerade till ny pojkvän. När hennes döttrar (3 st i åldern 8-10) fick veta om att jag hade pojkvän undrade de om jag var homosexuell, men rättade sig själva och konstaterade att jag måste vara bisexuell, eftersom jag haft flickvänner också, innan de obekymrat fortsatte med sin lek.

Min äldre bror: ”Oj. Detta måste jag nog smälta lite. Men det är ju trots allt en BI-SAK.” Hans sambo sa att hon kanske anat det nånstans och kramade om mig, innan hon konstaterade att jag trots allt är den samme.

Min mamma: Grät och undrade varför vår familj måste ”drabbas av detta”, men tog sig samman efter ett par minuter och bad om ursäkt för att hon reagerade så starkt. Hon ”ville att vi som haft ett så gott förhållande skulle fortsätta att ha det”. Hon avslutade med att säga att ”han svensken på tv” (läs: Mark Levengood) ju är så ”skryp” (=mysig). Efter det har jag sagt det bara är att prata med mig eller fråga om det är nåt, men hon har sagt att det väl inte ändrar nåt i alla fall.

Resten av familjen vet jag inte om vet nåt. Jag har låtit mina andra syskon avgöra när och hur de vill berätta för sina barn och mamma om hon vill säga nåt till resten av släkten. Anar att så inte blir fallet.

Mina kollegor vet inget. Vad de misstänker är en annan sak.

Finns några bröllopstankar och är det ljudet av små fossingar jag hör?

Haha. Mina tankar om att skaffa barn har inte ändrat sig. Svaret är att jag inte vet. Bröllop kan det bli. Men när, hur och var får tiden visa.

Tack tjusige Elias för att du besvarade våra närgångna frågor. Vi önskar dig all lycka och förhoppningsvis får vi lov att följa upp intervjun om några år eller så.

Fruity

21 september

Ni undrar säkert hur det går med heterograbbpolaren.

Jodå, det går sakta men säkert framåt.

Tror dock att dagens händelse tog oss några steg tillbaka.

Jag trippade in i köket och där stod han. ”It’s time to get fruity!”, kvittrade jag.

Han tog det säkra före det osäkra och lämnade ögonaböj köket.

Han hann inte ens se att det var den nyanlända fruktkorgen jag var ute efter.

Man skulle kunna tro att det är Freaky Friday

22 september

Detta inlägg innehåller vågat språk, så är du känslig bör du sluta läsa nu.

Så jag kommer till jobbet och favoritflatan börjar snacka ”bratwurst” (”kommer du sörja den dagen då du inser att din kuk börjar förfalla?”) och ”sushi” innan klockan hunnit slå sju.

Hon undrar vad jag kallar det kvinnliga könsorganet. ”Dosa”, svarar jag. ”Kärleksdosa vid extra festliga tillfällen!” Flatan är såklart feministisk och humanistisk och ”reclaim the word fitta” och så vidare

men, som hon säger, ”det låter så fullt när jag säger ‘jag älskar din fina lilla fitta!’” Jag förstår. Jag skulle nog inte kunna säga samma sak om någons bratwurst. På engelska funkar det ju bra och tack och lov så är det oftast engelska som gäller för min del...

Flatan är dock inte impad av ”dosa” så vi kommer inte fram till något, förutom att hon när hon blir äldre ska kalla den ”blädderblocket”. Den sköna Beatrix Vnunk har publicerat ett fantastiskt inlägg i ämnet. (Du kommer snart notera att detta inlägg är ditt mest lästa, eftersom du döpt det till ”fitta”. Mina två mest lästa inlägg heter just ”Fitta” samt ”Detta är ingen porrblogg”.)

Nog om fitta. Nu ska vi snacka kuk.

Så jag loggar in både här och där och som vanligt är det noll eller hundra som gäller. Jag brukar gnälla över att jag enbart är uppvaktad av 17- eller 70-åringar. Det stämmer inte riktigt. De som är runt min ålder är dock antingen för tradiga eller för vulgära för min smak.

Missuppfatta mig ej – jag älskar det vulgära, men var sak har sin specifika plats.

Så kandidat 1 skriver: ”Jag vill äta dig. 20 cm grov kuk väntar på dig ikväll”. ”Nej tack, jag har slutat med män”, svarar jag.

Kandidat 2 skriver: ”hej”. Jag svarar ”Hej hej”. Han frågar vad jag jobbar med och därefter: ”vad tycker du om att göra på fritiden?”

Aaargh. Vad är det för jävvla fråga? Är du 12 år eller?

Jag svarade att jag inte har någon fritid och att jag nu skulle logga ut och dricka kaffe.

Önskeinlägget: Hår på bröstet

23 september

Mycket svårt ämne, men jag ska fatta mig kort och koncist. För det första: don efter person.

För det andra, eftersom jag själv är väldigt monchichiaktig och därmed

vet att det är ett helvete att bli av med eländet, är det bäst att acceptera eventuell behåring (åtminstone när det gäller den egna kroppen).

Jag vet inte riktigt vad jag tycker om patthår. Faktiskt.

Jag vet dock att jag rent estetiskt ogillar ljust kroppshår. Ska det vara hår så ska det vara svart eller åtminstone mörkbrunt. Annars får jag lätt kväljningar.

Jag står till och med ut med ett oansat KÖN om busken är mörk. Annars får jag kväljningar (igen). Nu var det dock inte kön vi skulle tala om (det gjorde vi ju igår), så tillbaka till pattarna.

Grundregler:

- Ska det vara så ska det vara. Inget fjuneri i såna fall, utan en redig rya.
- Blondiner har inte tillträde till min kärlekskammare.
- Don efter person. Håriga rattar gör sig bäst på en bredbringad überman.

Detta var ännu ett högklassigt inlägg på Kim Milrell.se. God onsdag!

Dagens mail

24 september

”Så nu är det bara att jobba tills jag slutar. men det verkar5 **relatift lungt** i dag”

Man, 26

Jag kaskadkräks och loggar ut.

Önskeinlägget: Det där var något min moster inte hade en aning om

24 september

Ja, alla vet att jag älskar ordning och reda och raka linjer och sånt där. Vad inte så många känner till är hur besatt jag periodvis är. Jag ska därför ta bladet från munnen och ge er några exempel.

- Besticklådan där hemma är organiserad i bokstavsordning. Först kommer Gafflarna, sedan Knivarna, därefter Skedarna och slutligen Teskedarna.
- När vi är inne på bestick kan jag passa på att berätta att jag lider av att äta med olika slags bestick – de måste tillhöra samma serie. En vän bjöd mig på middag och jag fick en blå gaffel och en silvrig kniv. ”Har du ingen blå plastkniv?” frågade jag och han skrattade hysteriskt. Jag tror dock att detta är ett helt ”normalt” beteende från min sida, är det inte?
- T-shirts hör hemma i en garderob. Långärmat i en annan.
- Plånbok och SL-kort måste ligga på byrån i hallen. Mitt första bråk med mitt ex-ex började med att jag mitt i natten reste mig upp och sa: ”Åh nej, var är mitt SL-kort?” Därefter gick det bara utför.
- Nycklarna måste hänga på Kroken. Nej, de får inte ligga på byrån.
- När vi är inne på nycklar kan jag avslöja att mina båda hundvakter, som har nyckel hem till mig, just nu befinner sig utomlands (dock ej tillsammans) och jag visste att jag, som aldrig tappat bort mina hemnycklar, naturligtvis skulle göra det nu när inga extranycklar fanns tillgängliga. Därför tog jag min fjärde nyckel (det finns såklart en som jag förvarar hemma),

lade den i ett kuvert och gömde den på jobbet.

- När jag tittar på TV (en gång per månad) får det inte stå saker på bordet framför mig. Annars koncentrerar jag mig endast på dem. Sikten måste helt enkelt vara fri.
- När jag ser på webb-tv (varje kväll) måste skärmen vara nyputsad. Annars ser jag bara fläckar och damm.
- Ex. så här får låttitlar inte se ut i mitt iTunesbibliotek: Lay Your Love On Me(radio Edit). Nej, det måste vara ett mellanrum mellan e och (och dessutom så måste även radio få ett versalt, elegant R.
- Jag behöver väl knappast gå in på tavlor som hänger snett.
- Eller om det fastnat ett hårstrå innanför ett inglasat fotografi.

Jag kan göra listan betydligt längre men jag hör hur ni suckar. Nu kan man lätt tro att jag lever i ett minimalistiskt, välstädat och perfekt hem. Men nej, det gör jag verkligen inte – det är bara vissa detaljer som måste vara på ett visst sätt, och det är lite det som gör det så arbetsamt att vara jag.

Ta mig på bröna

27 september

Man vet att ”det var ett tag sedan” när man tycker att det är trevligt när främmande, berusade män tar en på bröna. Man riktigt hjälper till så att de får in handen under finblusen. Tack för uppmärksamheten.

Dj:n fotade mig och Dansken. Norskan var upptagen med nån karl. Det är då själva fan att brudar alltid får till det på bögbar. Det måste vara gott att vara kvinna.

Den perfekta söndagen

27 september

Jag har lite söndagsångest och jag fantiserar därför om det perfekta avslutet på en ok vecka.

- Vakna sent, idka lite förspel i bingen
- Långpromenad med hund i skogen
- Lätt liten lunch
- Tidningar och internet
- Promenad och smådjupa samtal på parkbänk
- Dusch
- Fet, kryddig pizza
- Skräp-tv
- Sex
- Sista pizzabiten
- Skedsovning

Hur svårt kan det vara?

Är mina önskemål helt out of this world?

VAD FAN!

Önskeinlägget: Då trodde jag att jag skulle dö!

28 september

Kommer ni ihåg när vi på Stenåldern betalade våra räkningar genom att fylla i en miljard olika siffror och mottagare på en liten pappersbit som vi sedan lade i ett kuvert tillsammans med räkningarna och därefter lade på lådan?

HAHAHA. Ungdomarna förstår såklart inte vad jag yrar om.

Hur som helst. Jag var alltid fruktansvärt nervös när jag fyllde i det där pappret. Ofta gjorde jag det på jobbet, och någon kollega fick dubbelkolla att alla kontonummer var korrekta. Jag läste högt och kollegan kollade att allting stämde.

Därefter ringde jag varje dag till min bank för att kolla att pengarna dragits från kontot. Oftast gick det på ett par dagar men jag minns ett par gånger då det tog över en vecka. Och ja, jag trodde att jag skulle dö! Jag klarar inte av ekonomiska dramer. Ordning och reda ska det vara.

Räkningarna ska betalas i tid. Punkt slut.

En inte lika ordentlig och prätig (dåvarande) vän (jag kan ju inte umgås med sådana människor på lång sikt) berättade att hans räkningar en gång helt försvunnit när han skickat in dem. Vilket lett till att han fått påminnelse efter påminnelse och när han sedan betalat dem hade plötsligt det där första kuvertet på något vis kommit fram, vilket lett till att samtliga räkningar till slut betalats två gånger.

Jag blev yr bara jag lyssnade på eländet. Var tvungen att sätta mig ner. Ja, skulle något sådant ha hänt mig så skulle jag helt klart ha fått vara med om en näradödenupplevelse.

Därför bet jag i morse ihop och riktigt njöt (well well) när jag loggade in på internetbanken. Fatta vilka sköna, moderna tider vi lever i.

Gamla mödrar och Zlatan

29 september

Inatt drömde jag om barndomsvännen som visade fittan för mig bakom

påskelden i Fristad i början av 80-talet.

I drömmen gnällde hon över att hon skulle ”fira påsk hos mor som bara har en dator” (hon envisades med att uttala dator datór, med betoning på o – hahaha!). Barndomsvännen fortsatte: ”Mor har nu, vid 57 års ålder, bestämt sig för att skaffa ännu ett barn och så har hon bara en dator!

Vad ska jag göra hela påskhelgen?”

Tydiligen skulle modern ragga upp en karl på nätet -en karl som skulle befrukta hennes ägg.

Jaha.

Datór.

Hahaha.

Sedan dök Zlatan upp i en helt annan dröm. Den hade såklart erotiska undertoner.

Härliga drömmar, men jag hade hellre drömt om Anna Anka. Hon var ljuvlig i intervjun med Aschberg igår kväll. (Ända tills hon började jiddra om de amerikanska uteliggarna.) Jag störde mig även på att de envisades med att säga ”där nere” istället för ”fitta”, ”dosa”, ”muff” eller vad som helst annat.

Jag blev friad till idag

29 september

Ja, det är sant.

Komplimangerna från denne person har haglat över mig ett bra tag nu, men idag nådde de helt nya höjder:

You are THE hottest Scandinavian.

You are sooooo fucking hot!

I still think that you're one of the best looking guys that I have ever seen.

Jag tackade och tog emot och lovade att tänka på saken.

Ett år senare

30 september

På dagen för ett år sedan kom jag hem från min första Israelresa. Håret var kort och jag var lycklig men matt. Ett år har gått fort och saker och ting blir aldrig som de en gång var.

Kärleken till det heliga landet är stor. Den bränner i mitt herrbröst. Hur började vår kärleksrelation, kanske ni undrar? Jag vet inte riktigt, men jag tror att det var i musikens ljuva värld. I Eurovisionens, för att vara exakt. Israels ESC-bidrag var under 80-talet något utöver det vanliga. Jag menar... ”Hora” har ju allt. Helt galna stråkar. Crazy. CEREYZEY STRINGS! Orgasmisk låt med den (då) stilige Avi Toledano. Wow. Jag var sju år och fascinerad av körflickornas kjolar. De såg så mjuka ut. Till saken hör kanske att min mor på den tiden var sömmerska, så vackra tyger intresserade mig.

Jag ser fram emot min tredje resa, och den måste bli av snart. Jag behöver någonting att se fram emot i denna övergråa vardag.

Frukthunken

30 september

Måndagar är stora dagar på mitt jobb – då kommer fruktleverantören. Jag har i månader haft ett gott öga till ynglingen som kommit med den välfyllda gottekorgen, men i måndags var det en ny karl som kom. Två meter lång var han, och rätt het. Både kvinnor och män iakttog honom med tungan fladdrande utanför käften. Menande blickar växlades mellan oss.

När fruktis gav sig av stod två män och en kvinna och hängde ut genom fönstret för att ta farväl och inte minst för att få en sista glimt av grabbens stuss.

Sådana är vi – glada i karlar. Inga konstigheter med det. Det ska bli spännande att se om fruktmannen vågar sig tillbaka nästa vecka.

40-kris

30 september

Ikväll kommer någon över på middag.

Jag skickade ett extremt töntigt SMS och fick ett positivt svar.

”Bitch cummin ovah 2nite or wot?” skrev jag. 40-årskrisen är verkligen här nu.

Jag sitter just nu och planerar menyn.

Irri K

30 september

Irritationsmoment.

- Så mycket att göra. 3 jobb och sjudagarsvecka. Arbetsron lyser med sin frånvaro.
- Tänk om människor kunde GÅ lite snabbare. Då skulle vi på nolltid ta oss ur den beryktade krisen.
- Jag hat-hat-hatar när någon SLÄNGER upp dörren utan att ens knacka. Lektion 1A: En stängd dörr är stängd av en anledning.
- Fan vad jag hatar klippetikloppskor. Karlar låter som damer i sylvassa klackar på grund av dessa helvetiska ”fin”skor. BLÄ. Jag blir ju nervös!
- Dammsugare. Ljudet av dammsugare tar död på mig. Står inte UUUUT. Och just nu har jag en dammsugarjäväl i örat. 20 i 3 är INTE ”efter kontorstid”.
- Människor som envisas med att prata hela tiden. Igår åkte jag tunnelbana utan musik i öronen och jag kokade. Folk bara blabbar på om absolut ingenting. Ingen har någonting intressant att säga men ändå ska de tjata tjata tjata. Jag säger som Beatrice Ask: HÅLL KÄFTEN!
- Nä, nu fräser jag: stör mig inte – jag bloggar!
- Nej förresten – nu går jag hem!

Otur i kärlek OCH otur i spel?

1 oktober

(Detta inlägg fick jag betalt för att skriva.)

Trots en massa jobb och sjudagarsveckor hit och dit så växer ju inte förmögenheten direkt, och trots att karlarna knackar på i tid och otid så kan jag ju inte påstå att jag har tur i kärlek heller.

Om vi lägger kärlekslivet åt sidan och koncentrerar oss på att dra in cash så kan vi snabbt konstatera att det ju vore härligt att hitta en genväg. Att gena lite helt enkelt. Kanske spela? Jag har spelat på Lotto en gång (för en massa år sedan) och sammanlagt har jag köpt runt 10 trisslotter. Nit nit nit. Jag har för mig att jag och en kollega köpte varsin bingolott en gång också, men jag vann ingenting (och hade jag gjort det så hade jag väl -med min ”tur” – vunnit en årsförbrukning bensin eller köttfärs, vilket ju rimmar illa om man är körkortslös vegetarian). Jag har helt enkelt otur i spel (också).

Poker förstår jag mig inte på – och ärligt talat verkar pokerspelare vara ett jäkligt torrt och tråkigt släkte. Hur vore det med ett hederligt, glammigt casinobesök då? Jag vet inte. Jag har aldrig besökt ett casino och det verkar med handen på hjärtat lite gangstrigt och spooky. Men online då? Hmm... Det förtar nog känslan lite. Istället för att uppklädd till tänderna, med ett glas champa i näven trippa runt i flashiga lokaler sitter man hemma i den stökiga IKEA-inredda lägenheten med en 3,5:a framför sig. Eller? Man vill ju hellre lägga sina välmanikyrate nävar på fräscha spakar IRL. Lite Black Jack-glamour låter ju inte helt fel, och det har jag trots allt spelat en gång. Med betoning på ”en”. För drygt tio år sedan ska tilläggas.

Roulette verkar nästan lite småspännande och känns så där lagom krävande. Vinner man inte har man åtminstone fått känna sig som en movie star.

Å andra sidan så vågar jag inte riktigt gå på såna där gangsterställen, så kanske skulle jag ta och klä upp mig där hemma, korka upp champagnen och låtsas befinna mig på ett riktigt casino! Eller så tar jag en sväng förbi bingohallen på väg hem från jobbet. Där skulle jag garanterat känna mig både ung och snygg.

Dagens retro

1 oktober

Se nu så fint det var hemma på Prästskogsvägen 11 B i slutet av sjuttio-talet. Jag blir alldeles varm när jag tittar på detta foto. Min fina mor sitter och virkar ett överkast som kom att pryda min säng i många, många år framöver (vart tog det vägen tro?) och jag sitter med mitt favoritgosedjur i famnen. Han ligger just nu förvarad i min antika resväska på översta hyllan i klädkammaren (aka walk-in-closet). Den vita stereoanläggningen från Philips fungerade perfekt i många herrans år men den vita tv-apparaten har jag inget minne av. Snygg var den dock. Notera heltäckningsmattan. Notera den röda lampan med guldfot – så snygg! Vardagsrumsbordet minns jag så väl: det fanns smala, guldfärgade remsor fastlimmade på sidorna. Sist men inte minst: den otroligt vackra ljusblå askkoppen på bordet. Vac-ker! Gjord i glas var den, och väldigt tung. Nu blir jag lite tårögd och känner att jag saknar mor min. Puss mor.

Hetero my ass

2 oktober

Heterograbbpolaren är en bluff. Kanske. Igår dök han upp på kontoret först runt lunchtid och när han klev in på mitt rum för att hämta någonting fräste jag: ”Jaha, varför kommer du så sent för!” (jag är en pussy privat men på jobbet är jag något av en master). Han pep: ”Jag var hos Fredrik i natt”. WTF? Vad ska detta betyda?

Vad då ”hos Fredrik i natt”?
Är det hans älskare? Pojkvän?
Jag fick inte fram ett ljud.
”Är det okej då?”, frågade han.
”Ja”, svarade jag. Sedan gick han.

Ja, jag vet inte vad jag ska säga. Var är alla rediga heteromän? Existerar de inte i denna stad?

Nit på nit på nit. Snart ger jag upp och accepterar att alla mina vänner är mer eller mindre överbögiga.

Å andra sidan: I love my gays.

Önskeinlägget: Hon ska föda mina barn

2 oktober

Jag vet att jag är sen nu igen. Jag vet. Det blir så när man varken lyssnar på radio eller ser på trash-tv. Jag närmar mig 40 och ser endast torra program och debatter. Orkar inte med allt larv.

Därför har jag ingen koll på nya artister. Jag avfärdar dem allt som oftast och de förtjänar det ju. Värdelösa, trista och stöpta i samma form är vad de är.

Men Agnes! Hon var finemangfin i Melodifestivalen men att hela hennes album var så bra hade ni väl kunnat berätta för mig! Herre! Jag lyssnar non stop på *Dance Love Pop* och blir kär i popdiscopärkla efter popdiscopärkla. För att inte tala om hennes oerhört vackra, varma stämman. Jag orkar knappt påpeka att hon är vacker som är jävla sommarnatt när den är som vackrast och hetast och goast och kåtast.

ÅH AGNES! I love you. Bli mor till Siv och Frank. Snälla!

!tavil ted rav räH

2 oktober

lednannäps tksitsatnaF !xes natsän uj rav teD .mra nim tom ellab atåk
snah ednäk gaj tta arän ås dots naH .drobvirks ttim div tsuj dots nah ,tev
in nrekinket räd ned naH

Dagens retro

2 oktober

Säg hej till mig och Sotis. Säg hej till den hiskeliga sjuttioalstapeten – kanske den fulaste jag någonsin sett. Jag minns hur den där röd/vita mattan doftade. Jag minns hur den kändes under mina fingrar. Jag noterar att mor har bakat en kaka. Den står där och svalnar. Undrar om det är en sockerkaka eller en tigerkaka. Tror och hoppas på den sistnämnda. Kaffet är bryggt och det finns inte så mycket kvar i pannan. Antar att far sitter vid köksbordet med en sockerbit i munnen och sippar på en ljuvlig kopp java. Han brukade göra så på den tiden. Sotis är glad. Han får någonting smarrigt att äta. Är det jag som serverar honom? Är det en kakbit eller ett kex* jag knaprar på? Och vad är det som sticker fram ur lådan?

Glass och film och så lite klamydia

3 oktober

Igår kväll, medan andra män i min ålder och position var ute och söp och knarkade och slogs och spred klamydia så satt jag hemma i soffan med en god bok och en skål glass. Jag njöt. Såg även My Life In Ruins, som ju fått den vidriga svenska titeln Min stora feta grekiska semester. Hoppades att den skulle vara en ärtig feel good-film, men nej – den var vidrig. Jag hatade de hemska karaktärerna. Jag ville slå dem!

Dagens retro

5 oktober

Vilket fantastiskt fotografi. Min fantastiske far står med utsvängda sjuttioalbrallor och ser lite Hollywoodaktig ut. Paraplyet är så fult att det är toksnyggt. Jag minns det så väl. Det följde med en bra bit in på 80-talet och jag vägrade

använda det. Till slut fick jag ett eget *chockrosa* (såklart) i julklapp. Ja, där sitter jag och jag antar att vi är på väg till Ica i Fristad. Vi besökte sällan Konsum (som sedan blev konstiga *Servus*). Undrar vem det är som fotar? Mor antar jag. Var är bröderna mina? Springer de i förväg eller är de ensamma hemma? Hur gammal är jag? Tre? Fyra? Jag vet inte jag. Men jag ser att det är jag. Ung och oförstörd och utan ett enda grått hårstrå.

Dagens hår

7 oktober

Lyckan är stor när jag vaknar och inser att jag fått naturliga lockar i håret. Det är de små sakerna, som egentligen inte alls är särskilt små, som gör livet värt att uthärda.

Dagens retro

7 oktober

Nu börjar jag förstå varför de flesta trodde att jag var en ärtig liten tösabit. Mitt tryne är rätt flickigt här, måste jag säga. Tänk att det kunde bli en så pass grov och karllakarlig gubbe av mig (jag känner att ni sitter där och nickar instämmande).

Katten ser så gosig ut men jag har inga direkta minnen av honom. Vi hade rätt många olika husdjur under uppväxten min och det var så lustigt att jag alltid klarade av dem, samtidigt som jag var dödligt allergisk mot alla andras husdjur. Speciellt katter.

Notera de eleganta gröna prydnadssakerna till höger i bild. Den mellersta, smala vasen har jag i mitt hem. Den högra hade jag i mitt förra hem, men dessvärre hade min hyresvärd sönder den. Inte okej. Jag undrar lite varför vi hade så många gröna saker överallt. Bland annat fanns det en skål med små glasflärpar som stod upp som isglassar. Dem brukade vi glin suga på (!).

Som vanligt syns inte en endaste liten dammtuss. Mitt barndomshem var alltid kliniskt rent. Det är förmodligen någonting jag tar igen idag. Med råge.

Jag orkar inte vara den äldre mannen

8 oktober

Numera när tonåringarna, som konstant flockas kring mig, kastar kärleksord efter mig, har jag i mina ytterst demprimerande svar bytt ut ”så här på ålderns höst” mot ”så här i livets slutskede”.

De ger sig ändå inte.

Ska jag ge linser en andra chans?

9 oktober

(Jag fick betalt för att skriva detta inlägg.)

På senare tid har jag tänkt mycket på det här med linser. Mina fräsiga glasögon har jag haft i ganska exakt fyra år och det stör mig så enormt att jag på grund av mina extremlånga ögonfransar (stadens transor är inte så lite avundsjuka) måste putsa glaset en gång i kvarten.

Kontaktlinser har jag aldrig burit – jag har helt enkelt inte lyckats få in dem i ögonen. Jag är en känslig man i allmänhet och mina ögons känslighet behöver vi knappt gå in på. De blir lätt torra och irriterade och allergierna som resulterar i svullna pingisbollsögon har såklart också bidragit till min rädsla.

Ingen petar in något i mina ögon, helt enkelt.

Men! Jag har faktiskt försökt! För ett par år sedan slog en dansant lesbian av mig bågarna på ett fullproppat dansgolv och glasögonen trampades i tusen bitar. Ett par dagar senare skulle jag resa bort och eftersom det skulle ta en månad innan jag fick nya bågar så panikbeställde jag linser på nätet – för att ha någonting som väntade på mig då jag kom hem igen (för övrigt en både billig och snabb affär). Jag försökte få in dem i ögonen. Gång på gång. Jag stänkade och jag stönade och jag suckade och jag fräste, men nej – det gick bara inte. Så nu ligger linserna där i badrumsskåpet. Bruna är de – jag passade ju på att toka till det hela en smula.

Nu funderar jag på att ge linserna en ny chans. Mina glasögonbågar är

lite sladdriga och ena glaset är på väg ut ur bågen, och inte minst för att jag är så fruktansvärt trött på att sitta och putsa och polera. Men hur ska jag våga trycka in de där linserna i mina känsliga blå?

Kimman förklarar hur tunnelbanehunken* ser ut

9 oktober

Han ser ut lite som en monchichi. Blandat med lite Mario från Super Mario Bros. Mums.

*Hunk som jag åker tub med både till och från jobbet. Vi kliver på OCH av på samma perrong. Wow.

Svennig är jag

10 oktober

Jag gjorde ett tappert försök.

Jag drog på mig klubbkläderna, fixade till en snajdig frisyra och lämnade Sebba hos Hundvakten. Därefter tog jag mig till nattklubben och träffade Dansken.

Det var trevligt att se honom men jag kände mig som en 75-åring.

Noll intressanta människor, tradig musik, köer till allt.

”Men du får inte gå förrän DJ:n har spelat låten jag önskade!”

”Men jag har ju den + 8 remixar av den i min telefon.”

Då är man gammal och grå.

Jag önskar att min fredagskväll hade sett ut så här istället:

Kommer hem från jobbet och gonar med hunden. Tar ett bad och en långpromenad i skogen.

Kommer hem igen. Karlén står lättklädd i köket. Han tillreder en het indisk gryta. ”Jag har hyrt ett par filmer, stumpan”, säger han medan han serverar mig i vardagsrummet. Vi äter och ser första filmen. Han hämtar en enorm skål glass som han smetar in mig i. Och så vidare.

Det vore väl nåt. Ja, det vore det.

Sport för dig, porr för mig

12 oktober

Idag börjar TV-serien *I Zlatans fotspår* på SVT. Naturligtvis kommer jag att titta (på webb-tv).

Inte för att jag är det minsta intresserad av vem som kan tänkas gå i Zlatans enorma fotspår. Nej nej. Jag vill bara se honom. Och höra honom säga smarta saker. Vacker man. Vacker dialekt. Lång och gänglig. Aaah.

Fotboll är för mig vad pornografi är för dig.

Andra män i min ålder och position har en mapp som de har döpt till ”XXX” i datorn. Jag har en mapp som jag har döpt till ”Fotboll”.

Aaah.

Önskeinlägget: Just nu hade det suttit bra med en...

12 oktober

...hunkig israel runt de 30. Han gillar att laga mat och han tycker om hundar och han är naturligtvis ESC-vän. Han är inte en sån som på ålderns höst lever för att ränna på krogen. Han är vacker som en vinternatt och han kan konversera på både djup och yta.

Ja, en sån hade det suttit bra med just nu.

Och faktum är att han finns. I Stockholm. Ett stenkast från mig! På Södermalm. Jag har aldrig träffat honom men han har bjudit mig på en fest om några veckor. Och jag *vet* att jag blir förtjust i honom (jag vet sånt) men det jobbiga är att jag inte vet om han är singel eller ej. Jag *vet* inte ens om han är gay – men det är jag rätt säker på att han är.

Ah. Jag fick en elektronisk ”kram” av honom idag och den tog där den skulle.

”Tihii”, fnittrar Tina

12 oktober

Jag tittade lite på Tinas Cookalong, men hon i kombination med gästen Ernst gjorde programmet till en obehagligt heterofil orgie.

Hon sa nåt ”busigt” om nån stång eller nån kula och så fnittrade hon medan publiken skrattade och hans förklåde riktigt reste sig pga den rediga rårribban.

Tradigt.

Men kul att Tina ju inte är den prydrista skånetös Svensson först trodde. Inuti henne bor en härligt het slinka.

Lagade middag själv istället för att beskåda parningsdansen som pågick på TV.

Vad ni behöver till denna fantastiska vardagsmiddag ser ni nedan.
Mums!

Dagens retro

13 oktober

Året är 1975 eller 76. Hmm... Det var hur som helst första gången jag kände snön under mina då så små fötter (idag rediga gubbafötter). Ja, jag sitter här och längtar efter snön. Det blir ju så ljust och inte minst tyst då.

Jag tänker på att jag har ungefär samma frisyr idag, som min far hade då. Han var väl en 27-28 år ung när detta fotografi knäpptes. Tidig morgon? Ser ut som en typisk söndag – ja, söndagsångestkänslan fanns förmodligen redan då.

Vi bodde i huset som syns i bakgrunden. I mitten på andra våningen. Numera är huset täckt av gulaktigt tegel.

Notera min fina overall! Rött och svart är alltid snyggt.

Varför i helvete har jag inte tänkt på det tidigare?

13 oktober

Som ni vet så har jag slutat snusa en miljard gånger. Jag ska inte plåga er med det igen. Men! Jag kom på någonting idag.

Jag satt och terapipratade med mitt ex, för första gången på mycket länge.

Ja, jag blev glad när han sa att han saknade att laga mat i mitt kök.

Ja, jag blev glad när han sa att han saknade den där ”perfekta dagen”.

Den var helt enkelt perfekt. Besök i Stockholmska kyrkor, judiska museet och stadsbiblioteket. Han handlade lite second hand-skivor och vi fikade på Ritorno.

Perfekt dag.

Ja, jag blev glad när han sa att den ”magiska tiden” är ett minne för livet och jag svarade hela tiden vuxna, mogna saker, som: ”Ja, man måste vara glad och tacksam över fina saker man fått uppleva istället för att sura när de förvandlas till ”bara” minnen”. Samtidigt som det skar i mitt inre. Det skar så hårt och grovt att jag nästan kunde höra det med örona mina.

Det var inte det inlägget skulle handla om.

Det skulle handla om nikotin.

Tidigare har jag tänkt på hur många album jag kan köpa för pengarna. Eller hur många nya, vackra blusar jag kan investera i. Men nej, det har inte funkat.

Idag, mitt i vår konversation, slog det mig: 100 snusdosor = en israelresa!

There is my answer.

Nu slutar jag slusa. På riktigt. Och när jag tjänat in 100 dosor packar jag min väska och belönar mig med en resa till mitt adopterade tredje hemland.

(Notering: åt helvete gick det; det är de där mornarna som är så svåra!)

Trött i käkarna

15 oktober

Ahaa. Nu tänkte ni genast på någonting porrigt, små spjuvvar. Jag tror att jag har maratontuggat för mycket tuggummi (niko och vanligt), det är så det känns.

Men! Det gör ont nerifrån halsen och uppåt, ända ut till örat. Ja, även örat smärtar (eller snarare kliar). Dessutom har jag ont i tungan. Är det svinan? Är det en ryslig men vanlig förkylning på gång?

Ja ja, blåsor på tungan låter ju som nån könis men dessvärre kan jag inte ha några sådana.

Fuck så trist det är egentligen.

Jag är på min alleuxes peak i livet och så lever jag i celibat.

Frustrerande och tradigt. Men vad gör man när man lever i en stad där 97% av alla potentiella ligg är rena rama ruggugglor, 1% är ens gamla goda vänner, 1% procent är antingen upptagna eller har såna vidriga personlighetsstörningar att man inte skulle vilja ge dem nöjet att vidröra ens kropp. Resterande procent är såna vi alla vill men inte vågar ta kontakt med.

Iiii! Monchichimannen! I morse slog han sig ner bredvid mig på tuben. Han såg mig på perrongen, gick bakom mig, slog sig ner. Då och då snuddade hans feta jacka vid min. Jag försökte koncentrera mig på att läsa. Hans mobil ringde. ”Hej”, svarade han. Sedan snackade han (med nån kollega antar jag) ett tag och i början var det svenska med nån lätt liten brytning. Dock ingen Ahmadinejad-brytning. Efter ett tag började han tala något annat språk. Till en början trodde jag att det var polska eller nåt liknande men.. jag undrar om det inte handlade om Manchesterengelska eller nåt. Mycket spännande.

Ja, 12 minuter senare var det dags för oss båda att kliva av. Han tog sin tajta stuss och gick mot Kungsgatan medan jag tog till höger och gick mot horgatan.

Om Monchichimannen tillhör den där sista procenten så slår jag volter

av upphetsning. Vi snackar *rör vid min kropp och jag ejakulerar. Och då har jag ändå väldiga orgasmsvårigheter.*

Fy vilket djuriskt och fult inlägg det blev. Ursäkta mig, men jag har levt utan min vän snus-Liisa i 48 timmar och 26 minuter. Jag känner mig inte helt kry i sinnet.

Skärpning, Kimman

16 oktober

Jag sitter här och är lite irriterad.

Min chef kom in och frågade: ”Kim, är du bra på *teknisk term*?”

Jag svarade: ”Sådär.”

Vad då ”Sådär”?

Jag är ju asabra på det.

Jag förminskar ständigt mig själv. Har alltid gjort det och min analys avslöjar att det beror på att det är så mycket lättare att vara en dark horse – att slå underifrån. Det får vara nog nu.

Nästa gång svarar jag vad jag borde ha svarat idag: ”Ja, jag är jättebra på det! Kanske inte bäst i Sverige, men... ja... helt säkert bland de tre bästa!”

Aaargh.

Skyddad: 60 minuter

17 oktober

Jag vill bara klargöra en sak.

Förstår att ni tror att jag plötsligt fått till det. Att jag haft sällskap över natten. Ni har fel. Väldigt fel.

Jag träffade israhunken i en timme och det var det. Jag behöver bara 60 minuter för att veta om jag vill spendera resten av mitt liv med någon och även om jag ville det så betyder ju inte det att han kände likadant. Allt snack om att ”kärleken växer sig fram” är ju bara bullshit. Kärlek

vid första ögonkastet är det enda rätta.

För övrigt är det verkligen nån speciellt med de israeliska männen – vi passar som handen i den berömda handsken.

Smarta och snygga och väluppfostrade. Ja, jag drar alla över en kam eftersom även det är det enda rätta.

”Jag flyttade till Sverige mycket på grund av att språket var som magi för mig”, sa han med minimal brytning. Jag njöt. ”Jag känner mig hemma här”, fortsatte han. Jag log inombords. ”Berätta om din israeliska besatthet!” beordrade han. Jag drog historien om musiken som ledde till språket som ledde till karlarna som ledde till politiken. ”Bra”, sa han.

Nu sitter jag här och undrar vad jag ska ta på mig på kvällens inflyttningsfest.

Datorn uppdateras och jag fotar mig själv i tristess. Och fnular och bloggar från iPhonen.

Vi strosade på Söder. Det blåste kallt och människorna hastade hem för fredagsmyset. ”Men... var är vi nu?”, pep jag. ”Jag vet inte riktigt var vi är...”

Vi gick och gick. Plötsligt visste jag. ”Men herre! Jag säger att jag inte vet var vi är och så är vi ju nästan hemma hos mig!”

Så kan det gå när man går längs de där gatorna man aldrig går på. När man går i cirklar.

Ja, det lät lite som om jag hade planerat det hela för att locka hem gossen och förföra honom, men så var det inte. Lovar.

Effort var det

17 oktober

Jag sitter här och väntar på att få gå på fest.

Har lagt ner mycket effort på håret och kläderna. Ingen vill ju se en ful människa gå omkring.

Först en så kallad fördrink hos internationellt, lyckligt, lyckat, snyggt

bögpar. Sedan finfest på andra sidan gatan. Spännande.

En gång klubb alltid klubb

19 oktober

Jag bestämde mig för att spendera lunchen i den där matbutiken som en gång var en fantastisk nattklubb för HBTQ-människor och deras vänner (i vardagsmun kallad *bögklubb*).

Det var där jag i mars 1994 mötte min första kärlek. En knapp månad senare bodde jag i Stockholm och jobbade i den vidriga restaurangbranschen. Fina men hemska tider, med andra ord.

Jag tänker på denna tid ibland. Gud vad vilsen jag var. Tappade helt bort mig själv och försökte vara som alla andra ville ha mig. Fy helsike. Men nog var det spännande också att för första gången på allvar känna kärlekens pirr och lycka och efterföljande oundvikliga katastrof.

Sitter på tuben...

20 oktober

...Och en karl blänger på mig så till den milda grad att jag panikbloggar för att se upptagen ut. Hans ögon var på vippen att ploppa ut när jag klev på.

Hans hår är mörkbrunt och lite lockigt. Bruna ögon och bestämd kran. Vit tunn jacka med svart rand över bröstet. Ljusblå jeans. Själv har jag svart täckjacka (ser ganska stor och vältränad ut i den), blå jeans, lila/vit randig v-ringad tröja och blå jeans + svart manchesterkeps på sned och avslutningsvis mörkblå jeans. Jag vet att ni undrade. Pladder pladder busy busy. Vid Medborgarplatsen nu.

Nu så. Nu räcker det. Ska hämta Sebbe och vi ska ta en promenad i Hammarby Sjöstad.

Tacksamhet och mer motion

20 oktober

Jag tackar Moder Jord för att jag inte känner av den beryktade krisen. Sjudagarsveckor på UTV, intensiva webbjobb och spännande skrivuppdrag på löpande band. Det känns gott. Och det känns som att jag är värd detta goda. Ja, det är jag.

Under 90-talskrisen var jag både arbets- och bostadslös och det var ett hel-ve-te.

”Men kan du inte flytta hem till mor och far igen?”, pep myndighetspersoner.

”Jag skulle inte tro det hörrö.”

Nåväl. Det var nu inte det inlägget skulle handla om, utan vad jag ville säga var att jag och Sebba idag hittade en ny fantastisk motionsrunda. Vi snackar 7-8 km från dörr till dörr och vi ser en massa, massa vackra vyer under vår intensiva frammarsch. Gubbfläsket brinner så det slår gnistor om mig. Jag njuter och förhoppningsvis får jag även sova gott om nätterna.

Nätshopping

21 oktober

(Jag fick betalt för att skriva detta inlägg.)

Det fanns en tid då jag var mycket aktiv på Tradera – jag både köpte och sålde så det stod härliga till. Nej, jag är egentligen ingen auktionsälskare eftersom jag är otålig och vill veta här och nu om jag får köpa en pryl eller inte, och inte minst så vill jag ha klart för mig hur mycket affären kommer att gå på.

Därför använde jag gärna Köp nu-funktionen, även om priset i och med detta kunde komma att bli en smula högre än vid en lyckad auktion.

Mina bästa köp är inte helt otippat Madonnarelaterade – både guldskivan för *Frozen* och boken *Sex* kom jag över på Tradera – men

jag har även fyndat ljuvliga Kylie-plattor som är mycket svåra att få tag på (tänk exempelvis den argentinska utgåvan av LP:n (bara en sån sak!) *Rhythm Of Love* – med spanska titlar och allt).

När jag sålt prylar har det oftast flutit på utan problem men jag minns en gång då en karl försökte skinna mig ordentligt. Han var mycket amatörmässig och jag anmälde honom bums. Det var jag inte ensam om och vips var han avstängd från tjänsten.

Nu var det ett par år sedan jag senast sålde någonting på Tradera, men jag är lite sugen på att göra comeback. Inte minst så vill jag bli av med min gamla Mac som står hemma och tuggar damm. Den är enorm och väger mer än en hel karl så om någon bara ville hämta den så skulle jag se det som en lyckad ”affär”.

Vad är det för fel på Britt-Marie?

21 oktober

Igår när Sebbe och jag hade tokmotionerat i Hammarby Sjöstad så strosade vi trötta på hemgatan. Ett gäng barn runt sjuårsåldern var på väg hemåt och när en av dem vinkade av de andra vid sin port skrek flickorna i kör: ”Hej då Celine!”

Hahaha.

Celine!

Vad är det för fel på Britt-Marie? Eller gamla goa Maggan? Eller Gunilla?

Celine? Pffft.

Fredag, gubbfläsk, mellow, kallprat

23 oktober

Hej mina små fredagssolar.

Nu njuter ni va? Snart är ni lediga och härliga. Lön får ni också. Ni

älskar livet och känner er upprymda och tuffa.

Jag jobbar långvecka och får inte sovmorgon förrän på måndag. Det känns så där, men jag säger som jag brukar säga till min morgontrötta kollega: vi är glada och tacksamma över att vi har jobb.

Nu går vi vidare till nästa ämne.

Det där tugget jag lyssnat på, i vad som känns som 400 år, om att ”ju mer du rör på dig desto bättre sover du om nätterna” är ju bara bull. För mig är det uppenbarligen tvärtom. Att ta en 7 km lång powerwalk tidigt på kvällen och en varm, avslappnande dusch som kronan på verket borde ju bädda (hehe) för en god natts sömn. Men nej. Jag sover sämre än på mycket länge. Men jag ger mig inte – gubbfläsket ska fortsätta brinna i helvetet.

Jag hittade en mycket rolig applikation till iPhonen. Run Keeper heter den och den räknar både kilometer och brända kalorier och inte minst – den skickar via GPS:n uppgifterna vidare till nätet så att du kan se exakt hur du rört dig. Med karta och allt. Och gårdagskvällens runda stämde på pricken! Mycket inspirerande.

Nästa ämne.

Jag är inne i min *mellow* fas. Ligger i badet och lyssnar på Lene Marlin.

Nästa ämne.

Organiserad religion fungerar inte. Det märks extra tydligt i dessa tider när den ena kristna personen hyllar samkönat äktenskap och den andre fördömer det. Gud säger bla bla till en person och blö blö till en annan. Människor kommer således aldrig någonsin kunna samsas i religionens namn och därför måste religionen bli en ytterst privat sak. Tack.

Nästa ämne.

Jag älskar att bo i stan – stadskatt som jag är – men jag är så trötter på att aldrig få vara helt i fred. Helt anonym. Helt och hållet för mig själv. Det börjar redan på morgonkvisten. Jag möter tidningsbudet (kallprat), jag möter damen med taxen (kallprat). Jag kommer hem och möter porrklubben (kallprat), jag möter den där tanten som alltid hälsar på sin

son. Samma tid vareviga dag. Lagar hon middag åt honom eller vad? (Kallprat.) Jag strosar med Sebbe. En massa glin ska gulla (kallprat). Möter en massa såna där fundamentala hundägare (kallprat). Aaargh. Låt mig vara. Bara en endaste liten dag. Jag är så mätt på människosläktet.

Nästa ämne.

Min blogg blir **så** seg ett par gånger per dygn. Vi snackar runt 15-tiden på eftermiddagen och så runt 22 på kvällen. Superirriterande vardagsmoment. Vad beror detta på?

Håll käften och jobba

24 oktober

Jag måste börja lördagen med lite gnäll.

Ja, jag gnäller över att så många gnäller.

”Buhu”, säger de, ”jag måste åka och jobba”.

”Buhu”, vändas de, ”bara 14 876 dagar kvar till nästa lediga dag”.

Sluta genast, säger jag.

Det är jobbigt att lyssna på och inte minst är det ett hån mot de arbetslösa i krisens (?) Sverige.

Jag är inte bror Duktig. Jag gnäller själv med jämna mellanrum men när jag kör min sjudagarsvecka ställer jag mentalt in mig på att det är *all work and no play* som gäller. Jag slår upp mina vackra blå klockan 05:30, fladdrar lite med fransarna och så väser jag med whiskyrost:

”Godmorgon raring. Tänk så skönt att du har ett jobb att gå till. Tänk på alla goa slantar som trillar in på kontot. Mhmm. Tänk på alla fina skattekronor du drar in. De ser till så att grannsubban kan VAB:a och de hjälper granngrabben att gå på a-kassa i ytterligare ett år. Hatten av och kick ass today!”

Ja, så väser jag för mig själv varje morgon.

Så håll käften och jobba. Tack.

Hunkig säkerhetsvakt

24 oktober

Jag och Sebba fick sällskap på lunchpromenaden. Mycket trivsamt och mycket trevlig runda.

Vi besökte den tjugiga synagogan och eftersom jag är powerbloggare så knäppte jag några foton.

En karl klev fram. ”Jag arbetar som säkerhetsvakt här, kan jag hjälpa er?”

”Nej, vi promenerar bara”, svarade jag.

Då fick han syn på min eleganta israkeps. Han sken upp och kommenterade den.

”Jag har köpt den i Israel”, kvittrade jag.

”Du har kanske varit där flera gånger?” undrade han och jag svarade att det har jag sannerligen.

Sedan önskade han oss trevlig helg.

Jag log på både in- och utsida. Han var naturligtvis fantastiskt vacker och mycket judisk.

Onaturlig och osund livsstil

25 oktober

Det talas just nu mycket om vad som är naturligt och onaturligt.

Homosexualitet är naturligtvis fullt naturligt. Vad skulle det annars vara? Artificiellt?

Något som däremot är helt onaturligt är att jobba natt.

Det sa jag till min arme vän som i morse berättade för mig att han somnat på nattjobbet. Han skämdes och han led av sitt dåliga samvete.

”Oroa dig ej”, sa jag uppmuntrande, ”det är onaturligt att jobba natt. Det kan funka i ett år eller två, när man är 20-nånting, så du är definitivt för gammal för det. Vi är människor och ibland somnar vi. Inget konstigt med det.”

Jag hoppas att han säger upp sig och skaffar sig en mer naturlig, sund livsstil.

Starkt beroendeframkallande

26 oktober

Försvarets hudsalva är en redig klassiker och jag är sedan lång tid tillbaka beroende. Utan Försvarets hudsalva på mina läppar känner jag mig bar, naken och *exposed*.

Ni ser att den klassiska stora kom i en mindre variant, som i sin tur kom i kamouflageutgåva, som i sin tur nyligen kom i rosa version.

Jag har dem överallt: tre i väskan, två i badrummet, en i köket, en på vardagsrumsbordet, en vid datorn och en i hallen – alltid *ready to go*. Jag får faktiskt panik om jag inte hittar ett stift. Mina föredottor kan intyga.

Slut på meddelandet.

Organdonation och kremering

27 oktober

För första gången sedan ca 1876 är jag officiellt sjukskriven.

Jag känner mig som en dålig människa – en belastning för samhället.

Jag vet att det inte är så. Jag vet att jag sparar samhället en massa cash då jag inte är ute på byn och smittar ner hundra andra människor. Men ändå är det så jag känner när jag är sjukskriven.

Jag var ute med Sebbe och jag ville lägga mig ner på trottoaren och gråta. Så svag är jag.

Men, som en vän sa igår, så länge jag kan stava så behöver ingen ambulans tillkallas. Börjar jag särskrivna så kan ni börja leta efter en lämplig begravningsbyrå – dock ej den som finns ett par gator från min bostad. De SÄRSKRIVER nämligen firmanamnet. Jag blundar varje gång jag går förbi.

När vi ändå är inne på ämnet så vill jag officiellt meddela: **jag vill kremeras och ja, jag vill donera mina organ.**

Sjukdomstillståndet

28 oktober

Låt mig lite kort berätta om mitt fysiska tillstånd.

- * Känner mig instängd i mitt huvud. Hör inte så mycket. Lock för öronen.
- * Näsan rinner. Det konstiga är att det började huxflux. Det brukar ju komma lite smygande.
- * Smärtor nånstans inne i kroppen. Njurarna eller nåt.
- * Ont i högra delen av magen. Det strålar ner mot lumsken och ut i låret och ända ner till högra knäet.
- * Det hugger till i hjärtat lite då och då. Mycket obehagligt.
- * Halsen är så gott som okej nu.

Vet ej om jag har feber men jag fryser åtminstone inte särskilt mycket. Bara lite då och då. Min termometer stannar på 36,5 grader och har gjort så sedan jag köpte den för fem år sedan. Jag utgår från att den är trasig och det irriterar mig att ingenting någonsin kan FUNGERA.

Jag ligger i soffan och lyssnar på *300 Classic Favourites*. Mycket dramatiskt med mycket stråkar. Så är det.

Cancer eller en vanlig sträckning

29 oktober

Efter att ha legat ner i tre dygn var jag trots min sjukdom tvungen att göra nåt fysiskt idag. Därför byggde jag ett sovrum. Tidigare har jag haft en ”porrhåla” (säger Hetero-Jompa) men nu har jag byggt ut den så att jag har ett helt nytt rum. Spännande.

Jag är snart frisk men jag har fått för mig att jag har cancer. Eller så har jag sträckt mig. Den som lever får se. Går jag till en läkare så vet vi alla att jag blir hemskickad med en extra stark alvedon i fickan (dvs 2 receptfria) med orden ”vänta en vecka och återkom”. Ja, så höga tankar har jag om den svenska vården. Faktum är att ingen läkare nånsin kunnat ge mig en diagnos. Ever. Förutom den gången då hor-Z gav mig mitt livs första och hittills enda klamydiakoloni. Men det hade ju vem som helst kunnat räkna ut.

Nåväl. Jag är fortfarande svag. Men jag lever än.

Och jag dammade av mitt Alfapet och mitt Uno och jag tänkte att min blivande make måste älska dessa spel.

Faktum är att jag funnit nån som jag tror är perfekt. Mer om honom en annan gång, men han är 38, smart, snygg och vegetarian.

Så kallad fredag

30 oktober

Hej. Vad gör ni?

Jag försöker bli frisk.

Jag lyssnar på religiös musik. Behöver all hjälp jag kan få.

Hej då.

Kimman är tillbaka och han är jåkligt lättirriterad

2 november

God ny vecka.

Jag är **äntligen** tillbaks på jobbet och i livet.

Här råder såklart kaos. Jag är oundgänglig på min arbetsplats – en nyckelperson, en ordningens tjänare. Ni vet en sån som gör saker som ingen riktigt lägger märke till och när dessa saker plötsligt inte görs så inser man plötsligt hur viktiga de faktiskt är.

Utan mig är detta företag som Malmskillnadsgatan utan glädjeflickor.

Som en skola utan mobbning. Som fotboll utan huliganer. Som en man som tackar nej till ett blåsjobb. En fin tanke men omöjligt i praktiken. It's just not possible.

Diagnos, tack

2 november

Här ser vi en människokropp (jag vill inte fläka fram en lättklädd bild eftersom vi redan drunknar i nakenbilder). Det svarta är smärta; som ni ser så har jag ont lite varstans.

Jag borde träffa en läkare men jag blir ju förbannad varje gång jag gör det, eftersom de aldrig hittar felet. Så... ge mig en diagnos om ni kan. Så här ser det ut, kroppsområde för kroppsområde:

Huvud – värk. *Har kommit fram till att det handlar om spänningshuvudvärk. Det är en annorlunda och oerhört malande smärta, som ni säkert vet.*

Bihålor (?) – molande irriterande men än så länge svag smärta. *Beror förmodligen på förra veckans akuta förkylning/svina.*

Hjärtregion – stickande smärta då och då. *Inte den där "naturliga" (frågade en läkare en gång) smärtan som titt som tätt uppkommer vid inandning.*

Midja -> ljumske -> lår – konstig molande värk. Mer eller mindre konstant. *Kanske nån inflammation där inne någonstans? Eller blindtarmsproblem?*

Knä – värk. *Har dock alltid haft knäproblem så detta är nog oberoende av ovanstående. (Mitt knä knäpper på ett mycket obehagligt vis.)*

(Uppdatering: Bitestikelinflammation!)

"Om jag inte får dig så ska ingen annan få dig heller"

3 november

Idag fick jag veta någonting jag inte ville veta. Jag reagerade en smula omoget, men mycket mänskligt; jag skäms således inte.

Jag lutar mig istället tillbaka och läser ett dagsfärskt nummer av Amelia.

Mina dagar som herrtidningsläsare är förbi – jag tänder helt enkelt inte på kvinnor. Inget konstigt med det. Däremot vill jag gärna veta vad de gör om dagarna – därav tantmagasinet Amelia.

What a fucking waste

4 november

Okej, det är onsdag och därmed dags att vara lite smådjup.

Det känns lite som att jag (delvis ofrivilligt) slösar bort så mycket.

Alla dessa stenträsta dagar som bara kommer och går – svisch svisch – är ett slöseri. Tänk om det fanns någon jävel där som kunde dela eländet – allt skulle genast kännas så mycket roligare.

Alla värdelösa sömnlösa nätter driver mig till vansinne. Och ser jag mig omkring så ser jag bara idioter, idioter, idioter. Att vara småblåst är okej, men att vara trög är det ta mig tusan inte. Örfilen hänger konstant i luften.

Och sexualiteten – what a waste! Jag skulle kunna göra någon så glad... Nyttan och nöje.

Och jag läser om alla märkliga människor som hoppar från blomman till blomman (vore det fredag skulle jag skriva ”kuk till kuk”). Själv behöver jag MINST ett halvår innan jag ens kan blänga på någon ny flamma. I regel går det dock tre år innan det smäller till igen.

Aaargh. Jag känner mig oerhört rastlös och vips ligger jag på dödsbädden och alla chanser och möjligheter är puts väck.

Nej, jag orkar helt enkelt inte med denna astråkiga pissvardag längre. Det måste hända någonting. N-u. NU!

Medan jag ivrigt väntar så lyssnar jag på en fantastisk bit med ljuvliga 80-talsljud och överraskande blippblappar.

”Jag känner ingen cancer”

5 november

Hur gick det på läkarundersökningen, kanske ni undrar.
Jag vet inte.

Jag berättade om mina besvär, jag strippade och jag visade upp mig (både in- och utsida). Jag låg på en brits på både rygg och sida. Jag hade händer här och där och fingrar i och utanför min kropp.

”Jag känner ingen cancer”, sa min nya husläkare. ”Jag skriver ut antibiotika och så ringer jag dig om en vecka”.

Jahapp.

Vi säger så.

Den gyllene leken

5 november

Jag har plockat fram jätteboan.

Jag har lekt den gyllene leken med ett plaströr.

Jag fick därefter äntligen ta min första tablett.

Nu ska jag med mitt gyllene rör i väskan återigen resa tvärs över stan till laboratoriet...

...För att lämna mitt gyllene guld.

Lite matsnack

9 november

(Jag fick betalt för att skriva detta inlägg.)

Jag skrev för länge sedan att jag skulle börja äta GI-mat, men sedan dess har det varit tyst. Kanske beroende på att jag är så förtjust i potatis och just potatisen är ju inte alls GI-vänlig...

Två av mina syskon + min ena förälder har helt eller delvis ätit enligt

GI-metoden och de har samtliga mer eller mindre rasat i vikt och vittnat om det fysiska välmåendet. Detta har naturligtvis sporrat mig.

Istället för att vara så diktatorisk, vilket ju är ett redigt personlighetsdrag hos undertecknad, så har jag istället valt att minska rejält på just potatis, pasta och ris. Bröd har aldrig varit något problem eftersom min arma kropp inte riktigt klarar av det.

Vad är väl godare än min fantastiska quornfärs med en slev färsk pasta och parmesan? Inte mycket, men jag har med relativt stor framgång bytt ut pastan mot... TADA! Brysselkål. Oerhört smarrigt. När det blir pasta så blir det uteslutande fullkornsvarianten.

En annan favorit är kokta grönsaker till någon härlig vegbiff och kryddig sås.

Nej, mättnadskänslan blir inte densamma utan pasta (som i exempen ovan), men den blir faktiskt behagligare än den tunga känsla som infinner sig efter ett pastamaraton i novemberrusket.

Jag äter hederlig kokt potatis då och då men istället för att låta potatisen ta över hela måltiden så blir det **ett par** små potatisar, något vegetariskt mumsigt och så en rejäl sallad vid sidan om. Balans är a och o. Eller ö, som jag brukar säga.

Vad har du i väskan, pojk?

10 november

Det ska jag berätta:

laptop + sladd och mus, glasögon, hudsalva, paraply, nikointuggummi, antibiotika, godmorgonvälling och knäckebröd (i hopp om att faktiskt få i mig frukost men mest släpar jag bara min mat fram och tillbaka), iPhonesladd och hörlurar, kalender, några lösa papper, snytpapper, plånbok samt nycklar.
Spännande! Anteckna!

Dra i spaken 12 november

11 november

(Jag fick betalt för att skriva detta inlägg.)

Jag skrev för ett tag sedan om spel och cash och jag kan avslöja att jag fortfarande inte har testat.

Skulle jag spela eller gå på casino så skulle jag välja nåt spel där man inte måste tänka så mycket. Snarare bara dra i en spak och hoppas på det bästa. Tänk enarmade banditer, eller slots som jag fått lära mig att de också kallas.

Det känns lite som livet i allmänhet; ödet. Dra i spaken och se vad som händer. Hoppa och se om du landar på fötterna.

Kanske vill man helt enkelt lägga sitt öde i någon annans händer. Man kan inte gnälla så mycket över att det inte blev som man hoppats eftersom man egentligen inte kunde påverka utgången. Bara önska.

Caribbean Stud Poker låter ju i och för sig också lite upphetsande. Men på tok för ansträngande.

Det känns som att jag ett tag till kommer att hålla mig till de tre spel jag är bra på: Skip Bo, Alfapet och Uno. Och en trisslott då och då så klart...

Men, om jag fick dra i den magiska spaken – och det rasslade till – vad skulle jag önska att kom ut? Förutom cash då. Cash är ju trots allt kung. Lite amore kanske. God hälsa. Mat! En längre stubin.

Anatomi

12 november

Min nyvaccinerade kollega frågade om jag tagit den magiska sprutan. ”Nej”, svarade jag, ”jag får ju inte göra det än”. Själv gjorde hon det igår; hon ”tillhör ju riskgruppen”. Hon är ju så ung!

Nog om det.

Eftersom jag satt och väntade på ett läkaren som jag träffade förra veckan skulle ringa pratade vi vidare om läkare och vården i allmänhet.

”De känns så ointresserade”, klagade jag och hon tipsade mig om en mycket bra, nyöppnad vårdcentral. ”Där får man kaffe och de kommer ihåg vad man heter!”

Jag lyssnade och antecknade.

”Men låt mig berätta vad som hände mig för några år sedan”, sa kollegan plötsligt rappt.

”Jag hade ont i magen och låg på en brits på Södersjukhuset och läkaren började rita på min mage medan han förklarade att jag skulle opereras för blindtarmen. Snart klev en annan läkare in i rummet. Han ruskade på huvudet och tittade på sin kollega och sa: ”Men hör du, blindtarmen sitter på andra sidan...” Ja, sådan är vården i landet vårt år 2009.”

Ja, jag säger då det.

Kroppen brände chokladen

12 november

Jag okynnesåt en chokladbit på jobbet idag och omedelbart kände jag hur gubbfläsket tilltog; det dallrade och skakade om min kropp. När jag packade ihop mina prylar och gick passerade jag därför tunnelbanan och fortsatte pinna på. Jag gick och gick i rask takt. Jag gick mot rött. Jag väjde inte för alla miljarder barnvagnar (i bredd). Väij själva, fräste jag. Jag hade ju ångan uppe!

Hämtade Sebbe och vi gick vidare. Vi gick och vi gick medan löven virvlade under våra fötter och tassar och när vi kom hem stannade RunKeeper i iPhonen på 11 km. Chokladbiten är nu bränd och bearbetad. Borta!

Naturligtvis gräter hälen (kom ihåg den berömda hälsporten) men jag ber den att hålla käften. Jag har nämligen bokat en ny läkartid* och då ska både häl och knä undersökas. Det kommer sluta med operation – jag bara vet det – så häl och knä får lipa bäst de vill.

*Ja, läkaren ringde i morse och berättade att han inte hittat nåt i proverna från förra veckan (de gör ju aldrig det) men antibiotikan har

hjälp och jag är nästan återställd.

Bra start på dagen

13 november

Tänk om man kunde få vakna till ett sånt här meddelande varje dag! Speciellt när man sitter med ögonen i kors efter minisömn (se förra inlägget...).

*You are VERY sexy!
Plus VERY intelligent!*

Ahh.

Överraskande puss

17 november

Jag fick besök i morse.

Vid niotiden ringde det på dörren och där stod fastighetsköparen.

Ja, han ringde igår och förvarnade mig och det festliga är att innan vi lade på luren så sa han (55-60-årig man): ”Då ses vi imorgon, puss, hej då”.

Jag blev lite förvånad och sa bara ”hej då” och lade på luren.

I morse när karln kom så såg han blyg och introvert ut. Han undvek ögonkontakt och kastade bara en liten blick i taket innan han sa att ”ja, det här taket måste verkligen målas om”.

Det känns gott. När målarna fixat taket ska jag fixa väggarna. Nu jäklars ska det bli ordning på torpet!

Bitterfittor och tråkballar

17 november

I USA får homosar inte gifta sig (förutom i nån enstaka stat, om jag förstått det hela rätt). Heterofilerna, som inte har någonting med de ickeheterofilas eventuella äktenskap att göra, går och röstar om detta. Alldeles för galet för att jag ska orka tänka mer på det just nu. Däremot tycker amerikanerna att det är gott och härligt att gifta sig hos Dr Phil på TV. Fatta vilken mardröm. Kvinnan, som ville stå brud, kved och gnällde då karln inte ville gifta sig. Vips satt han pressad och stressad i tv-programmet, framför en präst (och Dr Phil och dennes horribla hustru) och... gifte sig.

Därefter kommer damen som varit gift sex gånger in på scenen. Hon fick en fin, religiös uppfostran och "tror inte på utomäktenskapliga sexuella relationer". Alltså gifter hon sig varje gång det kliar lite i fittan. Det är jättesunt, tycker de over there.

Två tjusiga män eller damer, däremot, som varit ihop i 20 år och inget hellre vill än att få relationen på papper – med allt vad det innebär – får dock inte, ty ovanstående idioter får som sagt gå och rösta om detta. Och de säger nej. De är ju så miserabla och olyckliga och bittra att de gör allt för att hindra andra människors lycka.

Jag kräks.

Män kan bli kära i män, kvinnor kan bli kära i kvinnor; vi ska alla ha samma lagar och regler. Inget konstigt med det.

Crap

18 november

(Jag fick betalt för att skriva detta inlägg.)

Jag sitter här och funderar på det här med ekorrhjulet. Ni vet: jobba jobba jobba och när en ledig lucka infaller så är det dags att ta tag i allt det man inte orkar eller hinner göra när man är upptagen med att dra in cash till sig själv och skatt till samhället. Således är man lika trött och grinig efter "ledighet" som före. Inte bra. Inte bra alls.

Ja, jag skulle ju inte ha något emot att vara hemmaman; att gå hemma

och fixa och trixa hela dagarna. Med en schysst platta på i bakgrunden såklart. Nu lär det ju inte inträffa på ett bra tag så därför sitter jag här och kollar efter andra alternativ. Tänk om en kunnig, ärtig och glad människa kunde komma och ta hand om allt det där som jag inte ORKAR MED.

Nu har jag ju min älskade handyman, men dammsuger gör han då rakt inte. ;-)

För 838 kr* i månaden kan ”problemet” vara ur världen. Städhjälp finns! Det dammsugs och moppas en gång i månaden. Det torkas och töms och rengörs. Underbart.

För 1154 kr* sker det varannan vecka, och för 2307 kr* en gång i veckan.

Det enda som stoppar mig är min svenniga syn på saken – det känns helt enkelt tossigt att någon ska plocka upp mitt crap och jag vill inte känna mig lat, men å andra sidan blickar jag framåt och ser 19 arbetsdagar med en ynka ledig dag inklämd där någonstans på slutet. Kommer jag att prioritera städning då? Nej, jag kommer vilja sova, så städhjälp vore kanske en bra idé trots allt. Kan Per, som också bor ensam, så kan väl jag! Eller?

Ja, jag får fundera vidare.

*+75 kr utanför stockholmstillarna.

Dagens retro

18 november

En tidig sommarbild. Jag minns det så väl. Dagen innan hade jag köpt det där lejonet jag håller i. Jag kommer ihåg att jag var missnöjd och kände mig för gammal för att kånka runt på ett goselejon, men för ung för att inte göra det. Konstig känsla.

Notera den finfina radion/bandspelaren i bakgrunden. Ett par år efter att detta foto knäpptes fick jag och mina bröder turas om att ha den i vår ägo. ”Idag är det min tur att lyssna på mina kassetter”, sa vi och tog bandspelaren under armen och kånkade in den på rummet. På samma sätt hade vi diskdagar. Jag tror dock inte att dessa dagar sammanföll

med musikedagarna.

Tänk vilka tider. Tänk att jag kunde säga till min dåvarande bästa vän: ”Nej, kom inte på lördag! Kom på söndag istället för då har jag bandspelaren!”

Notera även den tjusiga kaffefilterhållaren. Den matchade fint de bruna skåpsluckorna och den brunrandiga plastmattan.

Dessa minnen i all ära; detta foto förknippar jag ändå mest med en helt annan sak. Strax efter att det knäpptes sprang jag ut i sommarsolen. Klockan var inte mycket och Prästa* låg ännu rätt öde. Jag rusade ner till den där lilla lekplatsen med gungor och annat och greppade metallstaketet som jag gjort så många gånger förr. Den här gången lyckades jag dessvärre få in en metallbit under nageln – så pass illa att hela nageln reste sig och det gjorde naturligtvis fruktansvärt ont. Jag sprang tillbaka hem med tårar i trynet. Omplåstrad låg jag sedan i sängen och insåg att jag inte alls var för gammal för att tröstas av ett gosedjur.

Man lär sig aldrig

22 november

Så fort jag fått lite sprit i kroppen och befinner mig på krogen och inser att alla är as och fula och tröga och inte minst ointressanta så sms:ar jag mitt ex och säger att jag saknar honom. Inget konstigt med det, men jävligt patetiskt.

Djup morgonkonve

23 november

Arbetsdag 1/14 började med en djup konversation med flatan.

Hon: Vem tror du har bäst sex i Hollywood?

Jag: Jag vet inte så mycket om nutidens Hollywood.

Hon: Tror du att Keanu Reeves är bra i sovrummet?

Jag: Nja. Jag tror inte att han är så intresserad.

Hon: Han vill kanske hellre *skapa*?

Jag: Ja. Skriva en dikt eller nåt.

Hon: Om Keanu Reeves skulle skriva en dikt till dig efter sex – skulle du bli rörd, eller skulle det bara vara *sleazy*?

Jag: Det skulle vara så mycket *too much* att jag faktiskt skulle bli glad.

Sedan berättade flatan om alla dikter hon skrivit till flickvänner.

”När vi gjorde slut fick jag tillbaka dem. Tack och lov!”

Jag började tänka på hur många innerliga kärleksbrev – och förmodligen även ett gäng dikter – skrivna av mig det är som ligger i byråådor runt om i stan landet Europa världen.

Rys

Djup förmiddagskonve med mig själv

23 november

Ibland kommer sådana där exceptionellt djupa tankar till mig.

Som tidigt i morse när jag och Sebba var ute och strosade.

Sinnet är någorlunda rent efter en natts (värdelös) sömn och de där psykologiska skyddsmekanismerna har ännu inte kommit igång.

Jag tänkte på det här med kärleksrelationer och insåg huxflux att jag alltid och enbart faller för sådana som är ”bättre” än jag. Inte nog med att jag tycker att de är bättre – de tycker det själva också.

De är lite snyggare, lite smartare, har lite bättre jobb, lite fräsigare bostad... osv osv osv.

Mycket traumatisk och nedslående insikt!

De sitter alltid på sina höga hästar medan jag rider runt på min ponny.

De är ofta egocentriska (på ett dåligt sätt) och är ofta stjärnor på någonting. Det jag är bra på är däremot inte mycket värt. De trycker helt enkelt gärna ner mig en aning och till slut ser jag på dem som vore de idoler, ikoner och jag avgudar dem och gör vad som helst för att de ska vilja ha mig (vilket de till slut inte vill eftersom jag blir så ryggradslös och mesig). De mjölkar mig på beundran och till slut står jag utpumpad kvar medan de drar vidare till nästa tank.

När jag sedan träffar någon som är ”på min nivå” eller kanske till och med lite ”under min nivå” så blir jag inte långvarigt intresserad. Nej, jag blir faktiskt en smula äcklad. ”Han är väldigt på och mycket intresserad av mig. Fy farao så vidrigt!” tänker jag. ”Det måste vara något stort fel på honom.”

Nej, jag ska försöka bryta detta mönster.
Som jag skrev för några dagar sedan: jag ömsar skinn!

Dagens mail

23 november

Den där araben jag känner – han som flydde sitt hemland på grund av att han tillhörde den trakasserade kristna minoriteten – har lite problem på sitt jobb och jag frågade om jag måste åka dit och slå arbetsgivaren i huvudet. Han svarade: ”Du ska alldrig skita dina fina händer med jävla idiotar”.

Jag tyckte det var lite sött.

(För övrigt talar han mycket bra svenska och har bott här i endast ett par år. Ovanstående skrevs helt klart i vredesmod.)

Gör det själv

24 november

Häromdagen rotade jag runt i såna där roliga lådor som många av oss har hemma; lådor fyllda med gamla och nya saker som måste sparas men som inte kan direkt kan sorteras.

Hittade bland annat denna gamla Mina Vänner-bok. Jag gjorde den när jag var nio år ung, med hjälp av gult papper, en rosa penna och ett blommigt kalkyleringsark (har för mig att de hette så). Minns det som vore det igår.

Trots mitt extravaganta leverne och mitt flärdfulla sociala liv så har jag ju en arbetarklassbakgrund i bagaget och eftersom jag inte kunde få allt

jag pekade på så fick jag göra't själv. Däribland denna bok.

Ja, min bakgrund gjorde mig helt klart till en fin och bra man; en ödmjuk och hårt arbetande sådan. En kreativ klassresenär. Nu sitter jag här på min bergstopp och njuter av utsikten och jag njuter av att jag kan ge mig själv det mesta jag pekar på (vilket inte är så mycket eftersom det jag mest av allt önskar mig är en människa som stannar kvar när de andra går) och jag är tacksam över att jag för några år sedan kunde köpa en sån där Mina Vänner-bok för vuxna. Mer om den nån annan gång.

Dygnsrytm

24 november

Nu vill jag låta som en småbarnsförälder. En sån där irriterande trasselskalle som gnäller hela jävla tiden.

Here goes.

Men gu' vad jag är trött!

I morse när jag klev upp, efter att ha snoozat i en halvtimme så kunde jag knappt stå upprätt.

Åhhh. Så trött! Hur ska jag orka fräscha till mig? Fixa håret och raka mig? Jag har ju knappt styrka till att klä på mig.

Suck och stön.

Jämmer.

Nu kommer jag åka hem från jobbet.

Vid 18 kommer jag vara så trött att jag kommer vara på vippen att somna – och jag kommer tänka att okej, jag kan väl vila en halvtimme då. Men nej. Det kommer börja krypa i benen. Restless legs. Istället kommer jag och Sebba ta en extra tidig, extra lång kvällspromenad och när vi kommer hem igen kommer han somna efter att ha knaprat lite på nåt tuggben.

Jag däremot kommer *tada* känna mig klarvaken och när klockan slår 23 och jag tvingar mig själv att gå till sängs så kommer jag ligga där och himla med ögonen.

Och inte kunna somna.

Förrän vid ett eller så.

Vid tre kommer den förbannade jävla tidningsutdelaren att smälla i dörrarna så att om jag inte vaknar av det så kommer Sebba väcka mig för att meddela att någon huligan är på väg.

Och det är inget konstigt med det. Han är en vakthund. En bra vakthund.

Därefter kommer jag ligga vaken i en timme innan jag slutligen somnar om vid fyra. En och en halv timme kommer jag sedan att sova jätteskönt och gott tills helvetesklockorna sätter igång och en ny TRÖTT dag börjar.

AAAAAAAAAAAAAAAAARGH.

Är detta RIMLIGT?

Nej, det är det inte.

Inte undra på att vi är sjuka och griniga och otrevliga och lata och fula och pyskiskt störda när vi ALDRIG får göra vad vi borde göra halva dygnet: SOVA.

Detta inlägg skrevs i vredesmod strax före femton noll noll. Nu kommer städerskan också. Med dammsugarhelvetet. Jag hatar ljudet av dammsugare och motordrivna fordon. Fuck you!

Ouppmärksam

24 november

Hahaha. Jag var på så dåligt humör att jag inte märkte att jag lyssnade på en och samma låt i 55 minuter. Spelaren stod på repeat och jag bara flängde runt i vredesmod med samma stycke i öronen. Hahaha. Nu skrattar jag åt allt.

Att göra innan dagarna är räknade

25 november

* Gå på lunchpromenad med 18-årig fransos som efter ett drygt år i landet talar flytande svenska med göteborgsk touch.

Check.

Mycket trevligt. Kanske kan jag bli hans mentor.

Ibland måste man bara göra slut

26 november

Jag skrev häromdan att jag ömsar skinn och det har jag fortsatt med, på flera olika plan.

Gott.

Uppfriskande.

Befriande.

Störande moment städas ut.

Gnälliga människor elimineras.

En naturlig cirkel och inga som helst konstigheter med det.

Det gäller både IRL och URL. I mobilen och i adressboken (hahaha!).

Rekommenderas.

Stylisten är i farten igen

26 november

Stylisten telefonerade. ”Jag har hittat ett par fantastiska vinterstövlar åt dig”, kvittrade han. Eftersom han alltid gör ett bra jobb så traskade jag ner till Drottninggatan och testade skorna. De var underbara. Ljuvliga. Lurviga och varma! Eftersom jag fick en överraskande check idag (Kim Milrell.se går numera på plus!) så köpte jag de dyra stövlarna. Rabatt fick jag också i och för sig.

Det där SMS:et

28 november

Eftersom det är helg och läsarna är färre än vanligt så passar jag som vanligt på att komma med ett avslöjande.

Ni vet det där SMS:et jag hade ångest över för en vecka sedan... Det var egentligen två stycken. Det första skickade jag till Y och det andra till Italienaren. Hahaha så patetiskt.

Y svarade dagen därpå. ”Du får SMS:a mig när du vill – och jag menar det. Jag saknar dig också”, skrev han när jag bad om ursäkt för mitt tonårsaktiga beteende.

Även Italienaren hörde av sig och vi SMS:ade fram och tillbaka ett tag. Väldigt kryptiska meddelanden blev det (som så ofta).

Sedan var det tyst fram till igår då han ville tipsa om en film. ”Den är judisk och gay”. Jag kände redan till den (såklart) men tackade ödmjukt och önskade honom en fin helg.

Jag är en hyvens grabb men då och då skickar jag konstiga och oväntade SMS. Det är faktiskt inte så illa i det stora hela.

Den femte årstiden

28 november

Jag har kommit fram till att vi har fem, och inte fyra, årstider. Det är skarven mellan höst och vinter samt mellan vinter och vår – ja, denna femte årstid kommer två gånger per år eftersom den är så jävlig. Det är grått och brunt och väldigt fult. Helvetesmånaderna helt enkelt.

Fy farao. Värsta USSR-känslan.

Trekant

28 november

Eftersom det är lördag kväll kan vi vara lite vågade.

Jag har tänkt på det här med trekanter. Brittis sjunger ju om dem i sitt senaste stycke och jag kom därav att tänka på mitt ex-ex. Han sa en gång: ”Du måste vara den ende stockholmare som aldrig har haft trekant!” Är det så? Är det bara jag kvar?

Även utomsocknes är välkomna att svara på frågan.

Jag stod i baren på Tip Top en gång och en supervacker man som jag spanat in ett tag kom fram till mig. Han ville gärna mysa lite men ganska snabbt framgick det att det då skulle vara han, jag och hans väninna med i leken. Nej tack, sa jag med brustet hjärta.

Han var verkligen superhet.

Sex och porr är ju gött, men nej, jag vet inte om jag skulle vilja vara med om en trea. Jag orkar ju knappt med en tvåa!

Euforisk morgon

2 december

Raringar!

Klockan har ännu inte slagit sex och powerbloggaren i mig sätter fart. Pigg som en... lama är jag efter en massa timmars sömn. 21:30 kastade jag mig i bingen och jag somnade ovanligt snabbt. Visst vaknade jag mitt i nån konstig dröm och när tidningsbudet härjade samt när granngrabben kom hem – men mestadels sov jag.

Vilken skillnad jag känner i kropp och sinne! Ja, ni märker ju själva – inte en massa gnäll här inte.

Är ute och det är kallt. Fingrarna gråter. Måste sluta skriva.

Vilken bra dag detta kommer bli!

Ja, han är bortskämd

3 december

Sebbe vill bli matad.

Köttbullarna ska ätas med silvergaffel.

Det är han värd.

Som bonus kan jag avslöja att Sebbe har ett vattenGLAS stående i vardagsrummet. Ofta med lite is i, så att det ska hålla sig fräscht och svalt. Det är han också värd. Han ger mig så mycket kärlek, gos och

glädje.

Sagt på festen

5 december

Jag till personalchef: ”Ibland undrar vänner och bekanta hur jag kan jobba kvar på mitt trashiga jobb år ut och år in – det beror ju på mina kollegor! Jag älskar er! Nä, nu börjar jag gråta också.”

Dagens SMS

6 december

Mötte dig nyss och sa ”Hej Kim”, men du verkade vara i din egen värld.. Eller så var jag otydlig. Puss puss.
/Min allra äldsta stockholmsväninna, som jag inte träffat på ett par år då hon lämnade byn. Nu är hon dock tillbaka. :-)

Svar: Haha. I Gamla stan? Såg en viftande dam. Talade i telefon. Fan! Nästa gång kramar du mig!

En dag på vårdcentralen

7 december

Jag slog mig ner i väntrummet och en mogen dam med vilt utseende stod och snackade med nån välklädd äldre herre (som visade sig vara politiker då han gav henne ett reklamblad). Jag antog att de kände varandra men det gjorde de visst inte. Den mogna damen var på väg hem och när den äldre herren blev inkallad till läkaren så började damen snacka med mig istället. Jag är torr och väldigt ”nordisk” då jag inte uppskattar kallprat med främlingar. Inget konstigt med det. Damen berättade dessutom VÄLDIGT privata saker. Som hur hennes far en gång friat till hennes mor. Jag sa inte så mycket. Hm made mest och försökte väl vara lite trevlig.

När hon ÄNTLIGEN gick så hojtade en mycket gammal dam som satt i en rullstol i närheten. Hon undrade om jag kunde köra henne till det

andra väntrummet då hon inte stod ut med barnet som skrek. (Han hette för övrigt Alfred och var max 1 år ung, söt och halvasiat.) ”Jag tycker dock om barn”, avrundade den gamla, gamla tanten, ”men jag klarar inte av ljudet av dem just nu.”

Väl inne hos läkaren (sent, pga pratvarnsskvinnan) så fick jag lov att strippa och lägga upp mig. Han klämde och kände och vred och vände. Knä och häl, häl och knä.

Kortfattat så fick jag en adress till en butik där jag ska få mina fötter mätta, hjälp med att skaffa nya skor, samt inte minst få mig ett par riktigt schyssta silikoninlägg. Han plockade även fram ett vandrande skelett och berättade lite om både knä och häl. Intressant fastän bara hälften gick in.

Knäproblemet får vi avvakta med. Jag fick även en rejäl dos antiinflammatoriska piller. Ska snart börja knäpa på dem.

Det var det.

Såg en dokumentär om sömn

8 december

Nu har jag sett en dokumentär om sömn, en sån där härlig brittisk, och visst var det mesta gammalt blaha, men några tips fick jag ändå.

Jag ska hädanefter lägga mig samma tid, och kliva upp samma tid – oavsett om jag är ledig eller ej. Kanske kan det fungera. 23 brukar jag ha som gräns – då ska jag ligga i bingen – och jag ska vara hård på den punkten. Sex timmar ska jag ligga i sängjävlen och därefter ska jag upp; oavsett tillstånd. Men – hahaha – tänk er Kimman sitta uppe lördag morgon klockan 05. Det blir mycket bloggeri framöver kan jag tänka mig.

Den där middagsluren som jag försöker ta mellan 18 och 19 ska jag kämpa emot, eftersom kroppen tydligen inte alls vill vila då. Nej, ska

man povernappa så ska man göra det mellan 14 och 17, och då bara i 30 minuter. Det går dock ej på grund av arbetet, så det blir inga fler siestor för min del.

Att kolhydrater gör en trött har jag aldrig tänkt på, men nog har jag märkt att alltid när jag varit på väg att somna efter lunch på jobbet så har det oftast varit något kolhydratrikt jag ätit. Ska försöka ändra på mina luncher och äta mer proteiner och därmed förhoppningsvis vara mer ALERT.

Att äta kolhydratrik mat till middag är ju a big no no eftersom man då jäser och blir fet under natten, men strunt samma. Hellre rultig och utsövd än pinnsmal och trött. Ska således försöka ändra lite på mina matvanor.

Kaffe dricker jag bara på morgonen, så det borde inte påverka sömnen. Alkohol dricks kvällstid och ja, man somnar snabbare men sover sämre. Det visste vi redan.

Vaknade aggressiv; väntar på Jesus

9 december

Nej, det blev ingen sömn i natt heller. Inte mer än 2, max 3 timmar. Ofta lägger jag till en timme eller två, när jag berättar om detta dilemma (dock ej på bloggen), för att inte verka alltför ”sjuk”. För att det inte ska verka som att jag överdriver.

När jag vaknade klockan 05, ur en inte det minsta djup sömn, så kände jag mig inte direkt trött. Nej, jag kände mig aggressiv. Herregud, tänkte jag, jag känner mig värdelös som det är och så kan jag inte ens sova! Värdelös! Ingenting lyckas jag med.

I ren ilska packade jag sedan min väska och drog på mig träningsbyxorna (ja, jag har såna) och med Lady Gaga på hög volym promenerade jag i ilska takt genom stan till jobbet. Jag slog rekord; 65 minuter tog det denna morgon. Det tidigare rekordet låg på 69. (Det tar naturligtvis betydligt längre tid att gå hem på eftermiddagen, då hundratusentals långsamlisor är ute och segar sig från A till B.)

Passerade en kyrka och jag kved: Nu har du din chans, Jesus Kristus, att visa att jag gjorde fel som vände kristendomen ryggen (den kändes ju på tok för hokus pokus för mig; ska jag tro på hokus pokus så vill jag se det konkret, med egna ögon, i fullt friskt tillstånd). Låt mig sova! I natt. Åtta timmar, okej fem vore mer än jag kan begära. Då återvänder jag till Svenska Kyrkan och blir *a good Christian* i sann amerikansk anda.

Så jag kommer vänta i afton. Och hoppas.

När jag kom till kontoret så satt en fräsig kollega framför datorn. När hon såg mig så gjorde hon det där tecknet när man med knuten näve gör ett ryck framför sig. ”Yes”, sa hon också. ”Det är kul att se dig”, förklarade hon och det känns ju bra så här i desperationens tidevarv; att åtminstone vara poppis på jobbet.

Det blev frukost efter maratonpromenaden. Ägg och tomat och en massa chili på pannan. Och kaffe på det. Inte illa alls.

Mina nya silikoninlägg

9 december

På lunchen klampade jag ner till apoteket och hämtade ut mina antiinflammatoriska piller + handlade nya silikoninlägg. De känns väldigt sköna! Hoppas nu på det bästa.

Tillbaka på jobbet hann jag ta en powernap; oerhört välgörande! Nu när karln, som hyrde in sig på kontoret tidigare, har flyttat ett par gator bort så har hans rum gjorts om till ett slags powernaprum. Fantastiskt. Kom så powernappar vi tillsammans!

Kom Jesus?

10 december

Jag förstår att ni undrar om Jesus kom eller ej. Jag tror dessvärre inte det. Kanske gav jag honom inte riktigt chansen.

Så här var det:

Gick och lade mig 22:30 och satte igång att lyssna på ett relaxprogram som jag blivit tipsad om. I ena läget är det en man som ”guidar” en till drömmarnas land men efter tio minuter gav jag upp då jag ryckte till varje gång karln började prata efter att ha pausat ett tag. Började såklart också tänka på att han hade ganska het röst... (och tankarna började vandra iväg).

Slog på läge två istället: endast musik och vågor och sköna elektroniska ljud. Ställde in 30-minutersprogrammet och det var verkligen väldigt avkopplande men varje gång jag höll på att somna så vaknade jag till i panik. Ja, detta beror på stress, vilket är rätt patetiskt då jag lever ett rätt behagligt liv – men stress är det som är roten till det onda. En typ av existentiell stress.

En halvtimme senare hörde jag hur programmet var på väg att avslutas och jag tänkte att nu sover alla utom Kimman. Slog på en ny trettiominuterssession och sedan minns jag inget mer. Förrän jag vaknade av tidningsutdelarens slammer. Och lite senare då någon annan rände i trappuppgången. Slutligen vaknade jag av att alarmet på min gamla mobil gick igång – ja, eftersom jag höll på med det där sömnprogrammet i iPhonen så satte jag även gamla mobilen på ringning. ”Men redan!”, fräste jag och kastade ett öga på klockradion. 04:00. Jaha. Gamla mobilen stod på sommartid... Men det var skönt att somna om.

”Men kunde inte Gud ha låtit dig sova? Det var verkligen elakt att telefonen stod på sommartid”, sa kollegan när jag kom till jobbet (de flesta är involverade i mina sömnproblem – bless them). Jag kan bara hålla med, men jag skyller ändå på min egen lathet. Skaparen gav mig en rätt bright hjärna men jag använder den inte till fullt. Ska försöka börja göra det.

Käftis och mardrömmar

10 december

Det gick bra hos tandläkaren. Var på City Dental, och för ickestockholmare kan jag berätta att stället är en bespottad billigare mottagning med gott om importerad personal.

Jag blev nästan lite besviken då både sköterskan (ung dam) och tandläkaren (våldigt ung man med lite polskt utseende) talade svenska (den senare helt utan brytning). Det sköna var att det var lite snack och mycket verkstad. Typ: ”Tja, jaha, en av dina lagningar har gått sönder. Lägg dig ner och gapa så jobbar jag.” Inget skitsnack. Skönt. Grabben i kassan flirtade lite med mig. Japp, det gjorde han. Ta mig tusan. Jag fnissade mest, nervös som jag var. När allt var färdigt motionerade jag hem och här är jag nu.

Det var inte det inlägget skulle handla om. Nej, det skulle handla om drömmar.

Det lilla jag sovit den senaste tiden har resulterat i ett gäng absurda/konstiga/ångestframkallande drömmar.

En gång drömde jag att jag insåg att alla mail jag någonsin skrivit hade skickats till samtliga i adresslistan. HERREGUD. Jag vaknade och kunde knappt andas!

En annan gång drömde jag att jag blev av med handväskan i Jerusalem (!). Hade sån ångest! iPhone. Plånbok. Pass. Allt. FATTA så hemskt. När jag vaknade ville jag först tillbaka till drömmen för att se om allt ordnade sig till slut. Snart var jag dock bara tacksam över att det hela hade varit en mardröm och inget annat.

Det var det.

KAN NI PINNA PÅ LITE DÄR FRAMME!?

11 december

Folk går omkring och gnäller över att de är så stressade. Jag skulle vilja säga att om de gick lite snabbare så skulle de ha mer tid över. Vet ni hur långsamt folket rör på sig? De kryper fram. Och de hoppar

som pingisbollar från höger till vänster. Så fruktansvärt irriterande. Igår mötte jag skräcken: TRE barnvagnar i bredd + en skuttande unge nånstans i mitten. På Götgatan! Rusningstid! Juletider! Men nej, de tre unga damerna (såklart) brydde sig inte. De var nämligen mammalediga och hade all tid i världen att ta sig från A till B.

AAAAAARGH. RÖR PÅ FLÄSKET!

Är det nåt jag hatar och föraktar så är det långsamlisor. Fuck you.

Chanukka sameach

11 december

Om ni undrar vad jag gör (klart ni undrar och antecknar) så förbereder jag mig för chanukka. Mycket upptagen och engagerad är jag.

Första ljuset är tänd

11 december

Frid över jorden. Frid över himmel och hav. I varje hjärta hos människa och hund. Och alla andra.

Dagens mail

11 december

Du är riktig bög och kan man säga det till arbetskompisar om de frågar om mina syskon?

/Min så kallade bror

Svar: Hmm. Ja. Om det nu är intressant. Om mina arbetskamrater frågar mig om du älskar att slicka fitta – är det okej att jag svarar ”ja” då?

Är det överhuvudtaget intressant att tala om andra människors eventuella sexuella intressen?

Nej, det är det inte.

Back with Mac

12 december

Min första dator var en Mac (bild 1). Året var 1998 och när jag skaffade den visste jag inte ens hur jag skulle sätta på den. Sedan gick det undan och jag blev kung på datorer (nåja). 2001 köpte jag min första PC (bild 2). Därefter följde några laptoppar men de har ju ta mig tusan aldrig hållit mer än ett par år och suget efter Macen har funnits där i hjärteroten. Så jag slog till. Jag bytte till Mac (bild 3 och 4) och låt mig säga att det blev ett kärt återseende. Fortsättning följer.

Ja, jag vet att jag konsumerat friskt på detta område – men låt mig säga att datorer är en stor del av livet mitt. Mitt roliga! Min hobby och delvis även mitt levebröd!

Spontan date

12 december

Om ni undrar vad jag gör så ska jag gå på en mycket spontan date om en kvart. Hahaha.

På kvarterskrogen. Hahaha.

Det är helt tokigt, men grabben är i stan över dagen bara. Hahaha.

Jag har besökt kvarterskrogen EN gång. För många år sedan. Hahaha.

Återkommer.

Om daten

12 december

Jodå. Det gick bra.

Jag måste besöka kvarterskrogen oftare – ett riktigt trevligt ställe.

Mannen såg ut som min vän Tysken. Trevlig och rar, men vi hade verkligen ingenting gemensamt.

Det här med norrländska svennegrabbar är liksom inte riktigt min grej.

Fortsätter nog att sukta efter den nyinflyttade blattegrabben mittemot.

Nu snöar det i Stockholm och vi riktigt njuter! Och ja – snön ligger kvar på marken, till skillnad från igår.

Ska svida om och gå på middag hos lyckliga (perfekta) paret. Sebba är redan eld och lågor, eftersom han vet att nåt kul är på g då husse parfymerar sig.

Nordiska män är så jäävla seeega

14 december

De hör av sig på söndagar. De har nämligen söndagsångest då; de känner sig ensamma och svaga och de vill suga åt sig lite komplimanger och kraft.

Sedan hör man inte av dem förrän.. sju dagar senare.

Till slut känner man, om man är lite rivig – som jag -, att nä, nu får det vara nog. Då slänger man ur sig en trött fras som ”äsch, har du lust att ta en bägare nån gång så hör av dig” (vilket också betyder ”har du inget intresse av att ses så behöver du inte höra av dig över huvud taget, tråkliga”).

Men nej.

Det går en vecka eller två. Det blir söndag. Det börjar om igen. ”Heeej. Hur mår du? Hur var helgen?”

MEN SKIT I DET DU!

LITE ACTION, TACK!

Människor är så vansinnigt rädda för att få vad de vill ha; för att bli lyckliga. De trivs med att gå omkring och gnälla.

Tillbringar lunchen på

14 december

Svea Vaccin på Sveavägen 16.

Uppdatering: Åh, så skönt det var att vaccinera sig i godan ro på flotta Svea Vaccin. Efter att ha hört skräckhistorier om hur människor i boskapsliknande flockar fösts omkring i enorma aulor med skrikiga barn, rädda gamlingar, kaxiga tuggummituggande tonåringar osv. så njöt jag av den proffsiga och trevliga personalen. De hade styrt upp det hela mycket bra med fungerande klassiskt kölappssystem och allt gick som i ett huj! Det enda som störde mig var att när jag drog upp ärmen och blottade min axel för den latinske sjuksköterskan så noterade jag att den var väldigt hårig. Axeln alltså. Fy fan för denna ålderdom.

Dagens konversation

17 december

08.52 2009-12-17 skrev ***:

du är ju så jäkla snygg,, kom hit så man får krama dig någon gång ;)

08.55 2009-12-17 skrev Kim:

Tack.

Jag jobbar faktiskt, så här blir det inget kramande!

08.56 2009-12-17 skrev ***:

hmm tror jag ska skriva ner dig på en sån där önskelapp på gallerian :P

08.57 2009-12-17 skrev Kim:

Gör det.

Man vet aldrig vad som finns i det hårda, stora paketet.

08.58 2009-12-17 skrev ***:

nej man vet ju aldrig,, synd att du jobbar .) eller ja, är ju bra att du jobbar så du får pengar :)

skulle vara trevligt att få träffa dig någon dag :)

08.59 2009-12-17 skrev Kim:

Jag jobbar alltid.

Jobbar oss ur krisen.
Män har jag lagt på hyllan.
Men önska går alltid.

Knulla är livet

18 december

Jag säger som Lill Lindfors efter att hon tappat kjolen: I just wanted you to wake up a little.

Så här var det.

Jag satt på tuben hem och tänkte på sex. Av någon anledning kom jag plötsligt ihåg när jag som barn (jag var väl 12-13 kan jag tänka mig) stod i en kassakö i Kumla av alla ställen. Jag tittade på kondomerna som hängde där cigaretterna numera hänger och jag minns att jag tänkte: ”fy tusan så härligt det kommer bli att vara vuxen! Knulla är livet!”

Hahaha.

Exakt så tänkte jag.

Och tänk så fel jag hade; här knullas på tok för sällan.
Inte undra på att jag sitter på tuben och tänker på sex.

Åttonde ljuset är tänt

18 december

Och sista.

Och jag har ätit indiskt och sett på Sex and the City hela kvällen. Ha en fantastisk helg.

Vilken bra dag

19 december

Tandjäveln gjorde riktigt ont hela gårdagen. Ja, den där som jag fick

lagad förra veckan (det var en gammal lagning som gått sönder och jag trodde då att det var det som gjorde ont).

I morse ringde klockan fem i nio och nio prick ringde jag och fick en akuttid. När jag lade på undrade jag lite varifrån mitt solskenshumör kom. Jag hade kvittrat och skojat till det lite i telefon nämligen; mycket olikt mig. Sedan gick allt som på räls. Lämnade Sebbe hos Polaren och gick till käftis – den här gången en trevlig stor donna med östklingande namn. Det blir rotfyllning. 2800 kr. Nästa behandling på min födelsedag. Det gjorde redigt ont när hon rotade i käften min och bedövningen ville inte ta. Detta är för övrigt ett genomgående tema i mitt liv och i min personlighet; jag behöver mycket av allt. Jättestarkt kaffe, extremt kryddad mat, mycket sprit i drinkarna, det tyngsta sömnmedlet som finns på marknaden, de värsta antidepressiva osv. Efter fyra feta sprutor kände jag till slut äntligen inte så mycket. Skönt efteråt. Skönt att ha ett bedövat ansikte, att inte känna smärta.

Efteråt träffade jag Sebbe och Polaren och vi strosade från Odenplan till Gamla Stan och vidare till Slussen där det vankades mat.

Tunnbrödsrulle med sojakorv för mig (45 kr) – jag vet att ni undrade. Det blev inte så mycket mat dock, eftersom jag inte riktigt kunde kontrollera fejsen och maten rann hit och dit och jag bet mig såklart i läppen och.. ja.

Därefter superstros på Söder. Fram och tillbaka, fram och tillbaka.

Avslutningsvis promenerade Sebbe och jag hem och nu ska han sova och jag sitter och hoppas att bedövningen inte släpper än på ett tag... Hoppas även att pillren jag äter för foten verkar även mot käftsmärtan när den kommer.

Ikväll kanske jag tar på mig finblusen och går på ARABISK BÖGKLUBB. Ja, i Stockholm finns allt. Älska Stockholm!

Tachlom

19 december

Godkväll.

Eftersom Sebbe är trött efter vår extremlånga promenad passar jag på att gå på ARABISK BÖGKLUBB. Ja, i Stockholm finns allt.

Under tiden kan ni lyssna på, och sjunga med i, den bästa Danalåten: Tachlom. Dream On. Fantastisk på superhög volym i hemmet. Och ja, eftersom a) ungarna ovanför väcker mig 06 på morgonen och b) araben mittemot spelar arabpop på hög volym så spelar jag Dana på mycket hög volym jag med. Njut.

Kebab

20 december

Hallå.

Klockan är tio och jag har just vaknat och jag är fortfarande full och det står en halvpuppen kebabtallrik i mitt vegetariska hem och det stinker men jag bryr mig ej då jag ju är askalas. Farligt att gå på arabklubb. Mycket farligt.

Jag skäms över min feta lön

21 december

I natt sov jag för första gången på flera år med öronproppar.

Så himlans underbart.

Jag började med proppar när jag i början av decenniet som snart är slut var tillsammans med en man som bodde i ett hus intill en stor väg; proppar var ett måste.

Sedan slutade jag av någon anledning. Det är ju helt underbart med total tystnad, ja till en början riktigt *hör* man tystnaden, men när chocken väl lagt sig så är det bara skönt.

Jag vaknade dock av att Sebbe rusade till dörren när tidningsbudet skramlade. Klockan var halv fyra och jag kunde inte somna om, så jag drack kaffe och läste dagens tidningar.

Därefter tog vi en riktigt lång promenad och det var tyst, mörkt och relativt folktomt – dvs ljuvligt.

Var på jobbet redan 06:23 och här sitter jag nu – redo för denna åttadagarsvecka.

Ja, jag jobbar hela julen och det kommer märkas på mitt konto imorgon. Jag får tidernas fetaste lön och den är så otroligt enorm att jag nästan skäms en smula. Jag känner att jag inte förtjänar alla dessa pengar. Våldigt jobbig känsla.

Dagens mail

21 december

Hey.

I saw you at the Arabic party.

/Man, 36, Stockholm

Herregud. Det var den där mannen jag flirtade lite med.

Sebbe ska bli far

22 december

Sätt er ner så ska ni få höra.

Igår kväll när Sebbe och jag var på väg hem efter en lång runda i snö-Stockholm så mötte vi en grannkvinna.

”Hörrö, jag tänkte låta min hund få valpar nästan år”, sa hon, ”och eftersom hennes nos är så tilltryckt och liten så rådde veterinären mig att låta henne para sig med en hund med mycket lång nos – och då kom jag att tänka på Sebbe. Han har ju så lång och vacker nos; tänk vilka söta ungar de skulle få!”

Under tiden vi pratade nosade Sebbe ivrigt efter tiken och nog verkade han sugen på henne alltid.

”Låt oss höras om saken framåt vårkanten”, avslutade jag och så promenerade vi hem.

Tänk! Små Sebbe-bebisar!

En snabbis

22 december

Ni vet såna där människor som inte vågar ha någon åsikt. Alls.

Överhuvudtaget.

Fy tusan vad de är ointressanta och tradiga.

De är så rädda att det ska skära sig mellan dem och ”någon annan” och de förstår inte att det inte behöver betyda att man ska hata och förakta varandra för all evig framtid. Oliktänkande är bra och härligt.

Lite som tanken med det så kallade multikulturella samhället: jag respekterar dig och du respekterar mig.

Inget konstigt med det. Ville bara kasta det ur mig. Nu ska jag raka mig med min nya rakapparat. Det kliar som fan.

Grabben i huset bredvid

23 december

- Tjena Kimman. Vad mörkt du har det; varför drar du inte upp persiennerna?

- Därför att mitt ex-ex-ex-ex-ex jobbar i huset mittemot. Jag vill inte se honom och jag vill inte att han ska se mig.

- Så dramatiskt.

- Ja men när vi gjorde slut den där varma sommarkvällen för tolv år sedan då jag med brännande tårar i ögonen rusade längs Gamla stans gator mot Café Opera där jag skulle träffa vänner så trodde jag i min enfald att jag skulle slippa åbäket. Men nej. He keeps popping up.

- Har du stött på honom nu då?

- Ja, hela tiden. Han står utanför och röker var och varannan dag när jag går på lunch. Jag vet inte om han har sett mig då jag tack och lov alltid burit min enorma halsduk över hela huvudet.

- Bra. Fortsätt så. Hoppas han är borta innan våren är här.

God juldag

25 december

Gårdagens konversation.

Han: Vi har en kille på jobbet som har lika mycket brunkräm i ansiktet som hon på TV.

Jag: Jaha. Vad är det för filur?

Han: En rasist och homofob.

Jag: Och så använder han brunkräm? Dubbla fel så att säga.

Tunnelbanehunken stod och bröstade upp sig

25 december

Jag ska få finbesök från utlandet ikväll, så jag måste städa; hemmet förfaller ju en smula när man jobbar åttadagarsvecka.

Är dock seg och trött. Hur orka? Hmm.

Fantiserar om hunken jag såg på tuben nyss. Han ställde sig framför mig och jag tänkte: ”där står du med allt jag vill ha och du vet inte om det”.

Ok. Nu städar vi.

Big business

25 december

Eftersom jag älskar att arbeta (läs: dra in cash) så jobbar jag mycket och ofta och hårt. När jag nu har städat och donat och bara sitter och väntar på den mystiska hemliga besökaren så passar jag på att jobba en timme.

Hemlige gästen har lämnat mig

26 december

Min hemlige gäst kom från fjärran land. Jag och Sebba mötte upp honom vid tuben och det värmdes i hjärtat att återigen få se hans svarta

lockar (ja, även ett gäng eleganta grå strån). ”Här var det hemtrevligt som vanligt”, sa han när han klev in i det Milrellska hemmet och jag var inte sen att hålla upp ett avkopplande glas rött. Han var trött; han hade rest hela dagen. Lite mat serverade jag honom medan Sebbe åt torrbacon och vi samtalande om livets stora frågor.

Att man, ju äldre man blir, snabbare kommer över sina ex – beror det på att man lärt sig hur man gör, eller beror det på att man faktiskt inte släpper dem lika nära? Att man inte är lika naiv? Att man väljer att hela tiden hålla dem lite, lite utanför den där innersta hjärteroten?

Stora frågor som sagt och vi kom väl inte riktigt fram till något slutgiltigt svar.

Båda hade vi haft en lång dag och det röda mustiga koshervinet fick sakteliga ögonlocken att hänga så vi bestämde oss för att gå och knyta oss.

Jag sov, mina vänner. Jag sov! Som jag sov! Som en stock. Som ett barn. Jag vet nu att lösningen på allt är **en man i hemmet**.

Jag vaknade utvilad och glad. På med kläderna och ut i snöyran. Är på jobbet nu och den hemlige gästen är på väg till Arlanda. Vi ses snart igen – om ganska exakt en månad.

Judar och araber vid samma bardisk. Och jag i mitten. Hmm.

26 december

God eftermiddag.

Dagen gick som i ett huj (älskar av någon anledning detta uttryck) och vips var det dags att gå hem. Sebbe ligger i hallen och sover och jag ligger här och ugglar. Läser lite. Tänker lite. Planerar lite.

Den där araben som jag träffade på arabfesten vill att jag ska ”dyka upp” vid en bardisk ikväll och det vore ju trevligt att se hur han ser ut. Jag minns ju faktiskt inte riktigt...

Min judiske vän som jag var på fest hos för några veckor sedan och som bor intill den där bardisken (alltså i ett hus i närheten – inte på själva krogen, även om han nog är stammis där) vill gärna att jag ska komma förbi på en drink för att sedan kila ner till baren ifråga.

Hur riskabelt vore det? Det är det jag ligger här och funderar på.

Jag ska strax jobba en timma och sedan ska jag ha fattat mitt beslut.

Ok, snyggojuden hörde av sig så nu drar jag

26 december

Nu har jag både jobbat, slappat, ätit + snabbklippt en väns nackhår. Hundvakten har hämtat Sebbe och jag är nyduschad och härlig. Ska möta den otroligt snygga juden om en timme och om araben verkligen dyker upp eller ej + vad som i sådana fall händer därefter – det får tiden utvisa.

Hej så länge.

Det blev snyggojuden och jag

27 december

Kom just till jobbet för att sova några timmar. Berättar mer imorgon. Aaah.

Panik och vispande näve under bordet

27 december

Okej, så här var det.

Jag tubade iväg fastän jag kände mig småförkyld. Snart klev det på 30-40 tokberusade smågossar. De sjöng och skrånade och de skrek om vännen ”Joel som snuten just tog för att han hade öl” och jag drabbades av panik och ångest. Panikångesten var nära och barndomsminnena föll som knivar från himlen. Jag står inte ut bland gapiga, djuriska heterosexuella unga män. De är läskigare än Ahmadinejad.

Nåväl. Jag mötte upp Snyggojuden utanför den där baren som vi skulle till – där jag även skulle träffa Araben – men den var stängd.

Chockade vandrade vi från Söder till Gamla stan och klev in på nästa bögbär. Där var det på tok för mycket folk, tusentals klackar i taket och hög partymusik.

Vi vände och gick ut och vandrade runt tills vi av en slump hamnade framför den tredje bögbaren som var både öppen, halvtom och trevlig. Vi drack öl och whiskey och jag log och Snyggojuden satt där i all sin skönhet och elegans. Vi pratade om ditt och datt men mycket om musik, såklart. Jag bad honom upprepa låttiteln *Ahava Hi Shir Li-Shnayim* om och om igen då det lät så sexigt när en äkta hebreman sa det. Så pass att näven nästan åkte ner under bordet för ett snabbvisp.

Men nej, vi är ”bara” vänner och ska så förbli.

Efter en trevlig kväll promenerade vi i det magiska Gamla stan medan snön yrde och gränderna låg tomma och hemlighetsfulla. Han åkte hem och jag trippade iväg till kontoret och sov på soffan för att få sova en timme extra. Dessutom sover jag så oerhört gott på jobbet! Varför vet jag ej, men jag antar att mitt jobb är mitt liv och min fasta punkt. Min trygghet och mitt levebröd.

Vad som hände med Araben vet jag förstås inte. Den som lever får (kanske) se.

”Fy fan vad ful du är”

27 december

Igår, efter att jag i två timmar suttit och beundrat Snyggojudens extrema skönhet, gick jag på herrarnas. Kastade en blick i spegeln och sa spontant till mig själv: ”Fy fan vad ful du är”. Jag insåg där och då att steg ett till ett hetare yttre var att raka av mig håret igen. Sagt och gjort. När Hundvakten i eftermiddags lämnade Sebba bad jag honom att befria mig från de älskade lockarna (nu vet jag iaf att de finns där!) och nu ser jag återigen ut som en korgosse.

2922 sömnlösa nätter

28 december

Att det igår var ett år sedan israelerna fick nog av Hamas raketer uppmärksammas här och där, men som vanligt heter det ”Israels krig i Gaza” osv. Inte ett ord om varför.

Tack och lov finns det en ny site som skapar lite balans: 2922 sömnlösa nätter. Namnet syftar på de åtta år som Israel besköts av Hamas raketer innan israelerna slog näven i bordet.

Musikåret 2009

28 december

Dags att sammanfatta musikåret 2009. Enligt Last-fm ser det ut så här i det Milrellska hemmet.

ÅRETS MEST SPELADE ARTISTER

01 Dana International

02 Madonna

03 Sarit Hadad

04 Pet Shop Boys

05 Britney Spears

06 Sandra

07 Ofra Haza

08 BWO

09 Ilanit

10 Rita

ÅRETS MEST SPELADE LÅTAR

01 Dana International – Bamakom Hachi Namooch Be'e Tel Aviv (At the Lowest Place In Tel Aviv)

02 Ilanit – Ahava Hi Shir Li-Shnayim

03 Malena Ernman – La Voix

04 Dana International – Babayit Sheli (At Home)

05 Velvet – The Queen

06 Caroline af Ugglas – Snälla snälla

07 Pet Shop Boys – Love etc.

08 Dana International – Tachlom

09 Dana International – Mifrats Ha'Ahava (Club Mix)

10 Boaz Mauda – Oreach baolam

ÅRETS MEST SPELADE ALBUM

01 Ilanit – The Best Of Ilanit

02 Pet Shop Boys – Yes

03 Ofra Haza – Ofra Haza: Greatest Hits

04 Dana International – Ha'chalom Ha'efshari

05 Sarit Hadad – Ze SheShomer Alay

06 Noa & Mira Awad – There Must Be Another Way

07 BWO – Big Science

08 Lady GaGa – The Fame

09 Alcazar – Disco Defenders

10 Dana International – Hakol Ze Letova

Det stank

28 december

Handyman kom förbi.

”Du som är så bra på att lokalisera – kan du kolla vad det är som stinker i mitt kylskåp?”, frågade jag med min rara röst. ”Jag slängde ju allt gammalt och städade det ordentligt för några dagar sedan”.

Han kollade och svarade ögonaböj: ”Det är en av ostarna du fick av mig”.

”Då kan du ta med dig den hem sen.”

”Men den är jättegod!” väste han vidare.

”Jag är ledsen”, sa jag, ”men om en ost luktar så illa så kan jag bara inte äta den. Förlåt.”

”Vilken tur att du även fick din favorit ‘rökt ost’”, avslutade han.

Ja, det var tur det.

Ledig men sjuk

29 december

Jag är hemma och jag är sjuk. Orkar ingenting men måste ju gå ut med Sebba då och då.

Han skäller på snögubbarna. Sedan smyger han sig fram. Cirkulerar. Nosar. Och till sist ”äger” han dem.

Åh, detta var min lediga lilla dag. Nu jobbar jag året ut och en bit in på nästa. Hoppas jag är frisk nästa gång jag är ledig. Då måste det bli åka av.

Hata kan du göra själv

30 december

Det jobbigaste med att blogga är – och jag upprepar mig, jag vet – när människor surfar in, läser ett inlägg och drar förhastade slutsatser om skribenten som person. Riktigt dömer en och tror sig veta vem och hurdan man är.

Häromdagen hette det att jag ”hatar palestinier” och den som känner mig ens *lite* vet att jag inte hatar någon människa med geografisk

härkomst eller religiös tillhörighet som grund.

Jag kan berätta – och jag upprepar mig här också – vilken människosort jag hatar: jag hatar och föraktar sådana som slänger ut granen på gatan. Ja, jag HATAR dem. Vad är de för människor och hur kan de på något vis tillföra något gott till denna värld?

Det har redan börjat. Den TRETTIONDE december ligger redan två stackars granar och huttrar och dör på min lilla gatstump. Fy fan säger jag. Varför i helvete ska man släpa in en gran för att sedan slänga ut den innan december månad ens har gått till ända? Fuck you. Jag hatar er.

35-årskrisen får mig att göra konstiga saker

30 december

Till exempel så skickar jag in bilder till Expressens ”Läsarnas husdjursbilder”.

HJÄLP! Vad kommer härnäst?

Hey world! I'm 35!

31 december

Hej. Jag står här på jobbet och försöker acceptera min höga ålder. Jag är jättegammal men har inget fått gjort i livet, känns det som. Aaargh. Jag tänker att jag kanske ska sluta fylla år.

Jag har haft Sex and the City-maraton hemma de senaste kvällarna och jag tänker att kunde Charlotte säga nej så kan väl jag. Hon fyllde 36 och hon sa: ”Jag tror jag stannar vid 35... Jag är inte var jag trodde jag skulle vara i livet vid 36, så...”

Och Carrie fyllde 35 och hon kved med ångest i rösten: ”Jag är 35!” ”Äh, håll käften”, väste Samantha, ”jag är 140.”

Tack och lov har jag alltid haft äldre vänner (har ju alltid varit lillgammal). De får mig att känna mig ung och smärt... Så tack för det.

Samantha Jones: ”You gotta grab 35 by the balls and say: ‘Hey

world! I'm 35!”

Nu lugnar jag mig en smula – jag är faktiskt 34 i många timmar till eftersom jag är ett kvällsbarn. Ja, snöstormen drog in över västra Sverige då mor och far spikade upp tavlor på väggarna i det nya hemmet och jag bestämde mig för att göra entré. Lite tidigt. Är ju alltid ute i god tid. Då och nu och för alltid.

Idag då: jag jobbar. Jag går till tandläkaren. Sedan får vi se.

”Ok Kim, I must kill the nerves with electric shocks...”

31 december

Låt mig berätta om hur födelsedagen har utvecklats hittills.

Jag har fått en massa hälsningar, på många många olika språk. Det blir så när man mer än gärna doppar limpan i främmande, exotiska grytor. (Uppdatering: det var inte meningen att få något så härligt att låta så äckligt.)

Väldigt mycket *mazal tov* och *congrats* och *grattis* och jag blir glad eftersom födelsedagen alltid varit något av en akilleshäla.

På lunchen gick jag till tandläkaren (medan raring-Dansken kom förbi och tog en **frusen** promenad med Sebbe).

Samma procedur som förra gången, i käften, fast mycket värre. Den portugisiska tandläkarinnan sa (på vacker engelska): ”Ok Kim. Jag måste döda nerverna med elchocker – annars kommer du bara gå runt och ha mer ont”. Jag blev rädd men det visade sig att elchockerna inte var någonting i jämförelse med hur det kändes när hon rotade runt i den öppnade tanden innan jag fått dem (fy tusan vad ont det gjorde).

Medan jag låg där med min 35-kris så samtalande läkaren och sköterskan om att sköterskan, som skulle fylla 26, var gravid och att läkaren, 29, inte alls var redo för eller sugen på att skaffa barn. ”Jag är inte särskilt moderlig.”

Jag vändades.

Efteråt gick jag med mitt bedövade ansikte till apoteket och köpte en massa smärtstillande.

Därefter till systembolaget där jag köpte koshervin (min nya favorit Yarden Mount Hermon Red) – men jag behövde INTE visa legitimation.

Nu jobbar jag färdigt och sedan går jag hem.
Idag tog jag även sista spadtaget för mitt ena uppdrag som jag nu sätter punkt för. Mer om det nån annan gång.

Keep kicking it, babes.